

EKONOMISK TRYGGHET

Innehållsförteckning

SJUKFÖRSÄKRING OCH REHABILITERING	3
UJ1 Utlåtande sjukförsäkring och rehabilitering.....	3
PENSIONER.....	93
UJ2 Utlåtande pensioner.....	93
ALLA BARN HAR RÄTT TILL EN BRA UPPVÄXT	128
UJ3 Utlåtande ekonomisk trygghet för familjer med barn	128
UJ4 Utlåtande en modern föräldraförsäkring	140
UJ5 Utlåtande familjerätt.....	163
UJ6 Utlåtande barnkonventionen.....	174
BEKÄMPA SOCIAL UTSÄTTTHET OCH MISSBRUK	183
UJ7 Utlåtande droger och missbruksvård	183
UJ8 Utlåtande hemlöshet.....	198
UJ9 Utlåtande socialtjänsten	204

SJUKFÖRSÄKRING OCH REHABILITERING

Partistyrelsens utlåtande över motionerna A28:4, A126:1, D19:7, D31:1, D31:2, D31:3, D32:6, D33:5, D34:6, D35:6, D37:6, D38:6, D39:6, D40:6, D41:6, D42:5, D46:4, D72:3, D72:4, D72:6, D171:1, D171:2, D226:5, D226:6, D251:2, J1:1, J2:1, J2:2, J2:3, J2:4, J3:1, J3:2, J3:3, J4:1, J5:1, J6:1, J7:1, J7:2, J7:3, J7:4, J8:1, J9:1, J10:1, J11:1, J12:1, J12:2, J12:3, J12:4, J12:5, J12:6, J12:7, J13:1, J13:2, J14:1, J15:1, J15:2, J16:1, J17:1, J18:1, J19:1, J20:1, J20:2, J21:1, J21:2, J21:3, J21:4, J22:1, J23:1, J24:1, J25:1, J26:1, J26:2, J26:3, J26:4, J26:5, J26:6, J26:7, J26:8, J26:9, J26:10, J26:11, J26:12, J26:13, J26:14, J27:1, J27:2, J28:1, J28:2, J28:3, J29:1, J30:1, J30:2, J30:3, J30:4, J30:5, J30:6, J31:1, J31:2, J32:1, J33:1, J34:1, J34:2, J34:3, J35:1, J35:2, J36:1, J36:2, J37:1, J38:1, J38:2, J39:1, J40:1, J41:1, J42:1, J42:2, J43:1, J43:2, J44:1, J44:2, J44:3, J44:4, J45:1, J46:1, J47:1, J48:1, J48:2, J48:3, J48:4, J48:5, J48:6, J48:7, J48:8, J48:9, J49:1, J50:1, J51:1, J52:1, J53:1, J54:1, J55:1, J56:1, J57:1, J58:1, J59:1, J60:1, J61:1, J62:1, J63:1, J64:1, J65:1, J66:1, J67:1, J68:1, J69:1, J70:1, J70:2, J71:1, J72:1, J73:1, J74:1, J75:1, J76:1, J76:2, J77:1, J77:2, J77:3, J78:1, J79:1, J79:2, J79:3

UJ1 Utlåtande sjukförsäkring och rehabilitering

Generella försäkringar – bra för alla

De flesta av oss har förmånen att få vara friska och ha ett arbete under den största delen av livet. Andra av oss råkar ut för ohälsa eller arbetslöshet som leder till att försörjningsförmågan faller bort. De flesta av oss blir gamla, men ingen vet i förväg hur gammal. Ingen kan på förhand veta hur livet kommer att bli.

Men risken att råka ut för sjukdom eller arbetslöshet är inte jämnt fördelad. Faktorer som vilken familj man råkar vara född i, vilken utbildning man har, var man bor och vad man jobbar med har stor påverkan på möjligheten att ha ett jobb och att få vara frisk.

Det kommer alltid att finnas behov av att försäkra sig mot inkomstbortfall vid sjukdom och arbetslöshet. Frågan är hur försäkringarna ska organiseras. I Sverige har vi valt att ha ett försäkringsskydd som omfattar alla, ersätter inkomstbortfall och är solidariskt finansierat. Vi betalar alla, via arbete, till försäkringarna för sjukdom och arbetslöshet, och vi får ut ersättning för inkomstbortfallet om vi skulle bli sjuka eller arbetslösa. Det är ingen slump utan resultatet av medvetna val. När alla är med och delar på riskerna blir avgiften till försäkringen lägre än om var och en skulle klara sig själv. Men ett system där var och en löser sin egen försäkring skulle inte bara bli dyrt, en del människor skulle, på grund av funktionsnedsättning

eller en ärftlig sjukdom, inte ens få någon försäkring. Det gäller också personer som jobbar i vissa arbetsmiljöer eller i branscher med hög risk för skador, sjukdomar eller arbetslöshet.

Våra socialförsäkringar är just försäkringar, inte bidrag. Det innebär bland annat att man får tillgång till försäkringen genom arbete, när de sociala avgifterna betalas in till försäkringarna. För den som är arbetslös betalar staten avgiften till sjukförsäkringen. Eftersom sjukförsäkringen är just en försäkring och inget bidrag, får heller inte den som inte arbetar eller aktivt söker arbete och är anmäld på Arbetsförmedlingen ersättning från sjukförsäkringen. För att inte reglerna om när man senast ska anmäla sig på Arbetsförmedlingen ska få orimliga konsekvenser har dessa ändrats så att det finns möjlighet att ta hänsyn till särskilda skäl för att anmälan har dröjt.

Sjukförsäkringen finansieras via de sociala avgifterna. Om kostnaderna för sjukfrånvaron är lägre än avgiften blir det ett överskott som går in i statsbudgeten och finansierar andra angelägna områden som skolor, sjukvård och infrastruktur. Om kostnaderna för sjukfrånvaron är högre än avgiften täcks kostnaderna av statsbudgeten. Över tid ska intäkter och kostnader givetvis vara i balans. Efter de senaste årens försämringar av sjukförsäkringen överstiger avgiften vida kostnaden och den allmänna löneavgiftens andel av de sociala avgifterna har ökat orimligt mycket. Partistyrelsen anser att det är nödvändigt att sjukförsäkringen förbättras så att människor som är sjuka och inte kan arbeta får en rimlig ekonomisk ersättning under den tid det tar att komma tillbaka till jobb. De kollektivavtalade försäkringarna fungerar som komplement till de gemensamma försäkringar som alla omfattas av.

Genom våra socialförsäkringar fördelas inkomster om, från rika till ekonomiskt utsatta, från friska till sjuka, från familjer utan barn till familjer med barn, från män till kvinnor och från de av oss som har arbete till dem som för tillfället står utan.

Det generella välfärdssystemet är också viktigt för tillväxten. När människor vet att man får tillgång till vård, arbetsmarknadsinsatser och rehabilitering samtidigt som man får ersättning för inkomstbortfallet under den tid det tar att komma tillbaka till arbete, vågar man byta jobb, starta ett företag eller utbilda sig.

Alternativet till det här sättet att bygga upp välfärden är att var och en klarar sig själv, och enbart de allra mest utsatta får någon form av bidrag från samhället för att klara sin försörjning, ett så kallat selektivt välfärdssystem. Det är ett system som ger större klyftor, inlåsnings effekter på arbetsmarknaden och otrygghet.

En förutsättning för att socialförsäkringarna ska vara hållbara är att alla som kan jobba också gör det. En väl fungerande arbetslinje förutsätter att var och en av oss tar eget ansvar. Men samhället måste också ta en del av ansvaret. Människor måste i tid erbjudas ett stöd som är individuellt anpassat och som förmår öka förutsättningarna för den enskilde att återgå till arbete, i en eller annan form. Försäkringskassan har ansvaret för insatser för den som är sjuk och därför inte kan arbeta. När man inte längre är sjuk har Arbetsförmedlingen bättre förutsättningar att ge stöd för att komma tillbaka till arbete. Detsamma gäller det ekonomiska stöd som kan behövas för att människor med nedsatt arbetsförmåga ska få jobb. Men det

måste också finnas jobb att komma tillbaka till. Därför krävs en aktiv näringspolitik. Först då har vi en arbetslinje värd namnet.

Ytterligare en förutsättning för att det generella försäkringssystemet ska vara hållbart är att människor faktiskt får ut en ersättning som täcker inkomstbortfallet vid sjukdom och arbetslöshet. Eftersom behovet av att försäkra sig uppstår oavsett hur försäkringen är organiserad resulterar brister i det generella systemet i att människor tvingas teckna försäkringar på sidan om de gemensamma försäkringarna. Det är dock bara möjligt för den som har låg risk för sjukdom och arbetslöshet, och möjlighet att betala. Det tydligaste exemplet är den flora av kompletterande arbetslöshetsförsäkringar som har uppstått sedan den gemensamma försäkringen kraftigt försämrades.

För att kunna behålla den generella välfärden måste människor ha tilltro till att försäkringen finns där när och om man behöver den. Om ersättningen är så låg, eller om till exempel rehabiliteringen brister, att man känner sig tvingad att teckna en kompletterande försäkring och därmed betala två gånger för samma sak, börjar man också ifrågasätta själva systemet med gemensamma försäkringar. Även om inkomstbortfallsprincipen är en bärande del av försäkringarna täcker begreppet socialförsäkring ett bredare innehåll och bör därför behållas.

Sedan regeringsskiftet har socialförsäkringarna förändras så att de alltmer enbart garanterar en låg grundnivå för en majoritet av löntagarna. Det är det största hotet mot försäkringar som bygger på en solidarisk utjämning av risker. För att stärka legitimiteten i sjukförsäkringssystemet föreslog socialdemokraterna i den senaste budgetmotionen i riksdagen att ersättningen i sjukförsäkringen ska vara 80 procent under hela sjukskrivningsperioden och att taket ska höjas till tio prisbasbelopp, alltså drygt 37 000 kronor i månaden. Målet är att de allra flesta faktiskt ska få ut 80 procent av lönen vid sjukdom.

Sjukförsäkringen måste förbättras på många områden. Med nuvarande regler sänks sjukpenningen från 80 till 75 procent efter en tids sjukskrivning. Partistyrelsen anser att ersättningsnivån i sjukförsäkringen ska vara 80 procent under hela sjukskrivningsperioden. I den nödvändiga prioriteringen mellan olika åtgärder menar dock partistyrelsen att en ersättningsnivå på över 80 procent får stå tillbaka. Av samma skäl anser partistyrelsen att förändring av den så kallade omräkningsfaktorn på 0,97 procent, som används när man fastställer nivån på ersättningen från sjukförsäkringen, för närvarande inte är prioriterad, även om det är en angelägen och önskvärd förändring.

Ersättningen från sjukförsäkringen är avsedd att täcka inkomstbortfallet. Den sjukpenninggrundande inkomsten, som ligger till grund för sjukpenningnivån, speglar alltså den inkomst man skulle ha haft om man arbetat. Det innebär att en eventuell förändring av inkomsten, till exempel vid lönerevision, påverkar den sjukpenninggrundande inkomsten. Eftersom sjukförsäkringen just är en försäkring mot inkomstbortfall vid sjukdom är det, enligt partistyrelsens mening, rätt och rimligt att sjukpenningens storlek baseras på den inkomst eller ersättning, till exempel arbetslöshetsersättning, som man faktiskt förlorar om man har otur att bli sjuk.

Sjukförsäkringen bygger numer på fasta tidsgränser ensidigt riktade mot den enskilde. Utrymmet för individuell prövning är minimalt. Rehabiliteringen brister. Detta bidrar också till att förtroendet för sjukförsäkringen urholkats vilket på sikt riskerar att urholka det generella systemet. Tidsgränser i sjukförsäkringen kan vara bra men ska i första hand garantera människors insatser så att de kan komma tillbaka till arbete, inte vara exkluderande och innebära att svårt sjuka personer kastas ut ur försäkringen. Självklart ska bara den som på grund av sjukdom inte kan arbeta ha rätt till sjukpenning. Arbetsförmågan ska prövas kontinuerligt. Även den som är sjuk en längre tid ska ha rätt till ersättning från sjukförsäkringen. Den bortre tidsgränsen i försäkringen ska avskaffas.

Den som, trots rehabilitering och andra insatser, inte återfår sin arbetsförmåga kan få sjukersättning, det som tidigare hette förtidspension. Ersättningen är 64 procent av den inkomst man haft under de senaste åren. För den som har haft en mycket låg inkomst finns ett garantibelopp. Ersättningen förändras i samband med att prisbasbeloppet ändras. En höjning av ersättningsnivån är för närvarande inte en prioriterad fråga. Det gäller även ett antal frågor om ålderspension för den som tidigare haft sjukersättning. Reglerna för sjukersättning har skärpts på ett sådant sätt att Sverige nu hör till de länder i världen där det är svårast att få förtidspension. Sjukersättningen måste ses över så att de personer som faktiskt inte kan återkomma till arbete slipper bollas runt i systemen. Självklart kan sjukersättning bara komma ifråga när tillräckliga insatser i form av till exempel rehabilitering har satts in. Om arbetsförmågan ändras över tid måste sjukersättningen vara utformad så att det går att komma tillbaka till arbete.

Det finns goda skäl både för och emot en karensdag i sjukförsäkringen. Karensdagen kan betraktas som en självrisk i försäkringen, samtidigt som vi vet att den slår orättvist. För den som har en sjukdom som gör att man ofta måste vara sjukskriven finns skyddsregler både i form av ett max antal karensdagar per år och i form av möjlighet att ansöka om att slippa karensdagarna. Partistyrelsen gör bedömningen att det för närvarande finns mer angelägna förbättringar att göra i sjukförsäkringen än att ta bort karensdagen. Det finns däremot skäl att själva konstruktionen av karensen ses över, till exempel när det gäller konsekvenserna för dem som jobbar deltid och/eller långa arbetspass.

Efter de senaste årens genomgripande förändringar är det uppenbart att sjukförsäkringen inte längre fungerar som det var tänkt. Sent omsider, när förändringarna redan var beslutade och genomförda, tillsatte regeringen den sedan länge utlovade parlamentariska socialförsäkringsutredningen. Inom ramen för utredningen behandlas ett stort antal frågor. Det är angeläget att utredningen så snart som möjligt blir klar.

Rehabilitering

När den medicinska och arbetslivsinriktade rehabiliteringen brister får det omedelbara effekter på hur länge människor tvingas vara sjukskrivna. Därför är en tillgänglig och snabb rehabilitering av hög kvalitet viktig både för den enskilde individen och för själva sjukförsäkringssystemet.

Rehabiliteringen är ett eftersatt område, såväl ekonomiskt som forskningsmässigt. Alltför många har blivit kvar i sjukförsäkringen för länge utan att få stöd att snabbt komma tillbaka till arbete. Dålig samverkan,

byråkrati och krångliga regelverk bidrar också till att människor kommer i kläm och inte får det stöd de har rätt till.

Åtgärder för att människor ska kunna komma tillbaka i arbete ska sättas in utan dröjsmål. För den som inte kan återgå till sin tidigare arbetsplats eller till sitt tidigare yrke ska insatserna syfta till att komma vidare till något nytt. För att rehabiliteringen ska fungera måste den som är sjuk kunna koncentrera sig på själva rehabiliteringen. Frågor som ekonomisk ersättning, anställningstrygghet och liknande är viktiga. Det är och förblir arbetsgivaren som har ansvar för den rehabilitering som är kopplad till arbetet, vilket framgår av lagstiftningen. Flera utredningar visar att ju tidigare och ju närmare individen och arbetsplatserna åtgärderna sätts in, desto större är chansen för människor att komma tillbaka. Arbetsgivarnas ansvar kan inte nog betonas.

Människor är olika och reagerar olika på sjukdom. Därför måste ett brett utbud av rehabilitering finnas att tillgå. När beslut fattas om de åtgärder som behövs för att individen ska kunna börja arbeta igen ska människan sättas i centrum. Med nuvarande regler har den enskilde ålagts allt ansvar. Det är inte en rimlig ordning. Arbetsgivarna har en central funktion i en rehabilitering värd namnet. Andra nyckelaktörer är Försäkringskassan, företagshälsovården, hälso- och sjukvården, arbetsmarknadens parter och Arbetsförmedlingen. Självklart måste alla aktörer ha en verksamhet av allra högsta kvalitet. Samordningen mellan de inblandade har stor betydelse för att rehabiliteringen ska fungera. Fokus ska dock, enligt partistyrelsen, ligga på åtgärder för att hjälpa den enskilde individen tillbaka till arbete, inte på nya stora organisatoriska förändringar. Finansiell samordning, till exempel i form av samordningsförbund, är ett sätt att förbättra insatserna för dem som är i behov av stöd från flera olika instanser. Det är viktigt att väl fungerande insatser som leder till bra resultat har en stabil och långsiktig finansiering. Den optimala utformningen av stödet kan dock variera. Myndigheterna har, och ska ha, ansvar för att ingen ramlar mellan stolarna. Samverkan dem emellan måste fungera.

Rehabiliteringsersättning kan betalas ut till den som deltar i arbetslivsinriktad rehabilitering. Ersättning kan till exempel ges till den som arbetstränar, deltar i ett arbetslivsinriktat rehabiliteringsprogram eller i en utbildning. När rehabiliteringen syftar till återgång i det tidigare arbetet hos den egna arbetsgivaren kan rehabiliteringspenning betalas ut under högst tre månader. Om rehabiliteringen däremot syftar till att man ska klara nya arbetsuppgifter hos arbetsgivaren eller till att klara något arbete som normalt förekommer på arbetsmarknaden är ersättningstiden högst ett år. Det är möjligt att tidsgränserna behöver ses över. Det bör i så fall ske inom ramen för den parlamentariska socialförsäkringsutredningen.

Parterna på arbetsmarknaden har under lång tid haft en mycket viktig funktion i att skapa stabilitet, inte bara vad gäller löneavtalen, utan också kring försäkringar, omställningsavtal och andra trygghetssystem. Vi vill bygga vidare på detta och stimulera parterna att öka sitt engagemang för att stödja sjukskrivna att snabbt komma tillbaka till arbete. Det förutsätter dock en fungerande riskspridning mellan arbetsgivare och mellan branscher. För att parterna ska ta på sig ett ökat ansvar som omfattar såväl aktiva och tidiga insatser för de anställda som är långtidssjukskrivna, som stimulans till förebyggande insatser som förhindrar att ohälsa uppkommer, behövs ekonomiska drivkrafter. Idag betalar arbetsgivarna för de två

första veckornas sjukskrivning. Partistyrelsen menar att den andra sjuklöneveckan bör avskaffas. Förslaget innebär att företagens grundläggande förutsättningar förbättras och människor med risk för högre sjukfrånvaro lättare kan få jobb. Tillsammans med en utvecklad företagshälsovård bidrar förslaget dessutom till att mer reell rehabilitering kommer till stånd och arbetslinjen i sjukförsäkringen stärks.

När det gäller merkostnader vid personliga assistenters sjukdom är det kommunen som är ansvarig även om utföraren är privat. Det beror på att dessa merkostnader inte är medräknade i schablonersättningen per timme. Sveriges kommuner och landsting har föreslagit att ersättningen för sjuklönekostnader bör ligga i schablonen för assistansersättningen. Partistyrelsen ställer sig positiv till att utreda frågan. Det kommer varken att öka eller minska de totala kostnaderna för samhället men kan minska onödig byråkrati och krångel. Samtidigt måste en analys göras av effekterna för både enskilda och ensamföretagare.

Fokus kan dock inte bara ligga på rehabiliteringen. Det förebyggande arbetsmiljöarbetet måste fortsätta att utvecklas. Arbetslivet ska vara utformat så att vi orkar arbeta ett helt arbetsliv. Alla människors arbetsförmåga ska tas tillvara, även om man inte i varje stund kan prestera 100 procent.

Försäkringskassan

Försäkringskassan och dess personal är viktiga för förtroendet för socialförsäkringarna. Väl utbildad och erfaren personal är en förutsättning för att försäkringssystemen ska fungera. Personalen måste ges förutsättningar att använda sin kompetens och utför sitt arbete. Människor har rätt att få ett bra bemötande, snabb handläggning och beslut som är rättssäkra. De som värnar om socialförsäkringarna är också de som har störst anledning att uppröras över felaktiga utbetalningar och fusk. Varje person som fuskar bidrar till att förtroendet för socialförsäkringarna urholkas. Under de senaste åren har Försäkringskassan haft stora problem med besparingar, omorganisation och många och genomgripande regeländringar. Det har inneburit problem både för de försäkrade och för personalen. Vi måste se till att Försäkringskassan fungerar så att människor får sina pengar i tid och personalen ges förutsättningar att klara sitt jobb. Under en följd av år har Försäkringskassan utvecklat olika tekniska lösningar för att underlätta för de försäkrade att ta kontakt. Det arbetet bör fortgå.

Sjukförsäkringen är en försäkring mot inkomstbortfall vid arbetsoförmåga, inte mot sjukdomen i sig. Det innebär att den försäkrade har rätt till ersättning om man på grund av sjukdom inte kan arbeta, men inte om man trots sin sjukdom eller skada kan jobba. Det är Försäkringskassan som, utifrån bedömningen av arbetsförmågan, avgör om en person är berättigad till sjukpenning. Det är enligt partistyrelsen en rimlig ordning. Försäkringskassans bedömning och beslut måste ske utan onödigt dröjsmål. Även förvaltningsdomstolarnas handläggningstider ska vara så korta som möjligt. Ett system med någon form av ersättning under utredningstiden skulle enligt partistyrelsens uppfattning leda till orimliga konsekvenser i form av krav på återbetalning eller ökade risker för fusk. Lösningen är istället att korta handläggningstiderna så mycket som möjligt. På så sätt minskar problemet med att människor står utan ersättning under eller efter handläggningstiden.

Personalen på Försäkringskassan är experter på sjukförsäkringen men behöver stöd i den medicinska bedömningen av de försäkringsmedicinska rådgivarna. De försäkringsmedicinska rådgivarna är i sin tur specialister i försäkringsmedicin. Deras uppgift är att bedöma människors arbetsförmåga i förhållande till sjukdomen, inte om människor är sjuka eller ej. Systemet med en försäkringsmedicinsk resurs kopplad till Försäkringskassan är viktigt för att besluten ska bli så väl underbyggda som möjligt. Den som inte är nöjd med Försäkringskassans beslut har möjlighet att överklaga till förvaltningsdomstol, allt för att garantera att besluten stämmer överens med lagstiftningen. Samarbetet mellan behandlande läkare, handläggande tjänsteman, den försäkrade och de försäkringsmedicinska rådgivarna måste utvecklas, och rättsäkerheten stärkas.

Läkarintygen är mycket viktiga för Försäkringskassans möjligheter att på ett korrekt sätt bedöma rätten till sjukpenning. Det gäller bland annat är läkarens beskrivning av den försäkrades arbetsförmåga. Socialstyrelsen har utfärdat riktlinjer för läkarintyg i allmänhet och Försäkringskassan har ett förhållandevis omfattande informationsmaterial om vad läkarintygen ska innehålla. Insatser görs dessutom för att utbilda de läkare som skriver läkarintyg. Dessa insatser ska fortgå och utvecklas. Samarbetet mellan de intygsskrivande läkarna och Försäkringskassan måste fungera. Reglerna för arbetsförmågeprövning bör ses över.

Arbetskadeförsäkringen

Arbetskadeförsäkringen ska ge ersättning till den som drabbats av en skada på arbetsplatsen eller på väg till eller från arbetet. Den kan ersätta vissa kostnader eller inkomstförlust som beror på olycksfall eller skada som på annat sätt orsakats av arbetet. Rätten till ersättning gäller både för olycksfall, alltså en särskild händelse, och för skador och sjukdomar som beror på sådana skadliga faktorer i arbetet som tungt eller ensidigt arbete eller psykiskt påfrestande arbetsförhållanden. Behöver man vara sjukskriven får man ersättning enligt reglerna om sjukpenning. Det är enligt partistyrelsens mening en rimlig ordning. Man får också ersättning för två karensdagar från den särskilda arbetskadeförsäkringen. Tvingas man till fler karensdagar kan man ansöka om ytterligare ersättning. Om man inte kan komma tillbaka till arbete kan man få livränta. Dessutom kan kostnader för tandvård eller särskilda hjälpmedel ersättas. Även efterlevande kan få ersättning. Alla som förvärvsarbetar omfattas av arbetskadeförsäkringen, oavsett om de är anställda, uppdragstagare eller egna företagare. Också vissa studerande som utsätts för särskilda risker under sin utbildning kan omfattas.

Många upplever dock att försäkringen varken är rättssäker eller jämställd. De skador kvinnor oftare råkar ut för är svårare att få ersättning för än de skador som män traditionellt sett drabbas av. De förändringar som gjordes i lagstiftningen 2002, med mildrad bevisbörda i syfte att det skulle bli enklare att få en arbetskada godkänd och att kvinnors skador skulle omfattas i större grad, har inte fått det genomslag som lagstiftaren ville uppnå. Det behövs också betydligt mer forskning om hur kvinnor påverkas av arbetet. De aktörer som kan vara behjälpliga i arbetet med till exempel utredning av arbetskadorna ska tas tillvara.

Inspektionens för Socialförsäkringar, Riksrevisionens och Försäkringskassans granskning av handläggningen av arbetsskadeförsäkringen visar på tydliga brister i rättssäkerhet och att kvinnor missgynnas vid bedömning av arbetsskadeanmälan. Det behövs en reformering av arbetsskadeförsäkringen för att göra den mer rättvis, rättssäker och jämställd. För det krävs bland annat förbättrat anmälningsförfarande, utvecklade arbetsplatsundersökningar och förtydligat regelverk. Förändringarna bör dock i första hand inte handla om organisatoriska frågor. En arbetsgrupp inom arbetarrörelsens socialförsäkringskommission har lämnat förslag om ny arbetsskadeförsäkring som kan vara en bra utgångspunkt för kommande reformering.

Sverige har under lång tid haft en av världens bästa och mest effektiva sjukförsäkringsmodeller. Arbetslinjen ligger till grund för försäkringen och utgångspunkten är att alla människor har rätt, men också skyldighet att, efter sin förmåga, bidra till arbetslivet. Sjukförsäkringen ska vara en brygga till återgång i arbete. Rätt utformad bidrar sjukförsäkringen till tillväxten. Sjukförsäkringen ska omfatta alla, betalas solidariskt och ge snabb rehabilitering tillbaka till arbete och ekonomisk trygghet under den tid det tar.

Partikongressen föreslås besluta:

att bifalla motionerna A28:4, D19:7, D31:1, D32:6, D33:5, D34:6, D35:6, D37:6, D38:6, D39:6, D40:6, D41:6, D42:5, J12:5, J13:1, J20:1, J26:10, J26:12, J30:3, J34:3, J35:2, J42:1, J44:1, J44:2, J48:8, J73:1

A28:4 (Gullspångs arbetarekommun) att sjukförsäkringsreglerna ändras

D19:7 (Stockholms partidistrikt) att verka för att den arbetslivsinriktade rehabiliteringen förstärks

D31:1 (Göteborgs partidistrikt) att inkomstsbortfallsprincipen återupprättas sjukförsäkringen och arbetslöshetsförsäkringen

D32:6 (Landskrona arbetarekommun) att den arbetslivsinriktade rehabiliteringen förstärks

D33:5 (Luleå arbetarekommun) att verka för att den arbetslivsinriktade rehabiliteringen förstärks

D34:6 (Helsingborgs arbetarekommun) att verka för att den arbetslivsinriktade rehabiliteringen förstärks

D35:6 (Ulricehamns arbetarekommun) att verka för att den arbetslivsinriktade rehabiliteringen förstärks

D37:6 (Smedjebackens arbetarekommun) att verka för att den arbetslivsinriktade rehabiliteringen förstärks

D38:6 (Hudiksvalls arbetarekommun) att verka för att den arbetslivsinriktade rehabiliteringen förstärks

D39:6 (Solna arbetarekommun) att verka för att den arbetslivsinriktade rehabiliteringen förstärks

D40:6 (Piteå arbetarekommun) att verka för att den arbetslivsinriktade rehabiliteringen förstärks

D41:6 (Stenungsunds arbetarekommun) att verka för att den arbetslivsinriktade rehabiliteringen förstärks

D42:5 (Umeå arbetarekommun) att verka för att den arbetslivsinriktade rehabiliteringen förstärks

J12:5 (Värnamo arbetarekommun) att större krav ställs på arbetsgivarens rehabiliteringsansvar

J13:1 (Karlskrona arbetarekommun) att verka för att reglerna i den allmänna sjukförsäkringen ändras så att det blir en försäkring som ger ett bra ekonomiskt skydd vid sjukdom som leder tillnedsatt arbetsförmåga, samt ger trygghet och stöd på vägen mot rehabilitering och återgång till arbete

J20:1 (Gullspångs arbetarekommun) att sjukförsäkringsreglerna ändras

J26:10 (Umeå arbetarekommun) att sjukförsäkringen ska bygga på försäkringstanken. Systemet ska ha tydliga regelverk om när ersättning kan lämnas och i vilka situationer ersättning kan ges

J26:12 (Umeå arbetarekommun) att arbetslinjen utvecklas så att krav inte enbart ställs på den enskilde. Denna ska också kunna ställa krav på samhället när det gäller goda möjligheter till utbildning, kompetensutveckling och rehabilitering

J30:3 (Kalmar arbetarekommun) att taket för sjukpenningen höjs

J34:3 (Sundsvalls arbetarekommun) att sjukförsäkringen bygger på inkomstbortfallsprincipen

J35:2 (Umeå arbetarekommun) att SAP ska verka för att den bortre gränsen för sjukskrivning tas bort

J42:1 (Umeå arbetarekommun - enskild) att nivån blir 80 procent i både sjukförsäkring och arbetslöshetsförsäkring

J44:1 (Sollentuna arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att se över och anpassa lag (1976:380) om arbetsskadeförsäkring, i takt med de förändringar som sker i yrkeslivet

J44:2 (Sollentuna arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att initiera forskningsstudier kring kvinnors belastningsskador i samarbete med universitet/högskola och något av de stora universitetssjukhusen, samt eventuellt andra relevanta samarbetspartners

J48:8 (Lunds arbetarekommun) att det skapas större utrymme för individuella hänsyn eftersom det kan ta olika lång tid för olika personer att rehabiliteras

J73:1 (Enköpings arbetarekommun) att alla socialförsäkringar och arbetslöshetsförsäkringen byggs upp enligt inkomstbortfallsprincipen

Partikongressen föreslås besluta:

att anse följande motioner besvarade med hänvisning till utlåtandet: A126:1, D31:2, D31:3, D46:4, D72:3, D72:4, D171:1, D171:2, D226:5, D226:6, J1:1, J2:1, J2:2, J2:3, J3:1, J3:2, J3:3, J6:1, J7:3, J7:4, J8:1, J9:1, J10:1, J12:1, J12:2, J12:3, J12:4, J12:6, J12:7, J13:2, J14:1, J15:1, J15:2, J16:1, J17:1, J18:1, J19:1, J20:2, J21:1, J21:2, J21:3, J21:4, J22:1, J24:1, J25:1, J26:1, J26:2, J26:3, J26:4, J26:5, J26:6, J26:7, J26:8, J26:9, J26:11, J26:13, J26:14, J27:1, J27:2, J28:1, J28:2, J28:3, J30:1, J30:2, J30:4, J30:5, J30:6, J31:1, J31:2, J32:1, J33:1, J34:1, J34:2, J35:1, J36:1, J36:2, J37:1, J38:1, J38:2, J39:1, J40:1, J41:1, J42:2, J43:1, J43:2, J44:3, J44:4, J45:1, J46:1, J47:1, J48:1, J48:2, J48:3, J48:5, J48:6, J48:7, J48:9, J49:1, J50:1, J51:1, J52:1, J53:1, J54:1, J55:1, J56:1, J57:1, J58:1, J59:1, J60:1, J61:1, J62:1, J63:1, J64:1, J65:1, J66:1, J67:1, J68:1, J69:1, J70:1, J70:2, J72:1, J74:1, J75:1, J76:1, J76:2, J77:1, J77:2, J77:3, J78:1, J79:1, J79:2, J79:3

A126:1 (Örebro arbetarekommun - enskild) att ta initiativ till en nationell översyn av sjuk- social- och arbetslöshetsförsäkringssystemen med målet att utforma ett enklare, mer generellt och mindre granskande trygghetssystem

D31:2 (Göteborgs partidistrikt) att taket i sjukförsäkringen och arbetslöshetsförsäkringen höjs. Målet ska vara att 80% av löntagarna ska få ut 80% av sin inkomst

D31:3 (Göteborgs partidistrikt) att vi får ett sjukförsäkringssystem som bygger på principen hela folket

D46:4 (Laxå arbetarekommun) att undanröja försämringsarna i sjukförsäkringen

D72:3 (Vetlanda arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna jobbar aktivt för att förbättra sjukas situation i samhället och att ingen ska bli utförsäkrad från Försäkringskassan

D72:4 (Jönköpings läns partidistrikt) att Socialdemokraterna får i uppdrag att i den offentliga debatten med kraft påtala partiets medlemmars behov av en arbetsmarknad där allas lika värde gäller, att ingen ska ha mindre ersättning bara för att de inte lyckats hitta ett arbete, att ingen sjuk ska mista sin ersättning från sjukförsäkringssystemet bara för att den är sjuk för att arbeta och för frisk för att få ersättning

D171:1 (Malmö arbetarekommun) att arbetsgivarnas rehabiliteringsinsatser skärps och att det blir tydligare vilka rehabiliteringsåtgärder som är skäligen att kräva

D171:2 (Malmö arbetarekommun) att arbetsgivarnas skyldigheter gällande rehabiliteringsansvar införs i Lagen om anställningsskydd

D226:5 (Kristianstads arbetarekommun) att i de fall där uppenbar sjukdom eller funktionsnedsättning råder ska ingen omprövning behöva ske årligen

D226:6 (Kristianstads arbetarekommun) att arbetsförmedlingen, försäkringskassan och sociala myndigheter utvecklas till ett team tillsammans med fackliga representanter och arbetsgivarrepresentanter, som den arbetssökande är knuten till för att inte riskera att trilla ”mellan stolarna” i de olika systemen

J1:1 (Mönsterås arbetarekommun) att samma ersättning vid sjukdom ska gälla både dem som är arbetslösa och de som förvärvsarbetar

J2:1 (Västerbottens partidistrikt) att arbetsskadenämnderna återinförs

J2:2 (Västerbottens partidistrikt) att företagshälsovården eller de arbetsmiljömedicinska klinikerna är behjälplig i samband med exponerings- och arbetsskadeutredningar

J2:3 (Västerbottens partidistrikt) att de försäkringsmedicinska rådgivarna kopplas bort från Försäkringskassorna samt att en oberoende resurs som yrkes- och miljömedicinska kliniker tar över försäkringsmedicinska rådgivarnas roll

J3:1 (Karlskrona arbetarekommun) att bevisreglerna ändras vid arbetsskadesjukdom, så att de som drabbats får full ersättning för sin skada

J3:2 (Karlskrona arbetarekommun) att arbetsskadesjukpenningen införs från första dagen

J3:3 (Karlskrona arbetarekommun) att karensdagen tas bort vid arbetssjukdomar och olycksfall

J6:1 (Umeå arbetarekommun) att en trepartsuppgörelse kring socialförsäkringarna träffas

J7:3 (Umeå arbetarekommun) att SAP verkar för att nivån på sjuk- och aktivitetsersättningen höjs

J7:4 (Umeå arbetarekommun) att SAP verkar för att sjukpenning såväl som sjuk- och aktivitetsersättning ska följa inkomstutvecklingen

J8:1 (Umeå arbetarekommun) att man inte ska nollklassas om det finns godtagbara skäl till att anmälan inte kunnat ske

J9:1 (Umeå arbetarekommun) att SAP ska verka för att man inte ska nollklassas om det finns godtagbara skäl till att anmälan inte kunnat ske till arbetsförmedlingen första dagen man står till arbetsmarknadens förfogande

J10:1 (Malå arbetarekommun) att rätt nivå i de sociala trygghetssystemen återinförs

J12:1 (Värnamo arbetarekommun) att sjukersättningen ska baseras på förlorad arbetsinkomst inkl. semers och övriga ersättningar

J12:2 (Värnamo arbetarekommun) att i nuläget behålla ersättningsnivån på 80%

J12:3 (Värnamo arbetarekommun) att målet ska vara en ersättningsnivå på 90%

J12:4 (Värnamo arbetarekommun) att jakten på sjuka/skadade måste upphöra omedelbart

- J12:6 (Värnamo arbetarekommun) att tydliggöra för allmänheten att sjukförsäkringen är en försäkring inte ett bidrag
- J12:7 (Värnamo arbetarekommun) att man sammanför försäkringskassan och arbetsförmedlingen till en enhet
- J13:2 (Karlskrona arbetarekommun) att verka för att ersättningsnivån skall vara 90 % på sikt, men tillsvidare 80 % under hela sjukdomstiden
- J14:1 (Eskilstuna arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar i motionens anda med respekt för att praktiska och juridiska lösningar nog måste övervägas och genomlysas men att tanken om ett samlat ekonomiskt ansvar för människors försörjning, rehabilitering, utbildning och stöd för att åter komma i arbete är bärande. Exempelvis genom att försörjningsstödet förstatligas eller tas bort till förmån för andra försäkringslösningar
- J15:1 (Lunds arbetarekommun) att verka för en förstärkning av anställdas rättigheter vid ohälsa och därmed arbetsgivaren skyldigheter till arbetslivsinriktad rehabilitering
- J15:2 (Lunds arbetarekommun) att partikongressen antar motionen och skickar den till partistyrelsen och riksdagsgruppen
- J16:1 (Bjuvs arbetarekommun) att Sveriges socialdemokratiska arbetareparti verkar för att utredningstiderna blir avsevärt kortare
- J17:1 (Valdemarsviks arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för en förändring av betalningsansvaret för sjukersättningen vid personlig assistans
- J18:1 (Söderköpings arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för en förändring av betalningsansvaret för sjukersättningen vid personlig assistans
- J19:1 (Stockholms partidistrikt) att Socialdemokraterna snarast verkar för att byta ut karensdagen mot karensavdrag
- J20:2 (Gullspångs arbetarekommun) att den som är sjuk ska få behandling och rehabilitering och inte tvingas ut i arbete
- J21:1 (Borås arbetarekommun) att kongressen beslutar att partiet skall verka för en längre tidsgräns om minst en vecka som gräns för att behålla en så kallad SGI-placering
- J21:2 (Borås arbetarekommun) att kongressen arbetar för att sjukförsäkringen ändras så att läkarens sjukintyg gäller till dess Försäkringskassan beslutat något annat
- J21:3 (Borås arbetarekommun) att alternativt införs en tidsgräns på ex 3 dagar för Försäkringskassans beslut
- J21:4 (Borås arbetarekommun) att om beslut inte fattats inom 3 dagar skall läkarintyg gälla till dess annan bedömning görs av Försäkringskassan
- J22:1 (Skövde arbetarekommun) att Socialdemokraterna ändrar beräkningsgrunden av SGI till 1,0
- J24:1 (Avesta arbetarekommun) att vid frånvaro på arbetsplatsen p.g.a. calicie virus smitta inte ska omfattas av karensdag
- J25:1 (Söderköpings arbetarekommun - enskild) att Sverige lagstadgar om att företag med anställd personal måste teckna sjuk- och skadeförsäkring för sina anställda
- J26:1 (Umeå arbetarekommun) att rehabilitering bygger på att den sjukskrivne ska återfå förmågan såväl fysiskt som psykiskt. Men det förutsätter att hälso- och sjukvården reorganiseras så att det finns

spetskompetens på ett antal områden. Fler hälsocentraler behöver kompetensen multimodal rehabilitering och KBT, kognitiv beteende terapi

J26:2 (Umeå arbetarekommun) att även företagshälsovårdens kompetens måste stärkas för att klara utmaningarna i framtiden, bland annat med hjälp av arbets- och medicinska kliniker så att sjukskrivna kan återfå arbetsförmågan så snabbt som möjligt

J26:3 (Umeå arbetarekommun) att den sjukskrivnes besvär måste fastställas så tidigt som möjligt, samt att utifrån de medicinska besvären se över vilka möjligheter som finns till återgång i arbetet eller annat arbete

J26:4 (Umeå arbetarekommun) att om det krävs utbildning/teori/praktik för återgång till det egna arbetet eller annat arbete ska Försäkringskassan ha utökade befogenheter att kunna bevilja rehabersättning mer än ett år

J26:5 (Umeå arbetarekommun) att Försäkringskassan ska verkställa att den sjukskrivne får prova förmågan i annat arbete och att man klarar av detta innan sjukpenning/sjukersättning dras in

J26:6 (Umeå arbetarekommun) att Försäkringskassan befogenheter ska utökas till att kunna initiera medicinsk rehabilitering och företagshälsovård

J26:7 (Umeå arbetarekommun) att arbetsgivarens ansvar för rehabilitering skärpsatt personer med funktionsnedsättningar och äldre arbetstagare ska ges möjlighet till sysselsättning på den öppna arbetsmarknaden med ersättning från sjukförsäkringen och vid behov ges möjligheter till arbetsträning under den tid Försäkringskassan anser det befogat

J26:8 (Umeå arbetarekommun) att Försäkringskassan ska ges möjlighet att bevilja ersättning till arbetsgivare för personer som har nedsatt arbetsförmåga

J26:9 (Umeå arbetarekommun) att behandlande läkares medicinska underlag bör innehålla en beskrivning av individens arbetsförmåga. Idag efterföljs inte detta

J26:11 (Umeå arbetarekommun) att de sociala trygghetssystemen behöver tillföras nya principer. Systemen ska ha samma tolkning av begreppet arbetsför. De ska också vara överlappande. En myndighet ska inte kunna släppa det ekonomiska ansvaret för en enskild individ innan det är klarlagt vilken annan myndighet som tar över

J26:13 (Umeå arbetarekommun) att även arbetsmarknadens parter har ett ansvar för att upprätthålla arbetslinjen och bör till exempel aktivt medverka till att omställningen fungerar på ett bra sätt och som leder till nya anställningar

J26:14 (Umeå arbetarekommun) att hälso- och sjukvården samt företagshälsovården reorganiseras så att resurserna används optimalt och tydliggöra vem som ska göra vad

J27:1 (Skurups arbetarekommun) att nationella riktlinjer för vad ett läkarintyg ska innehålla upprättas

J27:2 (Skurups arbetarekommun) att försäkringskassan i det fall läkaren inte skrivit ett fullgott intyg har skyldighet att kräva förnyad utredning med ett korrekt intyg

J28:1 (Västerbottens partidistrikt) att Socialdemokraterna verkar för att införa ett kostnadsfritt nummer till Försäkringskassan

J28:2 (Västerbottens partidistrikt) att Socialdemokraterna verkar för att Försäkringskassan inför en kostnadsfri uppringningstjänst i likhet med den som exempelvis Trygg-Hansa har idag. Du som kund går in på hemsidan, väljer ärende, skriver in ditt telefonnummer och sedan blir du uppringd

J28:3 (Västerbottens partidistrikt) att Socialdemokraterna verkar för att Försäkringskassan inför en tjänst där kunden kan sms:a in sitt nummer till Försäkringskassan och sedan bli uppringd

- J30:1 (Kalmar arbetarekommun) att en ny sjukförsäkring skapas, med individen i centrum och där rehabiliteringsinsatserna samordnas och förenklas
- J30:2 (Kalmar arbetarekommun) att utförsäkringarna stoppas – ingen administrativ tidsgräns ska finnas
- J30:4 (Kalmar arbetarekommun) att möjligheten till permanent sjukersättning beviljas i större uträkning för sjuka som inte bedöms någonsin kunna återgå i arbete
- J30:5 (Kalmar arbetarekommun) att Försäkringskassans läkare måste basera sitt utlåtande om arbetsförmåga utifrån ett personligt möte med den sjukskrivne och samtliga hennes vårdgivare samt handläggare
- J30:6 (Kalmar arbetarekommun) att man på sikt slår samman sjuk- och arbetsförsäkringen till en gemensam försäkring; SAM-försäkringen
- J31:1 (Stockholms partidistrikt) att en obligatorisk rehabiliteringsförsäkring skapas inom ramen för socialförsäkringssystemet
- J31:2 (Stockholms partidistrikt) att anställningsskyddet stärks så att den som genomgår rehabilitering har sin anställning skyddad under hela processen
- J32:1 (Göteborgs partidistrikt) att Socialdemokraterna ska verka för en lagstiftning, där karensdagen tas bort för vård och omsorgspersonal vid dokumenterad ”vinterkräksjuka” på arbetsplatsen
- J33:1 (Sandvikens arbetarekommun) att vi socialdemokrater tar tag i detta problem för att delta i en förändring och en översyn av detta lagutrymme för att det skall vara samma villkor oavsett vem som är arbetsgivare
- J34:1 (Sundsvalls arbetarekommun) att de socialdemokratiska riksdagsledamöterna driver kravet på en försäkring i motionens anda
- J34:2 (Sundsvalls arbetarekommun) att en ny sjukförsäkringsreform ges högsta prioritet vid ett maktskifte 2014
- J35:1 (Umeå arbetarekommun) att SAP ska verka för ändringar i lagstiftningen så alla sjukskrivna som kan delta i arbetsrehabilitering får lämpliga arbeten och arbetstider utifrån sin arbetsförmåga så en snabbare tillbakagång till arbetslivet kan ske
- J36:1 (Lilla Edets arbetarekommun) att man tar bort tidsbegränsningarna i rehabiliteringskedjan
- J36:2 (Lilla Edets arbetarekommun) att ramtidsbegränsningen tas bort
- J37:1 (Göteborgs partidistrikt) att man tar bort tidsbegränsningarna i rehabiliteringskedjan
- J38:1 (Sollefteå arbetarekommun - enskild) att kostnaden för rehabilitering läggs inom socialförsäkringens ansvarsområde
- J38:2 (Sollefteå arbetarekommun - enskild) att detta skrivs in i lagen om sjukförsäkringen (2000:981) och vad den skall bekosta utöver utredning och rehabiliteringsersättning
- J39:1 (Kramfors arbetarekommun) att besluta om en förändring inom socialförsäkringsbalkens delar enligt ovan och bygga ut rätten till sjukförsäkringen och utveckla denna med riktiga rehabiliteringsåtgärder
- J40:1 (Malmö arbetarekommun - enskild) att partikongressen ger partistyrelsen i uppdrag att verka för att föreslagna förändringar i socialförsäkringen snarast genomförs
- J41:1 (Umeå arbetarekommun) att ersättningstaket för sjukpenning och arbetslöshetsförsäkringen höjs till 10 basbelopp
- J42:2 (Umeå arbetarekommun - enskild) att när ekonomin så tillåter bör man successivt höja nivån över 80 procent

- J43:1 (Västerbottens partidistrikt) att staten tillför mer resurser till samordningsförbunden
- J43:2 (Västerbottens partidistrikt) att förändra lagstiftningen så att staten inte är bundna av procentsatser för att bevilja medel
- J44:3 (Sollentuna arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att Socialstyrelsen som tillsynsmyndighet får i uppdrag, att informera och påtala för berörda intygsgivare inom hälso- och sjukvården, om de konsekvenser som innehållet i de medicinska utlåtandena medför, där den framträdande skillnaden i underlagen innehåller uppgifter om konkurrerande skador som psykosocial belastning för två tredjedelar av personer med annan etnisk bakgrund än svensk, d.v.s. en indirekt diskriminering av denna grupp
- J44:4 (Sollentuna arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att Försäkringskassan får i uppdrag, att anställda med för ändamålet relevant utbildning utreder arbetsskadeförsäkringsärenden, för att på så sätt komma tillrätta med de bristande exponeringsutredningarna, vilka drabbar framförallt kvinnor och personer med annan etnisk bakgrund än svensk
- J45:1 (Dalarnas partidistrikt) att den som inte har möjlighet på grund av sjukdom att anmäla sig som arbetssökande, skall ha sin SGI säkrad
- J46:1 (Umeå arbetarekommun) att se över arbetsgivarinträdet i sjukförsäkringen i syfte att få en mer solidarisk finansiering av sjukförsäkringen och som skulle innebära större anställningsbarhet för människor med ökad risk för sjukfrånvaro
- J47:1 (Hofors arbetarekommun) att vi socialdemokrater tar tag i detta problem, och arbetar för en förändring av denna lag så att den som är arbetsgivare betalar sjuklön
- J48:1 (Lunds arbetarekommun) att Socialdemokraterna utarbetar ett förslag till ett nytt sjukförsäkringssystem där inkomstbortfallsprincipen blir bärande för försäkringens utformning
- J48:2 (Lunds arbetarekommun) att ersättningsnivån snarast återställs till 80 procent av tidigare inkomst under hela sjukdomsperioden, oavsett sjukdomens längd, med en 90-procentig nivå som ett långsiktigt mål
- J48:3 (Lunds arbetarekommun) att taket för ersättningen höjs – åtminstone till 10 prisbasbelopp
- J48:5 (Lunds arbetarekommun) att den tidsbegränsade sjukersättningen återinförs
- J48:6 (Lunds arbetarekommun) att systemet förändras så att ersättningsnivån följer med inkomstutvecklingen i samhället i stort för långvarigt sjuka
- J48:7 (Lunds arbetarekommun) att den del av sjukförsäkringen som är inriktad på rehabilitering av den försäkrade utformas som en rehabiliteringsförsäkring för att garantera att den försäkrade får den rehabilitering den är i behov av
- J48:9 (Lunds arbetarekommun) att ett system med en form av rehabiliterings- och arbetsträningsgaranti för den enskilde inom en viss tid bör införas
- J49:1 (Lidingö arbetarekommun) att uppdra till partiet att utreda frågan om ett karensavdrag kan ersätta en karensdag
- J50:1 (Vellinge arbetarekommun) att ett karensavdrag ska införas istället för karensdagen
- J51:1 (Östersunds arbetarekommun) att ett karensavdrag ska införas istället för karensdagen
- J52:1 (Skurups arbetarekommun) att ett karensavdrag ska införas istället för karensdagen
- J53:1 (Ronneby arbetarekommun) att ett karensavdrag ska införas istället för karensdagen
- J54:1 (Finspångs arbetarekommun) att ett karensavdrag ska införas istället för karensdagen
- J55:1 (Mönsterås arbetarekommun) att ett karensavdrag ska införas istället för karensdagen

- J56:1 (Tingsryds arbetarekommun) att ett karensavdrag ska införas istället för karensdagen
- J57:1 (Kävlinge arbetarekommun) att ett karensavdrag ska införas istället för karensdagen
- J58:1 (Trollhättans arbetarekommun) att ett karensavdrag ska införas istället för karensdagen
- J59:1 (Gällivare arbetarekommun) att ett karensavdrag ska införas istället för karensdagen
- J60:1 (Simrishamns arbetarekommun) att ett karensavdrag ska införas istället för karensdagen
- J61:1 (Falkenbergs arbetarekommun) att ett karensavdrag ska införas istället för karensdagen
- J62:1 (Ekerö arbetarekommun) att ett karensavdrag ska införas istället för karensdagen
- J63:1 (Östra Göinge arbetarekommun) att ett karensavdrag ska införas istället för karensdagen
- J64:1 (Vansbro arbetarekommun) att ett karensavdrag ska införas istället för karensdagen
- J65:1 (Motala arbetarekommun) att ett karensavdrag ska införas istället för karensdagen
- J66:1 (Rättvik arbetarekommun) att ett karensavdrag ska införas istället för karensdagen
- J67:1 (Vindelns arbetarekommun) att ett karensavdrag ska införas istället för karensdagen
- J68:1 (Hässleholms arbetarekommun) att ett karensavdrag ska införas istället för karensdagen
- J69:1 (Åstorps arbetarekommun) att ett karensavdrag ska införas istället för karensdagen
- J70:1 (Söderhamns arbetarekommun) att vid sjukdom ska du ha rätt till sjukpenning på normalnivå tills du är frisk
- J70:2 (Söderhamns arbetarekommun) att det inte ska finnas någon tidsgräns för hur länge sjukpenning på normalnivå ska betalas ut
- J72:1 (Göteborgs partidistrikt) att anställda som jobbar i miljöer där de har lätt för att drabbas av smittsamma sjukdomar ska undantas från karensdagen
- J74:1 (Skellefteå arbetarekommun) att ge partistyrelsen i uppdrag att verka för att de sociala avgifterna används till att förbättra de sociala trygghetssystemen
- J75:1 (Norsjö arbetarekommun) att de sociala avgifterna enbart används till att förbättra de sociala trygghetssystemen
- J76:1 (Sollefteå arbetarekommun - enskild) att återföra intäkterna till sjukförsäkringsavgiften och arbetsmarknadsavgiften till 2006 år nivå. Fördelat från allmän löneavgift
- J76:2 (Sollefteå arbetarekommun - enskild) att ge dom som hamnat i en negativ livssituation ekonomisk trygghet och rätten att få vara sjuk
- J77:1 (Skellefteå arbetarekommun) att använda FINSAM-lagstiftningen som grund för att utveckla olika samhällsstöd till personer som är i behov av insatser för att återfå förmåga till förvärvsarbete och egen försörjning
- J77:2 (Skellefteå arbetarekommun) att säkerställa att FINSAM, långsiktigt ges utökade resurser så att fler individer kan få stöd, genom att fler kommuner kan bilda finansiella samordningsförbund
- J77:3 (Skellefteå arbetarekommun) att FINSAM blir en egen post i statsbudgeten
- J78:1 (Orsa arbetarekommun) att en översyn av arbetsskadeförsäkringen görs utifrån ett genusperspektiv
- J79:1 (Östra Göinge arbetarekommun) att en humanistiskt präglad översyn av sjukförsäkringssystemet görs
- J79:2 (Östra Göinge arbetarekommun) att Försäkringskassans förtroende läkare funktion förändras
- J79:3 (Östra Göinge arbetarekommun) att detta görs till ett vallöfte

Partikongressen föreslås besluta:

att avslå motionerna D72:6, D251:2, J2:4, J4:1, J5:1, J7:1, J7:2, J11:1, J23:1, J29:1, J48:4, J71:1

D72:6 (Jönköpings läns partidistrikt) att Socialdemokraterna ska verka för att hitta ett system för sjukskrivna att få behålla sin ersättning fram till att de själva känner sig friska nog att delta i arbetslivet, vilket ska kunna sättas i verket direkt efter en ev valvinst 2014

D251:2 (Malmö arbetarekommun) att partiet arbetar för en lagändring så att även personer med sjukersättning kan välja när man vill ta ut sin ålderspension

J2:4 (Västerbottens partidistrikt) att arbetsskadesjukpenningen återinförs

J4:1 (Falköpings arbetarekommun) att socialdemokraterna till riksdagen föreslår att avskaffa karensdagen i sjukförsäkringen

J5:1 (Skövde arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna till riksdagen föreslår att avskaffa karensdagen i sjukförsäkringen

J7:1 (Umeå arbetarekommun) att SAP verkar för att nivån på sjukpenningen höjs till 90 procent av den sjukpenninggrundande inkomsten (SGI)

J7:2 (Umeå arbetarekommun) att SAP verkar för att karensdagen i sjukförsäkringen slopas

J11:1 (Halmstads arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att införa ett ekonomiskt skydd under Försäkringskassans prövning av sjukpenning efter bedömning av annan myndighet

J23:1 (Karlskrona arbetarekommun) att verka för att karensdagen i lagen om Sjukskrivning snarast tas bort

J29:1 (Sollefteå arbetarekommun - enskild) att byta ut det officiella socialförsäkring till inkomstbortfallsförsäkring

J48:4 (Lunds arbetarekommun) att karensdagen avskaffas

J71:1 (Sollentuna arbetarekommun - enskild) att verkar för avskaffande av karensdagen i sjukförsäkringen

MOTION J1

MÖNSTERÅS ARBETAREKOMMUN

Arbetslös och sjuk

Att drabbas av en sjukdom som gör att man kanske inte kommer att kunna utföra det arbete man tidigare haft, kan tyvärr leda till att personen mister sitt arbete eller att visstidsanställning inte förlängs vilket leder till arbetslöshet. Att vara sjuk med en arbetslöshet i grunden leder till att man får en mycket lägre sjukpenning eftersom den grundar sig på A-kassan istället för den sjukpenninggrundande inkomsten.

Idag är den sjukpenninggrundande inkomsten 7,5 gånger prisbasbeloppet som är 44 000:- vilket motsvarar en årsinkomst på 330 000 kronor. Ersättningen för den som är arbetslös/sjuk grundar sig på en inkomst på 18 700 kronor/månad det vill säga en årsinkomst på 224 400. Enligt Försäkringskassan beror skillnaderna i ersättning på att det inte ska "löna sig" att vara sjuk istället för arbetslös.

Medelinkomsten för de som förvärvsarbetar ligger idag mellan 265 000-323 000 så sjukpenningnivån för den som är arbetslös och sjuk är långt under medelinkomsten.

Om en person ska räknas som arbetslös eller för sjuk för att klara av att arbeta är något som läkaren avgör och därefter borde ersättningen beräknas.

Partikongressen föreslår besluta:

J1:1 att samma ersättning vid sjukdom ska gälla både dem som är arbetslösa och de som förvärvsarbetar

Ulrica Widesdotter

Mönsterås arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J2

VÄSTERBOTTENS PARTIDISTRIKT

Arbetskadeförsäkring

I Sverige har vi haft tre arbetskadeförsäkringar 1977, 1993 och 2002. Tanken med LAF 2002 var att kvinnors arbetssjukdomar; ospecifik muskelsmärta, skulle kunna godkännas. I övrigt var LAF 1993 för "skarpt" skriven, därför förändringen 2002.

Som det ser ut i dagsläget får många av LO:s medlemmar inte sina arbetssjukdomar godkända. En av anledningarna till att man inte uppfyller LAF, som vi ser det, är att Försäkringskassan har omorganiserats och att Arbetskadenämnderna har försvunnit och det medborgerliga inflytandet inte längre finns. Detta är högerregeringens förändringar. Den socialdemokratiska partikongressen 2009 beslutade att det medborgerliga inflytandet skulle återställas på något sätt.

Högerregeringens förändring av sjukpenning och sjukersättning har medfört att allt färre kommer att få sina arbetsskador och livräntor prövade. Därför var S-kongressens beslut om införande av arbetsskadesjukpenning positiv.

Som det ser ut är arbetsskadeanmälningar i dagsläget i många fall undermåliga, vilket kan medföra att Försäkringskassan har svårt att fatta beslut på ett korrekt underlag. Företagshälsovården bör därför vara behjälplig i samband med exponerings- och arbetsskadeutredningar. Försäkringskassan styrs i dag i alltför stor utsträckning av försäkringsmedicinska rådgivarnas utlåtanden och bedömningar. Det är sällan som handläggarna går emot utlåtanden från försäkringsmedicinska rådgivarna.

Försäkringsmedicinska rådgivarens kompetens är dessutom varierande och på intet sätt en garant för rättssäkerhet och likabedömning. Försäkringsmedicinske rådgivarens möjligheter att i tillräcklig omfattning hålla sig ajour med de vetenskapliga rön som har betydelse för en korrekt bedömning i varje enskilt fall är starkt begränsade.

Som exempel på detta förlorar medlemmarna sin rätt till arbetsskada och livränta på grund av att försäkringsmedicinska rådgivare ofta hänvisar till åldersförändringar, fast de oftast inte har några belägg för detta. Som bevis för att de har fel finns det vetenskap och konsensus som styrker att det i många fall

inte är degenerationer/besvär som ger besvär. Ändå skyller de försäkringsmedicinska rådgivarna alltför ofta på åldersförändringar, vilket är helt felaktigt.

Det krävs en förändring för att komma till rätta med de systembrister som finns i ärendehantering i dag, där också en sammanblandning mellan försäkringsmedicin och försäkringsjuridik sker i alltför stor omfattning.

Det händer alltför ofta att, när det kommer in nya medicinska underlag från behandlande läkare eller annan expertis, handläggarna utan att ta kontakt med försäkringsmedicinsk rådgivare går emot underlagen, trots att de inte har medicinsk kunskap.

Förvaltningsdomstolarna har i dagsläget begränsad medicinsk kompetens. Trots det använder man sällan sakkunnighetsutlåtande, vilket medför att ärendehantering och beslut i alltför stor utsträckning inte överensstämmer med lagen om arbetsskadeförsäkring (LAF) och dess intentioner. Detta liksom hanteringen inom Försäkringskassan bidrar till upplevd rättsosäkerhet bland aktörer och försäkrade inom systemet.

I och med detta är det rimligt att försäkringsmedicinska rådgivarna kopplas bort från Försäkringskassan och att en oberoende resurs som Yrkes- och miljömedicinska kliniker tar över försäkringsmedicinska rådgivarnas roll.

Även det medborgerliga inflytandet bör återinföras för att stärka rättssäkerheten.

Partikongressen föreslår besluta:

- J2:1 att arbetsskadenämnderna återinförs
- J2:2 att företagshälsovården eller de arbetsmiljömedicinska klinikerna är behjälplig i samband med exponerings- och arbetsskadeutredningar
- J2:3 att de försäkringsmedicinska rådgivarna kopplas bort från Försäkringskassorna samt att en oberoende resurs som yrkes- och miljömedicinska kliniker tar över försäkringsmedicinska rådgivarnas roll
- J2:4 att arbetsskadesjukpenningen återinförs

Ulf Björk

Västerbottens partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J3

KARLSKRONA ARBETAREKOMMUN

Arbetsskadeförsäkringen (LAF)

I Sverige har vi haft ett heltäckande ekonomiskt skydd när vi drabbats av sjukdomar och olycksfall orsakat av arbetet. Detta skydd fungerade bra för många drabbade fram till den borgerliga regeringens kapning av arbetsskadeförsäkringen från 1992. En bevisregel som gör det näst intill omöjligt att få en arbetssjukdom

godkänd som arbetsskada, det är den sjuke som skall bevisa att sjukdomen är av hög grad och sannolikhet orsakad av arbetet.

Efter detta så har väldigt många främst från LO-kollektivet gjort stora inkomstförluster, då de drabbats av sjukdom eller genom olyckor orsakade av arbetet. Självklart måste målet vara att inga människor skall drabbas av ohälsa p.g.a. sina arbetsuppgifter, men detta går inte att lösa genom att minska ersättningarna till de som drabbats av ohälsa genom arbetet.

”Under LO-kongressen 2000 talade vår stadsminister Göran Persson om hur riktigt och rättvist det är att förbättra arbetsskadeförsäkringen. Det är tid att göra det nu och vi har råd med det och att de som har fått sina arbetsskador godkända ska också få en rimlig ersättning framöver”.

Vi måste få tillbaka en arbetsskadeförsäkring som ger full inkomsttäckning när man skadar sig eller blir sjuk genom arbete. I dagens Sverige får man inkomstförlusten täckt om man skadar sig i en trafikolycka på väg till eller från arbetet, däremot inte om man skadar sig i en olycka på arbetet.

Partikongressen föreslås besluta:

- J3:1 att bevisreglerna ändras vid arbetsskadesjukdom, så att de som drabbats får full ersättning för sin skada
- J3:2 att arbetsskadesjukpenningen införs från första dagen
- J3:3 att karensdagen tas bort vid arbetssjukdomar och olycksfall

Rödeby S-förening, Varvets S-förening, S- Kvinnor i Karlskrona, IF Metalls S-förening, Kommunals S-förening och Handels S-förening

Karlskrona arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J4

FALKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

Avskaffa karensdagen i sjukförsäkringen

Karensdagen i sjukförsäkringen infördes som en del i en större kampanj för att minska sjukfrånvaron.

Utan tvekan har kampanjen lyckats. Hög sjukfrånvaro är inte längre ett stort problem och har inte varit på många år. Det nya problemet är hög sjuknärvaro.

Så många som 50 % säger att de går till jobbet fast de är sjuka. 2 miljoner människor jobbade fast de var sjuka minst två gånger förra året.

Nu visar studier att det är långsiktigt negativt för personer att, vid upprepade tillfällen, gå till jobbet trots att man är sjuk. Det är stor sannolikhet att en upprepad sjuknärvaro resulterar i mer sjukfrånvaro i långa loppet.

Karensdagen är ett skäl till att människor inte har möjlighet att stanna hemma vid sjukdom. De har inte råd att vara sjuka helt enkelt.

Detta ger vid handen att karensdagen istället för att minska sjukfrånvaron istället bidrar till att öka den för de personer som av ekonomiska (eller andra) skäl går till jobbet sjuka.

Sverige behöver fler arbetade timmar men tveksam sjukfrånvaro är i sammanhanget mindre viktig än att fler orkar arbeta längre, något som sjuknärvaro bidrar till att försvåra.

Partikongressen föreslås besluta:

J4:1 att socialdemokraterna till riksdagen föreslår att avskaffa karensdagen i sjukförsäkringen

Dan Gabrielsson

Falköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J5

SKÖVDE ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Avskaffa karensdagen i sjukförsäkringen

Karensdagen i sjukförsäkringen infördes för att minska sjukfrånvaron. Hög sjukfrånvaro är inte längre ett stort problem. Det nya problemet är hög sjuknärvaro. 50 % säger att de går till jobbet fast de är sjuka. 2 miljoner människor jobbade fast de var sjuka minst två gånger förra året. Det är långsiktigt negativt för personer att gå till jobbet trots att man är sjuk. En upprepad sjuknärvaro resulterar sannolikt i mer sjukfrånvaro i längden.

Karensdagen är ett skäl till att människor inte stannar hemma vid sjukdom. De har inte råd att vara sjuka. Själv är jag byggnadsarbetare och upplever det som djupt orättvist med nuvarande sjukförsäkring. Ett fysiskt hårt arbete innebär att man kan utgöra en fara både för sig själv och sin omgivning om man är på arbetet då man är sjuk. Inom andra yrkeskategorier finns det möjligheter att arbeta hemifrån eller att tillgå andra lösningar som inte påverkar vilken utbetald lön man får.

Sverige behöver fler som bidrar till att öka summan av arbetade timmar men karensdagen bidrar inte till detta utan är tvärtom kontra produktiv.

(Källor: SCB arbetsmiljöundersökning 2012, Gunnar Aronsson, Psykologiska institutionen Stockholms universitet, publicerat i tidningen Arbetet 2012-08-24.)

Partikongressen föreslås besluta:

J5:1 att Socialdemokraterna till riksdagen föreslår att avskaffa karensdagen i sjukförsäkringen

Robert Ciabatti

Skövde arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION J6

UMEÅ ARBETAREKOMMUN

Behovet av en trepartsuppgörelse

Regeringen har sänkt nivåerna i socialförsäkringssystemet som är tänkt att vara en trygghet när vi inte kan arbeta. Överskotten i systemen används istället till andra prioriteringar, däribland skattesänkningar.

Därför behövs en bredare samsyn kring socialförsäkringarna och valet av finansieringen av dessa. Ett tydligt kontrakt mellan samhället och arbetsmarknadens parter där det är helt klarlagt vad och för vilka socialförsäkringsavgifterna är avsedda för, samt vad i socialförsäkringssystemen som ska skatte- och avgiftsfinansieras.

En tydlig ansvarsfördelning bidrar till att stärka försäkringstanken utan att socialförsäkringarna eller delar av dessa behöver lyftas ur statsbudgeten. En trepartsuppgörelse är i högre utsträckning ett stöd för dem som finns utanför arbetsmarknaden, till skillnad för om delar av socialförsäkringen enbart läggs på arbetsmarknadens parter.

Riksdag och regering kan även i fortsättningen besluta om socialförsäkringarnas regelverk, men inom ramen för det inflytande och den överenskommelse som en trepartsuppgörelse medger.

Partikongressen föreslås besluta:

J6:1 att en trepartsuppgörelse kring socialförsäkringarna träffas

IF Metalls S-förening, Per-Erik Johansson

Umeå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J7

UMEÅ ARBETAREKOMMUN

Bättre villkor i sjukförsäkringen

Den allmänna sjukförsäkringen ska ge ekonomisk trygghet då något händer som gör att arbetsförmågan blir nedsatt. Att försäkringen ger verklig trygghet är viktigt för att välfärdspolitiken ska behålla sin trovärdighet. Dessvärre har nivån och reglerna för sjukförsäkringen försämrats till en nivå som innebär att försäkringen inte längre kan betraktas som en reell inkomsttrygghetsförsäkring.

Den borgerliga regeringen har sänkt taket i sjukförsäkringen. Detta har fått till följd att en ännu större andel av löntagarna hamnat ovanför taket (alla som tjänar mer än cirka 25 000 kronor i månaden) och alltså inte omfattas till fullo av ersättningsnivån på 80 procent av den sjukpenningsgrundande inkomsten (SGI). Detta är ett problem i sig. För försäkringens legitimitet är det avgörande att en majoritet av löntagarna känner att de från försäkringen får ersättning som motsvarar den löneinkomst de faktiskt

betalat sin avgift utifrån. Den som blir sjukskriven ska inte heller tvingas att kraftigt sänka sin levnadsstandard.

Därutöver har ersättningen sänkts ytterligare genom att en ny beräkningsgrund för sjukpenningen har införts. I regeringens budget för 2008 innebär detta att den 80-procentiga ersättningen i själva verket blir 77,6 procent. I budgeten ingår också en nedtrappning av sjukpenningen efter tolv månaders sjukskrivning.

En sådan urholkning av det ekonomiska skyddet i sjukförsäkringen som sker kan inte accepteras. Socialförsäkringarna instiftades för att ge skydd vid utsatta situationer, de ska ha karaktären av verkliga inkomstbortfallsförsäkringar. Den som blir sjukskriven återfår inte arbetsförmågan snabbare genom att försättas i en privatekonomisk kris. Det får inte heller bli så att de allmänna försäkringarna enbart ger grundtrygghet och att avtalsförsäkringarnas betydelse blir avgörande. Alla omfattas inte av avtalsförsäkringar.

En sådan utveckling är en privatisering av socialförsäkringarna som går tvärt emot grundtanken med dem. Hårdast drabbas låginkomsttagare med små ekonomiska marginaler. För många låginkomsttagare är 80 procent av inkomsten, eller 77,6 procent som det i praktiken är, alldeles för lite för att kunna leva av. Det gör att en sjukskrivning leder till en tillvaro under socialbidragsnormen. Till gruppen låginkomsttagare med små ekonomiska marginaler räknas många gånger kvinnor inom LO-yrken, och eftersom kvinnor inom LO-yrken löper störst risk att drabbas av ohälsa är orättvisan i detta dubbel.

I början av 1990-talet infördes en karensdag i sjukförsäkringen. Denna skapar stora problem för ohälsan. Människor med små ekonomiska marginaler drabbas hårt av att inte få någon ersättning alls för den första sjukdagen. Konsekvensen blir att människor går till jobbet trots att de är sjuka. Men dagens sjuknärvaro är morgondagens sjukfrånvaro och en slopad karensdag i sjukförsäkringen skulle därför minska de långsiktiga kostnaderna för såväl den enskilde individen som för samhället i stort.

För den som drabbas av varaktigt nedsatt arbetsförmåga och beviljas sjuk- eller aktivitetsersättning, det som tidigare kallades förtidspension, väntar en ännu hårdare ekonomisk verklighet. Ersättningen är idag 64 procent av den så kallade antagandeinkomsten som räknas som ett genomsnitt av de tre högsta bruttoårsinkomsterna inom en framtid på fem till åtta år. Detta är i många fall en mycket låg ersättning som slår hårdast mot den som haft en lös anknytning till arbetsmarknaden.

Att ersättningen därtill enbart räknas upp med prisutvecklingen skapar en fattigdomsfälla för den som har en varaktigt nedsatt arbetsförmåga. För den som drabbas av sjukdom är rehabiliteringen tillbaka till arbetslivet av stor vikt. De nya tidsgränserna i rehabiliteringskedjan är för snäva i förhållande till de sjukas behov och försvårar i praktiken deras återgång till ett arbete på den reguljära arbetsmarknaden. Istället för att bidra till nödvändig rehabilitering, stöd och omställning väntar nu alla ansvariga aktörer (sjukvård, arbetsgivare, försäkringskassa) på att tidsgränsen närmar sig. All forskning visar att ju tidigare rehabiliteringsinsatser av hög kvalitet sätts in, anpassade till den enskildes förutsättningar, desto större är sannolikheten att man kan komma tillbaka i arbete. Därför bör fokus ligga där när det gäller arbetet för att bryta långvariga sjukskrivningar.

Partikongressen föreslås besluta:

- J7:1 att SAP verkar för att nivån på sjukpenningen höjs till 90 procent av den sjukpenningsgrundande inkomsten (SGI)
- J7:2 att SAP verkar för att karensdagen i sjukförsäkringen slopas

- J7:3 att SAP verkar för att nivån på sjuk- och aktivitetsersättningen höjs
- J7:4 att SAP verkar för att sjukpenning såväl som sjuk- och aktivitetsersättning ska följa inkomstutvecklingen
- J7:5 att SAP verkar för att en obligatorisk företagshälsovård införs som omfattar alla och präglas av arbetstagarinflytande. Via arbetsmiljölagstiftning ska en gemensam kvalitetsförsäkring av företagshälsovården garanteras

Alejandro Caviedes

Umeå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J8

UMEÅ ARBETAREKOMMUN

Den sjukpenninggrundande inkomsten

Under den tid som Försäkringskassan utreder den försäkrades rätt till sjukpenning är den sjukpenninggrundande inkomsten (SGI:n) skyddad. Det är först när Försäkringskassan fattar beslut om avslag som den försäkrades SGI kan påverkas.

För att inte riskera att förlora sin SGI måste den försäkrade anmäla sig på Arbetsförmedlingen första dagen efter det att han eller hon har Försäkringskassans beslut i sin hand. När man slutat sin anställning ska man stå till arbetsmarknadens förfogande första dagen efter det att anställningen upphört. I annat fall nollklassas man, exempel på detta är oavsett om man råkar ut för ett olycksfall och blir inlagd på sjukhus

Blir man nollklassad påverkar det inte bara sjukpenningen som blir noll kronor utan även sjukpenningen, rehabiliteringssjukpenning, havandeskapspenning m.m. SGI har också betydelse för bestämmande av livränta.

Om en person blir nollklassad har han eller hon bara en möjlighet att komma in i sjukförsäkringen ingen och det är att få ett arbete som kan antas pågå i minst sex månader.

Partikongressen föreslår besluta:

- J8:1 att man inte ska nollklassas om det finns godtagbara skäl till att anmälan inte kunnat ske

IF Metalls S-förening, Per-Erik Johansson

Umeå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J9

UMEÅ ARBETAREKOMMUN

Den sjukpenninggrundande inkomsten

Under den tid som försäkringskassan utreder den försäkrades rätt till sjukpenning är den sjukpenninggrundande inkomsten (SGI) skyddad. Det är först när försäkringskassan fattar beslut om avslag som den försäkrades SGI kan påverkas.

För att inte riskera att förlora sin SGI måste den försäkrade anmäla sig på arbetsförmedlingen första dagen efter det att han eller hon har försäkringskassans beslut i sin hand. När man slutat sin anställning ska man stå till arbetsmarknadens förfogande första dagen efter det att anställningen upphört. I annat fall nollklassas man, exempel på detta är oavsett om man råkar ut för ett olycksfall och blir inlagd på sjukhus.

Blir man nollklassad påverkar det inte bara sjukpenningen, som blir noll kronor, utan även rehabiliteringssjukpenning, havandeskapspenning med mera. SGI har också betydelse för bestämmande av livränta. Om en person blir nollklassad har han eller hon bara en möjlighet att komma in i sjukförsäkringen igen och det är att få ett arbete som kan antas pågå i minst sex månader.

Partikongressen föreslås besluta:

J9:1 att SAP ska verka för att man inte ska nollklassas om det finns godtagbara skäl till att anmälan inte kunnat ske till arbetsförmedlingen första dagen man står till arbetsmarknadens förfogande

Alejandro Caviedes

Umeå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J10

MALÅ ARBETAREKOMMUN

Ekonomisk trygghet i de sociala trygghetssystemen

Regeringen har sänkt nivåerna i socialförsäkringssystemet som är tänkt att vara en trygghet när vi inte kan arbeta. Överskotten i systemen används istället till andra prioriteringar, däribland skatte sänkningar.

Regeringens försämringar med sänkning av nivåerna i de sociala trygghetssystemen påverkar sjukförsäkring och därmed sjukpenningen, föräldrapenning, sjuk- och aktivitetsersättning, a-kassa mm. Samt att även detta leder till en lägre ålderspension.

För de som är friska och har ett arbete, och når upp till inkomsttaket 27 500 kr/månad är sjukpenningen idag knappt 80 % av sjukpenninggrundande inkomst. För den resterande del av inkomsten som överstiger inkomsttaket betalas ingen ersättning ut.

För de som får sin ersättning från a-kassa är inkomsttaket 18 700 kr/månad vilket innebär att ungefär 12 % får ut en ersättning som motsvarar 80 % av sin inkomst.

Sänkta nivåer i de sociala trygghetssystemen får därför stora konsekvenser för de som drabbas av sjukdom eller arbetslöshet. Samt vid uttag av föräldraledighet där den av föräldrarna med lägsta inkomst stannar hemma med föräldrapenning på så kallad sjukpenningnivå.

Allt fler blir idag utförsäkrade från sjukförsäkringen och a-kassan vilket innebär att man hänvisas till försörjningsstöd, vilket leder till lägre ålderspension.

Partikongressen föreslås besluta:

J10:1 att rätt nivå i de sociala trygghetssystemen återinförs

Mikael Abrahamsson

Malå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J11

HALMSTADS ARBETAREKOMMUN

Ekonomiskt skydd vid Försäkringskassans prövning av sjukskrivning

Personer som utförsäkrats och deltagit i Arbetslivsintroduktion samt eventuellt efterföljande program har möjlighet att åter sjukskrivas då tre månader eller mer passerat. I sådana fall prövar Försäkringskassan rätten till sjukskrivning och målsättningen är att lämna svar inom 30 dagar. I de fall Arbetsförmedling och läkare bedömer att personen inte kan delta i några aktiviteter på Arbetsförmedlingen styrks detta med ett sammanfattande dokument från Af och sjukintyg från läkare. I de fall Försäkringskassan meddelar avslag, vanligen inom tre veckor, erbjuds personen att åter delta i program på Arbetsförmedlingen. Den tid som passerat står medborgaren helt utan ersättning. Det är fullt rimligt att en myndighet måste ha ett sista och avgörande ord i dessa ärenden. Det är dock djupt orättfärdigt att den enskilde lider allvarlig ekonomisk skada då myndigheters och läkares bedömningar står mot varandra. I dessa fall mister medborgaren vanligen två till fyra veckors ersättning. I enstaka fall har man fått vänta betydligt längre på de faktorer som ligger utanför egen påverkan. Den enskilde lider alltså stor ekonomisk skada under ärendets prövning och förtroendet för myndigheter urholkas allvarligt. Undertecknad uppmanar därför till en översyn av reglerna så att den enskilde garanteras ett ekonomiskt skydd då myndigheters motstridiga bedömningar prövas.

Partikongressen föreslås besluta:

J11:1 att Socialdemokraterna verkar för att införa ett ekonomiskt skydd under Försäkringskassans prövning av sjukpenning efter bedömning av annan myndighet

Stefan Hansson

Halmstads arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J12

VÄRNAMO ARBETAREKOMMUN

En sjukförsäkring värd namnet

Det sjukförsäkringssystem som vi en gång haft och varit stolta över är ett minne blott. Vi måste vara så självkritiska och erkänna att vi själva började försämra systemet. Alliansen har raserat det näst intill fullkomligt, man har lyckats få folk att tro på myten om att alla sjuka och arbetslösa är fuskare. Om några fuskat är det inte systemet det är fel på utan uppföljningen av detsamma. Det är inte värdigt vårt land med denna hetsjakt och ifrågasättande av sjuka/skadade människor. Har man höga sjuktal/skador måste man ta fram orsakerna och åtgärda dem. Fler och fler ifrågasätter och misstror dagens system och tecknar privata försäkringar, något som en "vanlig löntagare" inte kan drömma om att göra. I ett socialdemokratiskt Sverige ska alla ha rätt att känna trygghet om man blir sjuk/skadad, man ska veta att man har en ersättning så man kan fortsätta leva ett drägligt liv trots sjukdom. Blir man sjuk/skadad drar det ofta mycket andra kostnader med sig vilket också påverkar den ekonomiska situationen. Får den här utvecklingen fortsätta går vi raka vägen mot det klassamhälle som råder i USA, nämligen har du pengar inga problem, har du det inte så får du skylla dig själv. Vi måste också på ett mycket tydligt sätt visa på skillnaden mellan bidrag och Skatte/egenfinansierade system. Försäkringskassan måste ta ett större ansvar för att hjälpa människor tillbaka till arbete. Arbetsgivarna måste också tvingas att på ett seriöst sätt ansvara för en arbetsplatsrehabilitering av sin personal, med dagens system har man bakvägen givit arbetsgivaren möjlighet att säga upp sjuk personal genom att hävda att man inte har något lämpligt arbete till den som blivit sjuk/skadad. Då uppstår så kallad teknisk arbetsbrist vilket innebär saklig grund för uppsägning.

Inom de fackliga organisationerna ser man i dag en alldeles för stor utslagning av människor. De bollas runt i systemen och ingen vill ta ansvar för dem. Enligt försäkringskassan är de så friska att de kan arbeta med lämpligt arbete. Tyvärr saknas dom här lämpliga arbetena för det mesta, men det tar man ingen hänsyn till. Arbetsförmedlingen anser att de är för sjuka för att kunna stå till arbetsmarknadens förfogande och därmed blir individen helt utan ersättning. Ett sätt att lösa problemen kan vara att göra en enhet av arbetsförmedlingen och försäkringskassan. Då ger man möjlighet att gemensamt hitta lösningar för individen samtidigt som man sparar mycket administration och ingen av myndigheterna kan krypa undan sitt ansvar.

Partikongressen föreslås besluta:

- J12:1 att sjukersättningen ska baseras på förlorad arbetsinkomst inkl. semers och övriga ersättningar
- J12:2 att i nuläget behålla ersättningsnivån på 80%
- J12:3 att målet ska vara en ersättningsnivå på 90%
- J12:4 att jakten på sjuka/skadade måste upphöra omedelbart
- J12:5 att större krav ställs på arbetsgivarens rehabiliteringsansvar
- J12:6 att tydliggöra för allmänheten att sjukförsäkringen är en försäkring inte ett bidrag
- J12:7 att man sammanför försäkringskassan och arbetsförmedlingen till en enhet

Vivianne Roos

Värnamo arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J13

KARLSKRONA ARBETAREKOMMUN

Ersättningsregler i sjukförsäkringen

Den 1 juli 2008 trädde nya regler i kraft inom den allmänna sjukförsäkringen. Sjukpenningen på ersättningsnivå 80 % betalas i högst 364 dagar under en ramtid på 450 dagar. När dessa dagar är förbrukade får man ansöka om förlängd sjukpenning på ersättningsnivå 75 %. Om förlängd sjukpenning beviljas är den tidsbegränsad till 550 dagar.

Som huvudregel kan man få sjukpenning plus förlängd sjukpenning i sammanlagt högst 914 dagar, sedan är man utförsäkrad ur sjukförsäkringen, såvida man inte uppfyller kriterierna för sjukersättning ("förtidspension").

I dag har gruppen av sjuka personer det extra svårt, med de regelverk som finns inom socialförsäkringssystemet. Har du en sjukdom som håller i sig mer ett halvår blir du bedömd av ett näst intill hänsynslöst regelverk. Du skall prövas först efter 90 dagar om du kan komma tillbaka till ditt arbete, efter 180 dagar inträffar en ännu tuffare bedömning, då bedöms man efter modellen, att finns det rimlig chans att återgå till ditt arbete. Annars bedöms du efter arbetsförmågan på hela arbetsmarknaden och kan mista din sjukpenning.

Detta kan väl verkligen inte vara modellen som skall få fotfäste i vårt land. Vi måste väl acceptera att man kan råka ut för sjukdomar och vi måste ha tilltro till läkare och sjukhus har kompetens att bedöma hur lång tid olika sjukdomar i förhållande till vad olika arbetens fysiska och psykiska förhållande kräver för sjukskrivning.

Partikongressen föreslås besluta:

- J13:1 att verka för att reglerna i den allmänna sjukförsäkringen ändras så att det blir en försäkring som ger ett bra ekonomiskt skydd vid sjukdom som leder till nedsatt arbetsförmåga, samt ger trygghet och stöd på vägen mot rehabilitering och återgång till arbete
- J13:2 att verka för att ersättningsnivån skall vara 90 % på sikt, men tillsvidare 80 % under hela sjukdomstiden

Rödeby S-förening, Varvets S-förening, S- Kvinnor i Karlskrona, IF Metalls S-förening, Kommunals S-förening och Handels S-förening

Karlskrona arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J14

ESKILSTUNA ARBETAREKOMMUN

Förstatliga försörjningsstödet

Bakgrund

I Sveriges riksdag pågår för närvarande en parlamentarisk utredning som arbetar med våra socialförsäkringar. I samband med detta är det lämpligt att ta ordentliga steg till förnyelse och förbättringar. Idag är många av systemens principer urholkade och medborgarnas förtroende för försäkringarna är försvagat. De är i det närmaste ett lapptäcke.

För Socialdemokraterna utgör våra socialförsäkringar en grundbult i vår syn på staten, välfärden och individen. Det borde svårligen vara möjligt att finna en blocköverskridande lösning på dessa för medborgarna viktiga institutioner utan att S måste göra stora avkall på vår grundsyn runt den svenska välfärdsmodellens funktionssätt. Går det att nå en bred uppgörelse är det dock bra.

Det finns en risk för att socialdemokratien som skapare av den svenska välfärdsmodellen blir allt för försiktig i att ifrågasätta och förändra den till att vara legitim och fungerande för medborgare av idag. Diskussionen måste handla om mer än ersättningsnivåer. Det handlar också om hur människor kvalificerar sig för våra skyddsnet. Socialdemokratien måste se till hela människan och dess individuella förutsättningar när partiet formulerar lösningar på de problem vi idag ser.

Problem

Sjukförsäkringen är idag så dåligt att den som har råd väljer privata kompletteringar. Ersättningsnivåerna är låga och många medelinkomsttagare är därmed dåligt försäkrade. Människor som är sjuka och behöver rehabilitering för att åter kunna jobba hamnar ofta i fattigdom då de blir utförsäkrade och måste leva på kommunalt försörjningsstöd eftersom sjukförsäkringen inte tar hänsyn till individens sjukdomsbild utan snarare fokuserar på hur länge du får vara sjuk.

Arbetslöshetsförsäkringen har en så låg ersättningsnivå att den idag saknar legitimitet. Allt för många väljer att stå utanför den vilket gör att många blir beroende av kommunalt försörjningsstöd. Den är dessutom mycket svår att kvalificeras sig till, inte minst för ungdomar och nyanlända Svenskar. Staten har samtidigt tagit över ansvaret för arbetsmarknadspolitiken, men ändå måste kommunerna göra egna insatser när staten inte levererar.

Konsekvensen av de två ovanstående försäkringarnas haveri i kombination med brister i utbildning och andra åtgärder är att människor istället blir beroende av försörjningsstöd på kommunal nivå. De fastnar i bidragsberoende som kommunerna måste stå för när statens ansvar för rehabilitering och utbildning för att stärka människor för arbetsmarknaden inte fungerar. Vi ser idag en massiv övervältring av kostnader på kommuner, på bekostnad av skola, äldreomsorg, kultur, fritid och miljöarbete. Ett förstatligande av försörjningsstödet skulle göra mer för skolan än att förstatliga skolan. Utvecklingen är ohållbar. Värst är att människor hamnar i kläm mellan system och att Sverige därmed slösar bort människors möjlighet att bidra till att stärka sig själva och samhället.

Förslag

En lösning på detta kan vara att samordna de flesta av samhällets resurser som vi idag lägger när en människa av olika skäl förlorar sitt arbete. En starkt individfokuserad försäkring, kanske i olika beståndsdelar, som beroende på om det är sjukdom eller arbetslöshet träder in för rehabilitering och utbildning mot samma eller ett nytt jobb på arbetsmarknaden. Om åtgärder och dess kostnader tas ur samma penningpåse öppnas flera möjligheter. Kostnader för byråkrati kan minska. Människor slipper slussas runt mellan olika system. En väg in och ut kan skapas. Risken att hamna mellan stolar för att någon inte vill betala minskar. Individens unika behov sätts i centrum. Kollektivet som bär upp försäkringen ökar. Kapaciteten ökar. Statens risk minskar. Det finns inget hinder att fackförbunden på statens uppdrag även i fortsättningen administrerar den del som rör arbetslöshetsförsäkringen vad gäller ersättning till försörjning under arbetslöshetsperioden. Starka fackföreningar är en del av den svenska modellen.

Rimligtvis skapas också en organisation med stark lokal förankring för uppgiften att erbjuda försäkringsinsatser när medborgarna så behöver. Någonstans kommer ansvarsgränser att behöva dras och samverkan med exempelvis kommuners socialtjänst kan komma att behövas i frågor såsom missbruk eller annan social problematik. Därför måste lagstiftning och fysisk organisation för en sådan verksamhet noggrant ses över.

Avslut

Socialdemokratin skapade välfärdsstaten som vi känner den. Nu är denna på väg att krackelera och förtroendet för den sviktar. Det är Socialdemokraternas ansvar att våga ifrågasätta och formulera nya lösningar för individ och samhälle av idag. Lösningar som har samma ideologiska mål om att frigöra människor och att det är genom vårt egna och gemensamma arbete efter förmåga vi skapar resurser att fördela till att frigöra oss själva och varandra, bland annat genom välfärd som är jämlikt fördelad. Men lösningarna kan ligga utanför de ramar vi är vana att tänka inom. Därför krävs mod och beslutsamhet att våga agera.

Samtliga försäkringar är idag statliga eller privata. När dessa inte fungerar pga. medvetna politiska beslut i Sveriges riksdag är det kommunernas medborgare och välfärden där som får betala priset. Det är rimligt att den beslutsnivå som ändrar förutsättningarna för människor eller är ansvariga för politiska misslyckanden inom exempelvis utbildnings och arbetsmarknadspolitiken också får ta ansvaret för de följder det får.

Partikongressen föreslås besluta:

J14:1 att Socialdemokraterna verkar i motionens anda med respekt för att praktiska och juridiska lösningar noga måste övervägas och genomlysas men att tanken om ett samlat ekonomiskt ansvar för människors försörjning, rehabilitering, utbildning och stöd för att åter komma i arbete är bärande. Exempelvis genom att försörjningsstödet förstatligas eller tas bort till förmån för andra försäkringslösningar

Jimmy Jansson

Eskilstuna arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J15

LUNDS ARBETAREKOMMUN

Förstärk anställdas rättigheter till arbetslivsinriktad rehabilitering från sin arbetsgivare

Sysselsättningsgraden bland personer med funktionsnedsättning minskar. Myndigheter ges uppdrag att prioritera arbetet med målgruppen och därmed vända trenden. Samtidigt får många anställda mycket lite arbetslivsinriktad-rehabilitering av sin arbetsgivare när de drabbas av ohälsa. Följden blir inte sällan att anställningen avslutas, många gånger genom den anställde, efter att arbetsgivaren gjort klart att denne inte har något arbete som personen skulle klara.

Trots lagstiftning (Lagen om anställningsskydd och arbetsmiljölagen) som i princip inte godkänner uppsägning pga sjukdom har vi en verklighet där sjukdom leder till arbetslöshet. Tyvärr föregår inte stora offentliga arbetsgivare med något gott exempel.

På längre sikt blir detta både ineffektivt och samhällsekonomiskt kostsamt men medför framförallt stora påfrestningar för individen. En arbetstagares anställning avslutas till följd av ohälsa och sedan ska samma individ få stöd via Arbetsförmedlingen till att anställas med t ex lönebidrag. För att verkligen få fler funktionsnedsatta i arbete måste arbetsgivarna ta ett större ansvar för de redan anställda både i det förbyggande arbetsmiljöarbetet och i den arbetslivsinriktade rehabiliteringen. 2007 valde lagstiftaren att ta bort skrivningen i Lag (1962:381) om allmän försäkring 22 kap 3§ där arbetsgivaren hade en skyldighet att upprätta en rehabiliteringsplan.

Istället ligger skyldigheten att upprätta en rehabiliteringsplan på Försäkringskassan (22 kap 5-6 §§) om personen uppbär ersättning via socialförsäkringen. Ändringen gjordes med motiveringen att det saknades sanktioner för arbetsgivare som inte upprättade rehabiliteringsplan samt att det finns en oförmåga hos, många gånger små arbetsgivare, att hitta lösningar på ett många gånger ”komplicerat problem”.

För att anställda ska ha rimliga möjligheter att i, en utsatt, situation kunna avkräva arbetslivsinriktad rehabilitering av sina arbetsgivare är det viktigt att det är just hos arbetsgivaren som skyldigheten till rehabiliteringsplan finns. Det säkerställer en dialog mellan arbetstagaren och arbetsgivaren. Saknas sanktioner bör lagstiftaren titta på det.

Idag är det den ohälsodrabbade som får ta smällen. Att arbetsgivaren ser ohälsa som ett ”komplicerat problem” är helt förståeligt. Det finns saker arbetsgivaren kan göra för att underlätta t ex genom utvecklad företagshälsovård och genom att gå ihop med andra arbetsgivare i arbetet med rehabilitering (t ex omplaceringar över företagsgränser).

Att istället personer med ohälsa gå ut i arbetslöshet lägger ett orimligt stort ansvar på individen. Att ansvaret förskjutits från arbetsgivaren mot individen och stöttande myndigheter ger naturligtvis i förlängningen mer ohälsosamma arbetsplatser.

Viktigast av allt är ett förebyggande arbetsmiljöarbete. Även detta skulle bli tjänt av att det råder tydlighet vad arbetsgivaren har för skyldigheter. Detta skulle öka incitamenten för ett gott systematiskt arbetsmiljöarbete. Det ska bli tydligt vad det kostar att inte arbeta preventivt.

I sitt större sammanhang handlar frågan om arbetsgivarens rehabiliteringsansvar om att verka för ett mer hållbart och inkluderande arbetsliv. Om vi vill att alla som kan ska arbeta i den omfattning som de har

förutsättningar för samt ha ett arbetsliv där vi prioriterar arbetet med hälsosamma arbetsplatser måste den arbetslivsinriktade rehabiliteringen bli bättre.

Arbetsgivarens skyldighet måste bli mer konkret för att ge verktyg till den ohälsodrabbade att kunna avkräva sina rättigheter bl a genom att arbetsgivaren ska vara skyldig att upprätta rehabiliteringsplaner.

Nolltolerans mot uppsägningar vid ohälsa måste råda!

Partikongressen föreslås besluta:

J15:1 att verka för en förstärkning av anställdas rättigheter vid ohälsa och därmed arbetsgivaren skyldigheter till arbetslivsinriktad rehabilitering

J15:2 att partikongressen antar motionen och skickar den till partistyrelsen och riksdagsgruppen

Lotta Rempe

Lunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J16

BJUVS ARBETAREKOMMUN

Förvaltningsrättens utredningstid mot Försäkringskassan

Som det är idag tar det alldeles för lång tid att utreda ärenden som överklagas mot Försäkringskassan till Förvaltningsrätten. Det kan bli en katastrof för den enskilde, då det tar ca ett år för förvaltningsrätten att utreda ärenden.

Till exempel: Om man har lönebidragsanställning som vara ett halvår och en sjukdomsbild som medför att man är sjuk relativt ofta kan man ansöka om högriskskydd som gör att Försäkringskassan betalar sjukersättning från första dagen. Avslår då F-kassan den ansökan kan det överklagas till Förvaltningsrätten. Varar då anställningen i ett halvår, och det tar ett år för Förvaltningsrätten att utreda, är risken stor att arbetsgivaren inte har råd att erbjuda fortsatt anställning då det kan bli dyrt för dem.

Partikongressen föreslås besluta:

J16:1 att Sveriges socialdemokratiska arbetareparti verkar för att utredningstiderna blir avsevärt kortare

Gittan Roos

Bjuvs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J17

VALDEMARSVIKS ARBETAREKOMMUN

Förändrade regler för sjukersättning för personlig assistans

För närvarande är det arbetsgivarens ansvar att svara för sjuklön till en personal som är sjukskriven dag 2 till och med dag 14 av sjukskrivningen. Detta gäller för de allra flesta arbetstagare, utom personlig assistans. Ersättning för de merkostnader som drabbar assistansbolaget vid sjukskrivning läggs istället på kommunen, enligt lag. Detta bör förändras, och huvudsakligen av två skäl. För det första så skapas inte incitament för det bolag som anställt arbetstagaren att vidta de arbetsmiljöåtgärder och andra åtgärder för att minimera sjukskrivningskostnaderna. För det andra så skapas en stor osäkerhet i kommunernas bedömning av vilka resurser som går åt till personlig assistans.

Ett rimligare system är om ersättning för merkostnader i samband med sjukdom istället läggs i det ordinarie schablonbeloppet (som förvisso kan behöva räknas upp något). Det tidigare förhållningssättet var rimligt när assistansen erhöles av många enskilda och ensamföretagare. Marknaden domineras dock nu av ett antal större företag som inte bör påverkas alltför negativt av en sådan förändring.

Partikongressen föreslår besluta:

J17:1 att Socialdemokraterna verkar för en förändring av betalningsansvaret för sjukersättningen vid personlig assistans

Carina Plomen

Valdemarsviks arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J18

SÖDERKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

Förändrade regler för sjukersättning för personlig assistans

För närvarande är det arbetsgivarens ansvar att svara för sjuklön till en personal som är sjukskriven dag 2 till och med dag 14 av sjukskrivningen. Detta gäller för de allra flesta arbetstagare, utom personlig assistans. Ersättning för de merkostnader som drabbar assistansbolaget vid sjukskrivning läggs istället på kommunen, enligt lag. Detta bör förändras, och huvudsakligen av två skäl. För det första så skapas inte incitament för det bolag som anställt arbetstagaren att vidta de arbetsmiljöåtgärder och andra åtgärder för att minimera sjukskrivningskostnaderna. För det andra så skapas en stor osäkerhet i kommunernas bedömning av vilka resurser som går åt till personlig assistans.

Ett rimligare system är om ersättning för merkostnader i samband med sjukdom istället läggs i det ordinarie schablonbeloppet (som förvisso kan behöva räknas upp något). Det tidigare förhållningssättet

var rimligt när assistansen erhöles av många enskilda och ensamföretagare. Marknaden domineras dock nu av ett antal större företag som inte bör påverkas alltför negativt av en sådan förändring.

Partikongressen föreslår besluta:

J18:1 att Socialdemokraterna verkar för en förändring av betalningsansvaret för sjukersättningen vid personlig assistans

Mattias Ravander

Söderköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J19

STOCKHOLMS PARTIDISTRIKT

Förändring av karensdagen

Det finns en stor orättvisa med det nuvarande karensdagssystemet. Olika personer drabbas olika hårt. De som jobbar ett mindre antal pass per månad, exempelvis natt – och helgarbetare får ett större avdrag på lönen om de är sjuka en dag än andra som jobbar mer normala tider. T.ex. så jobbar många medlemmar i Kommunal på scheman med långa pass, något som ger extra stort avdrag. Dessutom är lönerna låga vilket gör det extra svårt att klara det inkomstbortfall som karensdagen innebär.

Om en arbetstagare har flera arbetsgivare kan det också leda till fler karensdagar under en sjukperiod eftersom karensdagen är knuten till arbetsgivare.

Det bästa vore om karensavdraget försvann helt och hållet men det tror vi inte är realistiskt inom den närmaste tiden. Då anser vi att det system vi använder för avdrag ska vara mer humant än det vi har i dag så att inte en massa människor blir direkt felbehandlade.

År 2003 utarbetades ett förslag om karensavdrag istället för karensdag. Detta skulle ge en större rättvisa för de med låga löner och som arbetar i koncentrerade pass på obekväma arbetstider. Detta förslag genomfördes dock inte trots att ingen hade allvarliga invändningar och att de flesta höll med om problemet med karensdagen.

Partikongressen föreslår besluta:

J19:1 att Socialdemokraterna snarast verkar för att byta ut karensdagen mot karensavdrag

Polstjärnans s-förening

Stockholms partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J20

GULLSPÅNGS ARBETAREKOMMUN

Förändringar i sjukersättningsystemet

Statens finanser blir bara bättre och bättre. Men det ser värre ut på landstings- och kommunnivå. Under flera år har regeringen vältrat över kostnader på andra. T.ex. skall kommuner vara med och förskotta för att vägavsnitt ska byggas. Besparingar i A-kassesystem har gjort att många kommuner får betala ut mer i försörjningsstöd. Ja, listan skulle kunna göras lång. Det är nu dags för en sammanhållen politik från nationell nivå som satsar på infrastruktur, förändringar i a-kasseregler förändringar i sjukförsäkringssystem och utbildningssystem.

Partikongressen föreslås besluta:

J20:1 att sjukförsäkringsreglerna ändras

J20:2 att den som är sjuk ska få behandling och rehabilitering och inte tvingas ut i arbete

Carina Gullberg, Barbro Markström och Martin Stenberg

Gullspångs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J21

BORÅS ARBETAREKOMMUN

Förändringar i sjukförsäkringen

De illa genomförda förändringarna i sjukförsäkringen med tidsbegränsad sjukpenning och hårdare bedömningsregler har slagit hårt mot många människor. Det finns också en del andra bestämmelser i sjukförsäkringen som kan slå hårt mot en enskild person.

Den som blir arbetslös måste i princip alltid anmäla sig som arbetssökande vid arbetsförmedlingen den första dagen man är arbetslös. Om detta inte sker förlorar man rätten till så kallad sjukpenninggrundande inkomst. Vid ett framtida sjukfall får man då inte sjukpenning innan man haft ett nytt arbete

Krav på anmälan som arbetssökande gäller också i situationer där någon med arbete som är sjukskriven bedöms kunna klara andra arbeten men inte det man har och sjukpenning därför inte beviljas. Att det finns ett krav på att söka nytt arbete för att behålla en möjlighet att få sjukpenning baserad på en tidigare arbetsinkomst är högst rimligt.

Min uppfattning är att det inte är rimligt att en person som kanske haft arbete i 10-tals år och nu blivit arbetslös, oftast ofrivilligt, skall kunna mista rätten till sjukpenning i ett framtida sjukfall, bara för att man inte anmält sig som arbetssökande, den första arbetslösa dagen.

En annan situation som kan ge den enskilde stora problem är när sjukanmälan görs och det finns läkarintyg. I väntan på Försäkringskassans beslut måste den "sjukskrivne" då agera utifrån att han eller hon är sjukskriven. Personen anmäler då till A -kassa och arbetsförmedling att han eller hon inte kan arbeta just då på grund av sjukdom.

Om beskedet från Försäkringskassan sedan blir att läkarintyget inte ger rätt till sjukpenning så blir personen inkomstlös under den väntetid som blir i väntan på beslut från Försäkringskassan.

Tyvärr finns exempel på att tiden kan bli lång, flera veckor ibland. Den situationen menar jag är oacceptabel i en allmän försäkring.

Partikongressen föreslås besluta:

- J21:1 att kongressen beslutar att partiet skall verka för en längre tidsgräns om minst en vecka som gräns för att behålla en så kallad SGI-placering
- J21:2 att kongressen arbetar för att sjukförsäkringen ändras så att läkarens sjukintyg gäller till dess Försäkringskassan beslutat något annat
- J21:3 att alternativt införs en tidsgräns på ex 3 dagar för Försäkringskassans beslut
- J21:4 att om beslut inte fattats inom 3 dagar skall läkarintyg gälla till dess annan bedömning görs av Försäkringskassan

Kjell Borgström

Borås arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J22

SKÖVDE ARBETAREKOMMUN

Gör en återställare av den sjukpenninggrundande inkomsten (SGI)

En av grundbultarna i svensk välfärdspolitik är att den ska omfatta alla. Den ska antingen vara generell som det Allmänna Barnbidraget eller utgå från inkomsten. Även den som har en förhållandevis bra inkomst ska få del av välfärden när man behöver det. Allmänna barnbidrag, fri sjukhusvård, och subventionerade mediciner. Blir man sjuk ska man inte behöva gå från hus och hem därför att man inte har någon inkomst, det ersätts istället av Socialförsäkringen. Det innebär i sin tur att det finns en stor legitimitet för välfärdsmodellen. Ju fler som känner att man får del av välfärden, desto större legitimitet och tilltro har man till densamma.

Allt det här håller på att urgröpas. När den borgerliga regeringen tillträdde så försämrade man en rad förmåner. Bl a sänktes basbeloppsgränsen för sjukpenning till 7,5 gånger basbeloppet. Det innebär för 2012 att maxbeloppet för att erhålla 80 % av inkomsten i sjukpenning är 27 500 kronor eller 330 000 kronor/år.

Dessutom försämrade den borgerliga regeringen 1 januari 2007 beräkningsgrunden för Sjukpenninggrundande inkomst = SGI genom att sänka beräkningstalet från 1,0 först till 0,98 och i ett

andra steg till 0,97. Det innebär att man inte längre har 80 % av sin inkomst när man är sjuk (upp till 7,5 basbelopp) man har 0,97 av 80 %. Vid den maximala inkomsten som kan utgå år 2012 på 27 500 kronor i månaden innebär sänkningen av beräkningstalet att man börjar med att dra bort 0,03 % eller 825 kronor från inkomsten.

Partikongressen föreslås besluta:

J22:1 att Socialdemokraterna ändrar beräkningsgrunden av SGI till 1,0

Anita Löfgren

Skövde arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J23

KARLSKRONA ARBETAREKOMMUN

Karensdag

Enligt lagen om Allmän Försäkring, lagen om sjuklön, så utges inte sjuklön för första dagen för vilken sjuklön kan utges. Detta anser vi för med sig att många arbetstagare med arbetsgivarens goda minne tar ut annan ledighet t.ex. semester för att undvika en ekonomisk förlust.

De arbetstagare som sjukskriver sig och får en karensdag, tror vi är sjukskrivna längre än de nödvändigtvis behöver. Detta för att inte bli sjuka igen och därigenom riskera få en ny sjukskrivning med ny karensdag.

Vår uppfattning är att samhället rent ekonomiskt inte tjänar eller sparar något genom att ha en karensdag i lagen om sjukförsäkring, men även att medborgarna, kanske speciellt många låginkomsttagare minskar ner på sina semesterdagar som de så väl behöver för att vila upp sig och få andra intryck utanför sin arbetsplats.

Partikongressen föreslås besluta:

J23:1 att verka för att karensdagen i lagen om Sjukskrivning snarast tas bort

Rödeby S-förening, Varvets S-förening, S- Kvinnor i Karlskrona, IF Metalls S-förening, Kommunals S-förening och Handels S-förening

Karlskrona arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J24

AVESTA ARBETAREKOMMUN

Karensdag för arbetstagare inom omsorgen

Anställda inom omsorgen kan inte neka gå till arbetet trots konstaterad vinterkräksjuka på arbetsplatsen. I värsta fall smittas man flera gånger, samt smittar ner anhöriga med ytterliga inkomstbortfall.

Partikongressen föreslås besluta:

J24:1 att vid frånvaro på arbetsplatsen p.g.a. calicie virus smitta inte ska omfattas av karensdag

Kommunals S-Fack Klubb Avesta

Avesta arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J25

SÖDERKÖPINGS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Lagstadga om sjuk- och skadeförsäkring

Det finns idag många företag som inte tecknar försäkringar för sina anställda. Det innebär stora risker för personalen då de inte alltid känner till att de är oförsäkrade. Skulle de skada sig på sin arbetsplats tvingas de själva ta kostnader för läkarbesök, vård, medicin, sjukfrånvaro och rehabilitering.

Det borde finnas en lag som reglerar att företag måste försäkra sina anställda. Genom att lagstadga tvingar man även företag som inte har kollektivavtal till att skydda sina medarbetare. Solidaritet måste vara att flera får det lika bra och att alla anställda omfattas av ett skydd om något allvarligt händer.

Partikongressen föreslås besluta:

J25:1 att Sverige lagstadgar om att företag med anställd personal måste teckna sjuk- och skadeförsäkring för sina anställda

Anders Grönqvist

Söderköpings arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION J26

UMEÅ ARBETAREKOMMUN

Låt sjukförsäkringen bli frisk

Stora summor satsas på att rehabilitera sjuka tillbaka till arbete varje år. Exakt hur mycket vet ingen. Och Sverige är inte ensamt om att som en mogen välfärdsstat tampas med gränsdragning för vad som ska anses som ohälsa och arbetsförmåga.

Läkarna uppger själva att det är svårt att hantera rollen som patienternas behandlande läkare och samtidigt vara intygsutfärdare till Försäkringskassan. Två av tre läkare säger sig ta hänsyn till patientens motivation och vilja att återgå till arbete vid en sjukskrivning. Samtidigt anser 70 procent av läkarna det svårt att bedöma i vilken grad patienten kan arbeta, trots sjukdom. Lika många läkare anser det svårt att hantera sjukskrivningsärenden där man tvivlar på patientens bedömning av arbetsförmågan i relation till beskrivna besvär. Läkarna uppger dessutom att de och sjukvården skulle kunna göra mer för att förkorta eller undvika sjukskrivningar, bl.a. genom bättre samarbete mellan hälso- och sjukvårdens verksamheter, kortare utredningstider och väntetider.

Försäkringskassans handläggare uppger å sin sida att det är svårt att få in begärda handlingar från läkare. 80 procent av handläggarna tycker det är svårt att hantera ärenden där man upplever att läkaren sjukskrivit enbart utifrån den försäkrades egna uppfattningar om sin sjukdom och arbetsförmåga.

Partikongressen föreslår besluta:

- J26:1 att rehabilitering bygger på att den sjukskrivne ska återfå förmågan såväl fysiskt som psykiskt. Men det förutsätter att hälso- och sjukvården reorganiseras så att det finns spetskompetens på ett antal områden. Fler hälsocentraler behöver kompetensen multimodal rehabilitering och KBT, kognitiv beteende terapi
- J26:2 att även företagshälsovårdens kompetens måste stärkas för att klara utmaningarna i framtiden, bland annat med hjälp av arbets- och medicinska kliniker så att sjukskrivna kan återfå arbetsförmågan så snabbt som möjligt
- J26:3 att den sjukskrivnes besvär måste fastställas så tidigt som möjligt, samt att utifrån de medicinska besvären se över vilka möjligheter som finns till återgång i arbetet eller annat arbete
- J26:4 att om det krävs utbildning/teori/praktik för återgång till det egna arbetet eller annat arbete ska Försäkringskassan ha utökade befogenheter att kunna bevilja rehabersättning mer än ett år
- J26:5 att Försäkringskassan ska verkställa att den sjukskrivne får prova förmågan i annat arbete och att man klarar av detta innan sjukpenning/sjukersättning dras in
- J26:6 att Försäkringskassan befogenheter ska utökas till att kunna initiera medicinsk rehabilitering och företagshälsovård

- J26:7 att arbetsgivarens ansvar för rehabilitering skärpsatt personer med funktionsnedsättningar och äldre arbetstagare ska ges möjlighet till sysselsättning på den öppna arbetsmarknaden med ersättning från sjukförsäkringen och vid behov ges möjligheter till arbetsträning under den tid Försäkringskassan anser det befogat
- J26:8 att Försäkringskassan ska ges möjlighet att bevilja ersättning till arbetsgivare för personer som har nedsatt arbetsförmåga
- J26:9 att behandlande läkares medicinska underlag bör innehålla en beskrivning av individens arbetsförmåga. Idag efterföljs inte detta
- J26:10 att sjukförsäkringen ska bygga på försäkringstanken. Systemet ska ha tydliga regelverk om när ersättning kan lämnas och i vilka situationer ersättning kan ges
- J26:11 att de sociala trygghetssystemen behöver tillföras nya principer. Systemen ska ha samma tolkning av begreppet arbetsför. De ska också vara överlappande. En myndighet ska inte kunna släppa det ekonomiska ansvaret för en enskild individ innan det är klarlagt vilken annan myndighet som tar över
- J26:12 att arbetslinjen utvecklas så att krav inte enbart ställs på den enskilde. Denna ska också kunna ställa krav på samhället när det gäller goda möjligheter till utbildning, kompetensutveckling och rehabilitering
- J26:13 att även arbetsmarknadens parter har ett ansvar för att upprätthålla arbetslinjen och bör till exempel aktivt medverka till att omställningen fungerar på ett bra sätt och som leder till nya anställningar
- J26:14 att hälso- och sjukvården samt företagshälsovården reorganiseras så att resurserna används optimalt och tydliggöra vem som ska göra vad

Per-Erik Johansson

Umeå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J27

SKURUPS ARBETAREKOMMUN

Läkarintyg vid sjukpenning

För att sjukpenning ska utbetalas måste arbetsförmågan vara nedsatt med minst en fjärdedel p.g.a sjukdom. Vid bedömning ska försäkringskassan bortse från andra faktorer än rent medicinska. För att arbetsförmågan ska vara nedsatt i förhållande till den reguljära arbetsmarknaden krävs en betydande funktionsnedsättning.

Tyvärr förekommer det att det medicinska underlaget är otillräckligt och att försäkringskassan inte tagit in en adekvat beskrivning av aktivitetsbegränsningen eller gjort en fördjupad utredning när underlaget är otillräckligt.

När försäkringskassan bedömer en arbetsförmåga krävs att det finns en diagnos som påvisar sjukdom. Läkarintygets innehåll och försäkringskassans agerande är alltså oerhört viktigt för bedömningen av att erhålla sjukpenning.

I Sverige finns inget legalkrav när det gäller läkarintygets innehåll.

Partikongressen föreslås besluta:

- J27:1 att nationella riktlinjer för vad ett läkarintyg ska innehålla upprättas
J27:2 att försäkringskassan i det fall läkaren inte skrivit ett fullgott intyg har skyldighet att kräva förnyad utredning med ett korrekt intyg

Inger Wennhall

Skurups arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J28

VÄSTERBOTTENS PARTIDISTRIKT

Möjligheten att komma i kontakt med Försäkringskassan

Idag är det tyvärr både svårt och kostsamt att komma fram till Försäkringskassan. Väntetiderna är inte allt för sällan över 15 minuter. För många människor i ekonomisk knipa kan det vara riktigt kännbart att behöva ringa från sin mobil eller hemtelefon och ta den kostnaden. Det finns förvisso en kostnadsfri och personlig tjänst idag, Teletal. Men den vänder sig till personer med funktionsnedsättning. Tjänsten innebär att en tolk, som kan tolka svårförstått tal, tolkar eller ger stöd i form av förtydligande, minnesstöd eller anteckningshjälp under telefonsamtal. Döva och hörselskadade kan också få hjälp via en förmedlingstjänst som nås via texttelefon. Men för de flesta finns inga kostnadsfria nummer till försäkringskassan annat än vid långa köer då kassan erbjuder en uppringningstjänst.

Jag vet att det idag finns många som inte kontaktar försäkringskassan på grund av att de helt enkelt inte har råd, trots att de väntar pengar från sjuk- eller föräldrapenningen som inte kommer. Detta får till följd att de istället väntar och hoppas att det ska lösa sig, att pengarna ska komma in på kontot. Denna väntan kan få ödesdigra konsekvenser då individerna i fråga inte kan betala sina räkningar i tid, vilket i sig kan leda till förseningsavgifter eller till och med betalningsanmärkningar. Det kan också vara så illa att det inte finns pengar till mat på borden.

Så här kan vi inte ha det i ett land som Sverige. Alla ska ha rätt att både enkelt och kostnadsfritt kunna komma i kontakt med Försäkringskassan.

Partikongressen föreslås besluta:

- J28:1 att Socialdemokraterna verkar för att införa ett kostnadsfritt nummer till Försäkringskassan

- J28:2 att Socialdemokraterna verkar för att Försäkringskassan inför en kostnadsfri uppringningstjänst i likhet med den som exempelvis Trygg-Hansa har idag. Du som kund går in på hemsidan, väljer ärende, skriver in ditt telefonnummer och sedan blir du uppringd
- J28:3 att Socialdemokraterna verkar för att Försäkringskassan inför en tjänst där kunden kan sms:a in sitt nummer till Försäkringskassan och sedan bli uppringd

Andreas Eriksson

Västerbottens partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J29

SOLLEFTEÅ ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Namnbyte på socialförsäkringarna

Det som idag går under namnet Arbetsgivaravgift och socialförsäkring är inget annat än en inkomstbortfalls försäkring med en löneskattedel. En försäkring som skall lösa ut när försäkringstagarna/ägarna får ett inkomstbortfall av något slag. Detta tydliggörs inte med nuvarande namn på denna försäkring. Nuvarande benämning snarare otydliggör än tydliggör försäkringens uppgift och vem som äger försäkringen. Det måste även i namnet visa att det inte är ett bidrag utan ett försäkringsbelopp som utgår vid ett inkomstbortfall. Det måste även tydliggöras att det är ett löneavdrag som alla löntagare har. Alla löntagare betalar samma procentenhet av lönen till denna försäkring. Detta är inte heller tydligt utan man tror ofta att det är en form av löneskatt som arbetsgivaren måste betala. Man säger också detta utan att fortsätta med orden åt sina anställda. Liksom avtalsförsäkringarna.

Partikongressen föreslås besluta:

- J29:1 att byta ut det officiella socialförsäkring till inkomstbortfallsförsäkring

Lennart Önblad

Sollefteå arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION J30

KALMAR ARBETAREKOMMUN

Ny sjukförsäkring med individen i centrum – första steget mot en SAM-försäkring

Alliansens försämringar av sjukförsäkringen fördjupar alltmera de ekonomiska klyftorna i samhället. De har även skapat ett utanförskap och en osäkerhet som innebär stora psykiska påfrestningar för den som

drabbas. Idag, år 2013, riskerar du, att när som helst få ett negativt besked från Försäkringskassan, som vänder upp och ned på din tillvaro. Denna ängslan lever otaliga långtidssjukskrivna med. Ständigt.

Arbetsförmåga är inte detsamma som att inte vilja arbeta – en uppfattning som alltför ofta möter den sjuke. Här handlar det om attityder. Både från myndigheters sida men även från de medborgare som själva inte är sjuka eller på annat sätt kommit i kontakt med bristerna i det nuvarande systemet.

Vi måste skapa en ny, individuellt anpassad sjukförsäkring; en rättvis och solidarisk försäkring där individen sätts i centrum! Med instrument som gör det möjligt att skräddarsy rehabilitering för att underlätta återgång i arbetet så långt möjligt. En kreativ och flexibel försäkring, istället för dagens ifrågasättande och fördömande. En försäkring som inger hopp – inte förtvivlan inför framtiden. Som ger möjlighet till varje människa i arbetsför ålder, att få känna tryggheten i att klara sin försörjning på en anständig nivå, vare sig hon arbetar 100, 50, eller 25 procent. Eller inte kan arbeta alls.

På sikt ska en heltäckande försäkring skapas, SAM-försäkringen, där även arbetslöshetsförsäkringen ingår. Detta är ett ansvarsfullt, ekonomiskt tänkande!

Vi måste skapa möjligheter och incitament för de yrkesgrupper som arbetar med rehabilitering och ge dem större utrymme, förtroende och frihet att aktivt och i positiv anda samarbeta med den sjukskrivne. Vi måste riva murar mellan olika myndigheter för att ge utrymme att bygga ett fungerande och prestigelöst team kring den som behöver hjälp. Istället för att bakbinda, genom omöjliga och sinsemellan oförenliga bestämmelser, vilket alltför ofta medför att patienten hamnar i ett förlamande limbo. Missstroendet och nonchalansen mot behandlande läkares (som oftast är den person som är bäst insatt i den sjukets problematik) bedömning av arbetsförmågan, måste belysas, analyseras och åtgärdas.

De läkare som anlitas av Försäkringskassan för en slutlig bedömning (second opinion) av arbetsförmågan, måste ovillkorligen och i varje enskilt fall ha en gemensam genomgång tillsammans med den sjukskrivne, behandlande läkare samt försäkringskassehandläggare. I de fall där patienten har ett multimodalt rehabteam till stöd, (behandlande läkare, arbetsterapeut, psykolog, sjukgymnast och sjuksköterska), ska samtliga delta i mötet. Först efter ett sådant, personligt möte, kan Försäkringskassans läkare göra en kvalificerad bedömning av sjukdomsgraden/arbetsförmågan. Detta förfaringssätt bidrar även till att stärka patient- och rättssäkerheten samtidigt som man sparar skattepengar.

Idag görs dessa bedömningar efter fastställda mallar för varje sjukdom/symptom/syndrom. Detta innebär en djup orättvisa, eftersom vi alla är olika och reagerar individuellt i påfrestande situationer. Sjukdomsbilderna som mallarna grundar sig på, är dessutom oftast framtagna ur ett sammandrag av studier på män, 35-55 år.

Samtidigt måste krav ställas på den sjukskrivne, att fullfölja den rehabiliteringsplan som görs upp och att delta i de aktiviteter som ingår i denna. Planen och dess genomförande ska följas upp kontinuerligt och vid behov kunna revideras. Detta kommer att minska den känsla av passivitet och hopplöshet som ofta följer på en långvarig sjukskrivning och möjliggöra en snabbare återgång i arbete. Medlemskap i ideella föreningar och andra, för den sjukskrivne, betydelsefulla sociala verksamheter ska uppmuntras – inte motarbetas. Sådana aktiviteter ökar livskvalitén och bidrar till en effektivare rehabilitering.

Partikongressen föreslår besluta:

J30:1 att en ny sjukförsäkring skapas, med individen i centrum och där rehabiliteringsinsatserna samordnas och förenklas

- J30:2 att utförsäkringarna stoppas – ingen administrativ tidsgräns ska finnas
- J30:3 att taket för sjukpenningen höjs
- J30:4 att möjligheten till permanent sjukersättning beviljas i större uträkning för sjuka som inte bedöms någonsin kunna återgå i arbete
- J30:5 att Försäkringskassans läkare måste basera sitt utlåtande om arbetsförmåga utifrån ett personligt möte med den sjukskrivne och samtliga hennes vårdgivare samt handläggare
- J30:6 att man på sikt slår samman sjuk- och arbetsförsäkringen till en gemensam försäkring; SAM-försäkringen

Ylva Granqvist (Norrlidens Socialdemokratiska förening) och Annika Brodin (Funkabo Socialdemokratiska förening)

Kalmar arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J31

STOCKHOLMS PARTIDISTRIKT

Ohälsan i arbetslivet

Arbetarrörelsen kan inte acceptera ett arbetsliv som sliter ut människor. Därför är det förebyggande arbetsmiljöarbetet oerhört viktigt. Men ett gott förebyggande arbetsmiljöarbete till trots så kommer människor fortsatt att bli sjukskrivna, och därför är det nödvändigt att ett väl fungerande system för rehabilitering kommer på plats.

Sedan den 1 juli 2007 har arbetsgivare inte längre ansvar att genomföra en rehabiliteringsutredning för en anställd som blir sjukskriven. Det ska istället Försäkringskassan göra. Arbetsgivaren ska dock bistå med information, och arbetsgivaren har fortfarande i lag ett omfattande ansvar att anpassa arbetet och på andra sätt skapa förutsättningar för alla sina anställda att kunna arbeta. Arbetsgivaren har ansvar för arbetslivsinriktad rehabilitering som är arbetsplatsinriktad.

Det är dock väl känt att arbetsgivare i mycket stor utsträckning undslipper detta ansvar. Oklarheter präglar hela rehabiliteringsprocessen, inte minst när det gäller vem som ska betala för rehabiliteringen. Arbetsgivaren har formellt ansvar för att bekosta rehabiliteringsåtgärder som är möjliga inom eller nära den egna verksamheten, det kan då röra sig om exempelvis arbetsträning eller arbetsplatsanpassning. Samtidigt har Försäkringskassan resurser för detta som arbetsgivare kan få del av. För en arbetsgivare blir det därmed logiskt att försöka få Försäkringskassan att betala. Försäkringskassan har den senaste tiden dragit ner på dessa resurser, men det är ingen garanti för att arbetsgivare tar sitt ansvar och betalar för rehabilitering.

Det finns inga sanktioner att rikta mot arbetsgivare som inte uppfyller sitt rehabiliteringsansvar. Efter de två inledande sjuklöneveckorna har arbetsgivaren inga skäl alls att anstränga sig längre. Kostnaden har knuffats över på sjukförsäkringen, på staten. För den arbetstagar som av arbetsgivaren betraktas som lätt utbytbar är oddsden att få hjälp med rehabilitering därmed mycket dåliga.

Den stora gruppen långtidssjukskrivna på den svenska arbetsmarknaden vittnar om dessa brister i rehabiliteringen av personer som drabbas av nedsatt arbetsförmåga. Enligt statistik från Försäkringskassan hade drygt två femtedelar (42 procent) av alla pågående sjukfall i juli 2008 pågått i ett år eller mer. I många fall är en lång sjukskrivning nödvändig men det finns också skäl att ana att långa sjukskrivningar många gånger hade kunnat undvikas, och att människor hade kunnat återgå till arbete.

Det måste vara så att alla arbetstagare, oavsett bransch eller arbetsgivarens ekonomiska styrka och välvilja, har samma tillgång till rehabilitering när sådan behövs. Detta hör tätt samman med det som är den generella välfärdsmodellens grundplåt – att skapa oberoende för individen. En annan aspekt är att enskilda individer ska ha likhet inför lagen – och därmed lika rättigheter till rehabilitering.

Vad som behövs är ett system där alla arbetsgivare står försäkrade mot rehabiliteringskostnader. På så vis blir en stor och plötslig kostnad för rehabilitering av en anställd aldrig ett problem för arbetsgivaren att försöka undvika. Den lilla kostnad som en försäkring innebär torde vara att föredra för merparten av arbetsgivare. Genom en statlig obligatorisk rehabiliteringsförsäkring inom ramen för socialförsäkringssystemet kan detta åstadkommas. Genom en sådan är alla arbetsgivare med och betalar för rehabilitering. Risken sprids över ett stort kollektiv.

En sådan rehabiliteringsförsäkring bör vara knuten till Försäkringskassan, men den bör ha en egen organisation med personal som har goda kunskaper inom rehabiliteringsområdet. Rehabiliteringsförsäkringen ska finansieras med en del av arbetsgivaravgiften, en del som öronmärks för ändamålet. En delvis finansiering med skattemedel är också att föredra så att inte arbetslösa med rehabiliteringsbehov ställs utanför försäkringen. All rehabilitering som syftar till ett återskapande av arbetsförmåga bör rymmas inom denna rehabiliteringsförsäkring. På så sätt skulle samhället garantera att rätten till rehabilitering vid nedsatt arbetsförmåga omfattar alla. Bara så kan likhet inför lagen och lika rätt till rehabilitering åstadkommas.

Hela samhället skulle tjäna på en statlig obligatorisk rehabiliteringsförsäkring. Framför allt skulle dessa åtgärder kunna sätta stopp för det lidande som idag drabbar människor i sjukskrivning som inte får någon hjälp tillbaka till arbetslivet. Det skulle också förhindra att människor i yrkesaktiv ålder försvinner från arbetsmarknaden, därmed skulle en ökad sysselsättning kunna nås.

Partikongressen föreslår besluta:

- J31:1 att en obligatorisk rehabiliteringsförsäkring skapas inom ramen för socialförsäkringssystemet
- J31:2 att anställningsskyddet stärks så att den som genomgår rehabilitering har sin anställning skyddad under hela processen
- J31:3 att Arbetslivsinstitutet återupprättas och att ökade resurser tillskjuts till det förebyggande arbetsmiljöarbetet

Handels-sossen

Stockholms partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J32

GÖTEBORGS PARTIDISTRIKT

Orättvisa karensdagar ska tas bort

Varje år insjuknar hundratusentals i vårt land i den sk ”vinterkräksjukan”. Särskilt hårt slår den inom vård och omsorg, där avdelningar kan vara i karantän i månader. Personal på dessa arbetsplatser drabbas gång på gång av magsjukan och då följdaktligen också av ett antal karensdagar. Allt för att de gör sitt jobb. Det är deltidsarbetande personal med låga inkomster i kvinnodominerade yrken som drabbas. De har redan innan problem med att få sin ekonomi att gå ihop. Karensdagar, orsakade av smitta på arbetsplatsen, gör deras tillvaro ännu tuffare. Att straffas ekonomiskt för man troget går till sitt arbete, är orättvist och något som vi, Socialdemokrater, måste verka för att få bort. Redan idag testas patienter/vårdtagare på avdelningarna för kartläggning av ”vinterkräksjukan”s utbredning över landet. Så dokumentationen/bevisen för om det är ”vinterkräksjukan” finns redan, allt vi behöver göra är att ta bort dessa orättvisa karensdagar.

Partikongressen föreslår besluta:

J32:1 att Socialdemokraterna ska verka för en lagstiftning, där karensdagen tas bort för vård och omsorgspersonal vid dokumenterad ”vinterkräksjuka” på arbetsplatsen

Kommunal sdf

Göteborgs partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J33

SANDVIKENS ARBETAREKOMMUN

Personlig assistans

Jag har under ett flertal år funderat på hur vi kan ha en lag som behandlar arbetsgivare så olika som denna lag beroende på om det är privat utförare eller om det är en offentlig utförare.

Varför skall kommunen gå in och betala kostnader för de privata assistansfirmornas sjuklön.

Varför har de inte samma förutsättningar som de privata aktörerna som finns inom andra branscher. Schablonersättningen från Försäkringskassan borde höjas så att det täcker kostnader för sjuklönen + sociala avgifter för de privata bolagen.

Sedan anser jag att det skall gälla samma regler för vem som skall stå för kostnaderna för arbetsmiljöförbättrande åtgärder oavsett vem som är huvudman. Detta är alltid ett arbetsgivaransvar.

Partikongressen föreslås besluta:

J33:1 att vi socialdemokrater tar tag i detta problem för att delta i en förändring och en översyn av detta lagutrymme för att det skall vara samma villkor oavsett vem som är arbetsgivare

Marie Frestadius

Sandvikens arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J34

SUNDSVALLS ARBETAREKOMMUN

Reformera nuvarande sjukförsäkring

Konsekvenserna av sjukförsäkring som infördes 2008-07-01 innebär att minst 70.000 människor i Sverige kommer att sakna ett försäkringsskydd 2014-07-01. Arbetsgivare ser med dagens sjukförsäkringsreform en möjlighet till att göra sig av med arbetstagare som har fått problem i arbetet fysiskt eller psykiskt.

En reformerad sjukförsäkring måste ta större hänsyn till individens förutsättningar att klara ett framtida arbete med den restarbetsförmåga som finns kvar. Sjukförsäkringen måste utformas så den ser till hela individen i ett sammanhang. Det måste finnas ett försäkringsskydd som gör att individen känner sig trygg om han/hon råkar utföra en arbetsskada, sjukdom eller får ett arbetshandikapp.

Sjukförsäkringen ska vara en standardförsäkring grundad på inkomstbortfallsprincipen och inte innebära att man ska behöva gå från hus och hem när man mist arbetsförmågan. Sjukförsäkringen skall vara solidarisk finansierad och vara på en ekonomisk nivå som undanröjer behovet av individuella tilläggsförsäkringar. Det skall vara den behandlande läkaren inte arbetsgivaren som avgör om individen är sjuk, behöver vara sjukskriven och vilken behandling som rekommenderas.

Det ska finnas ekonomisk möjlighet till omskolning för att kunna fortsätta arbeta. Den nya sjukförsäkringsreformen som infördes 2008-07-01 med efterföljande rehabiliteringskedja kommer att innebära en större otrygghet för alla sjuka och sätter grundläggande anställningsskydd ur spel.

Många kommer att bli utförsäkrade och stå både utanför arbetsmarknaden och sjukförsäkringssystemet det kommer i sin tur att innebära att dessa personer kommer att ha små möjligheter till försörjning. Man kan inte föra över allt ansvar till den sjuke själv det måste finnas en trygghet i grunden. I morgondagens samhälle måste det finnas betydligt bättre omställningsmöjligheter för att förändra kompetens så att man kan vara yrkesverksam om man på grund av sjukdom eller arbetshandikapp måste lämna tidigare yrke. Vi vill ha ett samhälle där alla ska uppleva att man har ett försäkringsskydd som träder in när omständigheterna så kräver vid sjukdom eller olycksfall.

Partikongressen föreslås besluta:

J34:1 att de socialdemokratiska riksdagsledamöterna driver kravet på en försäkring i motionens anda
J34:2 att en ny sjukförsäkringsreform ges högsta prioritet vid ett maktskifte 2014
J34:3 att sjukförsäkringen bygger på inkomstbortfallsprincipen

Jan-Olov Lampinen

Sundsvalls arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J35

UMEÅ ARBETAREKOMMUN

Rehabilitering av sjukskrivna

Arbetsplatserna är idag till bristningsgränsen snålt bemannade och arbetstagarna känner sig pressade och mår psykiskt dåligt av att tiden inte räcker till. Många går till arbetet fast de är sjuka för att de inte får vara sjukskrivna för försäkringskassan. Till slut orkar man inte med sin situation, eller blir utförsäkrad, och blir tvungen att söka nytt arbete på den reguljära arbetsmarknaden.

Arbetsgivarna måste ställas till ansvar och arbeta förebyggande så att arbetssjukdomar minimeras. Om det ändå blir arbetssjukdomar ska arbetsgivarna ansvara för att finna lämpliga arbetsuppgifter och flexibla tider för att sjukskrivna efter förmåga snabbare ska kunna komma tillbaka till arbetslivet.

Idag verkar det som om vem som helst, oavsett sjukdom, ska ut i arbete. Vi vill att läkares utlåtande, plus patientens, ska gälla för om personen kan återgå i arbete, inte ett utlåtande från en tjänsteman på försäkringskassan.

Partikongressen föreslår besluta:

- J35:1 att SAP ska verka för ändringar i lagstiftningen så alla sjukskrivna som kan delta i arbetsrehabilitering får lämpliga arbeten och arbetstider utifrån sin arbetsförmåga så en snabbare tillbakagång till arbetslivet kan ske
- J35:2 att SAP ska verka för att den bortre gränsen för sjukskrivning tas bort

Alejandro Caviedes

Umeå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J36

LILLA EDETS ARBETAREKOMMUN

Rehabiliteringskedjan

Den nya rehabilitering som införts slår mycket hårt mot många sjuka människor. Självklart måste vi förbättra rehabiliteringen av sjuka, men det gör man inte genom att sätta upp tidsbegränsningar utan att tillföra pengar till olika rehabiliteringsåtgärder.

Nu faller hela ansvaret på den sjuke som får ta konsekvenserna om inte företaget eller försäkringskassan gjort sitt jobb. Man har också ändrat principer för hur många dagar man har rätt till sjukpenning och om man blir sjuk i en ny sjukdom så måste man räkna in den gamla sjuktiden som kallas för ramtidsberäkning.

Partikongressen föreslår besluta:

J36:1 att man tar bort tidsbegränsningarna i rehabiliteringskedjan

J36:2 att ramtidsbegränsningen tas bort

Carlos Rebelo Da Silva

Lilla Edets arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J37

GÖTEBORGS PARTIDISTRIKT

Rehabiliteringskedjan

Den nya rehabilitering som införts slår mycket hårt mot många sjuka människor. Självklart måste vi förbättra rehabiliteringen av sjuka, men det gör man inte genom att sätta upp tidsbegränsningar utan att tillföra pengar till olika rehabiliteringsåtgärder. Nu faller hela ansvaret på den sjuke som får ta konsekvenserna om inte företaget eller försäkringskassan gjort sitt jobb. Man har också ändrat principer för hur många dagar man har rätt till sjukpenning och om man blir sjuk i en ny sjukdom så måste man räkna in den gamla sjuktiden som kallas för ramtidsberäkning.

Partikongressen föreslår besluta:

J37:1 att man tar bort tidsbegränsningarna i rehabiliteringskedjan

Volvo sdf

Göteborgs partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J38

SOLLEFTEÅ ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Rehabilitering, ett sätt att minska kostnaderna för sjukförsäkringen

Idag så minskas kostnaderna för sjukförsäkringen genom att försämra rätten till försäkringen och på så vis tvinga den sjuke att leva på kommunernas försörjningsstöd eller ta ett fejkat jobb typ Fas tre. Arbeta med sånt som man inte normalt behöver arbeta med. Detta är inte rehabilitering som tar ned kostnaderna för

sjukförsäkringen. Den gör det bara svårare för den som drabbats av sjukdom att komma tillbaka i produktion/ arbete. Samtidigt dras det ned på sjukgymnaster. Att snabbt komma till läkare är inte en självklarhet överallt. Med andra ord, så hinner ofta det arbetsnedsättande tillståndet förvärras innan man får någon hjälp av sjukvården.

Underlätta för den som drabbats av förslitning eller arbetsskada eller annat arbetsnedsättande tillstånd att komma i rehabilitering. När man känner att det gör ont i axlarna t.ex. så skall man få komma till sjukgymnast omgående. Man skall få hjälp i ett tidigt skede, när man börjar att märka av något tillstånd som kan på sikt minska arbetsförmågan.

Partikongressen föreslås besluta:

- J38:1 att kostnaden för rehabilitering läggs inom socialförsäkringens ansvarsområde
J38:2 att detta skrivs in i lagen om sjukförsäkring (2000:981) och vad den skall bekosta utöver utredning och rehabiliteringsersättning

Lennart Önblad

Sollefteå arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION J39

KRAMFORS ARBETAREKOMMUN

Rehabilitering, ett sätt att stärka medborgarnas rätt till arbete

Idag så minskas kostnaderna för sjukförsäkringen genom att försämra rätten till försäkringen och på så vis tvinga den sjuke att leva på kommunernas försörjningsstöd eller tvingas in i arbetsmarknadsåtgärder såsom FAS3. Detta är INTE rehabilitering.

Sjukförsäkringen skapades som en allmän försäkring till vilken alla betalar efter förmåga och nyttjar efter behov. Sedan makttillträdet har alliansregering gjort sitt yttersta för att nedmontera denna försäkring, stora delar av finansieringen har lyfts ur försäkringen för att bekosta andra åtgärder än att rehabilitera sjuka medborgare. Totalt har man lyft ut uppemot 80 miljarder ur socialförsäkringspaketet. Det är nu dags för Socialdemokraterna att visa det svenska folket att vi inte accepterar denna utveckling. De medborgare som är sjuka idag måste få en rehabilitering värd namnet och under tiden i rehabilitering ha rätt till en inkomstbortfallsersättning som ger en skälig levnadsstandard. Sjukförsäkringen bör bekosta båda delarna. Vi måste även återupprätta förtroendet för denna försäkring hos de medborgare som har turen att vara friska. Finansieringen bör ske genom att delar av de utlyfta 80 miljarderna förs tillbaka in i försäkringen. För att kompensera statens förlust av en sådan åtgärd så slopas jobbskatteavdragen för personer som tjänar över 40 000 kronor i månaden. Den kortsiktiga vinsten är att vi tar bort de undanträngningseffekter sjuka på arbetsmarknaden utgör idag medan den långsiktiga vinsten är att kostnaden för sjukförsäkringen sjunker samtidigt som våra medborgares välbefinnande ökar.

Partikongressen föreslås besluta:

J39:1 att besluta om en förändring inom socialförsäkringsbalkens delar enligt ovan och bygga ut rätten till sjukförsäkringen och utveckla denna med riktiga rehabiliteringsåtgärder

Magnus Wester

Kramfors arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J40

MALMÖ ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Rättvisa åt sjukersättningsberättigade

En grundläggande tanke i socialförsäkringsskyddet vid bestående arbetsförmåga är att den försäkrade inte till följd av detta ska få en sämre ålderspension än annars. Denna tanke eller princip har det dock tummats på vid genomförandet av de nya systemen för ålderspension och sjukersättning (tidigare förtidspension).

Det nya ålderspensionssystemet innebär i praktiken en höjd pensionsålder genom konstruktionen med det s.k. delningstalet, som ökar när den genomsnittliga återstående levnadstiden stiger (62 kap 28 och 35 §§ socialförsäkringsbalken, 2010:110). Detta innebär vid stigande återstående levnadstid att man måste arbeta längre för att få en rimlig pension. Denna möjlighet är dock stängd för personer med arbetsförmåga. Vad får då detta för konsekvens i ålderspensionshänseende för personer med sjukersättning? Jo, genom att sjukersättningen upphör från och med 65-årsdagen (33 kap 16 §) blir ålderspensionen för varje ny åldersgrupp, som går från sjukersättning till ålderspension allt mindre i takt med att den återstående levnadstiden stiger. Mer rättvist är att upphörandetidpunkten anpassas efter förändring av nämnda levnadstid.

En ytterligare orättvisa i ålderspensionshänseende, som drabbar många sjukersättningsberättigade är att den s.k. antagandeinkomst är begränsad till 7,5 gånger prisbasbeloppet (34 kap 7 § socialförsäkringsbalken). Antagandeinkomsten är den arbetsinkomst personen antas skulle ha haft om han eller hon inte drabbats av arbetsförmåga och på denna inkomst beräknas sedan ålderspensionsrätt. För den som arbetar är däremot taket för den pensionsgrundande inkomsten 7,5 inkomstbasbeloppet (59 kap 4 § socialförsäkringsbalken) Här finns sålunda en inkongruens till nackdel för sjukersättningsberättigade, som snarast bör rättas till. En ändring här av taket för antagandeinkomsten till 7,5 inkomstbasbeloppet medför också en höjning av högsta möjliga sjukersättning, vilket synes helt rimligt om socialförsäkringen i rimlig grad ska bevara sin karaktär av inte bara grundskydd utan även standardskydd.

Partikongressen föreslås besluta:

J40:1 att partikongressen ger partistyrelsen i uppdrag att verka för att föreslagna förändringar i socialförsäkringen snarast genomförs

Peder Kristiansson

Malmö arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION J41

UMEÅ ARBETAREKOMMUN

Samma nivå i sjuk- och arbetslöshetsförsäkringen

Alla människors lika värde, frihet, jämlikhet och solidaritet är den idé som förenar svensk arbetarrörelse. Samverkan mellan socialdemokraterna och den fackliga rörelsen bygger på en grundläggande värdegemenskap i synen på individen och samhällets utveckling.

Högerregeringen med Fredrik Reinfeldt som statsminister har helt andra värderingar och uppfattningar och raserat den sociala tryggheten som vi nu måste bygga upp på område efter område.

Ersättningsnivåerna i socialförsäkringarna ska bidra till en rimlig levnadsstandard i de skeden i livet när man inte kan arbeta och är i behov av dem.

Inkomstbortfallsprincipen, sjukförsäkring och arbetslöshetsförsäkring, ska ersätta större delen av den inkomstförlust som drabbar den sjuke och arbetslöse. Ersättningsnivåerna i sjukförsäkringen och arbetslöshetsförsäkringen ska vara 80 procent för det stora flertalet och att taket höjs till samma nivå i sjuk- och arbetslöshetsförsäkringen, så att man undviker tilläggsförsäkringar. Målsättningen bör i första skedet vara 10 basbelopp. När ekonomin så tillåter, bör man successivt höja nivån över 80 procent.

Partikongressen föreslås besluta:

J41:1 att ersättningstaket för sjukpenning och arbetslöshetsförsäkringen höjs till 10 basbelopp

Per-Erik Johansson

Umeå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J42

UMEÅ ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Samma nivå i sjuk- och arbetslöshetsförsäkringen

Alla människors lika värde, frihet, jämlikhet och solidaritet är den idé som förenar svensk arbetarrörelse. Samverkan mellan socialdemokraterna och den fackliga rörelsen bygger på en grundläggande värdegemenskap i synen på individen och samhällets utveckling.

Högerregeringen med Fredrik Reinfeldt som statsminister har helt andra värderingar och uppfattningar och raserat den sociala tryggheten som vi nu måste bygga upp på område efter område.

Ersättningsnivåerna i socialförsäkringarna ska bidra till en rimlig levnadsstandard i de skeden i livet när man inte kan arbeta och är i behov av dem.

Inkomstbortfallsprincipen, sjukförsäkring och arbetslöshetsförsäkring, ska ersätta större delen av den inkomstförlust som drabbar den sjuke och arbetslöse. Ersättningsnivåerna i sjukförsäkringen och arbetslöshetsförsäkringen ska vara 80 procent för det stora flertalet och att taket höjs till samma nivå i sjuk- och arbetslöshetsförsäkringen, så att man undviker tilläggsförsäkringar. Målsättningen bör i första skedet vara 10 basbelopp. När ekonomin så tillåter, bör man successivt höja nivån över 80 procent.

Partikongressen föreslås besluta:

- J42:1 att nivån blir 80 procent i både sjukförsäkring och arbetslöshetsförsäkring
J42:2 att när ekonomin så tillåter bör man successivt höja nivån över 80 procent

Per-Erik Johansson

Umeå arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION J43

VÄSTERBOTTENS PARTIDISTRIKT

Samordningsförbundens finansiering bör förbättras

I dagens Sverige finns drygt åttiofem samordningsförbund och mer än 200 kommuner är med i något samordningsförbund. Samordningsförbunden arbetar för att rehabilitera de som står längst från arbetsmarknaden och är utan arbete. En del av dessa människor har försörjningsstöd, en del har aldrig haft något arbete.

De samhällsekonomiska utvärderingar som samordningsförbunden själva har gjort visar på goda positiva effekter på både samhällsnivå och för respektive samverkanspart. Man kan främst framhålla den positiva utvecklingen för många människor som har deltagit i och genomgått Finsams olika aktiviteter. De har därigenom fått ett eget arbete och egen försörjning.

Det är viktigt att staten förändrar lagstiftningen så att de inte är bundna av procentsatser. Som det är i dag måste kommun och landsting gå in med 50 procent för att få ut de pengar som staten har fördelat. En av fördelarna med samordningsförbundet är att det i styrelsen finns en politiker från kommunen, en politiker från landstinget, en tjänsteman från Försäkringskassan, en tjänsteman från Arbetsförmedlingen. Man får på så vis en bredd som är positiv för samordningsförbunden.

Lokala utvärderingar visar entydigt på positiva effekter för medborgare som upplever sig sedda, fått stärkt självkänsla, upplevt bättre hälsa och ökad arbetsförmåga samt fått hjälp att ta itu med de problem som är ett hinder för att komma till egen försörjning.

Partikongressen föreslås besluta:

- J43:1 att staten tillför mer resurser till samordningsförbunden

J43:2 att förändra lagstiftningen så att staten inte är bundna av procentsatser för att bevilja medel

Ulf Björk

Västerbottens partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J44

SOLLENTUNA ARBETAREKOMMUN

Se över och anpassa lag (1976: 380) om arbetsskadeförsäkring i takt med de förändringar som sker i yrkeslivet

Varför finns det skillnader i bifallsfrekvensen inom arbetsskadeförsäkringen när det gäller kön, födelseland och var besluten fattas?

Arbetsskadeförsäkringen är en av de äldsta socialförsäkringarna. Den ska ge ekonomisk trygghet till dem som skadat sig i arbetet. Tidigare gjorda statistiska studier visar att det finns skillnader i beviljande mellan kön, födelseland samt var i landet beslutet fattas. Det framgår av Socialförsäkringsrapporten 2011:16 gjord av Försäkringskassan. Studien omfattar 400 beslut som fattades under år 2010, både bifall och avslag på ansökan om livränta p.g.a. skadlig inverkan som uppfyller kriterier vilka ä uppsatta för denna studie. Resultatet pekar på att den främsta orsaken till att det finns skillnader mellan kön och födelseland ligger i regelverket och de generella föreställningar och attityder om manligt och kvinnligt samt etnicitet som finns i samhället. Dessa föreställningar och attityder gynnar män födda inom EU. Utredarna påpekar dock att materialets begränsningar gör, att inga säkra slutsatser om diskriminering förekommer inom arbetsskadeförsäkringen kan dras.

Reglerna för arbetsskadeförsäkringen har förändrats vid ett flertal tillfällen. Motiveringen till den senaste ändringen år 2002, var att tillämpningen av 1993 års lag, hade varit alltför restriktiv samt att det ställdes för hårda krav för att en sjukdom skulle godkännas som arbetsskada. Reglerna som infördes 2002 var dock strängare än de regler som gällde före 1993. I praktiken verkar det finnas en problematik i konstruktionen av arbetsskade- försäkringen, vilken missgynnar kvinnor och utrikesfödda, trots att lagen från 2002 kan synas vara neutral. Det finns flera oklarheter i regelverket, t.ex. är begreppen konkurrerande skadeorsaker och befintligt skick som de flesta arbetar med arbetsskadeförsäkringen, tycker är svåra att förstå och tillämpa. Vilken regel som ligger till grund för bedömningen beror på när skadan inträffade eller när sjukdomen visade sig.

Troliga orsaker till skillnader i arbetsskadeförsäkringen, är den historiska bakgrunden, att det är arbete på den svenska arbetsmarknaden och att grundläggande faktorer som, hur ofta, hur länge och hur mycket den försäkrade i sitt arbete exponerats för skadliga faktorer som ligger till grund för ersättningen. En annan orsak är att det ska finnas en vetenskapligt förankrad medicinsk grund för att bedöma skadlig inverkan i arbetet, d.v.s. att exponeringen har ett samband med de besvär den försäkrade har (vetenskaplig evidens). Forskningen utgår i hög grad från mannen. De studier som finns är främst gjorda inom typiskt manliga yrken. Den vetenskapliga evidensen upplevs större för manligt dominerade yrken. Yrke leder till

att arbetsskadeutredarna ”genar” i utredningen, därför blir underlaget för beslutet inte alltid tillräckligt. Yrke spelar en central roll i hur ärenden utreds och i förlängningen, även för vilket beslut som fattas. När underlagen och besluten för tre yrkesgrupper jämförs, gruv-, bygg- och anläggningsarbete, process- och maskinoperatörer samt vård- och omsorgsarbete, får den första gruppen som är manligt dominerad, bifall i 50 % av fallen. I mittengruppen, vilken har en jämn fördelning mellan kön, får under 10 % bifall. I den tredje kvinnligt dominerade gruppen, får mindre än 1 % bifall. Vad beträffar beslutsunderlagen, innehåller t.ex. exponeringsutredningen tillräckligt information om hur ofta den försäkrade har varit exponerad i betydligt lägre grad för den kvinnodominerade gruppen (40 %) jämfört med de två andra grupperna (70 %). När vetenskaplig evidens saknas utgår utredningen ofta från en schablonmässig syn på yrken istället för en individuell bedömning. Eftersom det saknas studier och vetenskaplig evidens som belägger samband mellan exponering för skadliga faktorer och arbeten inom vård- och omsorg, samt den sjukdom som den försäkrade har, utreds inte denna typ av ärenden i samma omfattning som där sådana samband finns belagda. Med andra ord, när det saknas vetenskaplig evidens, görs oftare en bristfällig exponeringsutredning, än när evidens finns. Den starka anknytningen till fackliga organisationer, har bidragit till att just byggbranschen har en mycket högre bifallsfrekvens. Eftersom arbetsmarknaden är könssegregerad, får yrke en stor betydelse för hur mäns och kvinnors ärenden utreds, samt om beslutet har ett tillräckligt underlag eller inte.

Rapporten visar att det framförallt finns skillnader när det gäller kön och födelseland. Män födda i övriga världen och kvinnor oberoende av födelseland utreds inte tillräckligt och de får bifall i betydligt lägre grad. Bristerna i exponeringsutredningen, är särskilt stora för män födda i övriga världen. Bristerna är stora även för kvinnor oberoende av födelseland, vilket innebär att Försäkringskassans exponeringsutredningar är otillräckliga i hög grad för dessa grupper. I det försäkringsmedicinska yttrandet finns bara en skillnad, nämligen uppgifter om konkurrerande skadeorsaker, den finns i något högre grad för kvinnor oberoende av födelseland jämfört med män oberoende av födelseland. I de medicinska underlagen är det mycket vanligare, att uppgifter om fritidsaktiviteter finns för män och kvinnor inom EU, än för kvinnor och män födda i övriga världen. En annan framträdande skillnad i de medicinska underlagen utifrån födelseland, vilket gäller såväl kvinnor som män, är att uppgifter om psykosocial belastning förekommer i nästan två tredjedelar för personer födda i övriga världen och drygt hälften för personer födda inom EU. I utredningen framkommer att utlandsfödda oftare har en konkurrerande skadeorsak i form av psykosocial belastning till följd av sin bakgrund. Många utlandsfödda kommer från krigsdrabbade länder och har en psykosocial belastning, vilken normalt inte har med deras tidigare arbete att göra.

Socialstyrelsens föreskrifter (SOSFS 2005: 29) om utfärdande av intyg inom hälso- och sjukvården mm, är tydliga med vad som gäller i samband med utfärdande av medicinska utlåtanden bl.a., ändå är en framträdande skillnad i de medicinska underlagen utifrån födelseland, när det gäller såväl kvinnor som män, att just uppgiften om psykosocial belastning förekommer i nästan två tredjedelar, en konkurrerande skadeorsak till följd av deras bakgrund, vilket jag anser vara en form av diskriminering utifrån etnisk bakgrund, som i sin tur också klart och tydligt missgynnar denna grupp i form av avslag på sin ansökan om arbetsskadelivränta.

Resultatet av granskningen visar att alla ärenden inte utreds tillräckligt, samt att exponeringsutredningen inte innehåller samtliga uppgifter som behövs för att kunna fatta ett beslut.

Bristerna i exponeringsutredningen beror troligen på, att officiella principen inte följs, eftersom alla arbetsskadeutredare inte upplever sig ha, varken tillräckligt med tid eller kompetens för att utreda alla typer av ärenden. Exponeringsutredningen har brister i sex av tio ärenden för män födda i övriga världen i jämförelse med tre av tio för män födda inom EU. Skillnaderna är inte lika stora mellan kvinnor födda inom EU och övriga världen, däremot är exponeringsutredningarna för kvinnor generellt sämre än för män födda inom EU, men väsentligt bättre än för män födda i övriga världen.

Av de 141 kvinnor födda inom EU som ansökte arbetsskadelivränta under 2010, fick 7 stycken bifall, d.v.s. 5 %. Av de 46 kvinnor födda i övriga världen som ansökte om arbetsskadelivränta under 2010, fick 3 stycken bifall, d.v.s. 6 %. Av de 120 män födda inom EU som ansökte om arbetsskadelivränta under 2010, fick 45 stycken bifall, d.v.s. 27 %. Av de 35 män födda i övriga världen som ansökte om arbetsskadelivränta under 2010, fick 3 stycken bifall, d.v.s. 8 %. Det är skillnader som verkar sakna saklig grund, såväl mellan kön, födelseland och var besluten fattats vid de olika Nationella försäkringscentra (NCF). En rättssäker och likformig tillämpning är en förutsättning, för att ge legitimitet åt Försäkringskassans arbete med arbetsskadeförsäkringen. Det bör dock sägas att mycket ligger utanför Försäkringskassans ansvar för, bl.a. synen på kön och födelseland är två aspekter. Vilka områden forskare inom arbetsmiljöområdet väljer att undersöka, vilka arbeten som anses innehålla skadliga faktorer, inte minst också hur de som arbetar inom Försäkringskassan, omedvetet stödjer sina utredningar och bedömningar på generella föreställningar och attityder som finns i samhället kring kön och etnicitet.

Trots att kvinnors och mäns deltagande i arbetskraften i Sverige ligger i nivå med varandra, är de verksamma inom strikt skilda yrken, branscher och samhällssektorer. Att kvinnor och män dominerar olika delar av arbetsmarknaden, är en förklaring till könsskillnader i lönesättning, anställningsformer och anställningsvillkor generellt, sannolikt är det också en del av förklaringen till könsskillnaderna i arbetsskadeförsäkringens utfall.

Jag har som tjänstgörande nämndeman vid Förvaltningsrätten i Stockholm deltagit i många beslut kring arbetsskadeförsäkring med mitt namn. Det är inget jag är stolt över med tanke på, att de besluten bidrar till att befästa de föreställningar och attityder som finns i vårt samhälle, d.v.s. åtskillnad mellan män, kvinnor och invandrare, vilket innebär ett främjande och upprätthållande av ojämlikhet. Det i sig är oacceptabelt, orättfärdigt och ovärdigt en demokratisk rättsstat som Sverige. Jag har som nämndeman också fått information av en domare, specialiserad inom arbetsskadelagstiftningen, att facket Byggnads bekostat forskningsstudier i samarbete med Chalmers Högskola i Göteborg kring belastningsskador inom manligt dominerade yrken, vilket bidragit till att det finns vetenskaplig evidens, vilket i sin tur innebär, att det är lättare för män att få arbetsskador godkända hos Försäkringskassan och Förvaltningsrätten.

Partikongressen föreslås besluta:

- J44:1 att Socialdemokraterna verkar för att se över och anpassa lag (1976: 380) om arbetsskadeförsäkring, i takt med de förändringar som sker i yrkeslivet
- J44:2 att Socialdemokraterna verkar för att initiera forskningsstudier kring kvinnors belastningsskador i samarbete med universitet/högskola och något av de stora universitetssjukhusen, samt eventuellt andra relevanta samarbetspartners
- J44:3 att Socialdemokraterna verkar för att Socialstyrelsen som tillsynsmyndighet får i uppdrag, att informera och påtala för berörda intygsgevare inom hälso- och sjukvården, om de

konsekvenser som innehållet i de medicinska utlåtandena medför, där den framträdande skillnaden i underlagen innehåller uppgifter om konkurrerande skador som psykosocial belastning för två tredjedelar av personer med annan etnisk bakgrund än svensk, d.v.s. en indirekt diskriminering av denna grupp

J44:4 att Socialdemokraterna verkar för att Försäkringskassan får i uppdrag, att anställda med för ändamålet relevant utbildning utreder arbetsskadeförsäkringsärenden, för att på så sätt komma tillrätta med de bristande exponeringsutredningarna, vilka drabbar framförallt kvinnor och personer med annan etnisk bakgrund än svensk

Bora Jukovic

Sollentuna arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J45

DALARNAS PARTIDISTRIKT

SGI (sjuklönegrundande inkomst) kontra a-kassan

Idag kan en arbetslös inte få högre ersättning om man blir sjuk. Detta är en rimlig regel. Problem uppstår om en arbetstagare blir uppsagd och sjuk under uppsägningstiden. Då inträffar följande.

Så länge anställningen består har du din SGI skyddad, men när uppsägningstiden upphör sänks din ersättning i nivå med a-kassan. Vi anser inte att detta är rimligt, då den som drabbas med stor sannolikhet skulle kunna försörja sig med ett arbete om vederbörande varit frisk. Vi har exempel på att människor med visstidsanställning skulle fått fortsatt anställning om de varit friska. Nu blev det inte så, för sjukdomen kom i vägen.

Det finns flera exempel på senare tid där cancersjuka människor som varit under behandling råkat ut för detta scenario. Inte nog med att man är svårt sjuk, så försämras möjligheten till försörjning.

Partikongressen föreslås besluta:

J45:1 att den som inte har möjlighet på grund av sjukdom att anmäla sig som arbetssökande, skall ha sin SGI säkrad

Dalarnas partidistrikt

MOTION J46

UMEÅ ARBETAREKOMMUN

Sjuklön

Vi anser det är dags att se över och ta bort arbetsgivarens skyldighet att betala sjuklön den 14 första dagarna i en sjukperiod. Vi ser många problem ute i arbetslivet där sjuklönen är en mycket tung kostnad speciellt för arbetsgivare med få anställda. Det drabbar i slutändan våra medlemmar som dels kan känna sig tvingade att arbeta fast man är sjuk, dels att man kan ha svårt att få en anställning om man har sjukfrånvaro. Arbetsgivarna gör en riskanalys vid anställningar och sorterar bort de som man tror kan få sjukfrånvaro.

Vi anser det vore bättre för alla att sjuklöneperioden tas bort och att sjukpenning betalas ut direkt. Istället får sjukförsäkringsavgiften höjas för att finansiera den ökade kostnaden i sjukförsäkringssystemet. Det är en mer solidarisk finansiering av sjukförsäkringen och kommer att leda till en högre anställningsbarhet för människor med någon form av funktionshinder och de med ökad risk för sjukfrånvaro.

Vi har inte sett några positiva effekter på arbetsmiljö eller arbetsförhållanden av att arbetsgivarna har fått ett sjuklöneansvar de första 14 dagarna i en sjukperiod. Snarare tvärtom har vi märkt en hårdare attityd mot sjukskrivna och en ökad sjuknärvaro på arbetsplatserna vilket långsiktigt inte är hållbart.

Partikongressen föreslås besluta:

J46:1 att se över arbetsgivarinträdet i sjukförsäkringen i syfte att få en mer solidarisk finansiering av sjukförsäkringen och som skulle innebära större anställningsbarhet för människor med ökad risk för sjukfrånvaro

SEKO S i Umeå

Umeå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J47

HOFORS ARBETAREKOMMUN

Sjuklöneansvar

När jag blev ordförande för socialnämnden i Hofors 2011 upptäckte jag ett mycket märkligt förhållande när det gäller sjuklön för de privata assistansfirmorna. Normalt på arbetsmarknaden är att arbetsgivaren betalar sjuklön, men för privata företag som bedriver personlig assistans så skall kommunerna enligt lag betala sjuklön för de första fjorton dagarna.

Det är märkligt att vi har en lag som behandlar arbetsgivare så olika. Detta ser jag som ett sätt från staten att överföra kostnader från privata företag till kommunerna. Om våra gemensamma välfärdsystem skall konkurrensutsättas så är det dessutom ett system som snedvrider förutsättningarna att verka på lika villkor. Det ger dessutom ett extra utrymme för vinster i våra välfärdssystem som inte är acceptabla. Frågan är om vi överhuvudtaget skall acceptera vinster som kommer från skattemedel till privata företag i denna bransch. Carema är ett exempel på detta. För privata företag så bör det finnas det utrymme för att betala sjuklön, då kommunen alltid står för de tjugo första timmarna inom LSS/LASS.

Partikongressen föreslås besluta:

J47:1 att vi socialdemokrater tar tag i detta problem, och arbetar för en förändring av denna lag så att den som är arbetsgivare betalar sjuklön

Kenneth Axling

Hofors arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J48

LUNDS ARBETAREKOMMUN

Skapa en trygg sjukförsäkring

Socialförsäkringarna har under ett flertal år varit föremål för debatt, och det har funnits många förklaringar och förslag till lösningar för att komma tillrätta med det ökande ohälsotalet. En minskning har skett sedan 2003. Den tidigare regeringen vidtog åtgärder som innebar ökade krav på de sjukskrivna, men betonade även andra perspektiv såsom arbetsgivarens ansvar för rehabilitering och arbetsmiljö.

Socialförsäkringarna är på sätt och vis byggstenarna i vårt välfärdssamhälle. De skapar ökad jämlikhet, ekonomisk trygghet under olika perioder i livet och ger en ökad trygghet för den enskilde. Ett försvar av en allmän och generell välfärdspolitik är också ett försvar av en princip om att det vi tillsammans arbetat ihop också ska komma alla till del. Tanken bakom systemet är lika enkel som genial – det handlar om en solidarisk fördelning av risk. Genom att täcka alla utan administration eller förprovning blir administrationskostnaderna en bråkdel av det ett privat system skulle föra med sig. En inkomstrygghet för alla – inte bara de fattigaste – skapar dessutom en acceptans av och legitimitet för systemet. Genom att den som är oförmögen att arbeta erhåller hyfsad levnadsstandard reduceras klasskillnader. Men de senaste decennierna har socialförsäkringarna steg för steg försvagats och kommit att utgöra ett allt sämre skydd för individerna.

Urholkningen har dock framför allt skett genom en försvagning av inkomstryggheten. Andelen av den tidigare inkomsten som de försäkrade får ut har sänkts från att 90 procent i de flesta försäkringar till betydligt mindre. Samtidigt har den låga nivån på de tak som begränsar hur höga inkomster man kan få ut ersättning för ställt allt större löntagargrupper utan en inkomstrygghet värd namnet. Därtill har karensdagar införts som ytterligare försämrar inkomstryggheten, särskilt vid kortare sjukdomsfall.

Försvagningen har möjliggjorts genom att förtroendet för systemet har minskat. Ju sämre trygghet systemet genererar, desto svårare är det också att skapa en legitimitet bakom fördelningstanken.

Den som vill öka klyftorna i samhället gör klokt i att ge sig på sjuk- och arbetslöshetsförsäkringarna, för de är starkt klassutjämnande. Socialdemokratin har inte heller klarat av att bjuda ett effektivt motstånd. Och nu har förtroendet för systemen redan undergrävts kraftigt. Reaktionerna på den demolering av de mest utjämnande socialförsäkringarna som regeringen Reinfeldt genomfört har skilt sig åt. Kritiken bland dem som drabbats har varit mycket omfattande. Problemet är att de som drabbats hårdast – långtidssjukskrivna och -arbetslösa – är de som har minst verktyg i sina händer för att kunna påverka det samhälle de lever i.

Inkomstbortfallsprincipen trängs undan och systemet rör sig mer mot ett grundtrygghetssystem. Samtidigt innebär jobbavdraget en sänkning av ersättningsnivåerna i socialförsäkringarna i och med att din skatt höjs så fort du får din inkomst genom en socialförsäkring i stället för genom arbete. De förändringar som skett har också medfört att alltmer ansvar lagts över på den enskilde. Detta är inte bara en ideologisk kullerbytta. Det är även en felaktig utgångspunkt – åtminstone för den som vill försöka lösa problemen. Det är sällan den enskilde som kan lösa de strukturella problem som ligger till grund för höga sjuk- och arbetslöshetstal. Inte heller är det på individnivå som klassklyftor och de orättvisor som följer av dem kan bekämpas. Därför borde även ansvaret ligga på den som kan leverera en lösning. Socialförsäkringen måste återigen bli en central fråga i välfärdsbygget. De ideologiska tankebanorna måste förändras.

Genom att sätta samma nivå för alla känner alla också en delaktighet i och en legitimitet för systemet. Att göra tjänstemännens villkor till allmänna villkor, till allas lika villkor, har varit en viktig strategi för socialdemokratin tidigare och skulle kunna vara det nu också. Det är minst lika viktigt idag som tidigare, då stora grupper lyckats förhandla sig till bättre villkor genom kollektivavtalade försäkringar samtidigt som de allmänna systemen rustats ned. Det gör att stora tjänstemannagrupper har en betydligt starkare inkomsttrygghet än LO-grupperna.

När alliansregeringen tillträdde var en av deras första åtgärder att genomdriva förändringar innebärande än större krav på den enskilde samt försämrade ersättningar. Samtidigt skedde en förändring av skattereglerna innebärande högre skatt för dem som är långtidssjuka. I retoriken talade man om ökade drivkrafter för arbete. Istället för att belysa arbetsmiljöns betydelse för ohälsa beslöt man att lägga ner Arbetslivsinstitutet, och samtidigt gjordes kraftiga nedskärningar inom Arbetsmiljöverket. Den tidsbegränsade sjukersättningen togs bort och för den som lider av en sjukdom med lång konvalescenstid är det nya systemet katastrofalt. För det är knappast så att man blir friskare fortare för att den ekonomiska ersättningen dras in, snarare torde den oro som ekonomisk osäkerhet medför göra tillfrisknandet svårare. Till det ska läggas att Försäkringskassan och Arbetsförmedlingen ofta, fullt berättigat, kritiserats för att ha helt olika uppfattning om den enskildes arbetsförmåga. Det är heller inte ovanligt att dessa myndigheter kritiserats för att ha givit olika och felaktig information i viktiga frågor som har lett till ödesdigra konsekvenser för den enskilde, såsom förlorad rätt till ersättning. Enskilda upplever således ofta att de hamnar i kläm mellan myndigheternas olika bedömningar och att de därför faller utanför systemet. Den tidsbegränsade sjukersättningen bör återinföras.

Inkomstbortfallsprincipen måste åter bli riktlinjen för sjukförsäkringen. Ersättningsnivån bör snarast återställas till 80 procent av tidigare inkomst under hela sjukdomsperioden, oavsett sjukdomens längd, med 90 procent som ett långsiktigt mål. Taket bör höjas kraftigt – åtminstone till 10 prisbasbelopp.

Karensdagen bör avskaffas. För långvarigt sjuka bör systemet förändras så att ersättningsnivån följer inkomstutvecklingen i samhället i stort.

Tanken bakom att se sjukförsäkringen som en rehabiliteringskedja behöver inte vara negativ. Men som det är nu har det snarare blivit en ren utförsäkringskedja där ansvaret läggs på den enskilde, trots att resurserna till rehabilitering knappast finns på individnivå. Istället borde ansvaret ligga på den som kan göra något åt det. Det kan vara arbetsgivaren och den ansvariga myndigheten. Det viktiga är att någon utöver den enskilde har ett reellt ansvar – och också tar det ansvaret – för rehabiliteringen.

Den del av sjukförsäkringen som är inriktad på rehabilitering av den försäkrade – som inte ska förväxlas med exempelvis sjukersättning eller livränta – borde utformas som en rehabiliteringsförsäkring. De tider som finns i den nuvarande försäkringen i form av en trappstegsmodell är en bra utgångspunkt till en sådan försäkring. Tanken måste dock vara att skapa ansvar för rehabilitering – inte att stänga ute den som är fortsatt sjuk eller inte har fått den rehabilitering och arbetsträning som han eller hon är i behov av. Det måste finnas utrymme för individuella hänsyn eftersom det kan ta olika lång tid för olika personer att rehabiliteras. Ett system med en form av rehabiliterings- och arbetsträninggaranti för den enskilde inom en viss tid bör införas.

Partikongressen föreslås besluta:

- J48:1 att Socialdemokraterna utarbetar ett förslag till ett nytt sjukförsäkringssystem där inkomstbortfallsprincipen blir bärande för försäkringens utformning
- J48:2 att ersättningsnivån snarast återställs till 80 procent av tidigare inkomst under hela sjukdomsperioden, oavsett sjukdomens längd, med en 90-procentig nivå som ett långsiktigt mål
- J48:3 att taket för ersättningen höjs – åtminstone till 10 prisbasbelopp
- J48:4 att karensdagen avskaffas
- J48:5 att den tidsbegränsade sjukersättningen återinförs
- J48:6 att systemet förändras så att ersättningsnivån följer med inkomstutvecklingen i samhället i stort för långvarigt sjuka
- J48:7 att den del av sjukförsäkringen som är inriktad på rehabilitering av den försäkrade utformas som en rehabiliteringsförsäkring för att garantera att den försäkrade får den rehabilitering den är i behov av
- J48:8 att det skapas större utrymme för individuella hänsyn eftersom det kan ta olika lång tid för olika personer att rehabiliteras
- J48:9 att ett system med en form av rehabiliterings- och arbetsträninggaranti för den enskilde inom en viss tid bör införas

Anna-Lena Hogerud och Daniel Johansson

Lunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J49

LIDINGÖ ARBETAREKOMMUN

Slopa karensdagen - inför ett karensavdrag

Karensdagen slår hårdare mot de som arbetar långa pass. Det framgår av en rapport från 2011 om självrisker och karens skriven av Anna Hedborg på uppdrag av Kommunal, ”Lagom är bäst, varken för mycket eller för lite sjukskriving”.

Karensdagen innebär ett inkomstbortfall vid första dagens sjukfrånvaro. För den som har låg inkomst och små ekonomiska marginaler kan en dags inkomstförlust slå hårt. Många medlemmar har därtill långa arbetspass. Med nuvarande utformning av karensdagen innebär det ett större inkomstbortfall för dem än för andra.

Eftersom karensdagen inte har konstruerats som en femtedel av veckoinkomsten, utan som första hela dagens (eller nattens) inkomst förlorar alla som råkar bli sjuka när de har ett långt arbetspass en större andel av sin inkomst än alla de hel- och deltidsarbetande som har en jämn arbetsfördelning fem av veckans sju dagar. För den som både arbetar deltid och långa pass blir det ännu värre.

Ett förslag om karensavdrag remissbehandlades 2004 men blev aldrig genomfört, trots att de allra flesta remissinstanserna var positiva till förslaget. Karensavdraget skulle innebära ett avdrag på en femtedels veckoinkomst i stället för en dags/ett arbetspass inkomstbortfall. Därmed skulle problemet för dem med koncentrerad (del)tid lösas. De personer som har flera arbetsgivare och som med dagens system riskerar att få flera karensdagar i samma sjukperiod skulle också få samma inkomstbortfall som alla andra. Att den som går hem sent på eftermiddagen och blir sjuk klarar sig med bara några timmars avdrag skulle också lösas mera rättvist.

Det är orättvist att löntagare med koncentrerade arbetspass inte behandlas som alla andra. Deras karensavdrag bör motsvara en femtedel av veckoarbetstiden. För de ytterligare timmar som arbetspasset omfattar bör de, som andra, få sjuklön. Tungt, viktigt och oundvikligt nattarbete ska inte drabbas av extra pålagor.

Partikongressen föreslår besluta:

J49:1 att uppdra till partiet att utreda frågan om ett karensavdrag kan ersätta en karensdag

Daniel Larson

Lidingö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J50

VELLINGE ARBETAREKOMMUN

Slopa karensdagen, inför ett karensavdrag

Karensdagen slår hårdare mot de som arbetar långa pass. Det framgår av en rapport från 2011 om självrisker och karens skriven av Anna Hedborg på uppdrag av Kommunal, ”Lagom är bäst, varken för mycket eller för lite sjukskrivning”.

Karensdagen innebär ett inkomstbortfall vid första dagens sjukfrånvaro. För den som har låg inkomst och små ekonomiska marginaler kan en dags inkomstförlust slå hårt. Många medlemmar har därtill långa arbetspass. Med nuvarande utformning av karensdagen innebär det ett större inkomstbortfall för dem än för andra.

Eftersom karensdagen inte har konstruerats som en femtedel av veckoinkomsten, utan som första hela dagens (eller nattens) inkomst förlorar alla som råkar bli sjuka när de har ett långt arbetspass en större andel av sin inkomst än alla de hel- och deltidsarbetande som har en jämn arbetsfördelning fem av veckans sju dagar. För den som både arbetar deltid och långa pass blir det ännu värre.

Ett förslag om karensavdrag remissbehandlades 2004 men blev aldrig genomfört, trots att de allra flesta remissinstanserna var positiva till förslaget. Karensavdraget skulle innebära ett avdrag på en femtedels veckoinkomst i stället för en dags/ett arbetspass inkomstbortfall. Därmed skulle problemet för dem med koncentrerad (del)tid lösas. De personer som har flera arbetsgivare och som med dagens system riskerar att få flera karensdagar i samma sjukperiod skulle också få samma inkomstbortfall som alla andra. Att den som går hem sent på eftermiddagen och blir sjuk klarar sig med bara några timmars avdrag skulle också lösas mera rättvist.

Att löntagare med koncentrerade arbetspass behandlas som alla andra är ett viktigt. Deras karensavdrag bör motsvara en femtedel av veckoarbetstiden. För de ytterligare timmar som arbetspasset omfattar bör de, som andra, få sjuklön. Tungt, viktigt och oundvikligt nattarbete ska skall inte drabbas av extra pålagor.

Partikongressen föreslås besluta:

J50:1 att ett karensavdrag ska införas istället för karensdagen

Willy Olsson

Vellinge arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J51

ÖSTERSUNDS ARBETAREKOMMUN

Slopa karensdagen, inför ett karensavdrag

Karensdagen slår hårdare mot de som arbetar långa pass. Det framgår av en rapport från 2011 om självrisker och karens skriven av Anna Hedborg på uppdrag av Kommunal, ”Lagom är bäst, varken för mycket eller för lite sjukskriving”.

Karensdagen innebär ett inkomstbortfall vid första dagens sjukfrånvaro. För den som har låg inkomst och små ekonomiska marginaler kan en dags inkomstförlust slå hårt. Många medlemmar har därtill långa arbetspass. Med nuvarande utformning av karensdagen innebär det ett större inkomstbortfall för dem än för andra.

Eftersom karensdagen inte har konstruerats som en femtedel av veckoinkomsten, utan som första hela dagens (eller nattens) inkomst förlorar alla som råkar bli sjuka när de har ett långt arbetspass en större andel av sin inkomst än alla de hel- och deltidsarbetande som har en jämn arbetsfördelning fem av veckans sju dagar. För den som både arbetar deltid och långa pass blir det ännu värre.

Ett förslag om karensavdrag remissbehandlades 2004 men blev aldrig genomfört, trots att de allra flesta remissinstanserna var positiva till förslaget. Karensavdraget skulle innebära ett avdrag på en femtedels veckoinkomst i stället för en dags/ett arbetspass inkomstbortfall. Därmed skulle problemet för dem med koncentrerad (del)tid lösas. De personer som har flera arbetsgivare och som med dagens system riskerar att få flera karensdagar i samma sjukperiod skulle också få samma inkomstbortfall som alla andra. Att den som går hem sent på eftermiddagen och blir sjuk klarar sig med bara några timmars avdrag skulle också lösas mera rättvist.

Att löntagare med koncentrerade arbetspass behandlas som alla andra är ett viktigt. Deras karensavdrag bör motsvara en femtedel av veckoarbetstiden. För de ytterligare timmar som arbetspasset omfattar bör de, som andra, få sjuklön. Tungt, viktigt och oundvikligt nattarbete ska inte drabbas av extra pålagor.

Partikongressen föreslås besluta:

J51:1 att ett karensavdrag ska införas istället för karensdagen

Britt Wikman

Östersunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J52

SKURUPS ARBETAREKOMMUN

Slopa karensdagen, inför ett karensavdrag

Karensdagen slår hårdare mot de som arbetar långa pass. Det framgår av en rapport från 2011 om självrisker och karens skriven av Anna Hedborg på uppdrag av Kommunal, ”Lagom är bäst, varken för mycket eller för lite sjukskriving”.

Karensdagen innebär ett inkomstbortfall vid första dagens sjukfrånvaro. För den som har låg inkomst och små ekonomiska marginaler kan en dags inkomstförlust slå hårt. Många medlemmar har därtill långa arbetspass. Med nuvarande utformning av karensdagen innebär det ett större inkomstbortfall för dem än för andra.

Eftersom karensdagen inte har konstruerats som en femtedel av veckoinkomsten, utan som första hela dagens (eller nattens) inkomst förlorar alla som råkar bli sjuka när de har ett långt arbetspass en större andel av sin inkomst än alla de hel- och deltidsarbetande som har en jämn arbetsfördelning fem av veckans sju dagar. För den som både arbetar deltid och långa pass blir det ännu värre.

Ett förslag om karensavdrag remissbehandlades 2004 men blev aldrig genomfört, trots att de allra flesta remissinstanserna var positiva till förslaget. Karensavdraget skulle innebära ett avdrag på en femtedels veckoinkomst i stället för en dags/ett arbetspass inkomstbortfall. Därmed skulle problemet för dem med koncentrerad (del)tid lösas. De personer som har flera arbetsgivare och som med dagens system riskerar att få flera karensdagar i samma sjukperiod skulle också få samma inkomstbortfall som alla andra. Att den som går hem sent på eftermiddagen och blir sjuk klarar sig med bara några timmars avdrag skulle också lösas mera rättvist.

Att löntagare med koncentrerade arbetspass behandlas som alla andra är ett viktigt. Deras karensavdrag bör motsvara en femtedel av veckoarbetstiden. För de ytterligare timmar som arbetspasset omfattar bör de, som andra, få sjuklön. Tungt, viktigt och oundvikligt nattarbete ska inte drabbas av extra pålagor.

Partikongressen föreslås besluta:

J52:1 att ett karensavdrag ska införas istället för karensdagen

Kommunal S-sösk, Yvonne Nilsson

Skurups arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J53

RONNEBY ARBETAREKOMMUN

Slopa karensdagen, inför ett karensavdrag

Karensdagen slår hårdare mot de som arbetar långa pass. Det framgår av en rapport från 2011 om självrisker och karens skriven av Anna Hedborg på uppdrag av Kommunal, ”Lagom är bäst, varken för mycket eller för lite sjukskriving”.

Karensdagen innebär ett inkomstbortfall vid första dagens sjukfrånvaro. För den som har låg inkomst och små ekonomiska marginaler kan en dags inkomstförlust slå hårt. Många medlemmar har därtill långa arbetspass. Med nuvarande utformning av karensdagen innebär det ett större inkomstbortfall för dem än för andra.

Eftersom karensdagen inte har konstruerats som en femtedel av veckoinkomsten, utan som första hela dagens (eller nattens) inkomst förlorar alla som råkar bli sjuka när de har ett långt arbetspass en större andel av sin inkomst än alla de hel- och deltidsarbetande som har en jämn arbetsfördelning fem av veckans sju dagar. För den som både arbetar deltid och långa pass blir det ännu värre.

Ett förslag om karensavdrag remissbehandlades 2004 men blev aldrig genomfört, trots att de allra flesta remissinstanserna var positiva till förslaget. Karensavdraget skulle innebära ett avdrag på en femtedels veckoinkomst i stället för en dags/ett arbetspass inkomstbortfall. Därmed skulle problemet för dem med koncentrerad (del)tid lösas. De personer som har flera arbetsgivare och som med dagens system riskerar att få flera karensdagar i samma sjukperiod skulle också få samma inkomstbortfall som alla andra. Att den som går hem sent på eftermiddagen och blir sjuk klarar sig med bara några timmars avdrag skulle också lösas mera rättvist.

Att löntagare med koncentrerade arbetspass behandlas som alla andra är ett viktigt. Deras karensavdrag bör motsvara en femtedel av veckoarbetstiden. För de ytterligare timmar som arbetspasset omfattar bör de, som andra, få sjuklön. Tungt, viktigt och oundvikligt nattarbete ska inte drabbas av extra pålagor.

Partikongressen föreslås besluta:

J53:1 att ett karensavdrag ska införas istället för karensdagen

Magnus Pettersson

Ronneby arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J54

FINSPÅNGS ARBETAREKOMMUN

Slopa karensdagen, inför ett karensavdrag

Karensdagen slår hårdare mot de som arbetar långa pass. Det framgår av en rapport från 2011 om självrisker och karens skriven av Anna Hedborg på uppdrag av Kommunal, ”Lagom är bäst, varken för mycket eller för lite sjukskriving”.

Karensdagen innebär ett inkomstbortfall vid första dagens sjukfrånvaro. För den som har låg inkomst och små ekonomiska marginaler kan en dags inkomstförlust slå hårt. Många medlemmar har därtill långa arbetspass. Med nuvarande utformning av karensdagen innebär det ett större inkomstbortfall för dem än för andra.

Eftersom karensdagen inte har konstruerats som en femtedel av veckoinkomsten, utan som första hela dagens (eller nattens) inkomst förlorar alla som råkar bli sjuka när de har ett långt arbetspass en större andel av sin inkomst än alla de hel- och deltidsarbetande som har en jämn arbetsfördelning fem av veckans sju dagar. För den som både arbetar deltid och långa pass blir det ännu värre.

Ett förslag om karensavdrag remissbehandlades 2004 men blev aldrig genomfört, trots att de allra flesta remissinstanserna var positiva till förslaget. Karensavdraget skulle innebära ett avdrag på en femtedels veckoinkomst i stället för en dags/ett arbetspass inkomstbortfall. Därmed skulle problemet för dem med koncentrerad (del)tid lösas. De personer som har flera arbetsgivare och som med dagens system riskerar att få flera karensdagar i samma sjukperiod skulle också få samma inkomstbortfall som alla andra. Att den som går hem sent på eftermiddagen och blir sjuk klarar sig med bara några timmars avdrag skulle också lösas mera rättvist.

Att löntagare med koncentrerade arbetspass behandlas som alla andra är ett viktigt. Deras karensavdrag bör motsvara en femtedel av veckoarbetstiden. För de ytterligare timmar som arbetspasset omfattar bör de, som andra, få sjuklön. Tungt, viktigt och oundvikligt nattarbete ska inte drabbas av extra pålagor.

Partikongressen föreslås besluta:

J54:1 att ett karensavdrag ska införas istället för karensdagen

Ulrika Lundgren

Finspångs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J55

MÖNSTERÅS ARBETAREKOMMUN

Slopa karensdagen, inför ett karensavdrag

Karensdagen slår hårdare mot de som arbetar långa pass. Det framgår av en rapport från 2011 om självrisker och karens skriven av Anna Hedborg på uppdrag av Kommunal, ”Lagom är bäst, varken för mycket eller för lite sjukskrivning”.

Karensdagen innebär ett inkomstbortfall vid första dagens sjukfrånvaro. För den som har låg inkomst och små ekonomiska marginaler kan en dags inkomstförlust slå hårt. Många skiftarbetare har därtill långa arbetspass. Med nuvarande utformning av karensdagen innebär det ett större inkomstbortfall för dem än för andra.

Eftersom karensdagen inte har konstruerats som en femtedel av veckoinkomsten, utan som första hela dagens (eller nattens) inkomst förlorar alla som råkar bli sjuka när de har ett långt arbetspass en större andel av sin inkomst än alla de hel- och deltidssamarbetande som har en jämn arbetsfördelning fem av veckans sju dagar. För den som både arbetar deltid och långa pass blir det ännu värre.

Ett förslag om karensavdrag remissbehandlades 2004 men blev aldrig genomfört, trots att de allra flesta remissinstanserna var positiva till förslaget. Karensavdraget skulle innebära ett avdrag på en femtedels veckoinkomst i stället för en dags/ett arbetspass inkomstbortfall. Därmed skulle problemet för dem med koncentrerad (del)tid lösas. De personer som har flera arbetsgivare och som med dagens system riskerar att få flera karensdagar i samma sjukperiod skulle också få samma inkomstbortfall som alla andra. Att den som går hem sent på eftermiddagen och blir sjuk klarar sig med bara några timmars avdrag skulle också lösas mera rättvist.

Att löntagare med koncentrerade arbetspass behandlas som alla andra är ett viktigt. Deras karensavdrag bör motsvara en femtedel av veckoarbetstiden. För de ytterligare timmar som arbetspasset omfattar bör de, som andra, få sjuklön. Tungt, viktigt och oundvikligt nattarbete ska inte drabbas av extra pålagor.

Partikongressen föreslås besluta:

J55:1 att ett karensavdrag ska införas istället för karensdagen

Renée Solstad, Torsten Rundberg

Mönsterås arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J56

TINGSRYDS ARBETAREKOMMUN

Slopa karensdagen, inför ett karensavdrag

Karensdagen slår hårdare mot dem som arbetar långa pass. Det framgår av en rapport från 2011 om självrisker och karens skriven av Anna Hedborg på uppdrag av Kommunal, ”Lagom är bäst, varken för mycket eller för lite sjukskrivning”.

Karensdagen innebär ett inkomstbortfall vid första dagens sjukfrånvaro. För den som har låg inkomst och små ekonomiska marginaler kan en dags inkomstförlust slå hårt. Många medlemmar har därtill långa arbetspass. Med nuvarande utformning av karensdagen innebär det ett större inkomstbortfall för dem än för andra.

Eftersom karensdagen inte har konstruerats som en femtedel av veckoinkomsten, utan som första hela dagens (eller nattens) inkomst förlorar alla som råkar bli sjuka när de har ett långt arbetspass en större andel av sin inkomst än alla de hel- och deltidsarbetande som har en jämn arbetsfördelning fem av veckans sju dagar. För den som både arbetar deltid och långa pass blir det ännu värre.

Ett förslag om karensavdrag remissbehandlades 2004 men blev aldrig genomfört, trots att de allra flesta remissinstanserna var positiva till förslaget. Karensavdraget skulle innebära ett avdrag på en femtedels veckoinkomst i stället för en dags/ett arbetspass inkomstbortfall. Därmed skulle problemet för dem med koncentrerad (del)tid lösas. De personer som har flera arbetsgivare och som med dagens system riskerar att få flera karensdagar i samma sjukperiod skulle också få samma inkomstbortfall som alla andra. Att den som går hem sent på eftermiddagen och blir sjuk klarar sig med bara några timmars avdrag skulle också lösas mera rättvist.

Att löntagare med koncentrerade arbetspass behandlas som alla andra är viktigt. Deras karensavdrag bör motsvara en femtedel av veckoarbetstiden. För de ytterligare timmar som arbetspasset omfattar bör de, som andra, få sjuklön. Tungt, viktigt och oundvikligt nattarbete ska inte drabbas av extra pålagor.

Partikongressen föreslås besluta:

J56:1 att ett karensavdrag ska införas istället för karensdagen

Kommunal Sydost, Tingsryd sektionen

Tingsryds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J57

KÄVLINGE ARBETAREKOMMUN

Slopa karensdagen, inför ett karensavdrag

Karensdagen slår hårdare mot de som arbetar långa pass. Det framgår av en rapport från 2011 om självrisker och karens skriven av Anna Hedborg på uppdrag av Kommunal, ”Lagom är bäst, varken för mycket eller för lite sjukskrivning”.

Karensdagen innebär ett inkomstbortfall vid första dagens sjukfrånvaro. För den som har låg inkomst och små ekonomiska marginaler kan en dags inkomstförlust slå hårt. Många medlemmar har därtill långa arbetspass. Med nuvarande utformning av karensdagen innebär det ett större inkomstbortfall för dem än för andra.

Eftersom karensdagen inte har konstruerats som en femtedel av veckoinkomsten, utan som första hela dagens (eller nattens) inkomst förlorar alla som råkar bli sjuka när de har ett långt arbetspass en större andel av sin inkomst än alla de hel- och deltidsarbetande som har en jämn arbetsfördelning fem av veckans sju dagar. För den som både arbetar deltid och långa pass blir det ännu värre.

Ett förslag om karensavdrag remissbehandlades 2004 men blev aldrig genomfört, trots att de allra flesta remissinstanserna var positiva till förslaget. Karensavdraget skulle innebära ett avdrag på en femtedels veckoinkomst i stället för en dags/ett arbetspass inkomstbortfall. Därmed skulle problemet för dem med koncentrerad (del)tid lösas. De personer som har flera arbetsgivare och som med dagens system riskerar att få flera karensdagar i samma sjukperiod skulle också få samma inkomstbortfall som alla andra. Att den som går hem sent på eftermiddagen och blir sjuk klarar sig med bara några timmars avdrag skulle också lösas mera rättvist.

Att löntagare med koncentrerade arbetspass behandlas som alla andra är ett viktigt. Deras karensavdrag bör motsvara en femtedel av veckoarbetstiden. För de ytterligare timmar som arbetspasset omfattar bör de, som andra, få sjuklön. Tungt, viktigt och oundvikligt nattarbete ska inte drabbas av extra pålagor.

Partikongressen föreslås besluta:

J57:1 att ett karensavdrag ska införas istället för karensdagen

Jimmy Runesson

Kävlinge arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J58

TROLLHÄTTANS ARBETAREKOMMUN

Slopa karensdagen, inför ett karensavdrag

Karensdagen slår hårdare mot de som arbetar långa pass. Det framgår av en rapport från 2011 om självrisker och karens skriven av Anna Hedborg på uppdrag av Kommunal, ”Lagom är bäst, varken för mycket eller för lite sjukskrivning”.

Karensdagen innebär ett inkomstbortfall vid första dagens sjukfrånvaro. För den som har låg inkomst och små ekonomiska marginaler kan en dags inkomstförlust slå hårt. Många medlemmar har därtill långa arbetspass. Med nuvarande utformning av karensdagen innebär det ett större inkomstbortfall för dem än för andra.

Eftersom karensdagen inte har konstruerats som en femtedel av veckoinkomsten, utan som första hela dagens (eller nattens) inkomst förlorar alla som råkar bli sjuka när de har ett långt arbetspass en större andel av sin inkomst än alla de hel- och deltidsarbetande som har en jämn arbetsfördelning fem av veckans sju dagar. För den som både arbetar deltid och långa pass blir det ännu värre.

Ett förslag om karensavdrag remissbehandlades 2004 men blev aldrig genomfört, trots att de allra flesta remissinstanserna var positiva till förslaget. Karensavdraget skulle innebära ett avdrag på en femtedels veckoinkomst i stället för en dags/ett arbetspass inkomstbortfall. Därmed skulle problemet för dem med koncentrerad (del)tid lösas. De personer som har flera arbetsgivare och som med dagens system riskerar att få flera karensdagar i samma sjukperiod skulle också få samma inkomstbortfall som alla andra. Att den som går hem sent på eftermiddagen och blir sjuk klarar sig med bara några timmars avdrag skulle också lösas mera rättvist.

Att löntagare med koncentrerade arbetspass behandlas som alla andra är ett viktigt. Deras karensavdrag bör motsvara en femtedel av veckoarbetstiden. För de ytterligare timmar som arbetspasset omfattar bör de, som andra, få sjuklön. Tungt, viktigt och oundvikligt nattarbete ska inte drabbas av extra pålagor.

Partikongressen föreslås besluta:

J58:1 att ett karensavdrag ska införas istället för karensdagen

Bo-Christer Österberg

Trollhättans arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J59

GÄLLIVARE ARBETAREKOMMUN

Slopa karensdagen, inför ett karensavdrag

Karensdagen slår hårdare mot de som arbetar långa pass. Det framgår av en rapport från 2011 om självrisker och karens skriven av Anna Hedborg på uppdrag av Kommunal, ”Lagom är bäst, varken för mycket eller för lite sjukskriving”.

Karensdagen innebär ett inkomstbortfall vid första dagens sjukfrånvaro. För den som har låg inkomst och små ekonomiska marginaler kan en dags inkomstförlust slå hårt. Många medlemmar har därtill långa arbetspass. Med nuvarande utformning av karensdagen innebär det ett större inkomstbortfall för dem än för andra.

Eftersom karensdagen inte har konstruerats som en femtedel av veckoinkomsten, utan som första hela dagens (eller nattens) inkomst förlorar alla som råkar bli sjuka när de har ett långt arbetspass en större andel av sin inkomst än alla de hel- och deltidsarbetande som har en jämn arbetsfördelning fem av veckans sju dagar. För den som både arbetar deltid och långa pass blir det ännu värre.

Ett förslag om karensavdrag remissbehandlades 2004 men blev aldrig genomfört, trots att de allra flesta remissinstanserna var positiva till förslaget. Karensavdraget skulle innebära ett avdrag på en femtedels veckoinkomst i stället för en dags/ett arbetspass inkomstbortfall. Därmed skulle problemet för dem med koncentrerad (del)tid lösas. De personer som har flera arbetsgivare och som med dagens system riskerar att få flera karensdagar i samma sjukperiod skulle också få samma inkomstbortfall som alla andra. Att den som går hem sent på eftermiddagen och blir sjuk klarar sig med bara några timmars avdrag skulle också lösas mera rättvist.

Att löntagare med koncentrerade arbetspass behandlas som alla andra är ett viktigt. Deras karensavdrag bör motsvara en femtedel av veckoarbetstiden. För de ytterligare timmar som arbetspasset omfattar bör de, som andra, få sjuklön. Tungt, viktigt och oundvikligt nattarbete ska inte drabbas av extra pålagor.

Partikongressen föreslås besluta:

J59:1 att ett karensavdrag ska införas istället för karensdagen

Fackliga utskottet Gällivare Arbetarekommun

Gällivare arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J60

SIMRISHAMNS ARBETAREKOMMUN

Slopa karensdagen, inför ett karensavdrag

Karensdagen slår hårdare mot de som arbetar långa pass. Det framgår av en rapport från 2011 om självrisker och karens skriven av Anna Hedborg på uppdrag av Kommunal, ”Lagom är bäst, varken för mycket eller för lite sjukskriving”.

Karensdagen innebär ett inkomstbortfall vid första dagens sjukfrånvaro. För den som har låg inkomst och små ekonomiska marginaler kan en dags inkomstförlust slå hårt. Många medlemmar har därtill långa arbetspass. Med nuvarande utformning av karensdagen innebär det ett större inkomstbortfall för dem än för andra.

Eftersom karensdagen inte har konstruerats som en femtedel av veckoinkomsten, utan som första hela dagens (eller nattens) inkomst förlorar alla som råkar bli sjuka när de har ett långt arbetspass en större andel av sin inkomst än alla de hel- och deltidsarbetande som har en jämn arbetsfördelning fem av veckans sju dagar. För den som både arbetar deltid och långa pass blir det ännu värre.

Ett förslag om karensavdrag remissbehandlades 2004 men blev aldrig genomfört, trots att de allra flesta remissinstanserna var positiva till förslaget. Karensavdraget skulle innebära ett avdrag på en femtedels veckoinkomst i stället för en dags/ett arbetspass inkomstbortfall. Därmed skulle problemet för dem med koncentrerad (del)tid lösas. De personer som har flera arbetsgivare och som med dagens system riskerar att få flera karensdagar i samma sjukperiod skulle också få samma inkomstbortfall som alla andra. Att den som går hem sent på eftermiddagen och blir sjuk klarar sig med bara några timmars avdrag skulle också lösas mera rättvist.

Att löntagare med koncentrerade arbetspass behandlas som alla andra är ett viktigt. Deras karensavdrag bör motsvara en femtedel av veckoarbetstiden. För de ytterligare timmar som arbetspasset omfattar bör de, som andra, få sjuklön. Tungt, viktigt och oundvikligt nattarbete ska inte drabbas av extra pålagor.

Partikongressen föreslås besluta:

J60:1 att ett karensavdrag ska införas istället för karensdagen

Simrishamns arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J61

FALKENBERGS ARBETAREKOMMUN

Slopa karensdagen, inför ett karensavdrag

Karensdagen slår hårdare mot de som arbetar långa pass. Det framgår av en rapport från 2011 om självrisker och karens skriven av Anna Hedborg på uppdrag av Kommunal, ”Lagom är bäst, varken för mycket eller för lite sjukskrivning”.

Karensdagen innebär ett inkomstbortfall vid första dagens sjukfrånvaro. För den som har låg inkomst och små ekonomiska marginaler kan en dags inkomstförlust slå hårt. Många medlemmar har därtill långa arbetspass. Med nuvarande utformning av karensdagen innebär det ett större inkomstbortfall för dem än för andra.

Eftersom karensdagen inte har konstruerats som en femtedel av veckoinkomsten, utan som första hela dagens (eller nattens) inkomst förlorar alla som råkar bli sjuka när de har ett långt arbetspass en större andel av sin inkomst än alla de hel- och deltid arbetande som har en jämn arbetsfördelning fem av veckans sju dagar. För den som både arbetar deltid och långa pass blir det ännu värre.

Ett förslag om karensavdrag remissbehandlades 2004 men blev aldrig genomfört, trots att de allra flesta remissinstanserna var positiva till förslaget. Karensavdraget skulle innebära ett avdrag på en femtedels veckoinkomst i stället för en dags/ett arbetspass inkomstbortfall. Därmed skulle problemet för dem med koncentrerad (del)tid lösas. De personer som har flera arbetsgivare och som med dagens system riskerar att få flera karensdagar i samma sjukperiod skulle också få samma inkomstbortfall som alla andra. Att den som går hem sent på eftermiddagen och blir sjuk klarar sig med bara några timmars avdrag skulle också lösas mera rättvist.

Att löntagare med koncentrerade arbetspass behandlas som alla andra är ett viktigt. Deras karensavdrag bör motsvara en femtedel av veckoarbetstiden. För de ytterligare timmar som arbetspasset omfattar bör de, som andra, få sjuklön. Tungt, viktigt och oundvikligt nattarbete ska inte drabbas av extra pålagor.

Partikongressen föreslås besluta:

J61:1 att ett karensavdrag ska införas istället för karensdagen

Kommunals S-fackklubb Falkenberg, Christina Johansson ordförande
Falkenbergs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J62

EKERÖ ARBETAREKOMMUN

Slopa karensdagen, inför ett karensavdrag

Karensdagen slår hårdare mot de som arbetar långa pass. Det framgår av en rapport från 2011 om självrisker och karens skriven av Anna Hedborg på uppdrag av Kommunal, ”Lagom är bäst, varken för mycket eller för lite sjukskriving”.

Karensdagen innebär ett inkomstbortfall vid första dagens sjukfrånvaro. För den som har låg inkomst och små ekonomiska marginaler kan en dags inkomstförlust slå hårt. Många medlemmar har därtill långa arbetspass. Med nuvarande utformning av karensdagen innebär det ett större inkomstbortfall för dem än för andra.

Eftersom karensdagen inte har konstruerats som en femtedel av veckoinkomsten, utan som första hela dagens (eller nattens) inkomst förlorar alla som råkar bli sjuka när de har ett långt arbetspass en större andel av sin inkomst än alla de hel- och deltidarbetande som har en jämn arbetsfördelning fem av veckans sju dagar. För den som både arbetar deltid och långa pass blir det ännu värre.

Ett förslag om karensavdrag remissbehandlades 2004 men blev aldrig genomfört, trots att de allra flesta remissinstanserna var positiva till förslaget. Karensavdraget skulle innebära ett avdrag på en femtedels veckoinkomst i stället för en dags/ett arbetspass inkomstbortfall. Därmed skulle problemet för dem med koncentrerad (del)tid lösas. De personer som har flera arbetsgivare och som med dagens system riskerar att få flera karensdagar i samma sjukperiod skulle också få samma inkomstbortfall som alla andra. Att den som går hem sent på eftermiddagen och blir sjuk klarar sig med bara några timmars avdrag skulle också lösas mera rättvist.

Att löntagare med koncentrerade arbetspass behandlas som alla andra är ett viktigt. Deras karensavdrag bör motsvara en femtedel av veckoarbetstiden. För de ytterligare timmar som arbetspasset omfattar bör de, som andra, få sjuklön. Tungt, viktigt och oundvikligt nattarbete ska inte drabbas av extra pålagor.

Partikongressen föreslås besluta:

J62:1 att ett karensavdrag ska införas istället för karensdagen

Ekerö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J63

ÖSTRA GÖINGE ARBETAREKOMMUN

Slopa karensdagen, inför ett karensavdrag

Karensdagen slår hårdare mot de som arbetar långa pass. Det framgår av en rapport från 2011 om självrisker och karens skriven av Anna Hedborg på uppdrag av Kommunal, ”Lagom är bäst, varken för mycket eller för lite sjukskriving”.

Karensdagen innebär ett inkomstbortfall vid första dagens sjukfrånvaro. För den som har låg inkomst och små ekonomiska marginaler kan en dags inkomstförlust slå hårt. Många medlemmar har därtill långa arbetspass. Med nuvarande utformning av karensdagen innebär det ett större inkomstbortfall för dem än för andra.

Eftersom karensdagen inte har konstruerats som en femtedel av veckoinkomsten, utan som första hela dagens (eller nattens) inkomst förlorar alla som råkar bli sjuka när de har ett långt arbetspass en större andel av sin inkomst än alla de hel- och deltidsarbetande som har en jämn arbetsfördelning fem av veckans sju dagar. För den som både arbetar deltid och långa pass blir det ännu värre.

Ett förslag om karensavdrag remissbehandlades 2004 men blev aldrig genomfört, trots att de allra flesta remissinstanserna var positiva till förslaget. Karensavdraget skulle innebära ett avdrag på en femtedels veckoinkomst i stället för en dags/ett arbetspass inkomstbortfall. Därmed skulle problemet för dem med koncentrerad (del)tid lösas. De personer som har flera arbetsgivare och som med dagens system riskerar att få flera karensdagar i samma sjukperiod skulle också få samma inkomstbortfall som alla andra. Att den som går hem sent på eftermiddagen och blir sjuk klarar sig med bara några timmars avdrag skulle också lösas mera rättvist.

Att löntagare med koncentrerade arbetspass behandlas som alla andra är ett viktigt. Deras karensavdrag bör motsvara en femtedel av veckoarbetstiden. För de ytterligare timmar som arbetspasset omfattar bör de, som andra, få sjuklön. Tungt, viktigt och oundvikligt nattarbete ska inte drabbas av extra pålagor.

Partikongressen föreslås besluta:

J63:1 att ett karensavdrag ska införas istället för karensdagen

Östra Göinge arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J64

VANSBRO ARBETAREKOMMUN

Slopa karensdagen, inför ett karensavdrag

Karensdagen slår hårdare mot de som arbetar långa pass. Det framgår av en rapport från 2011 om självrisker och karens skriven av Anna Hedborg på uppdrag av Kommunal, ”Lagom är bäst, varken för mycket eller för lite sjukskriving”.

Karensdagen innebär ett inkomstbortfall vid första dagens sjukfrånvaro. För den som har låg inkomst och små ekonomiska marginaler kan en dags inkomstförlust slå hårt. Många medlemmar har därtill långa arbetspass. Med nuvarande utformning av karensdagen innebär det ett större inkomstbortfall för dem än för andra.

Eftersom karensdagen inte har konstruerats som en femtedel av veckoinkomsten, utan som första hela dagens (eller nattens) inkomst förlorar alla som råkar bli sjuka när de har ett långt arbetspass en större andel av sin inkomst än alla de hel- och deltidsarbetande som har en jämn arbetsfördelning fem av veckans sju dagar. För den som både arbetar deltid och långa pass blir det ännu värre.

Ett förslag om karensavdrag remissbehandlades 2004 men blev aldrig genomfört, trots att de allra flesta remissinstanserna var positiva till förslaget. Karensavdraget skulle innebära ett avdrag på en femtedels veckoinkomst i stället för en dags/ett arbetspass inkomstbortfall. Därmed skulle problemet för dem med koncentrerad (del)tid lösas. De personer som har flera arbetsgivare och som med dagens system riskerar att få flera karensdagar i samma sjukperiod skulle också få samma inkomstbortfall som alla andra. Att den som går hem sent på eftermiddagen och blir sjuk klarar sig med bara några timmars avdrag skulle också lösas mera rättvist.

Att löntagare med koncentrerade arbetspass behandlas som alla andra är ett viktigt. Deras karensavdrag bör motsvara en femtedel av veckoarbetstiden. För de ytterligare timmar som arbetspasset omfattar bör de, som andra, få sjuklön. Tungt, viktigt och oundvikligt nattarbete ska inte drabbas av extra pålagor.

Partikongressen föreslås besluta:

J64:1 att ett karensavdrag ska införas istället för karensdagen

Kommunal Vansbro

Vansbro arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J65

MOTALA ARBETAREKOMMUN

Slopa karensdagen, inför ett karensavdrag

Karensdagen slår hårdare mot de som arbetar långa pass. Det framgår av en rapport från 2011 om självrisker och karens skriven av Anna Hedborg på uppdrag av Kommunal, ”Lagom är bäst, varken för mycket eller för lite sjukskriving”.

Karensdagen innebär ett inkomstbortfall vid första dagens sjukfrånvaro. För den som har låg inkomst och små ekonomiska marginaler kan en dags inkomstförlust slå hårt. Många medlemmar har därtill långa arbetspass. Med nuvarande utformning av karensdagen innebär det ett större inkomstbortfall för dem än för andra.

Eftersom karensdagen inte har konstruerats som en femtedel av veckoinkomsten, utan som första hela dagens (eller nattens) inkomst förlorar alla som råkar bli sjuka när de har ett långt arbetspass en större andel av sin inkomst än alla de heltids- och deltidsarbetande som har en jämn arbetsfördelning fem av veckans sju dagar. För den som både arbetar deltid och långa pass blir det ännu värre.

Ett förslag om karensavdrag remissbehandlades 2004 men blev aldrig genomfört, trots att de allra flesta remissinstanserna var positiva till förslaget. Karensavdraget skulle innebära ett avdrag på en femtedels veckoinkomst i stället för en dags/ett arbetspass inkomstbortfall.

Därmed skulle problemet för dem med koncentrerad (del)tid lösas. De personer som har flera arbetsgivare och som med dagens system riskerar att få flera karensdagar i samma sjukperiod skulle också få samma inkomstbortfall som alla andra. Att den som går hem sent på eftermiddagen och blir sjuk klarar sig med bara några timmars avdrag skulle också lösas mera rättvist.

Att löntagare med koncentrerade arbetspass behandlas som alla andra är ett viktigt. Deras karensavdrag bör motsvara en femtedel av veckoarbetstiden. För de ytterligare timmar som arbetspasset omfattar bör de, som andra, få sjuklön. Tungt, viktigt och oundvikligt nattarbete ska inte drabbas av extra pålagor.

Partikongressen föreslås besluta:

J65:1 att ett karensavdrag ska införas istället för karensdagen

Ingvar Ståhl, Siwert Millerud och Johan Andersson

Motala arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J66

RÄTTVIK ARBETAREKOMMUN

Slopa karensdagen, inför ett karensavdrag

Karensdagen slår hårdare mot de som arbetar långa pass. Det framgår av en rapport från 2011 om självrisker och karens skriven av Anna Hedborg på uppdrag av Kommunal, ”Lagom är bäst, varken för mycket eller för lite sjukskriving”.

Karensdagen innebär ett inkomstbortfall vid första dagens sjukfrånvaro. För den som har låg inkomst och små ekonomiska marginaler kan en dags inkomstförlust slå hårt. Många medlemmar har därtill långa arbetspass. Med nuvarande utformning av karensdagen innebär det ett större inkomstbortfall för dem än för andra.

Eftersom karensdagen inte har konstruerats som en femtedel av veckoinkomsten, utan som första hela dagens (eller nattens) inkomst förlorar alla som råkar bli sjuka när de har ett långt arbetspass en större andel av sin inkomst än alla de hel- och deltidsarbetande som har en jämn arbetsfördelning fem av veckans sju dagar. För den som både arbetar deltid och långa pass blir det ännu värre.

Ett förslag om karensavdrag remissbehandlades 2004 men blev aldrig genomfört, trots att de allra flesta remissinstanserna var positiva till förslaget. Karensavdraget skulle innebära ett avdrag på en femtedels veckoinkomst i stället för en dags/ett arbetspass inkomstbortfall. Därmed skulle problemet för dem med koncentrerad (del)tid lösas. De personer som har flera arbetsgivare och som med dagens system riskerar att få flera karensdagar i samma sjukperiod skulle också få samma inkomstbortfall som alla andra. Att den som går hem sent på eftermiddagen och blir sjuk klarar sig med bara några timmars avdrag skulle också lösas mera rättvist.

Att löntagare med koncentrerade arbetspass behandlas som alla andra är ett viktigt. Deras karensavdrag bör motsvara en femtedel av veckoarbetstiden. För de ytterligare timmar som arbetspasset omfattar bör de, som andra, få sjuklön. Tungt, viktigt och oundvikligt nattarbete ska inte drabbas av extra pålagor.

Partikongressen föreslås besluta:

J66:1 att ett karensavdrag ska införas istället för karensdagen

Kommunal Bergslagen/styrelsen sektion Rättvik, ordförande Erja Eloranta
Rättvik arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J67

VINDELNS ARBETAREKOMMUN

Slopa karensdagen, inför ett karensavdrag

Karensdagen slår hårdare mot de som arbetar långa pass. Det framgår av en rapport från 2011 om självrisker och karens skriven av Anna Hedborg på uppdrag av Kommunal, ”Lagom är bäst, varken för mycket eller för lite sjukskriving”.

Karensdagen innebär ett inkomstbortfall vid första dagens sjukfrånvaro. För den som har låg inkomst och små ekonomiska marginaler kan en dags inkomstförlust slå hårt. Många medlemmar har därtill långa arbetspass. Med nuvarande utformning av karensdagen innebär det ett större inkomstbortfall för dem än för andra.

Eftersom karensdagen inte har konstruerats som en femtedel av veckoinkomsten, utan som första hela dagens (eller nattens) inkomst förlorar alla som råkar bli sjuka när de har ett långt arbetspass en större andel av sin inkomst än alla de hel- och deltidsarbetande som har en jämn arbetsfördelning fem av veckans sju dagar. För den som både arbetar deltid och långa pass blir det ännu värre.

Ett förslag om karensavdrag remissbehandlades 2004 men blev aldrig genomfört, trots att de allra flesta remissinstanserna var positiva till förslaget. Karensavdraget skulle innebära ett avdrag på en femtedels veckoinkomst i stället för en dags/ett arbetspass inkomstbortfall. Därmed skulle problemet för dem med koncentrerad (del)tid lösas. De personer som har flera arbetsgivare och som med dagens system riskerar att få flera karensdagar i samma sjukperiod skulle också få samma inkomstbortfall som alla andra. Att den som går hem sent på eftermiddagen och blir sjuk klarar sig med bara några timmars avdrag skulle också lösas mera rättvist.

Att löntagare med koncentrerade arbetspass behandlas som alla andra är viktigt. Deras karensavdrag bör motsvara en femtedel av veckoarbetstiden. För de ytterligare timmar som arbetspasset omfattar bör de, som andra, få sjuklön. Tungt, viktigt och oundvikligt nattarbete ska inte drabbas av extra pålagor.

Partikongressen föreslås besluta:

J67:1 att ett karensavdrag ska införas istället för karensdagen

Andreas Eriksson

Vindelns arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J68

HÄSSLEHOLMS ARBETAREKOMMUN

Slopa karensdagen, inför ett karensavdrag

Karensdagen slår hårdare mot de som arbetar långa pass. Det framgår av en rapport från 2011 om självrisker och karens skriven av Anna Hedborg på uppdrag av Kommunal, ”Lagom är bäst, varken för mycket eller för lite sjukskriving”.

Karensdagen innebär ett inkomstbortfall vid första dagens sjukfrånvaro. För den som har låg inkomst och små ekonomiska marginaler kan en dags inkomstförlust slå hårt. Många medlemmar har därtill långa arbetspass. Med nuvarande utformning av karensdagen innebär det ett större inkomstbortfall för dem än för andra.

Eftersom karensdagen inte har konstruerats som en femtedel av veckoinkomsten, utan som första hela dagens (eller nattens) inkomst förlorar alla som råkar bli sjuka när de har ett långt arbetspass en större andel av sin inkomst än alla de hel- och deltidsarbetande som har en jämn arbetsfördelning fem av veckans sju dagar. För den som både arbetar deltid och långa pass blir det ännu värre.

Ett förslag om karensavdrag remissbehandlades 2004 men blev aldrig genomfört, trots att de allra flesta remissinstanserna var positiva till förslaget. Karensavdraget skulle innebära ett avdrag på en femtedels veckoinkomst i stället för en dags/ett arbetspass inkomstbortfall. Därmed skulle problemet för dem med koncentrerad (del)tid lösas. De personer som har flera arbetsgivare och som med dagens system riskerar att få flera karensdagar i samma sjukperiod skulle också få samma inkomstbortfall som alla andra. Att den som går hem sent på eftermiddagen och blir sjuk klarar sig med bara några timmars avdrag skulle också lösas mera rättvist.

Att löntagare med koncentrerade arbetspass behandlas som alla andra är ett viktigt. Deras karensavdrag bör motsvara en femtedel av veckoarbetstiden. För de ytterligare timmar som arbetspasset omfattar bör de, som andra, få sjuklön. Tungt, viktigt och oundvikligt nattarbete ska inte drabbas av extra pålagor.

Partikongressen föreslås besluta:

J68:1 att ett karensavdrag ska införas istället för karensdagen

Leif Nordin

Hässleholms arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J69

ÅSTORPS ARBETAREKOMMUN

Slopa karensdagen, inför ett karensavdrag

Karensdagen slår hårdare mot de som arbetar långa pass. Det framgår av en rapport från 2011 om självrisker och karens skriven av Anna Hedborg på uppdrag av Kommunal, ”Lagom är bäst, varken för mycket eller för lite sjukskriving”.

Karensdagen innebär ett inkomstbortfall vid första dagens sjukfrånvaro. För den som har låg inkomst och små ekonomiska marginaler kan en dags inkomstförlust slå hårt. Många medlemmar har därtill långa arbetspass. Med nuvarande utformning av karensdagen innebär det ett större inkomstbortfall för dem än för andra.

Eftersom karensdagen inte har konstruerats som en femtedel av veckoinkomsten, utan som första hela dagens (eller nattens) inkomst förlorar alla som råkar bli sjuka när de har ett långt arbetspass en större andel av sin inkomst än alla de hel- och deltidsarbetande som har en jämn arbetsfördelning fem av veckans sju dagar. För den som både arbetar deltid och långa pass blir det ännu värre.

Ett förslag om karensavdrag remissbehandlades 2004 men blev aldrig genomfört, trots att de allra flesta remissinstanserna var positiva till förslaget. Karensavdraget skulle innebära ett avdrag på en femtedels veckoinkomst i stället för en dags/ett arbetspass inkomstbortfall. Därmed skulle problemet för dem med koncentrerad (del)tid lösas. De personer som har flera arbetsgivare och som med dagens system riskerar att få flera karensdagar i samma sjukperiod skulle också få samma inkomstbortfall som alla andra. Att den som går hem sent på eftermiddagen och blir sjuk klarar sig med bara några timmars avdrag skulle också lösas mera rättvist.

Att löntagare med koncentrerade arbetspass behandlas som alla andra är ett viktigt. Deras karensavdrag bör motsvara en femtedel av veckoarbetstiden. För de ytterligare timmar som arbetspasset omfattar bör de, som andra, få sjuklön. Tungt, viktigt och oundvikligt nattarbete ska inte drabbas av extra pålagor.

Partikongressen föreslås besluta:

J69:1 att ett karensavdrag ska införas istället för karensdagen

Ann Strand Fransson

Åstorps arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J70

SÖDERHAMNS ARBETAREKOMMUN

Slopa tidsgränsen i sjukförsäkringen

I dag har du rätt till 364 dagars sjukpenning under en period av 450 dagar. Dessa 450 dagar kallas ramtid och har som syfte att förhindra att du får sjukpenning längre tid än de 364 dagarna. Detta görs genom att tillfälligt friskskriva sig och sedan begära sjukpenning igen.

Det innebär t ex att om du genomgår en operation och det tillstöter komplikationer som inte är allvarliga men gör dig oförmögen att arbeta under längre tid än 364 dagar, upphör sjukersättningen och du tvingas uppsöka arbetsförmedlingen för att söka arbete, trots att du är arbetsoförmögen.

Det kan också hända att du under en pågående sjukskrivningsperiod drabbas av annan sjukdom som innebär att du totalt passerar de 364 dagarna under ramtiden och även då förlorar du din sjukersättning och tvingas uppsöka arbetsförmedlingen för att söka arbete, trots att du är arbetsoförmögen.

För dig som individ innebär detta ytterligare både fysisk och psykisk belastning och det i sin tur försvårar ditt tillfrisknande och försenar din återgång till arbetet.

Partikongressen föreslås besluta:

J70:1 att vid sjukdom ska du ha rätt till sjukpenning på normalnivå tills du är frisk

J70:2 att det inte ska finnas någon tidsgräns för hur länge sjukpenning på normalnivå ska betalas ut

Xenia Hildén, Magnus Flyckt, Katarina Hedberg, Karin Birgit Holst, Marie Cedergren-Rask, Yvonne Steen, Sven-Olof Larsson, Ove Ericsson, Emelie Häggdahl och Heléna Gehlin
Söderhamns arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J71

SOLLENTUNA ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Slopad karensdag i sjukförsäkringen

Karensdagen slår ojämnt på arbetsmarknaden. Den som har oreglerad arbetstid har större möjlighet att förlägga arbetstiden och undvika karensdag.

För den som har låg lön och små ekonomiska marginaler kan en hel dags löneavdrag ha stor betydelse.

Att gå till jobbet trots att man är sjuk och borde ha stannat hemma, straffar sig i längden. Risken för ohälsa och långtidssjukskrivningar ökar då, visar ny forskning. Karensdagen i sjukförsäkringen är därför orättvis och kontraproduktiv och bör avskaffas.

Partikongressen föreslås besluta:

J71:1 att verkar för avskaffande av karensdagen i sjukförsäkringen

Lars Vestberg och Alfonso Ramirez

Sollentuna arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION J72

GÖTEBORGS PARTIDISTRIKT

Slopande av karensdag för förskolepersonal

Under februari månad 2012 var fler svenskar hemma för vård och sjukt barn än på mycket länge. Men i mars var ännu fler hemma. Under mars månad betalade Försäkringskassan ut tillfällig föräldrapenning för 631 679 dagar. Det är den högsta noteringen under en enskild månad sedan 2003. Då ska vi komma ihåg att det blir allt mer vanligt att man inte tar ut tillfällig föräldrapenning när man är hemma med sjukt barn, utan att man jobbar hemifrån i stället.

Bakom siffrorna finns tusentals barn med snuva, feber, förkylningar, öroninflammation och influensa. Många av dem smittar varandra på förskolan och mitt bland dessa smittsamma sjukdomar går förskolans personal. De är vana vid att vintertid innebär att även de blir sjuka och får stanna hemma. Den första dagen i varje sjukfall innebär en karensdag och lönedrag, från och med den andra dagen gäller 80 procent av lönen i sjuklön. Det kan innebära kännbara löneavdrag vid återkommande sjukfall. För några år sedan slopade Västra Götalandsregionen och flera andra landsting karensdagen för vissa anställda inom sjukvården som drabbades av vinterkräksjuka. Detta för att minska smittspridningen. Samma princip borde vara möjlig att ha för andra yrkesgrupper som jobbar i miljöer där de har lätt för att utsättas för smittsamma sjukdomar när de utför sitt jobb. Förutom personal inom förskolan kan det handla om personal inom äldreboenden.

Partikongressen föreslås besluta:

J72:1 att anställda som jobbar i miljöer där de har lätt för att drabbas av smittsamma sjukdomar ska undantas från karensdagen

Tuve-Säve sdf

Göteborgs partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J73

ENKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

Socialförsäkringar enligt inkomstbortfallsprincipen

Under alliansregeringens tid har alla socialförsäkringar urholkats liksom arbetslöshetsförsäkringen. Möjligheten att kunna leva som tidigare för den som på grund av sjukdom eller arbetslöshet, i väntan på tillfrisknande eller nytt jobb, finns inte då ersättningsnivåerna i försäkringarna är så låga.

Regelverket för försörjningsstöd innebär också att all egendom först skall försälgas innan ersättning betalas ut. Med skärpta regler i sjukförsäkringen och dito i arbetslöshetsförsäkringen (om man ens har en sådan) kan alltså hela livet förändras med påtvingad flytt från bostaden, försäljning av bil etc. på grund av en tillfällig oförmåga till egenförsörjning! Det är att slå undan fötterna på redan drabbade människor!

Partikongressen föreslås besluta:

- J73:1 att alla socialförsäkringar och arbetslöshetsförsäkringen byggs upp enligt inkomstbortfallsprincipen
- J73:2 att regelverket runt försörjningsstödet ses över

Anneli Djurklou, S-föreningen (S)enioren

Enköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J74

SKELLEFTEÅ ARBETAREKOMMUN

Säkra socialförsäkringarna

Socialförsäkringarna är tillsammans med demokratin en av den generella välfärdens viktigaste byggstenar. En god ekonomisk trygghet är lika viktig idag, som då dessa försäkringar infördes och byggdes ut under första hälften av 1900-talet. Ingen ska behöva drabbas av en kraftig standardförsämring när man på grund av sjukdom och arbetslöshet inte längre kan försörja sig på eget arbete.

När grunden lades för det moderna socialförsäkringssystemet på 1930-talet, och inte minst under 1950-talet, var fattigdomsbekämpning ett överordnat syfte för dessa försäkringar. Behovet av fattigvård (motsvarar i princip dagens socialbidrag) skulle minska kraftigt när olika socialförsäkringar infördes. I takt med stora förbättringar av hushållens standard förändrades dock försäkringarnas primära syfte: de skulle inte bara garantera en viss miniminivå på standarden utan dessutom utgöra ett effektivt skydd mot stora standardförsämringar vid arbetslöshet och sjukdom.

De inkomstrelaterade försäkringarna skulle alltså garantera en viss standardtrygghet för människorna, när de inte själva kan försörja sig genom eget arbete. Den ideologiska motiveringen bakom principen om

standardtrygghet utmejslades under 1950-talets mitt i samband med genomförandet av den moderna sjukförsäkringen. Genom att låta samhällets ansvar också omfatta ett standardskydd för det stora flertalet människor skulle dessa inte ha råd att avstå från att vara solidariska.

Denna norm för välfärdspolitik, den så kallade folkförsäkringslinjen, skulle inte bara skydda arbetarnas levnadsstandard utan också stora delar av befolkningens sociala mellanskikt. Denna norm skulle då, och ska även i dessa dagar, vara tillräckligt attraktiv för stora befolkningsgrupper, inte minst den stora medelklassen.

Genom olika åtgärder, såsom sänkta ersättningsnivåer eller urholkade inkomsttak, undergrävs viktiga principer i socialförsäkringarna. När väl nu stora avsteg har gjorts från dessa principer är steget inte långt till att medelklassens stöd för försäkringarna börjar svikta. Utan detta stöd är det inte möjligt att behålla en tillräcklig legitimitet för denna del av välfärdspolitik. De grupper som har råd kommer att skaffa sig privata försäkringar för att komplettera socialförsäkringarnas otillräckliga inkomstskydd.

Denna process kan leda till ett betydande missnöje med de skatter som krävs för att finansiera välfärden. Det bör understrykas att alltsedan 1980-talet har olika regeringar underlåtit att höja försäkringarnas inkomsttak i den takt som har varit nödvändig med hänsyn till inkomstutvecklingen i samhället.

I dag är utan tvekan principen om standardtrygghet en av de stora stridsfrågorna i välfärdspolitik: på ena sidan står högeralliansens partier som redan bestämt sig för att införa ”grundtrygghet”, vilket kraftigt ökar behovet av privata försäkringslösningar. På den andra sidan finns den samlade arbetarrörelsen, som kämpar för att behålla standardtryggheten eller principen om att kompensera för stora delar av inkomstbortfallet.

En stor majoritet av befolkningen står alltjämt bakom den generella välfärdens bärande principer, bl.a. inkomstbortfallsprincipen, detta gäller även medelklassens attityder till dessa principer. Under 2012 är de lagstadgade arbetsgivaravgifterna 31,42 procent av den anställdes bruttolön. Det är samma nivå som för 2011 men vissa förändringar har skett mellan de olika sociala kostnaderna. Den allmänna löneavgiften som är att betrakta som en ren skatt på lönearbete har under den borgerliga regeringen kraftigt höjts.

Den sociala tryggheten var tänkt att finansieras av intäkterna från socialförsäkringsavgiften. Alliansregeringen har efter tillträdet försämrat vår trygghet på område efter område.

- A-kassan
- Sjukpenningen
- Sjukersättningen
- Arbetskadeförsäkringen mm.

Om vi inte räknar med överskottet i pensionsavgiften så betalar en löntagare in

Lön brutto 2011	Sociala avgifter
Månad = 15 000:-	4 713:-/mån
Månad = 20 000:-	6 284:-/mån
Månad = 25 000:-	7 855:-/mån
Månad = 30 000:-	9 426:-/mån
Månad = 40 000:-	12 568:-/mån

Genom försämringarna har det uppstått överskott som regeringen använt till att finansiera andra skattesänkningar för andra ofta välbärgade grupper.

Moderaternas Fredrik Reinfeldt vill att vi skall teckna tilläggsförsäkringar så att överskottet blir ändå större.

År	Överskott som regeringen använt till annat i statsbudgeten.
2007	50 680 miljarder
2008	93 963 miljarder
2009	90 478 miljarder
2010	70 420 miljarder
2011	114 806 miljarder

År	Överskott pensionsavgifter som regeringen använt till annat i statsbudgeten
2009	40 240 miljarder
2010	40 749 miljarder
2011	43 896 miljarder

Därför måste grundtanken återställas så att de pengar som betalas in ur vårt löneutrymme används till den sociala tryggheten.

Partikongressen föreslår besluta:

J74:1 att ge partistyrelsen i uppdrag att verka för att de sociala avgifterna används till att förbättra de sociala trygghetssystemen

Kenneth Andersson

Skellefteå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J75

NORSJÖ ARBETAREKOMMUN

Säkra socialförsäkringarna

Socialförsäkringarna är tillsammans med demokratin en av den generella välfärdens viktigaste byggstenar.

En god ekonomisk trygghet är lika viktig idag, som då dessa försäkringar infördes och byggdes ut under första hälften av 1900-talet. Ingen ska behöva drabbas av en kraftig standardförsämring när man på grund av sjukdom och arbetslöshet inte längre kan försörja sig på eget arbete. När grunden lades för det moderna socialförsäkringssystemet på 1930-talet, och inte minst under 1950-talet, var fattigdomsbekämpning ett överordnat syfte för dessa försäkringar.

Behovet av fattigvård (motsvarar i princip dagens socialbidrag) skulle minska kraftigt när olika socialförsäkringar infördes. I takt med stora förbättringar av hushållens standard förändrades dock försäkringarnas primära syfte: de skulle inte bara garantera en viss miniminivå på standarden utan dessutom utgöra ett effektivt skydd mot stora standardförsämringar vid arbetslöshet och sjukdom. De inkomstrelaterade försäkringarna skulle alltså garantera en viss standardtrygghet för människorna, när de inte själva kan försörja sig genom eget arbete. Den ideologiska motiveringen bakom principen om

standardtrygghet utmejslades under 1950-talets mitt i samband med genomförandet av den moderna sjukförsäkringen.

Genom att låta samhällets ansvar också omfatta ett standardskydd för det stora flertalet människor skulle dessa inte ha råd att avstå från att vara solidariska. Denna norm för välfärdspolitiken, den så kallade folkförsäkringslinjen, skulle inte bara skydda arbetarnas levnadstandard utan också stora delar av befolkningens sociala mellanskikt. Denna norm skulle då, och ska även i dessa dagar vara tillräckligt attraktiv för stora befolkningsgrupper, inte minst den stora medelklassen. Genom olika åtgärder, såsom sänkta ersättningsnivåer eller urholkade inkomsttak undergrävs viktiga principer i socialförsäkringarna. När väl nu stora avsteg har gjorts från dessa principer är steget inte långt till att medelklassens stöd för försäkringarna börjar att svikta. Utan detta stöd är det inte möjligt att behålla en tillräcklig legitimitet för denna del av välfärdspolitiken. De grupper som har råd kommer att skaffa sig privata försäkringar för att komplettera socialförsäkringarnas otillräckliga inkomstskydd. Denna process kan leda till ett betydande missnöje med de skatter som krävs för att finansiera välfärden. Det bör understrykas att alltsedan 1980-talet har olika regeringar underlåtit att höja försäkringarnas inkomsttak i den takt som har varit nödvändig med hänsyn till inkomstutvecklingen i samhället.

I dag är utan tvekan principen om standardtrygghet en av de stora stridsfrågorna i välfärdspolitiken: på ena sidan står högeralliansens partier som redan bestämt sig för att införa ”grundtrygghet”, vilket kraftigt ökar behovet av privata försäkringslösningar. På den andra sidan finns den samlade arbetarrörelsen, som kämpar för att behålla standardtryggheten eller principen om att kompensera för stora delar av inkomstbortfallet. En stor majoritet av befolkningen står alljämt bakom den generella välfärdens bärande principer, bl.a. inkomstbortfallsprincipen, detta gäller även medelklassens attityder till dessa principer.

Under 2012 är de lagstadgade arbetsgivaravgifterna 31,42 procent av den anställdes bruttolön. Det är samma nivå som för 2011 men vissa förändringar har skett mellan de olika sociala kostnaderna. Den allmänna löneavgiften som är att betrakta som en ren skatt på lönearbete har under den borgerliga regeringen kraftigt höjts. Den sociala tryggheten var tänkt att finansieras av intäkterna från socialförsäkringsavgiften. Alliansregeringen har efter tillträdet försämrat vår trygghet på område efter område.

- A-kassan
- Sjukpenningen
- Sjukersättningen
- Arbetskadeförsäkringen mm.

Om vi inte räknar med överskottet i pensionsavgiften så betalar en löntagare in

Lön brutto 2011	Sociala avgifter
Månad = 15 000:-	4 713:-/mån
Månad = 20 000:-	6 284:-/mån
Månad = 25 000:-	7 855:-/mån
Månad = 30 000:-	9 426:-/mån
Månad = 40 000:-	12 568:-/mån

Genom försämringarna har det uppstått överskott som regeringen använt till att finansiera andra skattesänkningar för andra ofta välbärgade grupper.

Moderaternas Fredrik Reinfeldt vill att vi skall teckna tilläggsförsäkringar så att överskottet blir ändå större.

År	Överskott som regeringen använt till annat i statsbudgeten.	
2007	50 680	miljarder
2008	93 963	miljarder
2009	90 478	miljarder
2010	70 420	miljarder
2011	114 806	miljarder
År	Överskott pensionsavgifter som regeringen använt till annat i statsbudgeten	
2009	40 240	miljarder
2010	40 749	miljarder
2011	43 896	miljarder

Därför måste grundtanken återställas så att de pengar som betalas in ur vår löneutrymme används till den sociala tryggheten.

Partikongressen föreslår besluta:

J75:1 att de sociala avgifterna enbart används till att förbättra de sociala trygghetssystemen

Norsjö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J76

SOLLEFTEÅ ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Ungdomsarbetslösheten

Idag går många ungdomar arbetslösa. Dagens arbetssökande ungdomar skall i konkurrens med olika former av lönekostnadsbidrags anställningar. Långtids sjuka som blivit av med rätten till sjukförsäkringen, långtidsarbetslösa och seniorer. Dels kan arbetsgivaren få tillgång till erfaret och duktigt yrkesfolk, dels till ett bidrag från staten för lönekostnaden. Då kommer ungdomarna långt ner. Arbetsgivarna anställer givetvis utifrån företagets behov och inte statens behov att minska på arbetslöshetsstatistiken.

Menar vi allvar med bekämpningen av ungdomsarbetslösheten, då har vi i Sverige en unik möjlighet genom, den av tidigare finansminister Gunnar Sträng, färdigställda inkomstbortfallsförsäkringen/Socialförsäkringen. Återställ intäkterna till dom olika parametrarna i försäkringspaketet och låt läkare avgöra arbetsförmåga. Låt folk som av läkare bedöms som helt eller delvis arbetsoförmögen få rätt till försäkringen på obestämd tid och ge plats åt ungdomarna till dom arbetsuppgifter som efterfrågas. Pengar finns det.

Partikongressen föreslås besluta:

- J76:1 att återföra intäkterna till sjukförsäkringsavgiften och arbetsmarknadsavgiften till 2006 år nivå.
Fördelat från allmän löneavgift
- J76:2 att ge dom som hamnat i en negativ livssituation ekonomisk trygghet och rätten att få vara sjuk

Lennart Önblad

Sollefteå arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION J77

SKELLEFTEÅ ARBETAREKOMMUN

Utveckling av FINSAM

Samordning och samverkan blir en allt viktigare ingrediens inom samhällets välfärdsområde, inte minst för en stor andel människor som idag står långt ifrån arbetsmarknaden på grund av fysiska, psykiska, och sociala problem, eller bristande erfarenhet eller kompetens. Samordning av samhällets insatser är i dessa sammanhang en framgångsfaktor för att kunna stärka människors möjligheter att återfå sin förmåga till förvärvsarbete och egen försörjning.

Genom (FINSAM), lagen om finansiell samordning av rehabiliteringsinsatser (SFS 2003:1210) så har det skapats nya möjligheter att förbättra samverkan mellan myndigheter. En etablering av (FINSAM) som organisationsform, innebär att parterna i form av Landsting, Kommun, Försäkringskassa och Arbetsförmedling, resursmässigt går samman till en egen – gemensam och juridisk person. Genom (FINSAM) skapas förutsättningar att bygga nödvändiga broar mellan respektive myndigheter och därmed eliminera organisatoriska stuprör och revir. Detta möjliggör att man regionalt och lokalt får ett effektivare resursutnyttjande genom att fyra parter kan gå samman om nödvändiga insatser till den enskilde. Att individen kan få stöd från samordnade processer gör att stödet även kan bli mer långsiktigt inriktat än om varje part skulle bedriva insatser inom sitt " eget revir".

Att alla samverkande parter finns samlade, med en gemensam budget och ett gemensamt uppdrag är den enskilt viktigaste faktorn i en samordnad rehabiliteringsinsats. Därför är det angeläget att (FINSAM) som organisationsform ges möjlighet att fortsätta utvecklas i hela landet eftersom det bidrar till nytänkande och ett mervärde för att kunna stärka insatserna till de människor som är i stora behov av hjälp och stöd för att komma in på arbetsmarknaden.

Ett långsiktigt och samlat stöd, inom ramen för (FINSAM) med möjligheter till många typer av små och stora insatser blir för många individer den enda möjligheten till att komma närmare egenförsörjning och ett mer hållbart liv. Eftersom detta stämmer väl överens med socialdemokratins grundläggande värderingar så är det angeläget att vi som Socialdemokrater kan säkerställa en långsiktig utveckling av (FINSAM) som organisationsform samt se (FINSAM) som en viktig del av samhällets välfärdsystem.

Partikongressen föreslås besluta:

- J77:1 att använda FINSAM-lagstiftningen som grund för att utveckla olika samhällsstöd till personer som är i behov av insatser för att återfå förmåga till förvärvsarbete och egen försörjning
- J77:2 att säkerställa att FINSAM, långsiktigt ges utökade resurser så att fler individer kan få stöd, genom att fler kommuner kan bilda finansiella samordningsförbund
- J77:3 att FINSAM blir en egen post i statsbudgeten

Kenneth Andersson

Skellefteå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J78

ORSA ARBETAREKOMMUN

Översyn av arbetsskadeförsäkringen

Inom arbetsskadeförsäkringen idag ha det visat sig att fler män än kvinnor får rätt till ersättning från försäkringen. T.ex. Hörselskada, där skadan måste ligga på en viss megahertz som ofta härrör sig från ”manliga yrken”. Förskole/skolpersonal får inte ut på försäkringen eftersom hörselskadan man får i den miljön inte hamnar på den ”rätta” megaherten. Vi har också förslitningsskador där mäns skador accepteras som arbetsskador men kvinnor nekas.

Partikongressen föreslås besluta:

- J78:1 att en översyn av arbetsskadeförsäkringen görs utifrån ett genusperspektiv

Pia Ström

Orsa arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J79

ÖSTRA GÖINGE ARBETAREKOMMUN

Översyn av sjukförsäkringen

Vi lever idag i ett allt kyligare samhällsklimat, bland annat förändringarna som skett i vårt nationella socialförsäkringssystem talar sitt tydliga språk. Samhällsförändringen som idag sker inför öppen ridå innebär att starka grupper kan ta för sig allt mer, medan svagare grupper sätts på undantag. Den borgliga regeringens tro på piskan och otryggheten som drivkraft i samhällsutvecklingen har inneburit medvetna försämringar i regelverket för sjukförsäkringen, det har också i många fall tagit sig i uttryck av en

förnedrande hetsjakt på de som varit sjuka. Vi socialdemokrater måste verka för en översyn av regelverket för sjukförsäkringen, samt hur försäkringskassan som myndighet skall agera. Försäkringskassan måste upplevas som en hjälpare myndighet istället för som idag i många fall en fällande. Vi kan idag se många fall där Försäkringskassans förtroende läkare överprövar behandlande läkares bedömning och diagnos.

Partikongressen föreslår besluta:

- J79:1 att en humanistiskt präglad översyn av sjukförsäkringssystemet görs
- J79:2 att Försäkringskassans förtroende läkare funktion förändras
- J79:3 att detta görs till ett vallöfte

Tommy Persson

Östra Göinge arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

PENSIONER

Partistyrelsens utlåtande över motionerna A72:2, A128:4, C17:7, E36:3, J80:1, J81:1, J82:1, J83:1, J84:1, J85:1, J86:1, J87:1, J87:2, J88:1, J89:1, J90:1, J90:2, J91:1, J92:1, J93:1, J93:2, J94:1, J94:2, J94:3, J95:1, J95:2, J95:3, J95:4, J95:5, J95:6, J96:1, J97:1, J98:1, J99:1, J99:2, J99:3, J100:1, J100:2, J101:2, J102:1, J102:2, J102:3, J102:4, J102:5, J102:6, J102:7, J103:1, J104:1, J105:1, J105:2, J105:3, J106:1, J106:2, J107:1, J107:2, J108:1, J109:1, J110:1, J110:2, J110:3, J111:1, J111:2

UJ2 Utlåtande pensioner

Vi lever ett allt längre och friskare liv. Medellivslängden i Sverige är en av världens högsta. Mer än 1,5 miljoner svenskar är över 65 år. Men det är ingen homogen grupp. Många pensionärer lever ett gott liv och förverkligar många av sina drömmar. Andra lever med mycket knappa ekonomiska resurser.

Pensioneringen kommer efter ett långt arbetsliv där man under åren har satt av delar av sitt löneutrymme till pension. Självklart har man då rätt att kräva att man får ut tillräckligt med pension för att kunna leva ett drägligt liv. En av förutsättningarna för att kunna leva ett gott liv är att man inte behöver oroa sig för sin ekonomi.

För att pensionerna ska vara tillräckligt höga är det nödvändigt att många människor jobbar. Sambandet är enkelt. Ju mer pengar som kommer in i pensionssystemet, desto mer kommer ut i form av pensioner, och tvärt om. Att bekämpa arbetslösheten är därför viktigt för pensionerna. Därför krävs en aktiv näringspolitik för att skapa jobb och en arbetsmarknadspolitik som ser till att människor har den kompetens som krävs för att ta de nya jobben. Regeringen har misslyckats med att bekämpa den höga arbetslösheten vilket påverkar inte bara den som är arbetslös utan också pensionerna.

Ett väl utbyggt, hållbart och rättvist pensionssystem har alltid varit en central del av den generella välfärden för Socialdemokraterna. En grundläggande förutsättning för tillräckligt höga pensioner är ett pensionssystem som är stabilt såväl ekonomiskt som politiskt. Därför var överenskommelsen om det nya pensionssystemet ett viktigt steg i arbetet med att trygga försörjningen för dagens och morgondagens pensionärer. I vår omvärld kan vi se hur medborgarna nu drabbas i länder som inte förmått utveckla sina pensionssystem när arbetsmarknad och demografi förändrats. En bred, blocköverskridande överenskommelse om pensionerna är viktig både för Sveriges ekonomi och för medborgarnas tilltro till ett av våra viktigaste trygghetssystem.

Pensionssystemet bygger på livsinkomstprincipen, vilket innebär att alla inkomster utgör underlag för den framtida pensionen. Ju högre inkomst och längre deltagande i arbetslivet, desto högre bli pensionen. Partistyrelsen menar att livsinkomsten även i fortsättningen ska ligga till grund för pensionen. För att inte föräldraskap, arbetslöshet och sjukdom i allt för hög utsträckning ska påverka den ekonomiska tryggheten när man blir pensionär, är även inkomster som till exempel föräldrapenning, a-kassa och sjukpenning pensionsgrundande. Med undantag för garantipensionen innehåller pensionssystemet inte några omfördelade inslag. Omfördelningen sker i stället till exempel genom skattesystemet och socialförsäkringarna. Partistyrelsen menar att det är en rimlig ordning. Den framtida pensionen betalas genom att var och en av oss avstår lön som istället betalas in som en avgift till pensionssystemet. En ökning av avgiften, för att kunna få ut en högre pension när man slutar jobba, innebär att undersköterskor, lärare och förskollärare ska avstå ytterligare lön, för många under en tid när utgifterna är som störst. Det är viktigt att konsekvenserna av en eventuellt höjd avgift är transparenta och tydliga. När det gäller avgifterna över det så kallade taket är det i nuläget, enligt partistyrelsens uppfattning, inte ekonomiskt möjligt att föra över dem till pensionssystemet.

Den som inte haft tillräckliga pensionsgrundande inkomster får garantipension. Garantipensionen ersätter det tidigare grundskyddet, folkpensionen, pensionstillskottet och det särskilda grundavdraget. Det faktum att kvinnor generellt har lägre löner än män påverkar pensionen. En övervägande del av gruppen med garantipension är kvinnor. För att komma till rätta med skillnaderna på kort och lång sikt måste jämställdheten öka både i hemmet och i arbetslivet. Kvinnor drabbas också särskilt hårt när sjukförsäkringen inte längre fungerar och rehabiliteringen tillbaka till arbete är bristfällig. Eftersom ensamhushåll anses ha högre omkostnader per person än makar och sammanboende har ensamstående något högre garantipension.

För att pensionssystemet ska ge även framtida generationer av pensionärer ekonomisk trygghet måste det vara ekonomiskt hållbart. Därför anpassas pensionerna till tillväxt och löneutveckling. De inkomstgrundade pensionerna, inkomstpension och tilläggs pension, följer inkomstutvecklingen i Sverige genom att ett inkomstindex används vid den årliga pensionsomräkningen. Till grund för omräkningen ligger ett genomsnitt av de tre senaste årens löneökningar och det senaste årets prisförändringar. Det gör att löntagarnas och pensionärernas ekonomiska utveckling följs åt. Det avdrag på 1,6 procentenheter som görs vid omräkningen av pensionerna görs för att kompensera för det förskott på pensionen som man fick när pensionen beräknades första gången.

En av principerna i pensionssystemet är att den inkomstgrundade ålderspensionen skall vara en fristående försäkringsgren som finansieras i sin helhet med en specialdestinerad och fast pensionsavgift och som inte har koppling till statsbudgeten. Det är en viktig princip eftersom pensionerna på det sättet blir oberoende av problem i statens finanser. Genom att indexreglera olika typer av ersättningar minskar politikens möjligheter att göra de prioriteringar mellan olika angelägna insatser som vid en viss given tidpunkt anses viktiga. Partistyrelsen menar att det är fel väg att gå.

Sverige är det enda landet i världen som beskattar pensionärer högre än löntagare. Det är oacceptabelt. Pension är i realiteten uppskjuten lön och det finns ingen rättvisa i att pensionärer ska beskattas högre än löntagarna. Vårt mål är att skattekllyftan ska slutas genom att skatten för pensionärer sänks.

En av de viktigaste utgångspunkterna när pensionssystemet arbetades fram var att det skulle ge människor en rimlig pension. På senare tid har flera rapporter pekat på risken att pensionerna inte kommer att bli tillräckligt höga. Medellivslängden ökar med drygt ett år per decennium, vilket är positivt men mer än vad som prognostiserats. Den demografiska utvecklingen innebär att de som förvärvsarbetar måste försörja allt fler. Svag närings- och arbetsmarknadspolitik, försämrade arbetslöshetsförsäkring, omfattande utförsäkringar från sjukförsäkringen och en förändrad finansmarknad är andra faktorer som kommer att leda till förändringar och försämringar av pensionerna om inga politiska initiativ tas. Konsekvenserna av de förändrade faktorerna behöver analyseras.

Mot den bakgrunden har Socialdemokraterna krävt att ett antal utredningar ska tillsättas inom ramen för den pensionsgrupp som består av de partier som står bakom pensionsuppbyggnaden. Flertalet av dessa utredningar pågår nu. Det handlar för det första om Pensionsåldersutredningen som har till uppgift att se över både åldersgränserna i pensionssystemet och vilka insatser som kan göras på arbetsmarknaden för att i realiteten göra ett längre arbetsliv möjligt. För att långsiktigt säkra pensionssystemets hållbarhet och trygga bra pensioner för breda yrkesgrupper är det viktigt att sysselsättningen ökar och att åtgärder vidtas för att möjliggöra för många fler löntagare att arbeta längre. Arbetslivet måste vara så utformat att människor faktiskt orkar jobba till 65-årsdagen. Det kräver bland annat ökade resurser för kontroll, forskning och utveckling av arbetsmiljöarbetet. Men det krävs också förbättrade insatser för rehabilitering och omställning för att förhindra den utslagning som nu sker från arbetslivet.

För det andra har Buffertkapitalutredningen tillsatts för att utvärdera AP-fonderna, som förvaltar buffertkapitalet i pensionssystemet. Buffertkapitalet utgör tolv procent av pensionssystemets tillgångar. Syftet med utredningen är att förbättra förutsättningarna för en kostnadseffektiv förvaltning. Finansmarknaden har genomgått stora förändringar sedan AP-fonderna skapades. Vi kan konstatera att flera utländska pensionsfonder förändrat sina placeringsregler under senare år, främst genom att minska exponeringen på börsen för att istället göra investeringar i till exempel fastigheter och infrastruktur. AP-fondernas uppgift är att förvalta pensionärernas pensionsmedel på ett sätt som säkrar värdeutvecklingen. En ökad möjlighet att aktivt kunna delta i finansieringslösningar för exempelvis infrastruktursatsningar bör övervägas – under förutsättning att det inte försämrar värdeutvecklingen. Att exakt peka ut vad AP-fonderna ska investera i är inte okomplicerat och regelverket bör därför vara förhållandevis generellt.

Pensionsspararnas intresse går alltid först. En eventuell förändring av AP-fondernas regelverk ska, enligt partistyrelsen, alltid ta sin utgångspunkt i åtgärder som garanterar bästa möjliga förvaltning för pensionärerna.

För det tredje pågår en utredning om premiepensionssystemet. När pensionssystemet förhandlades fram mellan de deltagande partierna var premiepensionen en sådan del där det krävdes uppoffringar från vår sida. Syftet med kompromissen var och är att uppnå en långsiktigt hållbar lösning och behovet av en sådan övervägde nackdelarna med premiepensionen. Därför accepterade Socialdemokraterna denna del i pensionssystemet. Det står dock klart att premiepensionen inte fungerar tillfredställande. Det krävs omfattande kunskap för att kunna göra välgrundade val, antalet fonder är alldeles för många och avgifterna för förvaltningen är oöverskådliga. Det riskerar därmed att bli stora skillnader i nivån på pensionen för två personer med i övrigt samma ekonomiska förutsättningar. Det kommer att krävas förändringar i premiepensionssystemet. Att helt avskaffa premiepensionen skulle ta 80 år och innebära att vi under lång tid har två, för att inte säga tre, pensionssystem igång samtidigt. En möjlig förändring är att minska avgiften till premiepensionen och istället föra över den delen av avgiften till inkomstpensionen. En sådan förändring skulle också stärka pensionssystemets finansiella ställning.

Förutom de ovan angivna utredningarna utreds nu frågor som pensionsavgifterna, den automatiska balanseringens funktion och skulden till statsbudgeten. Det kan finnas ytterligare frågor som behöver ses över, till exempel möjligheten till delpension.

Det utredningsarbete som pågår inom pensionsområdet kommer att ge underlag för att utveckla pensionssystemet vidare. Socialdemokraterna kommer att aktivt agera för att stärka pensionssystemets legitimitet och hållbarhet i syfte att säkerställa att såväl nuvarande som kommande generationer ska kunna få en dräglig pension.

Försäljare av pensionsförsäkringar försöker ofta ge en bild av att vara oberoende rådgivare. Det förekommer att företag som saknar kollektivavtal anlitar försäkringsförmedlare för att sköta företagets pensioner och ge anställda rådgivning. Förvaltarna tar ut en avgift i form av en procentandel som dras från det hopsparat kapitalet. Under ett helt arbetsliv kan den totala avgiften bli en ansevärd summa och påverka pensionen negativt. Hos både arbetsgivare och arbetstagare behöver medvetenheten öka om vikten av kollektivavtal och kollektiva lösningar. När en försäkringstagare anlitar en förvaltare är det självklart att informationen om avgiften ska vara tydlig.

Arbetsmarknadens parter, liksom till exempel pensionärsorganisationerna, är viktiga aktörer i arbetet med att förbättra pensionssystemet.

För de sämst ställda pensionärerna är bostadstillägget ett viktigt tillskott till ekonomin. Under de senaste åren har bostadstillägget höjts, om än på ett sätt som har förändrat principerna för beräkning av bostadstillägget. Utgångspunkten för förstärkta bostadstillägg bör vara strikt fördelningspolitiskt – stödet bör ges till dem som har störst behov. Partistyrelsen menar därför att de fördelningspolitiska effekterna av

förändringar av bostadstilläggen bör analyseras. Det har hittills varit förhållandevis krångligt att ansöka om bostadstillägg, inte minst därför att ansökan behövdes förnyas varje år. Reglerna har nu förenklats. Självklart ska den som har rätt till bostadstillägg inte hindras av onödig administration.

Partikongressen föreslås besluta:

att bifalla motionerna J93:2, J95:3

J93:2 (Borås arbetarekommun - enskild) att den framtida inkomstpensionen skall vara en pension som ger trygghet och god levnadsnivå

J95:3 (Umeå arbetarekommun) att aktivare, tydligare och mer långsiktiga regler för AP-fonderna införs till förmån för pensionärerna

Partikongressen föreslås besluta:

att anse följande motioner besvarade med hänvisning till utlåtandet: A72:2, A128:4, C17:7, E36:3, J80:1, J81:1, J82:1, J83:1, J84:1, J85:1, J86:1, J87:1, J87:2, J88:1, J89:1, J90:1, J90:2, J91:1, J92:1, J93:1, J94:1, J94:2, J94:3, J95:1, J95:4, J95:5, J97:1, J98:1, J99:1, J99:2, J99:3, J100:1, J100:2, J101:2, J102:1, J102:2, J102:5, J102:6, J102:7, J103:1, J104:1, J105:1, J105:2, J105:3, J106:1, J106:2, J107:1, J107:2, J109:1, J110:1, J110:2, J110:3, J111:1, J111:2

A72:2 (Karlskrona arbetarekommun) att verka för att pensionerna räknas upp i takt med löneökningarna för löntagarna

A128:4 (Borlänge arbetarekommun) att SAP inbjuder våra fackliga centralorganisationer – LO, TCO och SACO för att gemensamt göra en ordentlig utvärdering av pensionssystemet för att därefter utforma ett nytt pensionssystem som rymmer ovanstående grundläggande krav

C17:7 (Stockholms partidistrikt, Stockholms läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Örebro läns partidistrikt) att staten utreder hur en stiftelse kan bildas med tillträde för AP-fonderna samt andra svenska och utländska intressen för att försörja utvecklingsarbetet med kapital inom landets gränser

E36:3 (Jönköpings arbetarekommun) att pensionsfonderna kan nyttjas för att få igång hyresrättsproduktion till rimlig kostnad

J80:1 (Trelleborg arbetarekommun) att partikongressen tillkännager som sin mening att alla pensionsavgifter som inbetalas inom pensionssystemet skall i sin helhet tillfalla detsamma, för fortsatt trygga och säkra pensioner

J81:1 (Huddinge arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna driver en lagändring där en eller flera AP-fonder får uppdrag att öka sin andel av det samlade kapitalet som placeras i svenska allmännyttiga hyresrättslägenheter

J82:1 (Järfälla arbetarekommun) att Socialdemokraterna driver en lagändring där en eller flera AP-fonder får uppdrag att öka sin andel av det samlade kapitalet som placeras i svenska allmännyttiga hyresrättslägenheter

- J83:1 (Botkyrka arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna driver en lagändring där en eller flera AP-fonder får uppdrag att öka sin andel av det samlade kapitalet som placeras i svenska allmännyttiga hyresrättslägenheter
- J84:1 (Täby arbetarekommun) att Socialdemokraterna driver en lagändring där en eller flera AP-fonder får uppdrag öka sin andel av det samlade kapitalet som placeras i svenska allmännyttiga hyresrättslägenheter
- J85:1 (Upplands Väsby arbetarekommun) att Socialdemokraterna driver en lagändring där en eller flera AP-fonder får uppdrag att öka sin andel av det samlade kapitalet som placeras i svenska allmännyttiga hyresrättslägenheter
- J86:1 (Höganäs arbetarekommun) att återställa den minskade pensionsnivån för pensionärer som är gift och lever tillsammans med sin make/maka som fortfarande är förvärvsarbetande
- J87:1 (Borlänge arbetarekommun) att bostadstillägget för pensionärer höjs till 100 procent av en månadskostnad på högst 6200 kronor
- J87:2 (Borlänge arbetarekommun) att gränsen för månadskostnaden justeras i takt med förändringarna av de faktiska boendekostnaderna
- J88:1 (Höganäs arbetarekommun) att anta motionen och sända det till partistyrelsen för att verka för en förenklad administration
- J89:1 (Täby arbetarekommun) att socialdemokratiska partistyrelsen får i uppdrag att verka för att bostadsbristen byggs bort med hjälp av AP-fonderna
- J90:1 (Malmö arbetarekommun) att pensionssystemet ska revideras och det kapital som idag används till spekulation i värdepapper ska i stället användas till långsiktiga hållbara investeringar
- J90:2 (Malmö arbetarekommun) att AP-fonderna ska användas som ett styrmedel för att påskynda omställningen till ett ekologiskt, socialt och ekonomiskt hållbart samhälle
- J91:1 (Gävle arbetarekommun) att partiet verkar för att nytt rättvist pensionssystem som inte styrs av marknaden
- J92:1 (Umeå arbetarekommun) att verka för att en konsekvensanalys genomförs av det reformerade pensionssystemet, samt sjukersättningen
- J93:1 (Borås arbetarekommun - enskild) att man slopar premiepensionen och i stället låta pensionsrätterna gå in i inkomstpensionen
- J94:1 (Luleå arbetarekommun) att kongressen ger S-ledamöterna i pensionsgruppen inom pensionsöverenskommelsen i uppdrag att arbeta för en betydligt mer flexibel pensionsålder än dagens där hänsyn tas till både de som inte orkar eller vill och de som både orkar och vill
- J94:2 (Luleå arbetarekommun) att pensioner kan tas ut efter önskemål flexibelt 1-4 dagar i veckan
- J94:3 (Luleå arbetarekommun) att problematiken tas upp och uppmärksammas i vårt nya program
- J95:1 (Umeå arbetarekommun) att en konsekvensanalys genomförs av det reformerade pensionssystemet där nedanstående attsatser ingår
- J95:4 (Umeå arbetarekommun) att använda AP-fonderna som investeringsfonder för att främja socialt och ekonomiskt välstånd
- J95:5 (Umeå arbetarekommun) att avskaffa PPM-systemets privata fondsparande i inkomstpensionen
- J97:1 (Höganäs arbetarekommun) att återställa den minskade pensionsnivån för pensionärer som är gift och lever tillsammans med sin make/maka som fortfarande är förvärvsarbetande

J98:1 (Karlshamns arbetarekommun) att partiet arbetar för att möjliggöra tidigare pensionsavgångar för de som jobbat oregelbunden arbetstid. Exempelvis kan en avräkning motsvarande den förkortning av veckoarbetstid som tillämpas vid de olika arbetstidsmodellerna. Detta bör kunna ske med kompensation för det inkomstbortfall som orsakas av en tidigare pensionering

J99:1 (Göteborgs partidistrikt) att se över pensionssystemet och reformera det så att det blir hållbart nu och i framtiden

J99:2 (Göteborgs partidistrikt) att på sikt överföra avgifterna i sin helhet till det reformerade pensionssystemet. För att trygga och säkra pensionerna

J99:3 (Göteborgs partidistrikt) att höja avsättningen till den framtida pensionen

J100:1 (Lilla Edets arbetarekommun) att se över pensionssystemet och reformera det så att det blir hållbart nu och i framtiden

J100:2 (Lilla Edets arbetarekommun) att höja avsättningen till den framtida pensionen

J101:2 (Sigtuna arbetarekommun) att pensionssystemet snarast ses över. Pensionärerna måste garanteras utlovad del av samhällets ekonomiska utveckling

J102:1 (Lunds arbetarekommun) att Socialdemokraterna arbetar för att reformera pensionssystemet så att det ger en skälig inkomstrygghet för äldre och bidrar till solidariteten mellan olika grupper i samhället

J102:2 (Lunds arbetarekommun) att Socialdemokraterna arbetar för att reformera pensionssystemet så att systemet tar hänsyn till de ojämlikheter i hälsa som finns så att personer inte blir förfördelade på grund av att de inte har högre utbildning eller på grund av att de har arbete som sliter mer på kroppen än andra

J102:5 (Lunds arbetarekommun) att Socialdemokraterna arbetar för att en begränsning av antalet valbara fonder i nuvarande system införs

J102:6 (Lunds arbetarekommun) att Socialdemokraterna arbetar för att en sammanhållen förvaltning av premiepensionen införs

J102:7 (Lunds arbetarekommun) att en möjlighet till val av en traditionell pensionsförsäkring som alternativ till en ren fondförsäkring införs för den som så önskar

J103:1 (Nynäshamns arbetarekommun) att verka för att arbetet med en grundlig översyn av nuvarande pensionssystem skyndsamt påbörjas

J104:1 (Västerås arbetarekommun) att jämförpriser på tjänstepension lagstadgas, på samma sätt som effektiv ränta på lån ska redovisas, så att alla kan se vilka avgifter man betalar till den som förvaltar pengarna

J105:1 (Eskilstuna arbetarekommun) att denna sänkning, enligt en gammal lag från 1913, med det snaraste tas bort

J105:2 (Eskilstuna arbetarekommun) att grund- och garantipensionen betalas ut i sin helhet till alla pensionärer oavsett civilstånd

J105:3 (Eskilstuna arbetarekommun) att motionen behandlas på Socialdemokratiska partiets ordinarie partikongress och se till att dess orättvisor rättas till

J106:1 (Älmhults arbetarekommun) att ta initiativ till en utredning av det nuvarande pensionssystemet i motionens syfte

J106:2 (Älmhults arbetarekommun) att verka för att det nuvarande premiepensionssystemet avskaffas och att intjänade belopp tillförs inkomstpensionen till respektive löntagare

J107:1 (Växjö arbetarekommun) att ta initiativ till en utredning av det nuvarande pensionssystemet i motionens syfte

J107:2 (Växjö arbetarekommun) att verka för att det nuvarande premiepensionssystemet avskaffas och att intjänade belopp tillförs inkomstpensionen till respektive löntagare

J109:1 (Svedala arbetarekommun) att besluta att på sikt överföra avgifterna i pensionssystemet i sin helhet till det reformerade pensionssystemet. För trygga och säkra pensioner

J110:1 (Motala arbetarekommun) att en sådan uppföljning påbörjas

J110:2 (Motala arbetarekommun) att pensionssystemet ses över

J110:3 (Motala arbetarekommun) att pensionärernas skatteförhållande ingår i uppdraget

J111:1 (Malmö arbetarekommun) att ge partistyrelsen i uppdrag att ta initiativ till genomförandet av en bred översyn och utvärdering av det nuvarande allmänna pensionssystemet

J111:2 (Malmö arbetarekommun) att med detta som underlag skapa en bred och folklig diskussion inför ett kommande beslut om ett bättre pensionssystem

Partikongressen föreslår besluta:

att avslå motionerna J95:2, J95:6, J96:1, J102:3, J102:4, J108:1

J95:2 (Umeå arbetarekommun) att införa en 20/40-regel där pensionen baseras på de 20 bästa åren av 40 arbetsverksamma år

J95:6 (Umeå arbetarekommun) att reallönebaserade pensionsavgifter och förmåner där minusregeln på 1,6 procent avskaffas

J96:1 (Finspångs arbetarekommun) att Socialdemokraterna arbetar för att de pensionärer som är berättigade till bostadstillägg ska få detta genom en obligatorisk utbetalning

J102:3 (Lunds arbetarekommun) att Socialdemokraterna arbetar för att även oförskylld frånvaro från jobbet på grund av sjukdom och arbetslöshet ska ge pensionsrätt lika länge som man har laglig rätt att behålla sitt jobb inför pensioneringen

J102:4 (Lunds arbetarekommun) att Socialdemokraterna arbetar för att det är den bakomliggande inkomsten som är pensionsgrundande även när man uppstår sjukpenning eller arbetslöshetsersättning

J108:1 (Bjuvs arbetarekommun - enskild) att partiet verkar för att värdesäkra pensionerna

MOTION J80

TRELLEBORG ARBETAREKOMMUN

Alla pensionsavgifter som inbetalas skall tillföras pensionssystemet

Vi står inför omfattande utmaningar i och med att befolkningen blir allt äldre. Om 30 år kommer en fjärdedel av Sveriges befolkning att vara över 65 år.

Att vi tillser att vidmakthålla pensionernas reella värde är för alla medborgare ytterst väsentligt. Den alltmer växande äldre befolkningen tas av den nuvarande regeringen till intäkt för att pensionerna i framtiden inte kommer att räcka till alla pensionärer, varför förslag har väckts att höja pensionsåldern. Statsminister Reinfeldt har föreslagit 75 år som en lämplig pensionsålder.

Rådande pensionssystem bygger på antalet förvärvsarbetande i befolkningen och på de avgifter som betalas in till det allmänna pensionssystemet. Men vid löner överstigande ett visst basbelopp inbetalas av arbetsgivarna pensionsavgifter som inte alls tillfaller det reformerade pensionssystemet utan överförs direkt till det allmänna skattesystemet.

Dessa pensionsavgifter, som betalas av arbetsgivarna och sedan inte tillförs pensionssystemet, utan används till annat, motsvarar idag ett ungefärligt värde av 20 miljarder kronor per år. Trovärdigheten i våra transaktionssystem måste vara hög. Alla pensionsavgifter som betalas in skall helt och hållet gå till det som är avsikten och inte till något annat.

Det måste finnas en total koppling mellan avgifter och pensionsförmåner. Partierna som står bakom pensionsuppgörelsen har tillkännagett detta som sin mening i alla sammanhang.

Partikongressen föreslås besluta:

J80:1 att partikongressen tillkännager som sin mening att alla pensionsavgifter som inbetalas inom pensionssystemet skall i sin helhet tillfalla detsamma, för fortsatt trygga och säkra pensioner

Första S-föreningen Seniorerna i Trelleborg
Trelleborg arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J81

HUDDINGE ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Använd AP-fonderna för att få fart på bostadsbyggandet

Bostadsbristen är på flera håll i landet akut. Bara i Stockholms län behövs ca 20 000 nya bostäder byggas, varje år, för att bemöta det växande behovet. Tyvärr är det verkliga bostadsbyggandet långt ifrån detta mål. År 2011 påbörjades endast 8 000 nya bostäder i länet.

Bristen på bostäder i storstäderna är problematiskt både socialt och ekonomiskt. Möjligheten att flytta hemifrån i storstäder som Stockholm har kommit att bli en svåruppnåelig dröm. Det som tidigare setts som en självklarhet har kommit att bli få förunnat. För den som vill arbeta eller studera i någon av de största städerna är bostadssituationen ett hinder.

Genom den borgerliga förda politiken har de allmännyttiga bostadsbolagen i Stockholms län tvingats att ombilda hyresrätter för att slippa möta de stora renoveringskraven. Det gör att antalet hyresrätter sjunker samtidigt som efterfrågan ökar. Den minskade tillgången försämrar ungas möjlighet att skaffa ett förstahandsboende. Bostadsrätt eller andra- alternativt tredjehandskontrakt har kommit att bli de främsta

alternativen för den som vill ha en lägenhet i Stockholm. Det är ett dyrt och oftast osäker sätt att leva på. Det är ovärdigt att ungdomar i våra storstäder måste leva med den ständiga rädslan att ej veta om man kommer att ha kvar sitt boende den kommande månaden.

För att möta det enorma bostadsbehovet krävs rejäla investeringar. Dock inser vi att bostadsbristen samt renoveringskraven är så pass stora att våra kommunala bostadsbolag ensamt ej klarar av att möta behoven. Kommuninvest har uppskattat att upprustningen av miljonprogrammen kostar mellan 50 och 275 miljarder kronor. Andra har satt ännu högre siffror. För att möjliggöra av våra allmännyttiga bostadsföretag får en injektion i form av ökad kapital bör de allmänna pensionsfondernas kapital användas för att investera i dem Allmännyttiga bostadsbolagen.

Historien visar att ägande av hyresfastigheter är ett effektivt sätt att få en stabil och god avkastning på investerat kapital. Det skulle vara en stabil investering av pensionspengar samtidigt som framtidens pensionsinkomster skulle ge människor bostäder redan idag.

Partikongressen föreslår besluta:

J81:1 att Socialdemokraterna driver en lagändring där en eller flera AP-fonder får uppdrag att öka sin andel av det samlade kapitalet som placeras i svenska allmännyttiga hyresrättslägenheter

Michaela Löf och Anna Larsson

Huddinge arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION J82

JÄRFÄLLA ARBETAREKOMMUN

Använd AP-fonderna för att få fart på bostadsbyggandet

Bostadsbristen är på flera håll i landet akut. Bara i Stockholms län behövs ca 20 000 nya bostäder byggas, varje år, för att bemöta det växande behovet. Tyvärr är det verkliga bostadsbyggandet långt ifrån detta mål. År 2011 påbörjades endast 8000 nya bostäder i länet.

Bristen på bostäder i storstäderna är problematiskt både socialt och ekonomiskt. Möjligheten att flytta hemifrån i storstäder som Stockholm har kommit att bli en svåruppnåelig dröm. Det som tidigare setts som en självklarhet har kommit att bli få förunnat. För den som vill arbeta eller studera i någon av de största städerna är bostadssituationen ett hinder.

Genom den borgerliga förda politiken har de allmännyttiga bostadsbolagen i Stockholms län tvingats att ombilda hyresrätter för att slippa möta de stora renoveringskraven. Det gör att antalet hyresrätter sjunker samtidigt som efterfrågan ökar. Den minskade tillgången försämrar ungas möjlighet att skaffa ett förstahandsboende. Bostadsrätt eller andra- alternativt tredjehandskontrakt har kommit att bli de främsta alternativen för den som vill ha en lägenhet i Stockholm. Det är ett dyrt och oftast osäker sätt att leva på. Det är ovärdigt att ungdomar i våra storstäder måste leva med den ständiga rädslan att ej veta om man kommer att ha kvar sitt boende den kommande månaden.

För att möta det enorma bostadsbehovet krävs rejäla investeringar. Dock inser vi att bostadsbristen samt renoveringskraven är så pass stora att våra kommunala bostadsbolag ensamt ej klarar av att möta behoven. Kommuninvest har uppskattat att upprustningen av miljonprogrammen kostar mellan 50 och 275 miljarder kronor. Andra har satt ännu högre siffror. För att möjliggöra av våra allmännyttiga bostadsföretag får en injektion i form av ökad kapital bör de allmänna pensionsfondernas kapital användas för att investera i dem allmännyttiga bostadsbolagen.

Historien visar att ägande av hyresfastigheter är ett effektivt sätt att få en stabil och god avkastning på investerat kapital. Det skulle vara en stabil investering av pensionspengar samtidigt som framtidens pensionsinkomster skulle ge människor bostäder redan idag.

Partikongressen föreslår besluta:

J82:1 att Socialdemokraterna driver en lagändring där en eller flera AP-fonder får uppdrag att öka sin andel av det samlade kapitalet som placeras i svenska allmännyttiga hyresrättslägenheter

Nadja Yusuf, Barkarby S-förening

Järfälla arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J83

BOTKYRKA ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Använd AP-fonderna för att få fart på bostadsbyggandet

Bostadsbristen är på flera håll i landet akut. Bara i Stockholms län behövs ca 20 000 nya bostäder byggas, varje år, för att bemöta det växande behovet. Tyvärr är det verkliga bostadsbyggandet långt ifrån detta mål. År 2011 påbörjades endast 8000 nya bostäder i länet.

Bristen på bostäder i storstäderna är problematiskt både socialt och ekonomiskt. Möjligheten att flytta hemifrån i storstäder som Stockholm har kommit att bli en svåruppnåelig dröm. Det som tidigare setts som en självklarhet har kommit att bli få förunnat. För den som vill arbeta eller studera i någon av de största städerna är bostadssituationen ett hinder.

Genom den borgerliga förda politiken har de allmännyttiga bostadsbolagen i Stockholms län tvingats att ombilda hyresrätter för att slippa möta de stora renoveringskraven. Det gör att antalet hyresrätter sjunker samtidigt som efterfrågan ökar. Den minskade tillgången försämrar ungas möjlighet att skaffa ett förstahandsboende. Bostadsrätt eller andra- alternativt tredjehandskontrakt har kommit att bli de främsta alternativen för den som vill ha en lägenhet i Stockholm. Det är ett dyrt och oftast osäker sätt att leva på. Det är ovärdigt att ungdomar i våra storstäder måste leva med den ständiga rädslan att ej veta om man kommer att ha kvar sitt boende den kommande månaden.

För att möta det enorma bostadsbehovet krävs rejäla investeringar. Dock inser vi att bostadsbristen samt renoveringskraven är så pass stora att våra kommunala bostadsbolag ensamt ej klarar av att möta behoven. Kommuninvest har uppskattat att upprustningen av

miljonprogrammen kostar mellan 50 och 275 miljarder kronor. Andra har satt ännu högre siffror. För att möjliggöra av våra allmännyttiga bostadsföretag får en injektion i form av ökad kapital bör de allmänna pensionsfondernas kapital användas för att investera i dem allmännyttiga bostadsbolagen.

Historien visar att ägande av hyresfastigheter är ett effektivt sätt att få en stabil och god avkastning på investerat kapital. Det skulle vara en stabil investering av pensionspengar samtidigt som framtidens pensionsinkomster skulle ge människor bostäder redan idag.

Partikongressen föreslår besluta:

J83:1 att Socialdemokraterna driver en lagändring där en eller flera AP-fonder får uppdrag att öka sin andel av det samlade kapitalet som placeras i svenska allmännyttiga hyresrättslägenheter

Bim Eriksson, Tumba

Botkyrka arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION J84

TÄBY ARBETAREKOMMUN

Använd AP-fonderna för att få fart på bostadsbyggandet

Bostadsbristen är på flera håll i landet akut. Bara i Stockholms län behövs ca 20 000 nya bostäder byggas, varje år, för att bemöta det växande behovet. Tyvärr är det verkliga bostadsbyggandet långt ifrån detta mål. År 2011 påbörjades endast 8 000 nya bostäder i länet.

Bristen på bostäder i storstäderna är problematiskt både socialt och ekonomiskt. Möjligheten att flytta hemifrån i storstäder som Stockholm har kommit att bli en svåruppnåelig dröm. Det som tidigare setts som en självklarhet har kommit att bli få förunnat. För den som vill arbeta eller studera i någon av de största städerna är bostadssituationen ett hinder.

Genom den borgerliga förda politiken har de allmännyttiga bostadsbolagen i Stockholms län tvingats att ombilda hyresrätter för att slippa möta de stora renoveringskraven. Det gör att antalet hyresrätter sjunker samtidigt som efterfrågan ökar. Den minskade tillgången försämrar ungas möjlighet att skaffa ett förstahandsboende. Bostadsrätt eller andra- alternativt tredjehandskontrakt har kommit att bli de främsta alternativen för den som vill ha en lägenhet i Stockholm. Det är ett dyrt och oftast osäker sätt att leva på. Det är ovärdigt att ungdomar i våra storstäder måste leva med den ständiga rädslan att ej veta om man kommer att ha kvar sitt boende den kommande månaden.

För att möta det enorma bostadsbehovet krävs rejäla investeringar. Dock inser vi att bostadsbristen samt renoveringskraven är så pass stora att våra kommunala bostadsbolag ensamt ej klarar av att möta behoven. Kommuninvest har uppskattat att upprustningen av miljonprogrammen kostar mellan 50 och 275 miljarder kronor. Andra har satt ännu högre siffror. För att möjliggöra av våra allmännyttiga bostadsföretag får en injektion i form av ökad kapital bör de allmänna pensionsfondernas kapital användas för att investera i de Allmännyttiga bostadsbolagen.

Historien visar att ägande av hyresfastigheter är ett effektivt sätt att få en stabil och god avkastning på investerat kapital. Det skulle vara en stabil investering av pensionspengar samtidigt som framtidens pensionsinkomster skulle ge människor bostäder redan idag.

Partikongressen föreslås besluta:

J84:1 att Socialdemokraterna driver en lagändring där en eller flera AP-fonder får uppdrag öka sin andel av det samlade kapitalet som placeras i svenska allmännyttiga hyresrättslägenheter

Dilan Apak

Täby arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J85

UPPLANDS VÄSBY ARBETAREKOMMUN

Använd AP-fonderna för att få fart på bostadsbyggandet

Bostadsbristen är på flera håll i landet akut. Bara i Stockholms län behövs ca 20 000 nya bostäder byggas, varje år, för att bemöta det växande behovet. Tyvärr är det verkliga bostadsbyggandet långt ifrån detta mål. År 2011 påbörjades endast 8000 nya bostäder i länet.

Bristen på bostäder i storstäderna är problematiskt både socialt och ekonomiskt. Möjligheten att flytta hemifrån i storstäder som Stockholm har kommit att bli en svåruppnåelig dröm. Det som tidigare setts som en självklarhet har kommit att bli få förunnat. För den som vill arbeta eller studera i någon av de största städerna är bostadssituationen ett hinder.

Genom den borgerliga förda politiken har de allmännyttiga bostadsbolagen i Stockholms län tvingats att ombilda hyresrätter för att slippa möta de stora renoveringskraven. Det gör att antalet hyresrätter sjunker samtidigt som efterfrågan ökar. Den minskade tillgången försämrar ungas möjlighet att skaffa ett förstahandsboende. Bostadsrätt eller andra- alternativt tredjehandskontrakt har kommit att bli de främsta alternativen för den som vill ha en lägenhet i Stockholm. Det är ett dyrt och oftast osäkert sätt att leva på. Det är ovärdigt att ungdomar i våra storstäder måste leva med den ständiga rädslan att ej veta om man kommer att ha kvar sitt boende den kommande månaden.

För att möta det enorma bostadsbehovet krävs rejäla investeringar. Dock är bostadsbristen samt renoveringskraven så pass stora att våra kommunala bostadsbolag ensamt ej klarar av att möta behoven. Kommuninvest har uppskattat att upprustningen av miljonprogrammen kostar mellan 50 och 275 miljarder kronor. Andra har satt ännu högre siffror. För att möjliggöra att våra allmännyttiga bostadsföretag får en injektion i form av ökad kapital bör de allmänna pensionsfondernas kapital användas för att investera i de allmännyttiga bostadsbolagen.

Historien visar att ägande av hyresfastigheter är ett effektivt sätt att få en stabil och god avkastning på investerat kapital. Det skulle vara en stabil investering av pensionspengar samtidigt som framtidens pensionsinkomster skulle ge människor bostäder redan idag.

Partikongressen föreslås besluta:

J85:1 att Socialdemokraterna driver en lagändring där en eller flera AP-fonder får uppdrag att öka sin andel av det samlade kapitalet som placeras i svenska allmännyttiga hyresrättslägenheter

Azadeh Rojhan Gustafsson

Upplands Väsby arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J86

HÖGANÄS ARBETAREKOMMUN

Basbelopp kontra pensioner

Sveriges pensionärer har på ett ekonomiskt tungt sätt bidragit till att sanera de lån som en borgerlig regering medverkade till i viss samverkan med en avreglerad låneverksamhet hos bankerna i Sverige.

Nu är det hög tid att ge tillbaka från pensionärerna inlånade pengar genom sänkt pension. Pensionärer får rätt till sin intjänade pension oavsett vem pensionären lever ihop med.

Partikongressen föreslås besluta:

J86:1 att återställa den minskade pensionsnivån för pensionärer som är gift och lever tillsammans med sin make/maka som fortfarande är förvärvsarbetande

Arne Lundh

Höganäs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J87

BORLÄNGE ARBETAREKOMMUN

Bostadstillägg för pensionärer

Förändringarna på bostadsmarknaden kommer att innebära försämringar i form av ökade boendekostnader marknadsanpassade hyror och fler ombildningar av hyresrätter till bostadsrätter.

I den mån någon nyproduktion förekommer så byggs det fler bostadsrätter än hyresrätter eftersom den senare upplåtelseformen är mer lönsam för byggföretagen. Bostadstillägget för pensionärer är alltså oerhört viktigt för pensionärernas möjligheter att kunna bo bra och därmed leva ett drägligt liv. 80 procent av alla ålderspensionärer som har bostadstillägg är kvinnor. Ett rimligt bostadstillägg är alltså även en viktig jämställdhetsfråga.

Bostadstillägget utgår för närvarande med 93 procent av en månadshyra på högst 4820 kr plus ett generellt tillägg på 170 kronor per månad. Bostadstillägget har inte höjts sedan 2007!

Partikongressen föreslås besluta:

- J87:1 att bostadstillägget för pensionärer höjs till 100 procent av en månadskostnad på högst 6200 kronor
- J87:2 att gränsen för månadskostnaden justeras i takt med förändringarna av de faktiska boendekostnaderna

Anna Karin Berglund

Borlänge arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J88

HÖGANÄS ARBETAREKOMMUN

Bostadstillägg, bostadsbidrag

Dessa bidrag är nödvändiga för många boende och de baserar sig på hyran jämförd med inkomstens storlek. Detta gör att bidraget är fastställt under 1- 2 år därefter kommer krav på ansökan. Även om det av många uppfattas som en onödig byråkrati blir de allra flesta ansökningarna ifyllda och insända till kassan.

Det finns inga kuvert med returporto betalt och allas handlingar om önskas tillsammans med gör att det blir dubbelt porto därtill alla kopior som måste skapas. Det borde vara möjligt att f-kassan fick möjlighet att hämta sin information direkt hos skatteverket angående det de behöver av deklaration, inkomster mm.

Partikongressen föreslås besluta:

- J88:1 att anta motionen och sända det till partistyrelsen för att verka för en förenklad administration

Arne Lundh

Höganäs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J89

TÄBY ARBETAREKOMMUN

Bygg bort bostadsbristen med AP-fonderna

I Stockholm saknas enligt beräkningar gjorda av Stockholms handelskammare 110 000 bostäder. Att dessa skulle byggas bort med hjälp av marknaden som högeralliansen tror är naivt. Det behövs att politikerna tar tag i denna fråga och ser till att vilja lösa den och ta ansvar för att det blir löst.

Vi tror och hoppas att Socialdemokraterna har denna vilja och är beredda att ta ansvaret. Det är endast samhället som kan ta det långsiktiga ansvaret med krav på de kommunala bostadsföretagen. Politiken för att bygga bort bostadsbristen är att anvisa pengar från AP-fonderna som kan användas som man gjorde i miljonprogrammet.

Regelverket för bostadsbyggande måste ändras så att tiden från planering till byggstart kraftigt minskas. Bostadsbeståndet i nybyggnationen måste innehålla 35-40 procent hyresrätter och en ekonomisk subvention för kostnaderna så att såväl ungdomar som ekonomiskt svaga grupper har råd till rätten av bostad. Att bygga bort bostadsbristen ger också många jobb i kampen för full sysselsättning.

Partikongressen föreslås besluta:

J89:1 att socialdemokratiska partistyrelsen får i uppdrag att verka för att bostadsbristen byggs bort med hjälp av AP-fonderna

Jan Aspefjord

Täby arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J90

MALMÖ ARBETAREKOMMUN

Det svenska pensionssystemet

Det svenska pensionssystemet förändrades på 90-talet från den klassiska ”pengar in – pengar ut”: alltså att pensionerna i ett vis år betalas med skattebetalarnas pengar från samma år, till ett blandat system där en del av pensionen kommer från skattebetalarnas pengar och en annan del kommer från avkastning från fonderna där man investerar skattebetalarnas pengar. De här förändringarna skedde under socialdemokratiska regeringar, som ett sätt att anpassa oss till en annorlunda åldersbalans i samhället (mindre ungdomar, mer gamla) och ett sätt att erbjuda frihet för medborgarna så att de kunde välja olika typ av fonder med mer eller mindre risk enligt olika smak.

Nu det är dags att titta igen på pensionssystemet. För det första för att det har visat sig att den där friheten inte har varit en befrielse för de flesta utan det har varit mer av en stress- och ångestfaktor. För

den andra för att den internationella finansiella krisen som började 2008 och som fortfarande pågår ger oss ett nytt perspektiv över aktie- och fondmarknader. Det fungerar inte så bra som det skulle. Till exempel har många pensionsfonder som regel att bara investera i fonder med kreditrating AAA. Och det låter ju bra men kreditratingsystemet är ett monopol av tre amerikanska företag som tjänar sina pengar från olika bolag och banker och ganska ofta gör de dåliga bedömningar. Och kreditratingföretag är inte det enda problemet. Aktie- och fondmarknaderna är helt enkelt för känsliga för spekulationer och våra pensionspengar är inte säkra där.

Dessutom kan våra pensionspengar istället användas till någonting som är bra, någonting som vårt samhälle behöver och som ska vara avgörande till framtida generationer. Det finns många exempel: det kan vara järnvägar och tåg, det kan vara solpaneler, vindkraftverk, energisnåla hyresrätter, etc. Vem kan bygga dem? Staten, regionerna och kommunerna med de pengar som idag flyttas till spekulativa fonder världen runt. Vem ska äga dem? Staten, regionerna och kommunerna. Och på så sätt, när de börjar generera vinst kan vinsten användas för att betala pension till framtida pensionärer.

Partikongressen föreslår besluta:

- J90:1 att pensionssystemet ska revideras och det kapital som idag används till spekulation i värdepapper ska i stället användas till långsiktiga hållbara investeringar
- J90:2 att AP-fonderna ska användas som ett styrmedel för att påskynda omställningen till ett ekologiskt, socialt och ekonomiskt hållbart samhälle

Sorgenfri s-förening

Malmö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J91

GÄVLE ARBETAREKOMMUN

Dräglig pension

Vi jobbade fram ett pensionssystem där det fanns en allmän pension och en ATP pension. Detta är det system som många av våra pensionärer lever efter. Alla som är född på 30,40 och 50 talet har inte haft sådana inkomster att man har kunnat spara till sin egen pension. Det var ju så var det var menat med ATP systemet. Där avstod man från ett visst lönelöft för att arbetsgivaren skulle betala in dessa pengar till ATP. Vi hade olika ATP-fonder som skulle tillvarata våra intressen. Våra ålderspensionärer har det svårt nu. Den garantipension som nu finns bör höjas. Man får mindre i pension för att indexregleringen inte har följts. Dessutom betalar inte alla samma skatt efter inkomst. Detta är något som vi bör jobba med.

Partikongressen föreslår besluta:

- J91:1 att partiet verkar för att nytt rättvist pensionssystem som inte styrs av marknaden
- J91:2 att partiet verkar för att pensionärer och arbetstagare betalar samma skatt

Birgitta Öberg, Håkan Alenius och Rigmor Westlund
Gävle arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J92

UMEÅ ARBETAREKOMMUN

Ekonomisk trygghet vid ålderdom

Pensionssystemets grundläggande mål har alltid varit att minska fattigdom och ojämlikhet bland äldre. Pensionernas karaktär av långsiktigt åtagande gör att de måste präglas av förtroende och hållbarhet. Alla i samhället, såväl unga som gamla, måste kunna lita på pensionssystemet hållbarhet.

Regeringens försämringar med sänkningar av nivåerna i de sociala trygghetssystemen påverkar sjukförsäkringen och därmed sjukpenningen, sjukersättningen, föräldrapenningen, a-kassan m.m. Allt detta leder till lägre ålderspension.

Ersättningsnivåerna är 64 procent av antagande inkomster men blir oftast lägre. Den bör höjas till 80 procent och beräkning av årlig inkomst samt fastställande av ramtid bör också ses över. Det gör att fler och fler kommer att omfattas av garantipensionen, trots att man arbetat under 30-40 år. Minskande nivåer i sjukersättningen får därför stora konsekvenser för de som drabbas av sjukdom och arbetslöshet. Därtill hänvisas de som blir utförsäkrad från sjukersättningen och a-kassan till försörjningsstödet. Det leder också till lägre ålderspension.

SAP:s partikongress i Sundsvall 1997 slog fast att när den nya pensionsreformen trätt ikraft och verkat en tid så skulle en konsekvensanalys genomföras och nödvändiga justeringar ske.

Det är nu dags att leva upp till det beslutet. Man beslutade också att nivåerna för låg- och medelinkomsttagare skulle ligga väl i paritet med ersättningsnivåerna i ATP-systemet. Det har nu genomförts så många förändringar som påverkar pensionerna negativt.

Partikongressen föreslås besluta:

J92:1 att verka för att en konsekvensanalys genomförs av det reformerade pensionssystemet, samt sjukersättningen

IF Metalls S-förening, Per-Erik Johansson

Umeå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J93

BORÅS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Framtida pensioner

Ett allmänt pensionssystem är ett kontrakt mellan generationer, och sådana kontrakt bryter man inte lättvindigt, skriver Joel Dahlberg i sin bok ”Pensionsbluffen.” Pensionssystemet grundläggande mål har alltid varit att minska fattigdom och ojämlikhet bland äldre. Pensionernas karaktär av långsiktigt åtagande gör att de måste präglas långsiktigt förtroende och hållbarhet. Alla i samhället – såväl unga som gamla – måste kunna lita på pensionssystemets hållbarhet.

Vårt nuvarande pensionssystem ska ha en inriktning som stimulerar till arbete och utveckling. Vårt pensionssystem är så tillkrångligt att det är helt omöjligt att beräkna vad man får i pension. Allt färre arbetar som fast anställd och allt fler arbetar flexiblare än tidigare. Man går från projektarbete till frilans, från anställd till egen företagare, från arbete till a-kassa, till arbete igen, förhoppningsvis. Detta underlättar självklart inte heller överblicken över pensionens storlek.

Framtida pensioner eftersträvar att vi socialdemokrater inför ett nytt pensionssystem i ett politiskt samförstånd. Skriftande riksdagsmajoritet får inte förändra villkor och förväntningar. En framkomlig väg enligt pensionärsorganisationerna är att man slopar premiepensionen och i stället låta pensionsrätterna gå i inkomstpensionen, samt att man använder de pensionsavgifter som i dag går rätt in i statskassan, till att stärka pensionssystemet finansiellt.

Nyligen kunde man ta del av Premiepensionsmyndighetens text i form av att de tror tillväxten blir 1.6 procent per år, vilket skulle resultera i att premiepensionen kommer att växa med 3.5 procent per år. Vi socialdemokrater borde verka för att man skall få en pension som man leva på, vilket inte är fallet idag. Det är därför dags förändra och förenkla pensionssystemet genom att man får en pension som ger en skälig levnadsnivå.

Partikongressen föreslås besluta:

- J93:1 att man slopar premiepensionen och i stället låta pensionsrätterna gå in i inkomstpensionen
J93:2 att den framtida inkomstpensionen skall vara en pension som ger trygghet och god levnadsnivå

Sven-Bertil Lindblom

Borås arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION J94

LULEÅ ARBETAREKOMMUN

Generationsjämlighet

Medborgare födda 1949 fyller 64 år i år. Ser man till ålderspyramiden så är den inte så pyramidal längre. Gruppen mellan 40 år och 69 år sticker ut betänkligt.

Detta leder till att exempelvis i Norrbotten är åldersavgångar i arbetskraften ca 3300 under 2012. Tillträdande ungdomar är endast 2100 och denna klyfta kommer att fortsätta långt efter 2025. Det är en paradox beroende av att matchningen inte stämmer. Ungdomar måste garanteras sysselsättning eller studier. Men trots det kommer det att saknas arbetskraft om utvecklingen fortsätter som nu. Arbetsförmedlingen har tagit fram dessa siffror: ”Exempel på yrken med stora åldersavgångar fram till 2025”:

I dessa yrken pensioneras flest:

Yrken, Andel avgångar i procent av yrkeskåren under åren 2010-2025

Speciallärare	66
Distriktssköterskor	65
Tandsköterskor	61
Lokförare	59
Barnsjuksköterskor	58
Gymnasielärare, yrkesämnen	56
Barnmorskor	55
Biomedicinska analytiker	55
Sjuksköterska, psykvård	54
Tandläkare	54
Lantmästare, trädgårdsingenjör	54
Buss- och spårvagnsförare	52
Ingenjörer, gruv och metall	52
Receptarier	51
Röntgensjuksköterskor	51
Psykologer	51
Administratörer i offentlig förvaltning	50
Driftmaskinister	49
Läkare	47
Operationssjuksköterskor	46
Gymnasielärare, allmänna ämnen	45

Det måste vara ett samhällsintresse att ta tillvara äldre personers kunskaper och kompetens. Att skapa möjligheter för de äldre, som med hjälp av en bättre levnadsstandard under sista delen av förra seklet getts

möjligheten att bibehålla ambition och styrka, att fortsätta i sitt yrke eller finna nya samhällsnyttiga verksamheter. För de som skadats av dålig arbetsmiljö eller på annat sätt inte orkar vara aktiva måste system byggas upp och säkras där man kan få pensioneras tidigare eller få flexibel pensionsavgång. Flexibilitet i systemet är något som måste byggas in då varje människas livsöde skiljer sig från andras samtidigt som våra livsvillkor också är likvärdiga i denna del av världen. Även friska pigga individer skall kunna välja flexibilitet i pensionsavgången så länge vilja och fysiska förutsättningar gör det möjligt. Exempel på frisörer som fortfarande jobbar en dag i veckan vid över nittio års ålder finns, även om det är ovanligt. Som Bodil Jönsson konstaterar i sin bok "När horisonten flyttar sig" måste man ta hänsyn till att människor får mer och mer erfarenheter på sin arbetsplats och i sitt arbete vilket präglar henne och synsättet på liv och arbete. Årsringar läggs till årsringar varje år liksom erfarenhet på erfarenhet. Erfarenheter som nya generationer behöver för att kunna anpassa sina nya kunskaper från skola och kanske universitet till den praktik som råder i arbetslivet. Äldre skulle kunna "trappa ner" genom att vara mentorer till unga nybörjare och lärlingar i utbildningssystemet. Erfarenheter och nya kunskaper skulle gå hand i hand för en effektivare arbetsplats och ett livskraftigt forsknings och utvecklingsarbete.

I Norrbotten är man på landstinget del i ett EU projekt som heter "Best agers" och har som syfte att visa hur man kan ta tillvara 55-plussares kunskaper och erfarenheter på arbetsplatser i företag och företagande. Projektet betraktas som ett strategiskt projekt av EU och innehåller 19 partners i åtta länder kring Östersjön. På samhällsnivån är några av kraven:

- Rensa ut alla inslag av åldersdiskriminering i lagar och förordningar som berör arbetslivet.
- Myndigheter i arbetslivet ska undvika särbehandling enbart på grund av ålder.
- Var föregångare. Engagera äldre personer i riksdags arbete och annan synlig offentlig verksamhet.

Det är slöseri med kunskap och resurser att inte ta tillvara 55-plussarna på arbetsmarknaden, när många både vill och kan arbeta vidare.

Källor: www.nll.se/bestagers, www.best-agersprojckt.eu,

<http://www.cisionwire.se/arbetsformedlingen/r/generationsvaxlingen-2010-2025---1-6-miljoner-pensionsavgangar---brist-pa-arbetskraft-i-manga-kommuner,c539658>

"När horisonten flyttar sig" Bodil Jönsson Brombergs förlag Sthlm 2011.

Partikongressen föreslås besluta:

- J94:1 att kongressen ger S-ledamöterna i pensionsgruppen inom pensionsöverenskommelsen i uppdrag att arbeta för en betydligt mer flexibel pensionsålder än dagens där hänsyn tas till både de som inte orkar eller vill och de som både orkar och vill
- J94:2 att pensioner kan tas ut efter önskemål flexibelt 1-4 dagar i veckan
- J94:3 att problematiken tas upp och uppmärksammas i vårt nya program

Jan-Ivar Johansson

Luleå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J95

UMEÅ ARBETAREKOMMUN

Medborgerlig inkomstpension

Det finns stora problem med dagens pensionssystem. Reglerna är krångliga för den stora delen lönearbetare. Sedan det nya systemet infördes har 70 procent av lönearbetarna bara gjort ett aktivt val eller inget alls, trots att deras fonder eventuellt försämras. Detta, tillsammans med det marknadsanpassade pensionssystemet, är ett slag mot medborgarvärdet.

I enlighet med Riksförsäkringsverkets (RFV) förslag då pensionssystemet ändrades senast föreslår vi att det finns ett längre perspektiv på AP-fondernas roll för att finansiera framtida pensionärer. Även ett mer aktivt ägande av fonderna krävs, som till exempel investeringsfonder för bostadsbyggande och miljömställning.

En regeländring krävs från livslångt pensionssparande till ett införande av en 20/40-regel för att få full pension, där inkomstpensionen baseras på de 20 bästa inkomståren av de 40 åren man har arbetat. Avgifterna och förmånerna i ett sådant system ska vara baserade på de reallöneökningar fackföreningsrörelsen tillkämpar sig, precis som i det nya pensionssystemet, med skillnaden att den nuvarande minusregeln tas bort.

Konsekvensen av minusregeln är att med dagens låga reallöneökningar så minskar pensionen istället för att öka. Vi vill även avskaffa dagens tvingande fondsparande där 2,5 procent av ens pensionsgrundande inkomst måste sparas i premiefonder. Dessa 2,5 procent ska ingå i den resterande inkomstpensionen.

Demokratisk och socialförsäkrad avtalspension. Med denna pensionsreform kommer vi att trygga medborgarnas pensioner i dagens ekonomiska system samtidigt som det blir en sprängbräda till ett jämlikt och klasslöst samhälle.

Partiet har varit tydliga med att dagens pensionssystem slår orättvist och får konsekvenser som inte är rimliga i ett välfärdsland som Sverige. Partiet vill hitta en ny pensionslösning som håller över tid och de vill göra detta i nära dialog med fackföreningsrörelsen.

Partikongressen föreslås besluta:

- J95:1 att en konsekvensanalys genomförs av det reformerade pensionssystemet där nedanstående attsatser ingår
- J95:2 att införa en 20/40-regel där pensionen baseras på de 20 bästa åren av 40 arbetsverksamma år
- J95:3 att aktivare, tydligare och mer långsiktiga regler för AP-fonderna införs till förmån för pensionärerna
- J95:4 att använda AP-fonderna som investeringsfonder för att främja socialt och ekonomiskt välstånd
- J95:5 att avskaffa PPM-systemets privata fondsparande i inkomstpensionen
- J95:6 att reallönebaserade pensionsavgifter och förmåner där minusregeln på 1,6 procent avskaffas

Alejandro Caviedes

Umeå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J96

FINSPÅNGS ARBETAREKOMMUN

Obligatorisk utbetalning av bostadstillägget

Vi vet idag att det är en mycket stor grupp äldre pensionärer som av olika anledningar inte söker bostadstillägg. En orsak är att man ser tillägget som ett socialbidrag i stället för en rättighet som ingår i pensionssystemet. Det är ett mycket stort kapital som fryser inne, ett kapital som verkligen är behövligt för den ekonomiskt svaga gruppen. Det är en rättighet som man inte får ta del av på grund av ett system som inte fordrar att våra gamla måste söka pensionstillägget. En rättighet, som är med i pensionssystemet, bör obligatoriskt utbetalas till berättigad pensionär.

Vi ser att ansökningssystemet inte fungerar för våra gamla. Därför bör det ändras till ett uppdrag för en myndighet att kontrollera den enskildes ekonomi. Jag anser att vi är registrerade inom olika områden och det måste finnas möjligheter att se vilka som är berättigade till bostadstillägg och därmed obligatorisk utbetalning. Därför bör Socialdemokraterna ta upp frågan vid partikongressen.

Partikongressen föreslås besluta:

J96:1 att Socialdemokraterna arbetar för att de pensionärer som är berättigade till bostadstillägg ska få detta genom en obligatorisk utbetalning

Ulla Johansson

Finspångs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J97

HÖGANÄS ARBETAREKOMMUN

Pension före 65

Sveriges pensionärer har på ett ekonomiskt tungt sätt bidragit till att sanera de lån som en borgerlig regering medverkade till i viss samverkan med en avreglerad låneverksamhet hos bankerna i Sverige. Nu är det hög tid att ge tillbaka från pensionärerna inlånade pengar genom sänkt pension. Pensionärer får rätt till sin intjänade pension oavsett vem pensionären lever ihop med.

Partikongressen föreslås besluta:

J97:1 att återställa den minskade pensionsnivån för pensionärer som är gift och lever tillsammans med sin make/maka som fortfarande är förvärvsarbetande

Arne Lundh

Höganäs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J98

KARLSHAMNS ARBETAREKOMMUN

Pension och oregelbunden arbetstid

Oregelbunden arbetstid och arbete på obekväma tider ökar i takt med att kraven på tillgänglighet blir allt högre. Människor förväntas jobba dygnet runt och liten hänsyn tas till fritid och familjeliv.

Personalinskränkningar i besparings- och effektiviseringssyfte tär på de anställda och möjligheten att ta ledigt minskar. Stressymptom är vanliga men ibland svåra att upptäcka. Hälsoriskerna är bekräftade av forskning på många områden, bl. a. har sömnforskare sedan länge varnat för vad sömnstörningar kan ställa till med vad gäller hjärt-kärlsjukdomar, magproblem, fetma och även cancer. Nu kommer ytterligare en rapport, denna gång från arbetsmiljöverket om risken för hjärtinfarkt vid arbete på oregelbundna tider. Här nämns trafikpersonal men även personal inom vård och omsorg som riskbranscher. Jag vill dock uppmärksamma även industrin där det förekommer en oändlig massa former av arbete på oregelbundna och obekväma tider.

Partikongressen föreslås besluta:

J98:1 att partiet arbetar för att möjliggöra tidigare pensionsavgångar för de som jobbat oregelbunden arbetstid. Exempelvis kan en avräkning motsvarande den förkortning av veckoarbetstid som tillämpas vid de olika arbetstidsmodellerna. Detta bör kunna ske med kompensation för det inkomstbortfall som orsakas av en tidigare pensionering

Ingvar Andersson

KarlsHAMNS arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J99

GÖTEBORGS PARTIDISTRIKT

Pensioner

Pensionssystemet ska vara sådant att det ger ekonomisk trygghet för landets löntagare efter det att de lämnat sitt aktiva arbetsliv. Pensionsuppbyggnaden som gjordes på 90-talet skulle leda till ett bättre och säkrare pensionssystem i Sverige. Efter att sett hur ekonomin utvecklats på senare år så kan man konstatera att vårt pensionssystem inte är hållbart över tid och att något måste göras. Pensionssystemet behöver ses över och reformeras för att säkra tryggheten för framtida pensionärer. Risken är uppenbar att kommande generationer inte kommer att finna en försörjning i den allmänna pensionen. Det leder till att eget pensionssparande, tjänstepension och höjd pensionsålder blir nödvändiga för att få tillräcklig försörjning. Arbetslöshet, otrygga anställningar och låga löner gör det svårare att tjäna in sin pension. Därmed blir också pensionen en klassfråga.

Vi står inför omfattande utmaningar när befolkningen blir allt äldre. Vid förra sekelskiftet blev endast ca en tiondel av befolkningen äldre än 65 år. Om 30 år kommer en fjärdedel av Sveriges befolkning att vara över 65 år. Det ställer nya krav på hur vi organiserar samhället och våra liv.

Rådande pensionssystem bygger på ett antal olika hörnstenar, en är antalet förvärvsarbetande i befolkningen och dels på de avgifter vi själva betalar in till det allmänna pensionssystemet. De avgifter som inbetalas av den enskilda till det reformerade pensionssystemet överstigande 7,5 basbelopp går idag inte in i pensionssystemet utan över till det allmänna skattesystemet. Dessa avgifter motsvarar idag ett värde på 20 miljarder kronor. Trovärdigheten i våra transaktionssystem måste vara hög. Avgifter som betalas in skall gå till det som är avsikten och inte till något annat.

Partiets extrakongress 2011 fastslog att socialdemokraterna ska ta initiativ till en ordentlig utvärdering av pensionssystemet i samtal med de fackliga organisationerna för att sedan ta upp med regeringen vilka justeringar som behöver göras. För att pensionssystemet ska vara hållbart över tid behöver strävan också vara att skapa breda lösningar som kan accepteras av andra partier. Socialdemokraterna i Göteborg menar att det är angeläget att detta arbete blir gjort.

Partikongressen föreslås besluta:

- J99:1 att se över pensionssystemet och reformera det så att det blir hållbart nu och i framtiden
- J99:2 att på sikt överföra avgifterna i sin helhet till det reformerade pensionssystemet. För att trygga och säkra pensionerna
- J99:3 att höja avsättningen till den framtida pensionen

Göteborgs partidistrikt

MOTION J100

LILLA EDETS ARBETAREKOMMUN

Pensionssystemet

Pensionsuppgörelsen som gjordes på 90-talet skulle leda till ett bättre och säkrare pensionssystem i Sverige. Efter att sett hur ekonomin utvecklats på senare år så kan man konstatera att vårt pensionssystem inte är hållbart över tid och att något måste göras.

Det blir svårt för de flesta att kunna leva på en pension som motsvarar mellan 50-60% av tidigare lön. För många innebär det att behöva leva på bidrag på ålderns höst trots ett helt liv av arbete och betalning av skatt. Idag betalar man in 18,5% av sin lön till inkomstpension och de som har kollektivavtal också ca 4,5 % inbetalt av sina arbetsgivare.

Partikongressen föreslås besluta:

- J100:1 att se över pensionssystemet och reformera det så att det blir hållbart nu och i framtiden
J100:2 att höja avsättningen till den framtida pensionen

Carlos Rebelo Da Silva

Lilla Edets arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J101

SIGTUNA ARBETAREKOMMUN

Pensionärers röster avgör valet 2014

Vårt parti förlorade regeringsmakten i riksdagsvalet 2006 och förlusten upprepades även vid valet 2010. Mycket av det goda samhälle vi skapat under många års hårt, politiskt arbete, har förlorats eller förändrats till det sämre under de dryga sex år som borgarna hittills haft makten. Ett ytterligare förlustval skulle vara en katastrof för vårt land och för vårt parti.

Våra egna och andras valanalyser har visat att orsaken till våra förluster till stor del beror på att den stora pensionärsgruppen inte röstat som tidigare. En del har bytt parti men ännu fler har valt soffan och detta slår lika hårt mot oss. Pensionärerna litar inte längre på oss eller är i varje fall osäkra på vår politik. Varför?

Ja, tittar man närmare på detta förstår man missnöjet. Den statliga pensionen hade innan valet 2006 reellt inte ökat något på 15-16 år medan lönerna reellt ökat över 40 % under samma tid. Självklart har vi ingenting emot att löntagarna får bättre villkor, men lika självklart kan vi inte låta pensionärerna sacka efter. Levnadskostnaderna slår lika hårt mot både löntagare och pensionärer. I uppgörelsen om vårt nya pensionssystem sades klart att pensionärerna ska ha del av samhällets ekonomiska utveckling. Med

nuvarande ordning blir pensionärsgruppen fattigare för vart år som går. Och den borgerliga pensionärsskatten spär på fattigdomen ytterligare.

I valet 2010 var antalet röstberättigade pensionärer över 1,7 miljoner och gruppen kommer vid valet 2014 att närma sig 2 miljoner. Att inte få vår del av dessa röster innebär katastrof för vårt parti.

Seniorutskottet i Socialdemokraterna Stockholms län består av nuvarande eller tidigare politiker i riksdag, landsting och kommuner, ledande företrädare för partiet närstående organisationer m.fl. Vi har arbetat i över 10 år och noga behandlat pensionärers situation. Vi är fast övertygade att nedanstående åtgärder är nödvändiga före en valvinst 2014. Vi är eniga i våra förslag.

Partikongressen föreslås besluta:

- J101:1 att den orättvisa beskattningen av pensionsinkomster avskaffas
- J101:2 att pensionssystemet snarast ses över. Pensionärerna måste garanteras utlovad del av samhällets ekonomiska utveckling
- J101:3 att all diskriminering av äldre människor förbjuds. Vårt land ligger i detta avseende tyvärr sämre till än flertalet andra länder i t.ex. EU

Thore Nyman

Sigtuna arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J102

LUNDS ARBETAREKOMMUN

Reformera pensionssystemet

Pensioner måste vara långsiktiga. Ett av problemen med det gamla ATP-systemet var att det var förmånsbestämt och det fanns en oro för att det inte skulle hålla för framtiden. En av styrkorna med dagens pensionssystem är därför att det är självfinansierat genom att tillgångar och skulder ska balanseras. Genom att arvsvinster delas ut, delningstal anpassas till förväntad genomsnittslivstid och att det finns en broms i systemet. Således kommer systemet att överleva en lång tid framöver – men kommer det att ge pensionärerna en tillräcklig pension?

Vi lever längre nu än vad som förespåddes när systemet konstruerades. Detta gör att pensionen för en 65-åring blir lägre än vad man trodde 1995. Till det ska läggas att medellivslängdens ökning inte är jämnt spridd över befolkningen. Spridningen i medellivslängd är stor och har dessutom ökat. De med högre utbildning lever längre än de med lägre utbildning och tunga arbeten. Detta beror troligtvis på att de med lägre utbildning oftare arbetar i en miljö som i högre grad sliter ut dem jämfört med den arbetsmiljö som råder för den med högre utbildning. Detta medför också att de personerna lämnar arbetsmarknaden tidigare än de högutbildade. Man kan därmed konstatera att bättre hälsa och längre livslängd inte kommer alla till del. För stora grupper har det inte skett någon förändring varför det för de grupperna blir svårt att

arbeta ännu fler år för att finansiera pensionerna. Många kan idag inte ens arbeta till sin 65-årsdag varför kravet om att arbeta längre knappast är realistiskt för dessa personer.

Det är inte heller orimligt att anta att många av de yrkesarbetande kommer att vilja gå i pension vid 65 års ålder trots en ökad medellivslängd. Inte heller är det orimligt att dessa personer kommer att vilja ha lika hög pension som om de hade arbetat två år till. Ett sätt att finansiera detta är att luta sig tillbaka och hoppas på börsens utveckling. Om börsen går bra kan premiepensionerna ge ett rikligt tillskott till den statliga pensionen. Detta har dock inte hänt sedan systemet startades 2000 varför det kan ses som ett otillräckligt system. En annan lösning är att istället höja pensionsavgifterna vilket givetvis är problematisk eftersom det bland annat begränsar löneutrymmet i motsvarande grad. Det löser inte heller orättvisan i att det är stor spridning mellan grupper när det gäller att kunna arbeta även i hög ålder.

Eftersom möjligheterna till att arbeta är olika genom livet måste flera åtgärder genomföras. Det kan röra sig om bättre arbetsmiljö, vidareutbildning, rehabilitering och tryggare anställningar. Men även pensionssystemet borde kunna ta hänsyn till de ojämlikheter i hälsa som finns så att personer inte blir förfördelade på grund av att de inte har högre utbildning eller på grund av att de har arbete som sliter mer på kroppen än andra. Även sjukdom och arbetslöshet är ojämnt fördelad och klart mer frekvent förekommande inom LO-kollektivet.

När livslängden ökar, och därmed delningstalen, bör även oförskylld frånvaro från jobbet på grund av sjukdom och arbetslöshet ge pensionsrätt lika länge som man har laglig rätt att behålla sitt jobb inför pensioneringen. Detta kan uppnås genom att bakomliggande inkomst är pensionsgrundande även när man uppbär sjukpenning eller arbetslöshetsersättning. Dessutom måste den bakomliggande inkomsten uppräknas med inkomstbasbeloppet och inte som idag prisbasbeloppet.

Ett annat problem med pensionsreformen är att den har lett till en ökad privatisering och individualisering av ansvaret för den egna pensionen efter avslutat yrkesliv. Att premiepensionen innehåller ett överflöd av valbara fonder ger en stor spridning i pensionsutfallet, även för personer med likartade yrkesliv och inkomster, endast på grund av att de har valt olika fonder. Det rimliga vore istället att en sammanhållen förvaltning av premiepensionen infördes, förutsatt att den delen av systemet ska finnas kvar. Det bör i vart fall införas en möjlighet till en traditionell pensionsförsäkring som alternativ till en ren fondförsäkring för den som så önskar.

Systemet måste ta hänsyn både till de grupper som vill och kan arbeta efter 65 års ålder och till de som inte kan det. Samtidigt måste insatser göras i arbetslivet för att fler ska kunna och vilja arbeta längre. En höjd pensionsålder kan möjliggöras om den kombineras med en förtidspensionering värd namnet, den som av olika skäl inte kan fortsätta arbeta borde kunna få en förtidspension som motsvarar den nivå man hade fått i pension om man hade arbetat fram till sin pensionsålder. Vidare krävs ett reformprogram för ett tryggt och säkert arbetsliv och en sjukförsäkring som ger ordentlig trygghet för den enskilde. Under de förutsättningarna kan det finnas stöd för en överenskommelse om en höjd pensionsålder.

Partikongressen föreslår besluta:

- J102:1 att Socialdemokraterna arbetar för att reformera pensionssystemet så att det ger en skälig inkomsttrygghet för äldre och bidrar till solidariteten mellan olika grupper i samhället
- J102:2 att Socialdemokraterna arbetar för att reformera pensionssystemet så att systemet tar hänsyn till de ojämlikheter i hälsa som finns så att personer inte blir förfördelade på grund av att

- de inte har högre utbildning eller på grund av att de har arbete som sliter mer på kroppen än andra
- J102:3 att Socialdemokraterna arbetar för att även oförskylld frånvaro från jobbet på grund av sjukdom och arbetslöshet ska ge pensionsrätt lika länge som man har laglig rätt att behålla sitt jobb inför pensioneringen
- J102:4 att Socialdemokraterna arbetar för att det är den bakomliggande inkomsten som är pensionsgrundande även när man uppbär sjukpenning eller arbetslöshetsersättning
- J102:5 att Socialdemokraterna arbetar för att en begränsning av antalet valbara fonder i nuvarande system införs
- J102:6 att Socialdemokraterna arbetar för att en sammanhållen förvaltning av premiepensionen införs
- J102:7 att en möjlighet till val av en traditionell pensionsförsäkring som alternativ till en ren fondförsäkring införs för den som så önskar

Anna-Lena Hogerud, Gunnar Jönsson och Anders Almgren
Lunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J103

NYNÄSHAMNS ARBETAREKOMMUN

Revidering av pensionssystemet

Pensionsöverenskommelsen från 1990-talet grundades på premisser som inte längre stämmer med verkligheten. De alltför optimistiska tillväxtprognoserna och de demografiska förändringarna bidrar till en fortgående urholkning av systemet. Man förutsåg inte hur mycket livslängderna skulle öka och att ungdomarnas inträde i arbetslivet har senarelagts avsevärt.

Under tiden har reallönerna rusat och pensionerna har praktiskt taget stått stilla. T.ex. uppvisar utvecklingen mellan löner och garantipensionen en eftersläpning av 20% och gapet fortsätter att växa. Om 35 år kommer garantipensionsnivån att ha halverats.

Om inte utvecklingen bryts kommer framtidens pensionärer 2017 få 50% av genomsnittslönen mot dagens 60% i pension.

Inte undra på att tilltron till systemet sviktar och att de som har möjlighet ser över sitt hus. Allt fler svenskar tecknar privata pensionsförsäkringar för att trygga sin ålderdom. Konsekvenserna för det solidariska samhällsbygget går inte att förutse men det är inte svårt att förstå att förändringar är nödvändiga. Pensionerna är en avgörande del av den svenska välfärdsmodellen och vi kan inte passivt stå vid sidan och betrakta en modell som har problem att leva upp till sina löften.

Partikongressen föreslår besluta:

- J103:1 att verka för att arbetet med en grundlig översyn av nuvarande pensionssystem skyndsamt påbörjas

Stephanie Listerdal

Nynäshamns arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J104

VÄSTERÅS ARBETAREKOMMUN

Rovdriften på pensionssparare

Eftersom allt fler nya jobb skapas i mindre företag utan kollektivavtal har marknaden för försäkringsförmedlare vuxit snabbt i Sverige. Här finns inte heller något förbud mot att försäkringsbolagen betalar provision till försäkringsmäklare som det gör i våra nordiska grannländer. Dessa förutsättningar har lett till att tusentals tjänstemän i mindre och mellanstora företag har blivit lurade på mer än en tredjedel av sitt pensionskapital av försäkringsförmedlare.

Försäkringsförmedlare presenterar sig gärna som opartiska rådgivare men är egentligen försäljare. Företag som saknar kollektivavtal bjuder in försäkringsförmedlare som får provision från olika försäkringsbolag och låter dem sköta företagets pensioner och försäkringar. Alla anställda erbjuds individuell rådgivning och det är en mycket vinstgivande affärsidé. Först betalar kunden avgift på pensionskapitalet för att få friheten att själv välja hur pengarna ska förvaltas. Sedan erbjuds kunden att slippa hålla på med att placera sina pensionspengar och betalar en gång till för det. Det kan försäkringsförmedlaren ordna genom en fond-i-fond-lösning. Det är svårt att få reda på hur mycket mera man betalar i kronor i avgifter på pensionskapitalet och andra dolda avgifter. På ett normalstort pensionskapital blir det mer än en halv miljon innan man går i pension. Tänk om den nyblivne pensionären fick en räkning på förvaltningskostnaden, då skulle det bli en chock, men nu tas ett antal tusenlappar varje år från pensionskapitalet och då märks det inte så mycket att det växer långsammare.

Unionen och andra fackförbund har tillsammans med Svenskt Näringsliv byggt ITP-pension för 1,8 miljoner tjänstemän för att de ska få så mycket pension som möjligt för pengarna utan mellanhänder och onödiga avgifter. Företagen betalar in premier till Collectum och de anställda väljer hur pengarna ska förvaltas. Eftersom vi är 1,8 miljoner så har vi lyckats pressa avgifterna långt under den nivå som ett storföretag skulle kunna ordna åt sina anställda på egen hand gentemot försäkringsbolagen.

Det finns många fördelar med kollektivavtal, men den största ekonomiska vinsten gör våra medlemmar på att ha tjänstepension genom kollektivavtal, för att avgifterna blir så mycket lägre.

Partikongressen föreslås besluta:

J104:1 att jämförpriser på tjänstepension lagstadgas, på samma sätt som effektiv ränta på lån ska redovisas, så att alla kan se vilka avgifter man betalar till den som förvaltar pengarna

Gunilla Bäcklund

Västerås arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J105

ESKILSTUNA ARBETAREKOMMUN

Sänkning av grund- och garantipension för äkta makar

Som socialdemokrater anser vi att det skall råda ekonomisk jämställdhet mellan människor och det oavsett om man är ensamstående, sammanboende eller gift. År 1974 tog man bort sambeskattningen av inkomst för äkta makar. Var och en skulle betala skatt i relation till den egna inkomsten.

Oavsett civilstånd – oavsett kön – betalar människor till sin kommande pension. Grundbeloppet för pensionärer är satt till ett lika belopp för alla, men om man är gift minskar grundbeloppet med mellan 843 – 873 kr i månaden beroende på åldern (2012). Om människor som lever som ensamstående gifter sig, minskas alltså deras grundpension med sammanlagt minst 1 686 kronor i månaden. Detta är ett mycket kännbart inkomstbortfall. Det drabbar dessutom oftast kvinnor med låg pension, för det handlar inte om någon procentuell minskning, utan det är just – 843 eller 873 kronor.

Genom förändringen av pensionen inför 2003 har man dolt ovanstående fakta. ”Ålderspensionen”/tilläggs pensionen består fortfarande av två delar, grundpensionen enligt ovanstående och ATP-pensionen enligt särskild beräkning. Att det blir lägre pension för gifta än för ogifta är lätt att se. Varför denna avgift eller skillnad?

Allra hårdast drabbas pensionärer som enbart har garantipension. Här är den lägsta pensionen 7 810 kronor för ogifta och 6 967 kronor för gifta. Detta betyder att ett äkta par får 1 686 kronor mindre i månaden eller 20 232 kronor mindre per år. Allt detta är ett ytterst orättvist system och diskriminerande mot en speciell grupp människor i vårt samhälle. Varför skall människor betala 10 116 kronor per person och år för att de är gifta eller vill gifta sig.

Partikongressen föreslås besluta:

- J105:1 att denna sänkning, enligt en gammal lag från 1913, med det snaraste tas bort
- J105:2 att grund- och garantipensionen betalas ut i sin helhet till alla pensionärer oavsett civilstånd
- J105:3 att motionen behandlas på Socialdemokratiska partiets ordinarie partikongress och se till att dess orättvisor rättas till

Doris Jansson och Günter Kramer

Eskilstuna arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J106

ÄLMHULTS ARBETAREKOMMUN

Utred och förbättra pensionssystemet

När det nuvarande pensionssystemet genomfördes utlovades bl a att nivån på pensionen skulle bli i stort sett densamma som i ATP-systemet. Bromsen som infördes sades vara en säkerhetskonstruktion som förmodligen aldrig skulle utlösas. Premiépensionssystemet skulle ge möjlighet att surfa på framgångsvågen genom att byta fonder och öka sin pension.

Nu några år efter införandet ser vi att pensionsnivån i de första fall är mycket lägre än i det gamla systemet. Bromsen är inte enbart en teoretisk konstruktion utan en realitet. Under 2011 sänktes pensionerna kraftigt. När det gäller premiépensionen visar det sig att en stor majoritet har svårt att välja mellan ca 800 olika fonder med varierande avgifter och utfall. De stora vinnarna på det systemet är alla fondförvaltande företag som tjänar stora pengar som i sin tur under de 30 till 40 år av intjänande gröper ur det totala kapitalet och försämrar den utgående pensionen. Valfriheten har inte utnyttjats på det sätt som det var tänkt.

Det är därför dags att göra en total översyn av hela systemet så att det löfte som gavs vid införandet infrias i större utsträckning än vad som är fallet idag.

Partikongressen föreslås besluta:

- J106:1 att ta initiativ till en utredning av det nuvarande pensionssystemet i motionens syfte
- J106:2 att verka för att det nuvarande premiépensionssystemet avskaffas och att intjänade belopp tillförs inkomstpensionen till respektive löntagare

Göran Borg och Monica Haider

Älmhults arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J107

VÄXJÖ ARBETAREKOMMUN

Utred och förbättra pensionssystemet

När det nuvarande pensionssystemet genomfördes utlovades bl.a. att nivån på pensionen skulle bli i stort sett densamma som i ATP-systemet. Bromsen som infördes sades vara en säkerhetskonstruktion som förmodligen aldrig skulle utlösas. Premiépensionssystemet skulle ge möjlighet att surfa på framgångsvågen genom att byta fonder och öka sin pension.

Nu några år efter införandet ser vi att pensionsnivån i de flesta fall är mycket lägre än i det gamla systemet. Bromsen är inte enbart en teoretisk konstruktion utan en realitet. Under 2011 sänktes

pensionerna kraftigt. När det gäller premiepensionen visar det sig att en stor majoritet har svårt att välja mellan ca 800 olika fonder med varierande avgifter och utfall. De stora vinnarna på det systemet är alla fondförvaltande företag som tjänar stora pengar som i sin tur under de 30 till 40 år av intjänande gröper ur det totala kapitalet och försämrar den utgående pensionen. Valfriheten har inte utnyttjats på det sätt som var tänkt.

Det är därför dags att göra en total översyn av hela systemet så att de löften som gavs vid införandet infrias i större utsträckning än vad som är fallet idag.

Partikongressen föreslås besluta:

- J107:1 att ta initiativ till en utredning av det nuvarande pensionssystemet i motionens syfte
J107:2 att verka för att det nuvarande premiepensionssystemet avskaffas och att intjänade belopp tillförs inkomstpensionen till respektive löntagare

Göran Borg och Monica Haider

Växjö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J108

BJUVS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Värdesäkring av pensioner

Vi ser idag att pensionernas värde under flera år haft en betydligt sämre utveckling än den allmänna lönenivån i landet. Speciellt under åren 2009 – 2011 urholkades värdet på pensionerna. Pensioner är i allmänhetens ögon inestående lön men har stadigt halkat efter den normala löneutvecklingen i riket.

Många äldre har idag svårt att få ekonomin att gå runt och måste söka äldreförsörjningsstöd något som många drar sig för att göra då de arbetat ett helt liv och då varit självförsörjande. Det finns ingen rättvisa i att efter ett långt och strävsamt arbetsliv vara tvungen att söka försörjningsstöd för sitt normala uppehälle!

Partikongressen föreslås besluta:

- J108:1 att partiet verkar för att värdesäkra pensionerna

Walter Steffert

Bjuvs arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION J109

SVEDALA ARBETAREKOMMUN

Värna pensionerna

Vi står inför omfattande utmaningar när befolkningen blir allt äldre. Vid förra sekelskiftet blev ca en tiondel äldre än 65 år. Om 30 år kommer en fjärdedel av Sveriges befolkning att vara över 65 år. Det ställer nya krav på hur vi organiserar samhället och våra liv. Den alltmer växande äldre befolkningen tas till intäkt för att pensionerna i framtiden inte kommer att räcka till alla pensionärer och som ett led i detta diskuteras det bl.a att höja pensionsåldern.

Statsminister Reinfeldt har föreslagit 75 år som en lämplig pensionsålder, den som råder idag 61-67 år. Rådande pensionssystem bygger på ett antal olika hörnstenar, en är antal förvärvsarbetande i befolkningen och dels på de avgifter som betalas in till det allmänna pensionssystemet.

De avgifter som inbetalas till det reformerade pensionssystemet överstigande 7,5 basbelopp går idag inte in i pensionssystemet utan över till det allmänna skattesystemet.

Dessa avgifter motsvara idag ett ungefärligt värde av 20 miljarder kronor per år. Trovärdigheten i våra transaktionssystem måste vara hög. Avgifter som betalas in skall gå till det som är avsikten och inte till något annat.

Det måste finnas raka rör mellan avgift och förmån. Partierna som står bakom pensionsuppgörelsen har ofta uttryckt sig som ovan.

Partikongressen föreslås besluta:

J109:1 att besluta att på sikt överföra avgifterna i pensionssystemet i sin helhet till det reformerade pensionssystemet. För trygga och säkra pensioner

Ronny Olander

Svedala arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J110

MOTALA ARBETAREKOMMUN

Översyn av pensionssystemet

Under den senaste tiden har det allmänna pensionssystemet och pensionärernas ekonomiska situation kommit i fokus på olika sätt. Det har fram för allt gällt nedräkningen av ålderspensionen och beskattningen av pensionärerna. Indexeringen av pensionerna och det faktum att bromsen slagit till har lett till att pensionärernas bruttoinkomster minskat. Samtidigt har lönerna för de förvärvsarbetande ökat.

Under åren 2010-2011 sänktes inkomstpensionerna med 7 procent samtidigt som lönerna höjs i genomsnitt ca 5 procent.

Inkomstklyftorna mellan pensionärerna och de förvärvsarbetande har ökat sedan ett par decennier tillbaka. Utvecklingen motiverar en utvärdering och översyn av det nya pensionssystemet. Blev det som det var tänkt? Har de riktlinjer som fastställdes av riksdagen för drygt 15 år sedan fått avsett genomslag vid regleringen av våra pensioner?

Regeringen tillsatte i april 2008 en pensionsgrupp (S 2007:F) med representanter för de 5 politiska partier som står bakom pensionsöverenskommelsen. Pensionsgruppens uppgift är att ”värna pensionsöverenskommelsen och dess grundläggande principer” I det ligger att gruppen skall samråda om frågor som rör reformen och vid behov bereda och ta initiativ till justeringar i regelsystemet. En självklar uppgift borde då vara att följa upp resultatet av reformen och dess effekter. En sådan uppföljning har emellertid inte gjorts och är enligt vad som är känt heller inte planerad. Det är hög tid att en sådan uppföljning påbörjas.

Partikongressen föreslår besluta:

- J110:1 att en sådan uppföljning påbörjas
- J110:2 att pensionssystemet ses över
- J110:3 att pensionärernas skatteförhållande ingår i uppdraget

Ragnhild Wärm

Motala arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J111

MALMÖ ARBETAREKOMMUN

Översyn av pensionssystemet

När riksdagen efter en dramatisk omröstning våren 1959 antog ATP-reformen började människors rädsla för livet som pensionär klinga av. Många fortsatte ha ångest för själva slutet, men de behövde inte längre oroa sig för ett åldrande i fattigdom. På 2010-talet är rädslan för den egna pensionen tillbaka. Utvecklingen har inte gått framåt. Den har retirerat. Ingen svensk kan längre veta – eller ens gissa – hur stor deras pension blir.

Den välmotiverade känslan av otrygghet symboliseras av det årliga kuvertet i orange färg. Vi betraktar den chockerande låga summan med stora ögon och tänker: Det kan inte vara sant. Och nästa fråga blir: Hur ska en person som arbetat hela livet kunna försörja sig på den allmänna pensionen?

Alla har numera förstått att det nya pensionssystemet, beslutat av riksdagen 1998, är en svindel som klubbades utifrån förutsättningar om evig börsuppgång. Systemet är underfinansierat, pensionsmyndigheten förutspår kontinuerligt sjunkande pensionsnivåer de närmaste 40 åren. Avsikten med det reformerade pensionssystemet var att skapa ett ekonomiskt stabilt system som samtidigt ger

ekonomisk trygghet för pensionärerna. Detta har inte infriats. Pensionerna utvecklas till en ångestbomb med fördröjd utlösning.

Tystnaden som omger pensionssystemet, en klassisk och grundläggande samhällsfråga, är besvärande. Men nu avslöjar ekonomer plötsligt att deras yrkeskår undanhållit sanningen. Aktiemarknaden har i själva verket aldrig varit den långsiktigt bästa sparformen. Det bara verkade så under några guldkantade decennier. Pensionsreformens grundprinciper var en svindel.

Idag är vi många drabbade som ifrågasätter ”det nya” pensionssystemet. Premiepensionerna, som skulle rädda systemet, är ett fiasko. Tillväxten i myllret av fonder är så lågt att de nu drar ner den totala pensionen. Bara två procent av de unga som tillkommer bemödar sig att välja sparfond. Det har byggt ett system som i sig självt är stabilt, men som för medborgarna innebär otrygghet och fullständig frånvaro av förutsägbarhet.

Så därför: Det behövs en bred översyn och utvärdering av det allmänna pensionssystemet. Och en bred folkdiskussion för ett pensionssystem som skapar den trygghet folk ska ha. Det tog femton år från första utredningen om ATP till det färdiga beslutet. Pensionsfrågor är tröga. Det är hög tid att börja om.

Partikongressen föreslår besluta:

- J111:1 att ge partistyrelsen i uppdrag att ta initiativ till genomförandet av en bred översyn och utvärdering av det nuvarande allmänna pensionssystemet
- J111:2 att med detta som underlag skapa en bred och folklig diskussion inför ett kommande beslut om ett bättre pensionssystem

Jan Svärd och Anita Aagesen-Svärd

Malmö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

ALLA BARN HAR RÄTT TILL EN BRA UPPVÄXT

Partistyrelsens utlåtande över motionerna J112:1, J113:1, J114:1, J114:2, J114:3, J115:1, J116:1, J116:2, J116:3, J117:1, J117:2, J118:2, J118:3, J119:1, J119:2, J119:3, J120:1, J121:1, J121:2, J121:3

UJ3 Utlåtande ekonomisk trygghet för familjer med barn

Det är barnen som står i centrum för den socialdemokratiska familjepolitiken. För att alla barn ska få en bra start i livet, kunna utvecklas och förverkliga sina drömmar, krävs insatser på många olika områden. Sverige är ett av de länder i världen där barn har de bästa förutsättningarna att växa upp. Det är ingen slump – en generös och flexibel föräldraförsäkring och en väl utbyggd förskola av hög kvalitet, tillsammans med kostnadsfri mödra- och barnhälsovård och generella barnbidrag lika för alla, har bidragit till att Sverige ligger i topp när det gäller såväl barns hälsa som kvinnlig förvärvsfrekvens. Men detta är inget vi kan ta för givet. Familjepolitiken måste ständigt utvecklas för bättras för att möta nya tiders förutsättningar och krav.

De ekonomiska stöden till barnfamiljerna är en grundläggande del i den svenska familjepolitiken. Föräldraförsäkringen, men också barnbidrag, underhållsstöd och bostadsbidrag, bidrar till att de allra flesta familjer med barn har en rimlig ekonomisk situation. Samtidigt visar undersökningar att barnfattigdomen i Sverige ökar. Det gäller inte minst de ensamstående föräldrarna som alldeles för ofta har en pressad ekonomisk situation. Det bästa sättet att bekämpa barnfattigdomen är att se till att föräldrarna ges möjlighet att arbeta. Både barnbidraget, som går till alla barn, och de riktade stöden, som bostadsbidrag och underhållsstöd, är viktiga komplement.

Ett viktigt syfte med barnbidraget, flerbarnstillägget och studiebidraget är ekonomisk utjämning och ökad ekonomisk trygghet för barnfamiljer under den period när försörjningsbördan är som allra störst. Barnbidraget går till alla barn, oberoende av föräldrarnas inkomster. Det är därmed en del av det generella välfärdssystem som är det bästa sättet att minska klyftorna i samhället. Barnbidraget för inte heller med sig några negativa marginaleffekter, eftersom barnbidraget inte påverkas av föräldrarnas inkomster eller utgifter. På det sättet blir barnbidraget inte heller utpekande. Det är också enkelt och billigt att administrera.

Barnbidraget, flerbarnstillägget och studiebidraget är viktiga för barnfamiljernas ekonomi. Flerbarnstillägget höjdes 2010 men barnbidraget och studiebidraget har inte höjts sedan 2005. I det socialdemokratiska budgetförslaget för 2013 föreslås därför en höjning av barnbidraget och studiebidraget med 100 kronor per barn och månad. Det är ett välkommet tillskott för barnfamiljerna samtidigt som det förstärker inslaget av generalitet i stödet till barnfamiljerna. I ekonomiskt oroliga tider är förstärkt köpkraft för barnfamiljerna viktigt för såväl samhällsekonomin som för barns uppväxtvillkor.

Av Sveriges närmare två miljoner barn har ungefär en fjärdedel separerade föräldrar. Självklart har bägge föräldrarna även efter separationen ekonomiskt ansvar för barnet. Om barnet inte bor växelvis hos föräldrarna ska den förälder där barnet inte bor betala underhållsbidrag. Hur stort underhållsbidraget ska vara beror på barnets behov och föräldrarnas ekonomi. De flesta kommer själva överens om hur underhållsbidraget ska se ut och tecknar avtal om det.

Om den förälder som ska betala inte gör det, eller inte kan göra det, har barnet rätt till underhållsstöd, som betalas ut av Försäkringskassan. Maxnivån för underhållsstöd är 1 273 kronor per barn och månad. Detta belopp ska inte blandas samman med underhållsbidraget, som alltså baseras både på barnets behov och på föräldrarnas ekonomi.

Nivån på underhållsstödet har legat still en längre tid. För att förbättra den ekonomiska situationen för ensamstående föräldrar föreslog Socialdemokraterna i budgetmotionen för 2013 att underhållsstödet skulle höjas. Det skulle förbättra situationen för många av de familjer som har det allra tuffast ekonomiskt. Det kan finnas ytterligare frågor inom underhållsstödet som skulle behöva förändras för att stödet ska motsvara dagens förutsättningar och krav. Därför bör underhållsstödet utredas.

De familjer som har låga inkomster kan få bostadsbidrag. Storleken på bidraget är beroende av inkomst, boendekostnad, bostadens storlek och antalet barn. Den 1 januari 2012 höjdes bostadsbidraget. Det var en välkommen förändring som underlättar den ekonomiska situationen för många av de mest utsatta familjerna. Mot bakgrund av de senaste årens förändringar av bostadsbidraget är det angeläget att en översyn genomförs med utgångspunkt i såväl bostadsbidragets familjepolitiska betydelse som dess roll som bostadspolitiskt instrument.

De föräldrastödsutbildningar som kommuner och landsting erbjuder är uppskattade av många föräldrar. Partistyrelsen anser att det föräldrastöd som erbjuds ska bygga på evidensbaserade modeller, metoder och program. Föräldrastödet bör baseras på ett tydligt barnperspektiv där det handlar om att utveckla och stödja föräldrars möjligheter att kunna möta barnets behov, lyssna på barnet och göra barnet delaktig i beslut som det berörs av. Föräldrastödsverksamheten är under uppbyggnad och utveckling. Det finns en nationell strategi för föräldrastöd och kvarstående kvalitetsproblem bör hanteras inom ramen för detta arbete.

För många barnfamiljer är de familjepolitiska stöden i form av till exempel barnbidrag, flerbarnstillägg, underhållsstöd och bostadsbidrag avgörande för att ekonomin ska gå ihop. Det viktigaste för att klara den egna försörjningen är dock att ha ett arbete. För att alla barn ska få samma chans att förverkliga sina drömmar måste skola, sjukvård och förskola vara av allra högsta kvalitet och finnas tillgänglig för alla barn, oberoende av föräldrarnas ekonomi. Genom att indexreglera till exempel de familjepolitiska stöden minskar möjligheten att göra prioriteringar mellan olika angelägna insatser. Risken är då att insatser för fler jobb, för mindre klasser i skolan och för bättre sjukvård får stå tillbaka, utan att någon verklig prioritering av vad som är mest angeläget vid varje givet tillfälle, har gjorts. Partistyrelsen menar att det är fel väg att gå.

Partikongressen föreslås besluta:

att bifalla motionerna J114:1, J114:3, J118:2, J118:3

J114:1 (Arvika arbetarekommun) att barnbidrag/studiebidrag höjs

J114:3 (Arvika arbetarekommun) att underhållsbidraget till ensamstående med barn höjs

J118:2 (Mönsterås arbetarekommun) att höja grundbeloppet i underhållsstödet till ensamstående föräldrar

J118:3 (Mönsterås arbetarekommun) att barnbidraget ska höjas

Partikongressen föreslås besluta:

att anse följande motioner besvarade med hänvisning till utlåtandet: J114:2, J115:1, J116:1, J116:2, J116:3, J117:1, J117:2, J119:1, J119:2, J120:1, J121:1

J114:2 (Arvika arbetarekommun) att flerbarnstillägget höjs

J115:1 (Göteborgs partidistrikt) att Socialdemokraterna ska verka för att bostadsbidraget även ska baseras på barnens vistelsetid, för vårdnadshavare med gemensam vårdnad

- J116:1 (Gullspångs arbetarekommun) att utreda och skapa rättvisa förhållanden för skilsmässobarn både ekonomiskt och göra vistelsen möjlig hos båda föräldrarna på barnens villkor
- J116:2 (Gullspångs arbetarekommun) att möjliggöra för barn att ha växelvis boende även om föräldrarna inte bor på samma ort alternativt skapa regler som låter barn vara hela ferier hos den ”helg förälder” som betalar underhåll och att denne då inte betalar utan har möjlighet att göra aktivitet med sitt/sina barn
- J116:3 (Gullspångs arbetarekommun) att utreda och förändra regler för barnbidrag och underhållsbidrag så att de inte ska vara enda utvägen för ensamstående föräldrar att klara ekonomin
- J117:1 (Falkenbergs arbetarekommun) att man gör en utredning och granskar de föräldrautbildningar som erbjuds. Då även ur barns perspektiv där man undersöker hur barnet upplever programmet samt barnets mått av självkänsla
- J117:2 (Falkenbergs arbetarekommun) att man undersöker vad det finns för alternativa föräldrautbildningar Här är det av vikt att man tar forskning kring barns tidiga utveckling i beaktande. Utifrån detta bör sedan statliga rekommendationer utarbetas
- J119:1 (Sollentuna arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att lagen om underhållsstöd ses över och anpassas till barnets/barnens behov, som ett led i bekämpningen av barnfattigdomen
- J119:2 (Sollentuna arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att lagen om underhållsstöd tar hänsyn till föräldrarnas inkomst samt barnets/barnens ålder vid beräkning av underhållsstöd
- J120:1 (Lunds arbetarekommun) att Socialdemokraterna arbetar för att en höjning av underhållsstöd och bostadsbidrag kommer till stånd
- J121:1 (Uppvidinge arbetarekommun) att Socialdemokraterna aktivt ska verka för att underhållsstödet höjs med minst 300 kr/månad under 2014/2015 (för att täcka perioden 2005-2014)

Partikongressen föreslås besluta:

att avslå motionerna J112:1, J113:1, J119:3, J121:2, J121:3

- J112:1 (Arvika arbetarekommun) att en utredning tillsätts snarast och som utreder förutsättningarna för att genomföra att barnbidraget räknas om varje år genom det prisbasbelopp som regeringen fastställer och som följer den svenska prisutvecklingen
- J113:1 (Nordvärmlands arbetarekommun) att en utredning tillsätts snarast och som utreder förutsättningarna för att genomföra att barnbidraget räknas om varje år genom det prisbasbelopp som regeringen fastställer och som följer den svenska prisutvecklingen
- J119:3 (Sollentuna arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att månadsbeloppet av underhållsstöd, höjs och anpassas till levnadskostnadsindex
- J121:2 (Uppvidinge arbetarekommun) att Socialdemokraterna aktivt ska verka för att underhållsstödet värdesäkras genom att knyta det till prisbasbeloppet eller dylikt
- J121:3 (Uppvidinge arbetarekommun) att Socialdemokraterna aktivt ska verka för att partiets Riksdagsledamöter arbetar i enlighet med motionens anda

MOTION J112

ARVIKA ARBETAREKOMMUN

Barnbidraget skall följa prisutvecklingen och räknas om årligen med prisbasbeloppet och undantas vid beräkning av försörjningsstöd

Generella bidrag utbetalas med samma belopp till alla, ett exempel är barnbidraget och detta beskattas ej. Försämrade välfärdssystem och en allt större skara av människor som är/har varit arbetslösa och fasats ner i samhällsklasserna i takt med 1-2-3 i arbetslöshetsförsäkringen och de många människor som blivit utförsäkrade från våra socialförsäkringar har skapat ett klassamhälle där barnfattigdomen tillåts växa. En förälders inkomst är den enskilt viktigaste beståndsdel för barnets ekonomiska standard och i takt med att allt högre andel människor i utanförskap kommer klassklyftorna och barnfattigdomen att öka. Vi har genom historien genom generella välfärdsinsatser kunnat utveckla Sverige till en välfärdsstat, detta raderas nu snabbt genom försämringar i välfärdssystemen.

Detta sammantaget visar i sin tydlighet att en uppräknings av barnbidraget årligen skulle göra så att allt fler barn i utsatta grupper hamnar över fattigdomsnivån och då kommer att få sin standard och levnadsförhållanden förbättrade.

En uppräknings av barnbidraget med prisbasbeloppet skulle till viss del på sikt hjälpa till att kunna utrota barnfattigdomen i Sverige genom att barnbidraget kopplas till prisbasbeloppet och undantas från beräkning av försörjningsstöd.

Partikongressen föreslås besluta:

J112:1 att en utredning tillsätts snarast som utreder förutsättningarna för att genomföra att barnbidraget räknas om varje år genom det prisbasbelopp som regeringen fastställer och som följer den svenska prisutvecklingen

Nils-Gunnar Andersson, Arvika Broderskapsförening
Arvika arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J113

NORDVÄRMLANDS ARBETAREKOMMUN

Barnbidraget skall följa prisutvecklingen och räknas om årligen med prisbasbeloppet och undantas vid beräkning av försörjningsstöd

Generella bidrag utbetalas med samma belopp till alla, ett exempel är barnbidraget och detta beskattas ej. Försämrade välfärdssystem och en allt större skara av människor som är/ har varit arbetslösa och fasats ner i samhällsklasserna i takt med fas 1-2- 3 i arbetslöshetsförsäkringen och de många människor som blivit

utförsäkrade från våra socialförsäkringar har skapat ett klassamhälle där barnfattigdomen tillåts växa. En förälders inkomst är den enskilt viktigaste beståndsdel för barnets ekonomiska standard och i takt med allt högre andel människor i utanförskap kommer klassklyftorna och barnfattigdomen att öka. Vi har genom historien genom generella välfärdinsatser kunnat utveckla Sverige till en välfärdsstat, detta raseras nu snabbt genom försämringar i välfärdsystemen.

Detta sammantaget visar med sin tydlighet att en uppräknig av barnbidraget årligen skulle göra så att allt fler barn i utsatta grupper hamnar över fattigdomsnivån och då kommer att få sin standard och levnadsförhållanden förbättrade.

En uppräknig av barnbidraget med prisbasbeloppet skulle till viss del på sikt hjälpa till att kunna utrota barnfattigdomen i Sverige genom att barnbidraget kopplas till prisbasbeloppet och undantas från beräkning av försörjningsstöd.

Partikongressen föreslås besluta:

- J113:1 att en utredning tillsätts snarast och som utreder förutsättningarna för att genomföra att barnbidraget räknas om varje år genom det prisbasbelopp som regeringen fastställer och som följer den svenska prisutvecklingen
- J113:2 att barnbidraget undantas vid beräkning av försörjningsstöd

Johan Bonander, Eva-Lena Gustavsson, Eva Nordvall, Marina Pettersson, Nils-Gunnar Andersson, Regina Andersson, Ingrid Emmanuelson och Nils Jansson
Nordvärmlands arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J114

ARVIKA ARBETAREKOMMUN

Barnfattigdom

Under flera års tid har vi hört att barnfattigdomen ökar i Sverige. Under samma tid så har barnbidrag/studiebidrag ej höjts. För att underlätta för ensamstående med barn samt barnfamiljer i övrigt så bör en översyn och en satsning göras på dessa. Det är inte rimligt att ett välfärdsland som Sverige bygger klyftor mellan barn.

Partikongressen föreslås besluta:

- J114:1 att barnbidrag/studiebidrag höjs
- J114:2 att flerbarnstillägget höjs
- J114:3 att underhållsbidraget till ensamstående med barn höjs

Stefan Åström

Arvika arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J115

GÖTEBORGS PARTIDISTRIKT

Ett konservativt sätt att fördela bidrag

Gör man en beräkning av bostadsbidraget på F-kassans hemsida, skiljer det markant mycket i kronor beroende på om man fyller i antal barn i kolumnen antal hemmaboende barn, eller om man sätter antal barn i kolumnen tidvis boende barn.

Går man in på F-kassans beräknings sida står där följande: Vid gemensam vårdnad räknas barnet som hemmaboende om barnet/barnen är folkbokfört hos dig. Ett tidvis boende barn kan alltså vara barn som bor halva tiden växelvis hos bägge föräldrarna. Alltså lika mycket, eller i vissa fall några dagar mer per år än där barnet är folkbokfört.

Den förälder som har barnet folkbokfört hos sig kan utan problem införskaffa sig 1000 kronor eller mer per månad, än den förälder som inte har sitt/sina barn folkbokfört hos sig.

Detta omoderna sätt att tänka, att folkbokföringsadressen är det riktiga hemmet, skapar en stor orättvisa i ett samhälle där varannan vecka boende hör till vanligheterna för separerade pars barn. Föräldrar med låg inkomst kan inte få det stöd de behöver av samhället trots att de tar sitt fulla ansvar som föräldrar.

På samma sätt som föräldrar har möjlighet att få prövat hur barnbidraget ska fördelas borde det finnas en möjlighet att få prövat behovet av bostadsbidrag vid gemensam vårdnad. Så båda föräldrarna har möjlighet att få bidrag oavsett folkbokföringsadressen.

Partikongressen föreslås besluta:

J115:1 att Socialdemokraterna ska verka för att bostadsbidraget även ska baseras på barnens vistelsetid, för vårdnadshavare med gemensam vårdnad

Anna Skarsjö

Göteborgs partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J116

GULLSPÅNGS ARBETAREKOMMUN

Fattiga barn vid skilsmässa

Vid skilsmässa drabbas ofta barnen vid föräldrars oförmåga att dela upp den ekonomiska situationen kring barnen. Detta leder till att den föräldern som har sämst ekonomi måste strida för att få vårdnaden om barnen för att få ekonomin att gå ihop och den förälder som betalar underhålls bidrag kanske inte har råd att ta barnen på aktiviteter eller köpa kläder eller en present på födelsedagen.

Dagens system med underhållsbidrag skapar situationer som leder till att barn blir något som föräldrarna är beroende av att ha skrivna hos sig så att underhållet betalas ut till den som har barnen oavsett hur lämplig denne föräldern är. Det är ofta svåra ekonomiska förhållanden som är orsak till att föräldrar bråkar och att en ekonomisk beroende förälder vägrar att låta barnen vara hos den andre föräldern för att inte gå miste om några pengar i underhållsbidraget. Eller att den med mest pengar utnyttjar situationen för att få barnens gillanden med att kunna ge barnen saker och pengar för att bli populära eller skada den andre föräldern.

Barn har rätt till båda sina föräldrar och ingen förälder ska kunna utnyttja sina barn för att få sin ekonomi att gå ihop. Dagens ersättningssystem möjliggör flera olika scenarier där barn utnyttjas av vuxna för att skada den andre föräldern eller för sin egen ekonomiska situation.

Partikongressen föreslås besluta:

- J116:1 att utreda och skapa rättvisa förhållanden för skilsmässobarn både ekonomiskt och göra vistelsen möjlig hos båda föräldrarna på barnens villkor
- J116:2 att möjliggöra för barn att ha växelvis boende även om föräldrarna inte bor på samma ort alternativt skapa regler som låter barn vara hela ferier hos den ”helg förälder” som betalar underhåll och att denne då inte betalar utan har möjlighet att göra aktiviteter med sitt/sina barn
- J116:3 att utreda och förändra regler för barnbidrag och underhållsbidrag så att de inte ska vara enda utvägen för ensamstående föräldrar att klara ekonomin

Catharina Johansson och Tore Johansson

Gullspångs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J117

FALKENBERGS ARBETAREKOMMUN

Föräldrastödsutbildning

På kommunal nivå erbjuds ibland föräldrarstödsutbildningar. Vi ställer oss inte frågande till stödet man vill ge föräldrar, däremot mot att man ofta erbjuder Cope och Familjeverkstan. Dessa utbildningar har fått mycket kritik för att man utsätter barn för olika slags metoder. Man ser barnet som objekt istället för subjekt, det vill säga man bortser från att barnet har tankar åsikter och känslor som är viktiga att lyssna till och respektera. Familjeverkstan är utvecklat av folkhälsoinstitutet. Inom båda programmen använder man sig av belöningssystem som metod, detta lär endast barnen att lyda vuxna, när man istället vill att barnet ska ha en tanke med vad han/hon gör.

Vi vill att barnen ska utveckla självständighet och tro på sin egen förmåga inte att man ska lyda under auktoriteter. Det finns studier som visar att belöningssystem inte höjer den inre motivationen utan tvärtom sänker den på sikt. Inom familjeverkstan som jag vet att man även använder inom skolans värld

förespråkar man Time Out detta kan likställas med skamvrå. Man kan gå till sig själv vad skulle jag tycka om min partner gav mig en guldstjärna när han tycker att jag gör något bra och sätter mig i skamvrån när han inte tycker att jag uppför mig. Här kritiserar barnläkaren Lars H Gustavsson Cope <http://larsh.wordpress.com/2011/09/28/cope-i-blasvader-igen/>.

Cope och familjeverkstan har man sett ger resultat och därför rekommenderas dem. Man har kunnat se att konflikter i hemmet enligt föräldrarna har minskat, men då frågar jag mig till vilket pris? Hur mycket självkänsla finns kvar hos dessa barn som utsatts för dessa metoder?

Följande teoretiker anser vi stämmer väl överens med vår utgångspunkt i den här motionen, Bowlby, Tomkins, Stern, Antonvsky och Vygotsky.

Partikongressen föreslås besluta:

- J117:1 att man gör en utredning och granskar de föräldrautbildningar som erbjuds. Då även ur barns perspektiv där man undersöker hur barnet upplever programmet samt barnets mått av självkänsla
- J117:2 att man undersöker vad det finns för alternativa föräldrautbildningar Här är det av vikt att man tar forskning kring barns tidiga utveckling i beaktande. Utifrån detta bör sedan statliga rekommendationer utarbetas

Mari Emanuelsson

Falkenbergs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J118

MÖNSTERÅS ARBETAREKOMMUN

Höjd ersättning i föräldraförsäkringen, underhållsstödet och barnbidraget

Enligt Rädda Barnen så har barnfattigdomen ökat de senaste åren i Sverige. Nästan en kvartsmiljon barn av Sveriges totalt 2 miljoner barn, d.v.s. 13 % lever idag i fattigdom. I samma rapport står det att de mest utsatta grupperna är barn till ensamstående föräldrar och barn där bägge föräldrar är födda utomlands.

Rädda Barnen hänvisar till en rapport (Barnens hälsa i Sverige 2004) där det står att det finns ett starkt samband mellan barnens hälsa och ekonomisk utsatthet.

I FN:s barnkonvention står att alla länder har skyldighet att se till att alla barn har en skälig levnadsstandard och att ingen barn ska diskrimineras p.g.a. sitt sociala ursprung.

Partikongressen föreslås besluta:

- J118:1 att grundnivån i föräldraförsäkringen
- J118:2 att höja grundbeloppet i underhållsstödet till ensamstående föräldrar
- J118:3 att barnbidraget ska höjas

Kochar Ismaill Ahmad

Mönsterås arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J119

SOLLENTUNA ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Se över och anpassa lagen om underhållsstöd

Lag (1996: 1030) om underhållsstöd, säger att, om den av föräldrarna som ska betala underhållsstöd till barnet, inte betalar något, betalar ett belopp som är lägre än 1273 kr/månad, inte på något sätt ser till att barnet får underhåll, kan den som bor med barnet ansöka om underhållsstöd. För att barnet ska ha rätt till underhållsstöd måste barnet bo och vara folkbokförd hos en förälder som är vårdnadshavare om barnet inte fyllt 18 år. Barnet och den förälder som det bor hos, ska vara bosatta i Sverige.

Om mammorna hade varit de som lämnar sina barn, flyttar och börjar ett nytt liv någon annanstans, hade underhållsstödet haft en annan ekonomisk utveckling. Underhållsstödet om 1273 kr/månad, vilket betalas ut av Försäkringskassan, har varit oförändrat sedan mitten av 1990-talet. Underhållsstödet följer inte levnadskostnadsindex och tar inte hänsyn till föräldrarnas inkomst eller barnets ålder.

En förälder till en ettåring får exakt samma summa som en förälder till en tonåring, vilket är helt absurt och orättfärdigt. Levnadskostnaden för barn, är olika beroende på ålder. Underhållsstödet är ett smidigt sätt för vissa pappor, att dumpa sina barn och leva i tron om att dessa 1273 kr/månad räcker till barnets försörjning fram till 18 års ålder (dvs. de pappor som överger sina barn).

Partikongressen föreslås besluta:

- J119:1 att Socialdemokraterna verkar för att lagen om underhållsstöd ses över och anpassas till barnets/barnens behov, som ett led i bekämpningen av barnfattigdomen
- J119:2 att Socialdemokraterna verkar för att lagen om underhållsstöd tar hänsyn till föräldrarnas inkomst samt barnets/barnens ålder vid beräkning av underhållsstöd
- J119:3 att Socialdemokraterna verkar för att månadsbeloppet av underhållsstöd, höjs och anpassas till levnadskostnadsindex

Bora Jukovic

Sollentuna arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION J120

LUNDS ARBETAREKOMMUN

Utrota barnfattigdomen

Den nuvarande regeringen kom till makten med en tydlig ideologi – det gemensamt finansierade skydds nätet för medborgarna skulle bort. På ett fåtal år har alliansen lyckats riva stora hål i det nät som tagit många år att bygga upp. Följden av detta är att vi nu talar om fattiga barn, ett begrepp som inte funnits på många decennier. Bakom fattiga barn finns de fattiga föräldrarna; de som inte längre uppbär sjukpenning, a-kassa eller som endast har tillgång till osäkra deltidsjobb. Den nuvarande politiken har visat sig vara kvinnofientlig på så sätt att det är mest kvinnor som drabbas. Kvinnor som också oftast är ensamstående föräldrar.

Barnbidrag, underhållsstöd och bostadsbidrag har varit ett hjälpmedel för många familjer. Barnbidraget utbetalas generellt men underhållsstödet utbetalas till de barn vars frånvarande förälder inte betalar underhåll eller endast betalar en låg summa. Bostadsbidraget utgår till de med låg inkomst.

Ett sätt att hjälpa fattiga barn är att hjälpa deras föräldrar. Med höjt underhållsstöd och ökat bostadsbidrag kan de mest akuta ekonomiska problemen försvinna. Att ge barnen möjlighet att slippa oroa sig för föräldrarnas hälsa och ekonomi kan även påverka deras situation i skolan på ett positivt sätt vilket i sin tur innebär en samhällsvinst.

Partikongressen föreslår besluta:

J120:1 att Socialdemokraterna arbetar för att en höjning av underhållsstöd och bostadsbidrag kommer till stånd

Ingrid Malmqvist Norin och Eva S Olsson

Lunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J121

UPPVIDINGE ARBETAREKOMMUN

Underhållsstöd

En förälder som inte bor tillsammans med sitt barn ska bidra till barnets försörjning genom att betala underhållsbidrag. Storleken på underhållsbidraget räknas ut med hänsyn till barnets behov och föräldrarnas samlade inkomst.

Om den betalningsskyldige föräldern inte betalar eller pga inkomstförhållanden betalar ett lågt underhållsbidrag kan försäkringskassan betala ut sk underhållsstöd. Underhållsstödet betalas till den förälder som barnet stadigvarande bor hos.

Underhållsstöd ersatte 1997 systemet med Bidragsförskott. Bidragsförskottet var fram till 1994 indexreglerat och räknades upp med en procentsats av basbeloppet varje år.

Genom de regeländringar som gjordes av underhållsstödet 1997 blev ersättningsnivån beroende av regeringsbeslut för att höjas och bidragsförskottet fastställdes till 1 173 kronor per barn och månad. Därefter låg stödet oförändrat på samma nivå fram till den höjning på 100 kr som genomfördes i och med budgetpropositionen för 2005. Stödets värde har därför urholkats mycket kraftigt och det är inte rimligt att underhållsstödet under en period av 15 år inte ökat med mer än 100 kr (eller 8,5%)!

Genomsnittslönen för LO's medlemmar har under samma period (1994-2006) ökat med 8800 kr (eller 56%). Detta har räknats fram med hjälp av statistik för samtliga LO-medlemmar, hade man beaktat löneglappet som gör att medellönen för kvinnor 2006 var 22000 kr medans den för män var 26600 kr och adderat det med att de flesta ensamstående, med hemmavarande barn, är kvinnor får man en än värre bild!

Detta innebär rent praktiskt att föräldern med underhållsstöd fått sin inkomst sänkt i förhållande till den förälder som inte lever tillsammans med sitt/sina barn eller jämfört med familjer där båda föräldrarna lever tillsammans med barnen. Att underhållsstödet inte kontinuerligt uppräknas slår därför hårt mot kvinnor som redan har små ekonomiska marginaler.

Det som gör den här frågan ytterst allvarlig är att den i första hand drabbar barnen. Underhållsstödet var i teorin tänkt att jämna ut något av skillnaden mellan ett barn till en ensamstående förälder i förhållande till ett barn vars föräldrar bor tillsammans. Om den förälder som barnet inte bor hos har det gott ekonomiskt ställt var det också meningen att barnet skulle få ta del därav (bor barnet hos en förälder med god ekonomi får den ju automatiskt del av detta).

Ovanstående siffror visar en helt annan verklighet, där föräldern som barnet bor hos får bära den största tyngden ensam!

Partikongressen föreslås besluta:

- J121:1 att Socialdemokraterna aktivt ska verka för att underhållsstödet höjs med minst 300 kr/månad under 2014/2015 (för att täcka perioden 2005-2014)
- J121:2 att Socialdemokraterna aktivt ska verka för att underhållsstödet värdesäkras genom att knyta det till prisbasbeloppet eller dylikt
- J121:3 att Socialdemokraterna aktivt ska verka för att partiets Riksdagsledamöter arbetar i enlighet med motionens anda

Camilla Ymer

Uppvidinge arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

Partistyreliens utlåtande över motionerna D297:8, D298:5, J118:1, J122:1, J123:1, J123:2, J124:1, J124:2, J125:1, J125:2, J126:1, J127:1, J127:2, J128:1, J128:2, J128:3, J128:4, J128:5, J129:1, J129:2, J130:1, J130:2, J131:1, J131:2, J132:1, J132:2, J133:1, J133:2, J134:1, J134:2, J135:1, J135:2, J136:1, J136:2, J137:1, J138:1, J139:1

UJ4 Utlåtande en modern föräldraförsäkring

Utgångspunkten för den socialdemokratiska familjepolitiken är att alla barn ska få en bra start i livet, utvecklas och kunna förverkliga sina drömmar. Sverige är ett av de länder i världen där barn har de bästa förutsättningarna att växa upp. Det är ingen slump, utan ett resultat av en många gånger hård strid för en progressiv och jämställd familjepolitik. En generös och flexibel föräldraförsäkring och en väl utbyggd förskola av hög kvalitet, tillsammans med kostnadsfri mödra- och barnhälsovård och generella barnbidrag lika för alla har varit bra för barnen. Det har bidragit till att Sverige ligger i framkant när det gäller barns hälsa och kvinnlig förvärvsfrekvens.

Men detta är inget vi kan ta för givet. Inte minst införandet av vårdnadsbidraget är ett tydligt exempel på hur familjepolitiken förändras till det sämre. Det drabbar både barnen, som inte får tillgång till förskolan, och föräldrarna - i första hand mammorna. En väl utbyggd familjepolitik är viktig inte minst för de ensamstående föräldrarna. Familjepolitiken ska också göra det möjligt för båda föräldrarna att kombinera familj och yrkesliv. När kvinnor i andra länder kräver att inte behöva välja mellan barn och arbete är det ofta den svenska familjepolitiken som står som modell.

Föräldraförsäkringen ger föräldrar möjlighet att vara hemma med sina barn i totalt 16 månader (480 dagar). 13 månader (390 dagar) är knutna till föräldrarnas inkomst med 80 procent av den sjukpenninggrundande inkomsten med ett tak på cirka 37 000 kr per månad (10 prisbasbelopp). Tre månader (90 dagar) i föräldraförsäkringen ersätts med 180 kronor per dag, lika för alla oavsett inkomst. Föräldraförsäkringen betalas ut längst till och med det år barnet fyller åtta år. I många kollektivavtal finns också överenskommelser om att arbetsgivaren fyller ut föräldraförsäkringen på olika sätt. Den som har låg eller ingen inkomst har rätt till en ersättning på grundnivå, från och med den 1 januari i år 225 kronor per dag.

Tillfällig föräldrapenning betalas ut när barnet är sjukt. Här ligger taket på 7,5 basbelopp, liksom i sjukförsäkringen. För att behålla tilltron till försäkringarna är det viktigt att de flesta får en ersättning som faktiskt motsvarar 80 procent av inkomsten, den nivå som partistyreliens menar ska gälla för föräldraförsäkringen. Mål är att taken i den tillfälliga föräldrapenningen och i sjukpenningen ska höjas så att de allra flesta löntagare får en verkligt inkomstbaserad ersättning.

Föräldraförsäkringen är mycket flexibel, vilket gör att föräldrar kan ta ut ledigheten under längre eller kortare tid. Föräldrapenningen är individuell och delad med hälften var till föräldrarna, med möjlighet att överlåta dagar till den andre föräldern. Det krävs alltså en aktiv handling för att avstå en del av

föräldraförsäkringen. Fyra månader går inte att överlåta, två för respektive förälder, de så kallade papparespektive mammamånaderna. Föräldraförsäkringen är till för att barnet ska kunna vara hemma med sina föräldrar under den första tiden i livet. Det är rimligt att det även fortsättningsvis är föräldrarna som har möjlighet att vara hemma med barnet.

Bristen på jämställdhet blir tydlig när man får barn. Det är fortfarande mammor som utför huvuddelen av arbetet med hem och barn och som tar huvudansvaret när barnen är sjuka eller i relationerna till förskola och skola. Det är mammor som går ner i arbetstid när barnen är små och det är fortfarande bara cirka 25 procent av föräldraförsäkringen som tas ut av papporna. Andelen föräldrar som fördelar föräldrapenningdagarna mellan sig så att papporna tar ut minst 40 procent av tiden och mammorna högst 60 procent, ökar för varje årskull. Men för tolv procent av de barn som är födda 2004 tog papporna inte ut en enda dag med föräldrapenning. Enligt TCOs så kallade pappaindex kommer det med dagens ökningstakt att ta ungefär 59 år innan uttaget av föräldrapenningdagar är jämställt. Mammorna har en svagare löneutveckling som följer med resten av livet. Ohälsotalen är högre. De många ofrivilliga deltiderna ger kvinnor lägre lön, sämre pension och en svagare ställning i arbetslivet. Huvudansvaret för arbetet med barnen gör att många arbetsgivare betraktar kvinnor som osäker arbetskraft. Det leder till att kvinnor som är i en ålder när man får barn har svårare att få fast jobb och svårare att få befordran. Ett ojämnställt föräldraskap och ett ojämnställt uttag av föräldraförsäkringen får därmed negativa effekter för alla kvinnors möjligheter på arbetsmarknaden. Om mammor och pappor redan från början tar lika del av ansvaret för barnen nås också de chefer som befordrar och sätter löner av insikten att barnen är ett delat ansvar. Vi vill söka breda allianser för att åstadkomma ett jämnt uttag av föräldraförsäkringen.

Försäkringskassan har en central roll i arbetet med att ge barnen rätt till bägge sina föräldrar. Det handlar till exempel om att aktivt ställa frågan om pappan verkligen ska överlåta sin del av föräldraförsäkringen, att säkerställa att information i olika former tar upp frågor om ett jämställt uttag och att genomföra informationsinsatser riktade mot föräldrar, arbetsgivare och övriga samhället. Alltför många föräldrar möter gammalmodiga uppfattningar om hur föräldraförsäkringen ska fördelas. Det kan handla om arbetsgivare som direkt eller indirekt motverkar män som vill vara pappalediga, om människor som anser att det är självklart att kvinnor tar ut den största delen av föräldraförsäkringen eller om arbetskamrater som inte har räknat med att den nyblivna pappan ska vara hemma en längre tid.

Det är oacceptabelt att föräldrar diskrimineras på arbetsmarknaden och därmed förnekas möjligheten att använda föräldraförsäkringen. Här krävs ett aktivt arbete mot diskriminering och för attitydförändringar som möjliggör ett modernt föräldraskap. Taket i föräldraförsäkringen är idag tio prisbasbelopp medan taket i den tillfälliga föräldrapenningen är 7,5 prisbasbelopp. Ett lågt tak i försäkringen riskerar att påverka den enskilde familjens möjligheter att fördela uttaget av föräldrapenningdagar, så att den förälder med lägst inkomst, oftast mamman, av ekonomiska skäl tvingas ta ut en större del av ledigheten. Ett tak på 10 prisbasbelopp gör att de allra flesta faktiskt får ut 80 procent av sin inkomst när man är föräldraledig. Taket i den tillfälliga föräldrapenningen bör höjas till 10 prisbasbelopp.

Olika perioder och situationer i livet kräver olika lösningar. Det finns inte en lösning som är rätt för alla familjer, men de grundläggande behoven för barn och föräldrar är desamma. Därför vill vi utveckla politiken så att den stärker både barn och föräldrar i de olika sammanhang de befinner sig i varje dag. Barnens bästa i form av den självklara rätten att växa upp och utvecklas i trygghet och rätten till båda sina föräldrar är utgångspunkten i detta arbete.

En framtidsinriktad socialdemokratisk familjepolitik måste kunna svara mot de behov dagens barnfamiljer upplever och styras av värderingar om solidaritet, jämlikhet och jämställdhet. Familjepolitiken måste leda till att fler pappor tar ut föräldraförsäkringen och tar sin del av ansvaret för barnen. Den måste öka jämställdheten på arbetsmarknaden och stärka kvinnors ställning i arbetslivet. Partistyrelsen menar att en rad olika åtgärder behöver genomföras för att komma tillrätta med det. Om det blir tydligt att båda föräldrarna kommer att vara lediga när barnen är små får barn större tillgång till bägge sina föräldrar samtidigt som det ökar förutsättningarna för att alla kvinnor och män ska behandlas lika i arbetslivet. Föräldraförsäkringen måste också leva upp till de krav som nya familjebildningar ställer på den.

För att öka jämställdheten i samhället behöver föräldraförsäkringen delas lika mellan föräldrarna. Som ett steg på vägen ska försäkringen delas i tre lika delar. En tredjedel för vardera vårdnadshavaren, och en tredjedel som båda vårdnadshavarna har möjlighet att ta ut. Detta ska ske genom att ytterligare månader knyts till respektive vårdnadshavare inom ramen för dagens försäkring. Självklart måste genomförandet ske med respekt för att enskilda familjer ska ha rimliga planeringsförutsättningar.

Den svenska familjepolitiken har under många år varit en förebild för mammor och pappor i andra länder. Nu går utvecklingen åt helt fel håll. Vårdnadsbidraget låser in kvinnor och hindrar dem från en av de mest grundläggande förutsättningarna för självständighet, den egna försörjningen. Dessutom hindras barnen från att få tillgång till den verksamhet som en förskola av hög kvalitet ger. Efter en valvinst 2014 kommer arbetet med att vrida utvecklingen rätt igen att ta tid. När nästa steg mot en delad föräldraförsäkring kan tas måste ses i ljuset av det arbetet. Barn har rätt till båda sina föräldrar. Kvinnor och män har samma rätt till nära relationer till sina barn. Jämställdheten i både hem och arbetsliv kan på så vis också öka.

Villkoren för familjer med barn förändras över tid. Därför måste föräldraförsäkringen också utvecklas. För de föräldrar som inte har arbetat in någon sjukpenninggrundande inkomst, till exempel studenter, återstår den så kallade grundnivån i föräldrapenningen. Det innebär att familjerna får en mycket ansträngd ekonomi. Från och med den 1 januari 2013 höjdes grundnivån till 225 kronor per dag, en förändring som socialdemokraterna välkomnade, och som kommer att betyda mycket för många av de mest ekonomiskt utsatta familjerna.

Även den tillfälliga föräldrapenningen, som ges till den förälder som är hemma med ett sjukt barn, behöver förändras över tid. Bland annat måste taket höjas så att inte den förälder med lägst inkomst av ekonomiska skäl automatiskt tvingas ta ut den allra största delen av den tillfälliga föräldrapenningen. Yrkesgrupper med anställningsavtal som ställer till problem vid beräkning av den sjukpenninggrundande inkomsten, till exempel sjömän, behöver särskilt uppmärksammas.

De föräldrar som har ett svårt sjukt barn har möjlighet att få tillfällig föräldrapenning under ett obegränsat antal dagar. Det gäller både den förälder som har arbete och den som är arbetslös.

Möjligheten för gravida att gå hem vid fysiskt ansträngande arbeten eller när ens arbetsförmåga är nedsatt är viktig och bidrar till att många kvinnor klarar sig oskadda genom graviditeten samt minskar risken för att barnet lider skada. Dessvärre har tillämpningen av reglerna långt ifrån alltid uppfyllt kraven om en rättssäker likabehandling. Det är inte acceptabelt och måste ändras.

Det finns all anledning att vara stolt över den svenska familjepolitiken. Men de senaste åren har den utveckling som är nödvändig för att även i fortsättningen ha en modern föräldraförsäkring, stannat av och till och med gått åt fel håll. Partistyrelsen menar att det är nödvändigt att få igång utvecklingsarbetet igen, göra det möjligt för fler pappor att vara hemma med sina små barn, förbättra villkoren för den som stannar hemma med sitt sjuka barn och ge barnen rätt till bägge sina föräldrar.

Partikongressen föreslås besluta:

att bifalla motionerna J122:1, J125:2, J127:1

J122:1 (Umeå arbetarekommun) att SAP ska verka för att Försäkringskassan ska tillämpa en enhetlig och rättssäker hantering av ansökningar om graviditetspenning

J125:2 (Skellefteå arbetarekommun - enskild) att Socialdemokratiska arbetarepartiet verkar för en jämlik arbetsmarknad

J127:1 (Karlstads arbetarekommun) att socialdemokraterna verkar för ett jämställt uttag av föräldraförsäkringen

Partikongressen föreslås besluta:

att anse följande motioner besvarade med hänvisning till utlåtandet: D297:8, D298:5, J118:1, J123:1, J123:2, J124:1, J124:2, J125:1, J126:1, J127:2, J128:1, J128:2, J128:3, J128:4, J128:5, J129:1, J129:2, J130:1, J130:2, J131:1, J131:2, J132:1, J132:2, J133:1, J133:2, J134:1, J134:2, J135:1, J135:2, J136:1, J136:2, J137:1, J138:1, J139:1

D297:8 (Stockholms partidistrikt) att besluta att verka för att föräldraförsäkringen ska individualiseras
D298:5 (Skövde arbetarekommun - enskild) att partikongressen beslutar att verka för att föräldraförsäkringen ska individualiseras

J118:1 (Mönsterås arbetarekommun) att grundnivån i föräldraförsäkringen

J123:1 (Umeå arbetarekommun) att partiet beslutar att föräldraförsäkringen inom kommande mandatperiod delas i tre delar

J123:2 (Umeå arbetarekommun) att partiet beslutar att föräldraförsäkringen på sikt skall delas helt

J124:1 (Västerbottens partidistrikt) att partiet beslutar att föräldraförsäkringen inom kommande mandatperiod delas i tre delar

J124:2 (Västerbottens partidistrikt) att partiet beslutar att föräldraförsäkringen på sikt skall delas helt

- J125:1 (Skellefteå arbetarekommun - enskild) att Socialdemokratiska arbetarepartiet avvaktar med kravet om först tredelad och i förlängningen delad föräldraförsäkring, tills dess att tiden är mogen för det
- J126:1 (Karlskrona arbetarekommun - enskild) att föräldraförsäkringen individualiseras
- J127:2 (Karlstads arbetarekommun) att Socialdemokraterna går till val med löfte om att en tredelad föräldraförsäkring införs under nästa mandatperiod
- J128:1 (Malmö arbetarekommun) att vi utökar antalet månader i föräldraförsäkringen som inte går att överlåta från den ena vårdnadshavaren till den andra
- J128:2 (Malmö arbetarekommun) att målet med detta arbete är ett jämställt uttag av föräldraförsäkringen och en individualiserad föräldraförsäkring
- J128:3 (Malmö arbetarekommun) att vårt arbete med att utöka antalet månader i föräldraförsäkringen som inte kan överlåtas inleds snarast
- J128:4 (Malmö arbetarekommun) att taket höjs i föräldraförsäkringen höjs i syfte att bidra till ett jämställt uttag
- J128:5 (Malmö arbetarekommun) att partikongressen antar motionen och uppdrar åt riksdagsgruppen och partistyrelsen att verka för förslagen
- J129:1 (Avesta arbetarekommun) att Socialdemokraterna tar beslut om att införa en individualiserad föräldraförsäkring
- J129:2 (Avesta arbetarekommun) att Socialdemokraterna tar nästa steg i processen mot en individualiserad försäkring genom att genomföra en tredelning under mandatperioden 2014-2018
- J130:1 (Valdemarsviks arbetarekommun) att Socialdemokraterna tar beslut om att införa en individualiserad föräldraförsäkring
- J130:2 (Valdemarsviks arbetarekommun) att Socialdemokraterna tar nästa steg i processen mot en individualiserad försäkring genom att genomföra en tredelning under mandatperioden 2014-2018
- J131:1 (Uppsala arbetarekommun) att Socialdemokraterna tar beslut om att införa en individualiserad föräldraförsäkring
- J131:2 (Uppsala arbetarekommun) att Socialdemokraterna tar nästa steg i processen mot en individualiserad försäkring genom att genomföra en tredelning under mandatperioden 2014-2018
- J132:1 (Vårgårda arbetarekommun) att Socialdemokraterna tar beslut om att införa en individualiserad föräldraförsäkring
- J132:2 (Vårgårda arbetarekommun) att Socialdemokraterna tar nästa steg i processen mot en individualiserad försäkring genom att genomföra en tredelning under mandatperioden 2014-2018
- J133:1 (Söderköpings arbetarekommun) att Socialdemokraterna tar beslut om att införa en individualiserad föräldraförsäkring
- J133:2 (Söderköpings arbetarekommun) att Socialdemokraterna tar nästa steg i processen mot en individualiserad försäkring genom att genomföra en tredelning under mandatperioden 2014-2018
- J134:1 (Norrköpings arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna tar beslut om att införa en individualiserad föräldraförsäkring
- J134:2 (Norrköpings arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna tar nästa steg i processen mot en individualiserad försäkring genom att genomföra en tredelning under mandatperioden 2014-2018
- J135:1 (Knivsta arbetarekommun) att beslut tas om att införa en individualiserad föräldraförsäkring

J135:2 (Knivsta arbetarekommun) att som ett nästa steg i processen beslut tas om att genomföra en tredelning under mandatperioden 2014–2018

J136:1 (Sundsvalls arbetarekommun) att inför en tredelad föräldraförsäkring under nästa mandatperiod

J136:2 (Sundsvalls arbetarekommun) att ge möjlighet att överlåta föräldradagar till annan anhörig

J137:1 (Malungs arbetarekommun) att S-kongressen beslutar om att utreda frågan om hur man kan ge ett bättre ekonomiskt stöd till föräldrar med sjuka barn

J138:1 (Eskilstuna arbetarekommun) att sjömäns speciella villkor beträffande inkomst och arbetstid tas hänsyn till vid beräkning och uttag av föräldrapenning, så att rättvisa uppstår i jämförelse med andra yrkeskategorier, enligt motiveringen

J139:1 (Helsingborgs arbetarekommun - enskild) att en utredning görs av föräldraförsäkringen baserad på att två personer tar ut 480 föräldradagar och delar lika, med avseende på jämställdhet

MOTION J122

UMEÅ ARBETAREKOMMUN

Avskaffa graviditetspenninglotteriet

Graviditetspenning kan blivande mammor få om de har ett fysiskt påfrestande arbete. Det är dock ingen hemlighet att i praktiken är det rena lotteriet vem som får och inte får graviditetspenning.

Försäkringskassans praxis är väldigt godtyckligt. Beroende på vilken handläggare ansökan hamnar hos, får det olika utslag, eftersom lika fall många gånger behandlas olika.

Att många av dem som överklagar avslagsbeslutet får rätt av Förvaltningsrätten visar på allvarliga brister i Försäkringskassans hantering av ärendena.

Partikongressen föreslår besluta:

J122:1 att SAP ska verka för att Försäkringskassan ska tillämpa en enhetlig och rättssäker hantering av ansökningar om graviditetspenning

Alejandro Caviedes

Umeå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J123

UMEÅ ARBETAREKOMMUN

Delad föräldraförsäkring

Ingen föds med kunskaper om hur man tar hand om barn, ändå faller den här lotten som vanligast på kvinnor. Mammor tar ut merparten av föräldraförsäkringen vilket leder till att mammorna inte får samma

kunskaper på arbetsmarknaden som de förväntas ha i hemmet. Genom att vara hemma mera med barnen förlorar mammor inkomster, de får osäkrare anställningsförhållanden och riskerar att ses som tillfällig arbetskraft, detta samtidigt som de nyblivna papporna inte vågar ta ut fler föräldradagar än sina medarbetare med rädsla för att bli av med jobben.

Den föräldraförsäkringsmodell vi har i Sverige idag gör inte annat än att konservera en gammal struktur med mammor som omsorgsgivare och pappor som försörjare. En helt delad föräldraförsäkring borde inte vara annat än en självklarhet i Sverige 2011.

Vi som S-kvinnor måste föregå med gott exempel och leda jämställdhetsutvecklingen i Sverige. Ett steg i detta är att återställa skevdelen av föräldraförsäkringen och trygga kvinnornas ställning på arbetsmarknaden genom att låta män och kvinnor vara hemma precis lika länge.

Denna förändring av föräldraförsäkringen kommer att gynna kvinnorna, arbetsmarknaden och barnen. På sikt för enskilda kvinnor kommer den att leda till starkare ekonomisk ställning och mer självklar plats på arbetsmarknaden.

I de politiska riktlinjerna från partikongressen 2009 finns att läsa:

"För att öka jämställdheten i samhället behöver föräldraförsäkringen delas lika mellan föräldrarna. Som ett steg på vägen vill vi att föräldraförsäkringen delas i tre lika delar. En tredjedel för vardera vårdnadshavaren, och en tredjedel som båda vårdnadshavare har möjlighet att ta ut. Detta ska ske genom att ytterligare månader knyts till respektive vårdnadshavare inom ramen för dagens försäkring."

Vid förfrågan vad detta konkret innebar har vi fått svaret att i 1:a hand skall en pappa månad till införas. Det är inte tillfredställande. Det är dags att riva gamla förtryckande murar/strukturer och bygga nya broar för ett nytt och jämställt Sverige.

Partikongressen föreslås besluta:

- J123:1 att partiet beslutar att föräldraförsäkringen inom kommande mandatperiod delas i tre delar
J123:2 att partiet beslutar att föräldraförsäkringen på sikt skall delas helt

Umeå s-kvinnoklubb

Umeå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J124

VÄSTERBOTTENS PARTIDISTRIKT

Delad föräldraförsäkring

Ingen föds med kunskaper om hur man tar hand om barn, ändå faller den här lotten som vanligast på kvinnor. Mammor tar ut merparten av föräldraförsäkringen vilket leder till att mammorna inte får samma kunskaper på arbetsmarknaden som de förväntas ha i hemmet. Genom att vara hemma mera med barnen förlorar mammor inkomster, de får osäkrare anställningsförhållanden och riskerar att ses som tillfällig

arbetskraft, detta samtidigt som de nyblivna papporna inte vågar ta ut fler föräldradagar än sina medarbetare med rädsla för att bli av med jobben.

Den föräldraförsäkringsmodell vi har i Sverige idag gör inte annat än att konservera en gammal struktur med mammor som omsorgsgivare och pappor som försörjare. En helt delad föräldraförsäkring borde inte vara annat än en självklarhet i Sverige 2011.

Vi som S-kvinnor måste föregå med gott exempel och leda jämställdhetsutvecklingen i Sverige. Ett steg i detta är att återställa skevdelen av föräldraförsäkringen och trygga kvinnornas ställning på arbetsmarknaden genom att låta män och kvinnor vara hemma precis lika länge.

Denna förändring av föräldraförsäkringen kommer att gynna kvinnorna, arbetsmarknaden och barnen. På sikt för enskilda kvinnor kommer den att leda till starkare ekonomisk ställning och mer självklar plats på arbetsmarknaden.

I de politiska riktlinjerna från partikongressen 2009 finns att läsa:

”För att öka jämställdheten i samhället behöver föräldraförsäkringen delas lika mellan föräldrarna. Som ett steg på vägen vill vi att föräldraförsäkringen delas i tre lika delar. En tredjedel för vardera vårdnadshavaren, och en tredjedel som båda vårdnadshavare har möjlighet att ta ut. Detta ska ske genom att ytterligare månader knyts till respektive vårdnadshavare inom ramen för dagens försäkring.”

Vid förfrågan vad detta konkret innebar har vi fått svaret att i 1:a hand skall en pappa månad till införas. Det är inte tillfredställande. Det är dags att riva gamla förtryckande murar/strukturer och bygga nya broar för ett nytt och jämställt Sverige.

Partikongressen föreslås besluta:

J124:1 att partiet beslutar att föräldraförsäkringen inom kommande mandatperiod delas i tre delar

J124:2 att partiet beslutar att föräldraförsäkringen på sikt skall delas helt

Birgitta Muckavaara

Västerbottens partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J125

SKELLEFTEÅ ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Delad föräldraförsäkring

Varning: Långvarigt drivande av frågan om delad föräldraförsäkring, har visat sig orsaka smärtsamma valförluster!

Att försöka få socialdemokratin att ändra riktning i den här frågan är väl som att försöka få en skenande buffelhjord att göra helt om, men jag ska försöka förklara varför socialdemokraternas förslag om delad föräldraförsäkring, inte skulle gynna varken barnen eller socialdemokratin.

Självklart är det här ett mycket bra förslag i en perfekt värld, där vi alla är varandras perfekta motparter, men sist jag kollade är det inte så verkligheten fungerar. Jag tror inte jag behöver dra de självklara

skillnaderna mellan könen när det gäller själva graviditeten, födandet, amningen och kroppslig återhämtning. Förslaget skulle innebära att en del barn bara får vara hemma 195 dagar istället för 390 pga. av en del föräldrar, främst då kanske pappor, inte kommer att ta ut sina föräldradagar.

En del mammor skulle vara tvungna avbryta amning för att lämna in 6 månaders bebisar, som inte ens tagit sina första stapplande steg, på dagis. Det ska till synnerliga skäl innan man får lämna barn under ett år på dagis. Hur gör man med föräldrar med ensam vårdnad, där den ene föräldern är ute ur bilden av olika anledningar (död, icke lämplig, eller försvunnen) ska de få 390 dagar eller 195 dagar.

Skulle föräldrar med ensam vårdnad få 390 dagar så skulle vi få bevittna ett nytt fenomen. Det skulle kanske inte vara så många, men en del (främst pappor) skulle skriva över vårdnaden på mammorna för att de ska få ut 390 dagar.

Kravet på tredelad och i förlängningen delad föräldraförsäkring är en av anledningarna till att väljarna är tveksamma till att rösta på socialdemokratin. Många väljare röstar på andra partier i just denna fråga, omedvetna om att det slår tillbaka på dem flera gånger om i andra frågor.

Enligt Demoskop så vill över 85% av svenska folket inte ha delad föräldraförsäkring. Sen måste vi komma ihåg att vi redan har delad föräldraförsäkring, med den enda skillnaden att familjen kan välja hur man tar ut den efter ens egna förutsättningar. Så jag frågar, är det värt att driva den här frågan och riskera 4 år till med moderat politik.

Partikongressen föreslås besluta:

- J125:1 att Socialdemokratiska arbetarepartiet avvaktar med kravet om först tredelad och i förlängningen delad föräldraförsäkring, tills dess att tiden är mogen för det
- J125:2 att Socialdemokratiska arbetarepartiet verkar för en jämlik arbetsmarknad

Jan "Janscha" Johansson

Skellefteå arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION J126

KARLSKRONA ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

En individualiserad föräldraförsäkring

Utformningen av den nuvarande föräldraförsäkringen hindrar samhället från att uppnå de jämställdhetspolitiska målen om att män och kvinnor ska ha samma makt att forma sina egna liv.

Trots att många beslutsfattare gärna påpekar att de förespråkar jämställdhet blir det alltid lika livat så fort förslag som leder till jämställdhet presenteras. En individuell föräldraförsäkring är effektiv åtgärd för att uppnå jämställdhet på alla plan i livet. Ett system där föräldrarna delar lika på tiden barnens första tid i livet skulle gynna först och främst barnen, men också båda föräldrarna.

För kvinnor innebär föräldraskapet allt för ofta att de går ned i arbetstid, halkar efter i karriärutvecklingen och har sämre löneutveckling. För män innebär föräldraskapet att de ofta blir mer

attraktiva på arbetsmarknaden, arbetar mera och får bättre löneutveckling. Att föräldraförsäkringens utformning starkt bidrar till att halva befolkningens löner och pensioner släpar efter är således konstaterat.

Det finns ett stort behov av att höja de politiska ambitionerna gällande föräldraskap och obetalt hem och omsorgsarbete. Det krävs nu att vi Socialdemokrater höjer ribban och visar på större ambitioner än vad den nuvarande regeringen gör. Ett steg i rätt riktning är att göra föräldraförsäkring individualiserad så att det blir naturligt för både föräldrarna att vara en närvarande del av sitt barns uppväxt.

Jag vill ha en föräldraförsäkring som är individbaserad, som bidrar till jämställdhet mellan könen och som tar hänsyn till att både föräldrarna har lika mycket ansvar för sina barn.

Partikongressen föreslår besluta:

J126:1 att föräldraförsäkring individualiseras

Elina Gustafsson

Karlskrona arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION J127

KARLSTADS ARBETAREKOMMUN

Föräldraförsäkring

Genomför en tredelad föräldraförsäkring under nästa mandatperiod. Jämställdhet mellan kvinnor och män är en viktig grund för våra socialdemokratiska värderingar.

Det är snart 40 år sedan moderskapsförsäkring övergick till föräldraförsäkring som gav även pappor rätt att vara hemma med sina barn. Men den rätten har inte använts fullt ut, vilket beror på olika orsaker. Män som vill ta sitt ansvar som pappor möter ofta ifrågasättande och motstånd.

Barnen har rätt till goda och nära relationer med båda sina föräldrar. Föräldraförsäkring kan bidra till detta.

En individualiserad föräldraförsäkring är bra både för barnen, för föräldrarna och för samhället och dessutom helt i linje med socialförsäkringens principer i övrigt.

Nu är det dags att visa att vi är ett feministiskt parti. Vi behöver ett jämnare uttag av föräldraförsäkring för att både stödja en verklig arbetslinje men framförallt ge barn tillgång till båda sina föräldrar. Därför föreslår vi att föräldraförsäkring delas i tre lika delar. En tredjedel för vardera vårdnadshavare, och en tredjedel som båda vårdnadshavare har möjlighet att ta ut.

Partikongressen föreslår besluta:

J127:1 att socialdemokraterna verkar för ett jämställt uttag av föräldraförsäkring

J127:2 att Socialdemokraterna går till val med löfte om att en tredelad föräldraförsäkring införs under nästa mandatperiod

Christina Wahrolin, S-kvinnor i Karlstad

Karlstads arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J128

MALMÖ ARBETAREKOMMUN

Individualisera föräldraförsäkringen

Socialdemokratin är en jämställdhetsrörelse. Kampen mot den systematiska över- och underordningen mellan könen slås fast i vårt partiprogram. Målet med denna kamp är att skapa ett annat och mer mänskligt samhälle, med lika rätt och lika ansvar för kvinnor och män, i familjeliv, yrkesliv och samhällsliv. Socialdemokraterna är alltså ett feministiskt parti. Det finns inte – och ska inte finnas – någon definition av vad en familj är eller hur den ska se ut. I heterosexuella familjebildningar finns dock ett mönster i uttaget av föräldraledigheten som avspeglar det skeva maktförhållandet mellan kvinnor och män i samhället i stort. För att nå de socialdemokratiska målen om ett jämställt samhälle bör föräldraförsäkringen därför individualiseras.

År 2010 uppgick mäns uttag av betald föräldraledighet till 23 procent och kvinnors till 77 procent. De två pappamånaderna, varav den andra infördes för tio år sedan, är det som fått mäns uttag av föräldradagar att öka så mycket relativt sett. Men några politiska förbättringar har inte gjorts på tio år. Nu är det dags.

Det ojämlika uttaget av föräldraledighet leder till att kvinnor har en sämre ställning på arbetsmarknaden än män. Att kvinnor förväntas ta ut eller tar ut en större del av föräldraledigheten än män i samma ålder påverkar både löneutveckling och karriärmöjligheter negativt för alla kvinnor. För varje månad som pappan är föräldraledig ökar mammans framtida lön med knappt sju procent. Det är en större effekt än motsvarande minskning av mammans egen föräldraledighet. För pappor verkar dock inte partners föräldraledighet ha någon effekt på den framtida lönen. Män förväntas tvärtom arbeta mer när de bildar familj. En individualiserad föräldraförsäkring är därför en reform som skulle stärka kvinnors löneutveckling och position på arbetsmarknaden. Det är en viktig reform för att nå det socialdemokratiska målet om ett samhälle där kvinnor och män har lika möjligheter och inflytande. Det finns en risk att en individualisering av föräldraförsäkringen skulle göra att familjer med låga inkomster inte skulle ha råd att vara föräldralediga med sina barn så länge som de önskar och har rätt till. Därför föreslås att man inför ett golv i försäkringen.

Dagens system med en föräldraförsäkring som distribueras till familjen som en enhet strider också mot utformningen av det svenska socialförsäkringssystemet. En viktig princip i vårt gemensamma försäkringssystem är att individen är minsta enhet, inte familjen. Det uttalade syftet med detta har varit att främja jämställdheten. Att föräldraförsäkringen undantas kan förklaras med en mer konservativ syn på familjen och på mäns förmåga att ta hand om barn som rådde då moderskapsförsäkringen år 1974 omvandlades till en föräldraförsäkring. Om en föräldraförsäkring skulle införas idag, skulle den utan

tvekan vara individuellt utformad. Det är därför även av principiell vikt att ge varje vårdnadshavare en självständig rätt till föräldraledighet.

Slutligen har alla barn rätt till goda och nära relationer med sina vårdnadshavare och föräldraförsäkringen bör ses som ett ovärderligt sätt för barn att få detta. Det ojämlika uttaget av föräldraledighet är djupt problematiskt från ett barnperspektiv. Det försvårar barns möjlighet att bygga en så nära relation till sin pappa som de har rätt till. Barnets bästa är därför också ett starkt argument för en individualiserad föräldraförsäkring.

Partikongressen föreslås besluta:

- J128:1 att vi utökar antalet månader i föräldraförsäkringen som inte går att överlåta från den ena vårdnadshavaren till den andra
- J128:2 att målet med detta arbete är ett jämställt uttag av föräldraförsäkringen och en individualiserad föräldraförsäkring
- J128:3 att vårt arbete med att utöka antalet månader i föräldraförsäkringen som inte kan överlåtas inleds snarast
- J128:4 att taket höjs i föräldraförsäkringen höjs i syfte att bidra till ett jämställt uttag
- J128:5 att partikongressen antar motionen och uppdrar åt riksdagsgruppen och partistyrelsen att verka för förslagen

Malmö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J129

AVESTA ARBETAREKOMMUN

Inför en individualiserad föräldraförsäkring

Ta ställning till följande två påståenden:

1. Majoriteten av alla arbetsgivare föredrar att de anställda är närvarande på jobbet framför att de är frånvarande
2. Det är omöjligt för en arbetsgivare att ha fullständig information om den framtida frånvaron för varje individ som denne funderar på att anställa eller befordra

Om du håller med om dessa påståenden håller ni med om att det förekommer statistisk diskriminering.

Statistisk diskriminering innebär:

- att en enskild person får sig tillskrivet det beteende eller de egenskaper som är de vanligaste hos den grupp man tillhör
- att varje individ får bära den genomsnittliga frånvarorisk för föräldraledigheten som det kollektiv han eller hon tillhör.

I genomsnitt är kvinnor föräldralediga mycket längre än män.

Det innebär att en kvinna i fertil ålder automatiskt ses som mer riskabel att anställa eller befordra än en man oberoende av hennes faktiska produktivitet på jobbet. Hon själv kan inte påverka detta.

Den stora majoriteten av arbetstagare och arbetsökande möter arbetsgivare som – av ekonomiska, helt rationella skäl – ogillar frånvaro. Om statistisk diskriminering mellan kvinnor och män förekommer måste vi välja vad vi värderar högst: Familjens valfrihet eller kvinnors rätt till samma möjligheter som män på arbetsmarknaden. Båda målen kan förstås anses vara viktiga men vi måste besluta vilket mål som är viktigast eftersom de båda målen står i konflikt med varann.

För oss S-kvinnor är valet inte svårt.

För det första

Kvinnors stora frånvaro från arbetsmarknaden på grund av föräldraledighet är en viktig förklaring till att kvinnor idag har lägre löner, sämre inkomst och mer otrygga arbetsvillkor än män. En individualiserad föräldraförsäkring bidrar därför till att stärka kvinnors ställning på arbetsmarknaden.

För det andra

En individualiserad föräldraförsäkring stärker männen i deras roll som pappor. Den hjälper män att ta vara på sina rättigheter som pappor. Sedan de två pappamånaderna infördes har mäns uttag av föräldraledighetsdagar ökat markant, från några få procent i början av 1990-talet till 23 procent idag.

För det tredje

Alla barn har rätt till goda och nära relationer med båda sina föräldrar. Föräldraförsäkringen bör ses som en förmån som kan bidra till detta. En undersökning från Försäkringskassan (2008) visar att pappor som väljer att ta ut föräldraledighet när barnen är små jobbar mindre också när barnen växer upp.

För det fjärde

En viktig princip i vårt gemensamma försäkringssystem är att försäkringarna är individbaserade och inte familjebaserade. Att föräldraförsäkringen undantas – genom möjligheten att överlåta ledighet mellan vårdnadshavarna – kan kanske förklaras med att det 1974 var en mer konservativ syn på familjen och mäns förmåga att ta hand om barn. Jag är helt övertygad att en individualiserad föräldraförsäkring är den hävstång som leder till både ett mer jämställt arbetsliv och ett mer jämställt familjeliv.

Partikongressen föreslås besluta:

- J129:1 att Socialdemokraterna tar beslut om att införa en individualiserad föräldraförsäkring
- J129:2 att Socialdemokraterna tar nästa steg i processen mot en individualiserad försäkring genom att genomföra en tredelning under mandatperioden 2014-2018

Anita Tärneborg

Avesta arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J130

VALDEMARSVIKS ARBETAREKOMMUN

Inför en individualiserad föräldraförsäkring

Dagens system med en föräldraförsäkring där familjen ses som en enhet, strider mot utformningen av det svenska försäkringssystemet i stort. En viktig princip i vårt gemensamma försäkringssystem är att försäkringarna är individbaserade och inte familjebaserade. Att föräldraförsäkringen undantas genom möjligheten att överlåta ledighet mellan vårdnadshavarna kan förklaras med att en mer konservativ syn på familjen och mäns förmåga att ta hand om barn rådde då moderskapsförsäkringen omvandlades 1974 till en föräldraförsäkring.

I dagens jämställda samhälle bör det vara en självklarhet att rättigheten och ansvaret att vårda egna barn, gäller både kvinnor och män, på samma sätt som rättigheten och ansvaret att försörja sig själv genom förvärvsarbete gäller både kvinnor som män.

Utöver den självklara principen om individbaserade rättigheter, finns det en rad andra, starka skäl att individualisera föräldraförsäkringen – för kvinnornas, männens, barnens och samhällets skull.

Kvinnors frånvaro från arbetsmarknaden på grund av föräldraledighet är en viktig förklaring till att kvinnor idag har lägre löner, sämre inkomst och mer otrygga arbetsvillkor än män. Kvinnors inkomst är i snitt 70 procent av mäns. En tredjedel av kvinnorna på arbetsmarknaden jobbar deltid. En individualiserad föräldraförsäkring skulle därför stärka kvinnors ställning på arbetsmarknaden.

Idag betraktar arbetsgivare alla kvinnor som en mer riskfylld arbetskraft än män, på grund av frånvaro vid föräldraledighet men också med anledning av att kvinnor tar ut mer VAB-dagar och arbetar mer deltid. Effekterna syns inte minst på lönen.

En individualiserad föräldraförsäkring stärker männen i deras roll som pappor. Den hjälper män att ta vara på sina rättigheter som pappor. Det är också tydligt att just öronmärkta månader för vardera föräldern är en effektiv åtgärd. Sedan de två pappamånaderna infördes har mäns uttag av föräldraledighetsdagar ökat markant, från några få procent i början av 1990-talet till 23 procent idag.

Vad barnen beträffar ligger en individualisering av föräldraförsäkringen väl i linje med principen om barnets bästa, som bland annat återfinns i FN:s Barnkonvention och som i övrigt genomsyrar svensk lagstiftning. Alla barn har rätt till goda och nära relationer med båda sina föräldrar. Föräldraförsäkringen bör ses som en förmån som kan bidra till detta.

En individualiserad föräldraförsäkring är slutligen till gagn för samhället i stort, på flera sätt. Kvinnor är idag mer välutbildade än män. Det är viktigt att kvinnor får en chans att utveckla sin potential i arbetslivet, utan att hindras av en alltför tung arbetsbörda i hem och familj. En bättre inkomst och en bättre position på arbetsmarknaden stärker kvinnors möjligheter att uppnå en god försörjning. Det minskar också risken för ohälsa. Barnfattigdom är i hög grad ett resultat av att många ensamförsörjande kvinnor har låg inkomst och en svag ställning på arbetsmarknaden.

Ur barn- och familjeperspektiv är det slutligen viktigt att en mer jämställd fördelning av föräldraledigheten påverkar familjestabilitet och viljan att skaffa barn. Det finns forskarrön som visar att par som delar lika på föräldraledigheten skaffar fler barn. Par som delar lika skiljer sig också mer sällan.

Socialdemokraterna är ett feministiskt parti. Det förpliktar. Valåret 2014 är det 40 år sedan Sverige övergick från en moderskapsförsäkring till en föräldraförsäkring som gav även pappor rätt att vara hemma med sina barn. Det är dags att gå vidare och fullfölja de intentioner, som ligger i Sveriges jämställda samhällsmodell.

Partikongressen föreslås besluta:

J130:1 att Socialdemokraterna tar beslut om att införa en individualiserad föräldraförsäkring

J130:2 att Socialdemokraterna tar nästa steg i processen mot en individualiserad försäkring genom att genomföra en tredelning under mandatperioden 2014-2018

Helena Johansson

Valdemarsviks arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J131

UPPSALA ARBETAREKOMMUN

Inför en individualiserad föräldraförsäkring

Dagens system med en föräldraförsäkring, som i huvudsak distribueras till familjen som en enhet, strider mot utformningen av det svenska försäkringssystemet i stort. En viktig princip i vårt gemensamma försäkringssystem är att försäkringarna är individbaserade och inte familjebaserade. Att föräldraförsäkringen undantas – genom möjligheten att överlåta ledighet mellan vårdnadshavarna – kan förklaras med att en mer konservativ syn på familjen och mäns förmåga att ta hand om barn rådde då moderskapsförsäkringen omvandlades 1974 till en föräldraförsäkring. I dagens jämställda samhälle bör det vara en självklarhet att rättigheten – och ansvaret – att vårda egna barn gäller både kvinnor och män, på samma sätt som rättigheten – och ansvaret – att försörja sig själv genom förvärvsarbete gäller både kvinnor som män.

Utöver den självklara principen om individbaserade rättigheter, finns det en rad andra, starka skäl att individualisera föräldraförsäkringen – för kvinnornas, männens, barnens och samhällets skull.

Kvinnors stora frånvaro från arbetsmarknaden på grund av föräldraledighet är en viktig förklaring till att kvinnor idag har lägre löner, sämre inkomst och mer otrygga arbetsvillkor än män. Kvinnors inkomst är i snitt 70 procent av mäns. En tredjedel av kvinnorna på arbetsmarknaden jobbar deltid. En individualiserad föräldraförsäkring bidrar därför till att stärka kvinnors ställning på arbetsmarknaden.

Idag betraktar arbetsgivare alla kvinnor som en mer riskfylld arbetskraft än män, på grund av frånvaro på grund av föräldraledighet men också på grund av att kvinnor tar ut mer vab-dagar och mer deltid. Effekterna syns inte minst på lönen. TCO har visat att det finns en dold barneffekt i lönesättningen.

Kvinnor som har barn tjänar mindre än kvinnor utan barn, också omräknat per timme. För män är det tvärtom. Varje enskild kvinnas löneutveckling påverkas också av hur föräldraledigheten tas ut. För varje månad som pappan är föräldraledig ökar mammans framtida lön med knappt 7 procent. Det är en större effekt än motsvarande minskning av mammans egen föräldraledighet. För pappor verkar dock inte partnerns föräldraledighet ha någon effekt på den framtida lönen, enligt rapport från IFAU (rapport 2010:5, ”Effekten av delad föräldraledighet på kvinnors löner”). En individualiserad föräldraförsäkring stärker männen i deras roll som pappor. Den hjälper män att ta vara på sina rättigheter som pappor. Det är också tydligt att just öronmärkta månader för vardera föräldern är en effektiv åtgärd. Sedan de två pappamånaderna infördes har mäns uttag av föräldraledighetsdagar ökat markant, från några få procent i början av 1990-talet till 23 procent idag.

Män som vill ta sitt ansvar som pappor möter ofta ifrågasättande och motstånd. Så är det inte minst i manligt dominerade arbetsplatser, där föräldraledighet är ovanligt och där kollegerna prioriterar jobbet. En undersökning som gjordes vid Göteborgs universitet av landets 250 största företag för några år sedan visade att en tredjedel av arbetsgivarna utövade någon form av motstånd mot mäns önskan att kombinera arbete och familj. En man förväntas inte satsa på familjen. Han förväntas lägga sin energi på jobbet. Så mister pappor chansen att vara närvarande i familjen.

Vad barnen beträffar ligger en individualisering av föräldraförsäkringen väl i linje med principen om barnets bästa, som bland annat återfinns i FN:s Barnkonvention och som i övrigt genomsyrar svensk lagstiftning. Alla barn har rätt till goda och nära relationer med båda sina föräldrar. Föräldraförsäkringen bör ses som en förmån som kan bidra till detta. En undersökning från Försäkringskassan (2008) visar att pappor som väljer att ta ut föräldraledighet när barnen är små jobbar mindre också när barnen växer upp. Det är ett av många exempel på hur vanor och livsmönster i familjen etableras under småbarnstiden.

En individualiserad föräldraförsäkring är slutligen till gagn för samhället i stort, på flera sätt. Kvinnor är idag mer välutbildade än män. Det är viktigt att kvinnor får en chans att utveckla sin potential i arbetslivet, utan att hindras av en alltför tung arbetsbörda i hem och familj. En bättre inkomst och en bättre position på arbetsmarknaden stärker kvinnors möjligheter att uppnå en god försörjning. Det minskar också risken för ohälsa. Barnfattigdom är i hög grad ett resultat av att många kvinnors har låg inkomst och en svag ställning på arbetsmarknaden.

Ur barn- och familjeperspektiv är det slutligen viktigt att en mer jämställd fördelning av föräldraledigheten påverkar familjestabilitet och viljan att skaffa barn. Det finns forskarrön som visar att par som delar lika på föräldraledigheten skaffar fler barn. Par som delar lika skiljer sig också mer sällan (Olah, 2002).

Socialdemokraterna är ett feministiskt parti. Det förpliktar. Valåret 2014 är det 40 år sedan Sverige övergick från en moderskapsförsäkring till en föräldraförsäkring som gav även pappor rätt att vara hemma med sina barn. Det är dags att gå vidare och fullfölja de intentioner, som ligger i Sveriges jämställda samhällsmodell.

Partikongressen föreslås besluta:

J131:1 att Socialdemokraterna tar beslut om att införa en individualiserad föräldraförsäkring

J131:2 att Socialdemokraterna tar nästa steg i processen mot en individualiserad försäkring genom att genomföra en tredelning under mandatperioden 2014-2018

Lena Hartwig, Berit Ericsson och Ylva Stadell

Uppsala arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J132

VÅRGÅRDA ARBETAREKOMMUN

Inför en individualiserad föräldraförsäkring

Dagens system med en föräldraförsäkring, som i huvudsak distribueras till familjen som en enhet, strider mot utformningen av det svenska försäkringssystemet i stort. En viktig princip i vårt gemensamma försäkringssystem är att försäkringarna är individbaserade och inte familjebaserade. Att föräldraförsäkringen undantas – genom möjligheten att överlåta ledighet mellan vårdnadshavarna – kan förklaras med att en mer konservativ syn på familjen och mäns förmåga att ta hand om barn rådde då moderskapsförsäkringen omvandlades 1974 till en föräldraförsäkring. I dagens jämställda samhälle bör det vara en självklarhet att rättigheten – och ansvaret – att vårda egna barn gäller både kvinnor och män, på samma sätt som rättigheten – och ansvaret – att försörja sig själv genom förvärvsarbete gäller både kvinnor som män.

Utöver den självklara principen om individbaserade rättigheter, finns det en rad andra, starka skäl att individualisera föräldraförsäkringen – för kvinnornas, männens, barnens och samhällets skull.

Kvinnors stora frånvaro från arbetsmarknaden på grund av föräldraledighet är en viktig förklaring till att kvinnor idag har lägre löner, sämre inkomst och mer otrygga arbetsvillkor än män. Kvinnors inkomst är i snitt 70 procent av mäns. En tredjedel av kvinnorna på arbetsmarknaden jobbar deltid. En individualiserad föräldraförsäkring bidrar därför till att stärka kvinnors ställning på arbetsmarknaden.

Idag betraktar arbetsgivare alla kvinnor som en mer riskfylld arbetskraft än män, på grund av frånvaro på grund av föräldraledighet men också på grund av att kvinnor tar ut mer vab-dagar och mer deltid. Effekterna syns inte minst på lönen. TCO har visat att det finns en dold barneffekt i lönesättningen. Kvinnor som har barn tjänar mindre än kvinnor utan barn, också omräknat per timme. För män är det tvärtom. Varje enskild kvinnas löneutveckling påverkas också av hur föräldraledigheten tas ut. För varje månad som pappan är föräldraledig ökar mammans framtida lön med knappt 7 procent. Det är en större effekt än motsvarande minskning av mammans egen föräldraledighet. För pappor verkar dock inte partnerns föräldraledighet ha någon effekt på den framtida lönen, enligt rapport från IFAU (rapport 2010:5, ”Effekten av delad föräldraledighet på kvinnors löner”).

Motionsunderlag till Partikongressen, S-kvinnor maj 2012: En individualiserad föräldraförsäkring stärker männen i deras roll som pappor. Den hjälper män att ta vara på sina rättigheter som pappor. Det är också tydligt att just öronmärkta månader för vardera föräldern är en effektiv åtgärd. Sedan de två pappamånaderna infördes har mäns uttag av föräldraledighetsdagar ökat markant, från några få procent i början av 1990-talet till 23 procent idag.

Män som vill ta sitt ansvar som pappor möter ofta ifrågasättande och motstånd. Så är det inte minst i manligt dominerade arbetsplatser, där föräldraledighet är ovanligt och där kollegerna prioriterar jobbet. En undersökning som gjordes vid Göteborgs universitet av landets 250 största företag för några år sedan visade att en tredjedel av arbetsgivarna utövade någon form av motstånd mot mäns önskan att kombinera arbete och familj. En man förväntas inte satsa på familjen. Han förväntas lägga sin energi på jobbet. Så mister pappor chansen att vara närvarande i familjen.

Vad barnen beträffar ligger en individualisering av föräldraförsäkringen väl i linje med principen om barnets bästa, som bland annat återfinns i FN:s Barnkonvention och som i övrigt genomsyrar svensk lagstiftning. Alla barn har rätt till goda och nära relationer med båda sina föräldrar. Föräldraförsäkringen bör ses som en förmån som kan bidra till detta. En undersökning från Försäkringskassan (2008) visar att pappor som väljer att ta ut föräldraledighet när barnen är små jobbar mindre också när barnen växer upp. Det är ett av många exempel på hur vanor och livsmönster i familjen etableras under småbarnstiden.

En individualiserad föräldraförsäkring är slutligen till gagn för samhället i stort, på flera sätt. Kvinnor är idag mer välutbildade än män. Det är viktigt att kvinnor får en chans att utveckla sin potential i arbetslivet, utan att hindras av en alltför tung arbetsbörda i hem och familj. En bättre inkomst och en bättre position på arbetsmarknaden stärker kvinnors möjligheter att uppnå en god försörjning. Det minskar också risken för ohälsa. Barnfattigdom är i hög grad ett resultat av att många kvinnors har låg inkomst och en svag ställning på arbetsmarknaden.

Ur barn- och familjeperspektiv är det slutligen viktigt att en mer jämställd fördelning av föräldraledigheten påverkar familjestabilitet och viljan att skaffa barn. Det finns forskarrön som visar att par som delar lika på föräldraledigheten skaffar fler barn. Par som delar lika skiljer sig också mer sällan (Olah, 2002).

Socialdemokraterna är ett feministiskt parti. Det förpliktar. Valåret 2014 är det 40 år sedan Sverige övergick från en moderskapsförsäkring till en föräldraförsäkring som gav även pappor rätt att vara hemma med sina barn. Det är dags att gå vidare och fullfölja de intentioner, som ligger i Sveriges jämställda samhällsmodell.

Partikongressen föreslås besluta:

- J132:1 att Socialdemokraterna tar beslut om att införa en individualiserad föräldraförsäkring
- J132:2 att Socialdemokraterna tar nästa steg i processen mot en individualiserad försäkring genom att genomföra en tredelning under mandatperioden 2014-2018

Värgårda arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J133

SÖDERKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

Inför en individualiserad föräldraförsäkring

Dagens system med en föräldraförsäkring där familjen ses som en enhet, strider mot utformningen av det svenska försäkringssystemet i stort. En viktig princip i vårt gemensamma försäkringssystem är att försäkringarna är individbaserade och inte familjebaserade. Att föräldraförsäkringen undantas genom möjligheten att överlåta ledighet mellan vårdnadshavarna kan förklaras med att en mer konservativ syn på familjen och mäns förmåga att ta hand om barn rådde då moderskapsförsäkringen omvandlades 1974 till en föräldraförsäkring.

I dagens jämställda samhälle bör det vara en självklarhet att rättigheten och ansvaret att vårda egna barn, gäller både kvinnor och män, på samma sätt som rättigheten och ansvaret att försörja sig själv genom förvärvsarbete gäller både kvinnor som män. Utöver den självklara principen om individbaserade rättigheter, finns det en rad andra, starka skäl att individualisera föräldraförsäkringen – för kvinnornas, männens, barnens och samhällets skull.

Kvinnors frånvaro från arbetsmarknaden på grund av föräldraledighet -är en viktig förklaring till att kvinnor idag har lägre löner, sämre inkomst och mer otrygga arbetsvillkor än män. Kvinnors inkomst är i snitt 70 procent av mäns. En tredjedel av kvinnorna på arbetsmarknaden jobbar deltid. En individualiserad föräldraförsäkring skulle därför stärka kvinnors ställning på arbetsmarknaden. Idag betraktar arbetsgivare alla kvinnor som en mer riskfylld arbetskraft än män, på grund av frånvaro vid föräldraledighet men också med anledning av att kvinnor tar ut mer VAB-dagar och arbetar mer deltid. Effekterna syns inte minst på lönen.

En individualiserad föräldraförsäkring stärker männen i deras roll som pappor. Den hjälper män att ta vara på sina rättigheter som pappor. Det är också tydligt att just öronmärkta månader för vardera föräldern är en effektiv åtgärd. Sedan de två pappamånaderna infördes har mäns uttag av föräldraledighetsdagar ökat markant, från några få procent i början av 1990-talet till 23 procent idag. Vad barnen beträffar ligger en individualisering av föräldraförsäkringen väl i linje med principen om barnets bästa, som bland annat återfinns i FN:s Barnkonvention och som i övrigt genomsyrar svensk lagstiftning. Alla barn har rätt till goda och nära relationer med båda sina föräldrar. Föräldraförsäkringen bör ses som en förmån som kan bidra till detta.

En individualiserad föräldraförsäkring är slutligen till gagn för samhället i stort, på flera sätt. Kvinnor är idag mer välutbildade än män. Det är viktigt att kvinnor får en chans att utveckla sin potential i arbetslivet, utan att hindras av en alltför tung arbetsbörda i hem och familj. En bättre inkomst och en bättre position på arbetsmarknaden stärker kvinnors möjligheter att uppnå en god försörjning. Det minskar också risken för ohälsa. Barnfattigdom är i hög grad ett resultat av att många ensamförsörjande kvinnor har låg inkomst och en svag ställning på arbetsmarknaden.

Ur barn- och familjeperspektiv är det slutligen viktigt att en mer jämställd fördelning av föräldraledigheten påverkar familjestabilitet och viljan att skaffa barn. Det finns forskarrön som visar att par som delar lika på föräldraledigheten skaffar fler barn. Par som delar lika skiljer sig också mer sällan.

Socialdemokraterna är ett feministiskt parti. Det förpliktar. Valåret 2014 är det 40 år sedan Sverige övergick från en moderskapsförsäkring till en föräldraförsäkring som gav även pappor rätt att vara hemma med sina barn. Det är dags att gå vidare och fullfölja de intentioner, som ligger i Sveriges jämställda samhällsmodell.

Partikongressen föreslås besluta:

- J133:1 att Socialdemokraterna tar beslut om att införa en individualiserad föräldraförsäkring
J133:2 att Socialdemokraterna tar nästa steg i processen mot en individualiserad försäkring genom att genomföra en tredelning under mandatperioden 2014-2018

Anne-Louise Kroon, Söderköpings S-kvinnor
Söderköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J134

NORRKÖPINGS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Inför en individualiserad föräldraförsäkring

Dagens system med en föräldraförsäkring där familjen ses som en enhet, strider mot utformningen av det svenska försäkringssystemet i stort. En viktig princip i vårt gemensamma försäkringssystem är att försäkringarna är individbaserade och inte familjebaserade. Att föräldraförsäkringen undantas genom möjligheten att överlåta ledighet mellan vårdnadshavarna kan förklaras med att en mer konservativ syn på familjen och mäns förmåga att ta hand om barn rådde då moderskapsförsäkringen omvandlades 1974 till en föräldraförsäkring.

I dagens jämställda samhälle bör det vara en självklarhet att rättigheten och ansvaret att vårda egna barn gäller både kvinnor och män på samma sätt som rättigheten och ansvaret att försörja sig själv genom förvärvsarbete gäller både kvinnor som män.

Utöver den självklara principen om individbaserade rättigheter, finns det en rad andra, starka skäl att individualisera föräldraförsäkringen – för kvinnornas, männens, barnens och samhällets skull.

Kvinnors stora frånvaro från arbetsmarknaden på grund av föräldraledighet är en viktig förklaring till att kvinnor idag har lägre löner, sämre inkomst och mer otrygga arbetsvillkor än män. Kvinnors inkomst är i snitt 70 procent av mäns. En tredjedel av kvinnorna på arbetsmarknaden jobbar deltid. En individualiserad föräldraförsäkring skulle därför stärka kvinnors ställning på arbetsmarknaden.

Idag betraktar arbetsgivare alla kvinnor som en mer riskfylld arbetskraft än män, på grund av frånvaro på grund av föräldraledighet men också på grund av att kvinnor tar ut mer VAB-dagar och mer deltid. Effekterna syns inte minst på lönen.

En individualiserad föräldraförsäkring stärker männen i deras roll som pappor. Den hjälper män att ta vara på sina rättigheter som pappor. Det är också tydligt att just öronmärkta månader för vardera föräldern är en effektiv åtgärd. Sedan de två pappamånaderna infördes har mäns uttag av föräldraledighetsdagar ökat markant, från några få procent i början av 1990-talet till 23 procent idag.

Vad barnen beträffar ligger en individualisering av föräldraförsäkringen väl i linje med principen om barnets bästa, som bland annat återfinns i FN:s Barnkonvention och som i övrigt genomsyrar svensk lagstiftning. Alla barn har rätt till goda och nära relationer med båda sina föräldrar. Föräldraförsäkringen bör ses som en förmån som kan bidra till detta. En individualiserad föräldraförsäkring är slutligen till gagn för samhället i stort, på flera sätt.

Kvinnor är idag mer välutbildade än män. Det är viktigt att kvinnor får en chans att utveckla sin potential i arbetslivet, utan att hindras av en alltför tung arbetsbörda i hem och familj. En bättre inkomst och en bättre position på arbetsmarknaden stärker kvinnors möjligheter att uppnå en god försörjning. Det minskar också risken för ohälsa. Barnfattigdom är i hög grad ett resultat av att många kvinnors har låg inkomst och en svag ställning på arbetsmarknaden.

Ur barn- och familjeperspektiv är det slutligen viktigt att en mer jämställd fördelning av föräldraledigheten påverkar familjestabilitet och viljan att skaffa barn. Det finns forskarrön som visar att par som delar lika på föräldraledigheten skaffar fler barn. Par som delar lika skiljer sig också mer sällan.

Socialdemokraterna är ett feministiskt parti. Det förpliktar. Valåret 2014 är det 40 år sedan Sverige övergick från en moderskapsförsäkring till en föräldraförsäkring som gav även pappor rätt att vara hemma med sina barn. Det är dags att gå vidare och fullfölja de intentioner, som ligger i Sveriges jämställda samhällsmodell.

Partikongressen föreslås besluta:

J134:1 att Socialdemokraterna tar beslut om att införa en individualiserad föräldraförsäkring

J134:2 att Socialdemokraterna tar nästa steg i processen mot en individualiserad försäkring genom att genomföra en tredelning under mandatperioden 2014-2018

Annica Johansson och Seydi Barkarbo

Norrköpings arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION J135

KNIVSTA ARBETAREKOMMUN

Inför en individuell föräldraförsäkring

Dagens system med en föräldraförsäkring som i huvudsak distribueras till familjen som en enhet. Övriga försäkringar i vårt försäkringssystem är individbaserade. I dagens jämställda samhälle måste det vara en självklarhet att rättigheten och ansvaret att vårda egna barn gäller både kvinnor och män.

Kvinnors stora frånvaro från arbetsmarknaden på grund av föräldraledighet är en av orsakerna till att kvinnorna idag har lägre lön, sämre inkomst och mer otrygga arbetsvillkor än män.

Idag betraktar arbetsgivare alla kvinnor som en mer riskfylld arbetskraft än män på grund av att kvinnor har en större andel föräldraledighet. IFAU-rapporter visar att för varje månad pappan är ledig ökar kvinnans framtida lön med knappt 7 %, medan effekten på pappans lön vid föräldraledighetsuttag inte är märkbar. En individualiserad föräldraförsäkring stärker också männen i deras roll som pappor. Män som vill ta sitt ansvar som pappor möter ofta ifrågasättande och motstånd inte minst på mansdominerade arbetsplatser.

Beträffande barnen ligger en individualisering av föräldraförsäkringen väl i linje med principen om barnets bästa som bland annat återfinns i FN:s barnkonvention och vad som i övrigt genomsyrar svensk lagstiftning.

Socialdemokraterna är ett feministiskt parti. Valåret 2014 är det 40 år sedan vi övergick från moderskapspenning till föräldraförsäkring. Nu är det dags att gå vidare.

Partikongressen föreslår besluta:

J135:1 att beslut tas om att införa en individualiserad föräldraförsäkring

J135:2 att som ett nästa steg i processen beslut tas om att genomföra en tredelning under mandatperioden 2014–2018

Lena Hartwig m.fl. S-kvinnor Uppsala

Knivsta arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J136

SUNDSVALLS ARBETAREKOMMUN

Inför en tredelad föräldraförsäkring

Trots att Sverige har ett av världens förmånligaste föräldraförsäkringssystem är det fortfarande kvinnor som tar ut större delen av föräldraledigheten. Mycket tyder på att kvinnor har svårare att hävda sig på arbetsmarknaden eftersom många arbetsgivare betraktar dem som mer riskfylld arbetskraft än män. Vidare finns det studier som visar att kvinnor med barn tjänar sämre än kvinnor utan barn.

Även om mäns reallöneutveckling inte tycks påverkas i lika stor utsträckning som kvinnors, bemöts män ofta med ifrågasättande från såväl arbetsgivare som omgivning vid uttagande av föräldraledigheten. Myten om att män tar ut föräldraledighet i samband med sportevenemang har alltmer etablerats som en ”sanning”, trots att påståendet saknar substans.

Enligt de flesta organisationsteorier krävs det radikala statliga reformer för att förändra normer. Det räcker därför inte att underlätta för män att ta ut ”pappadagarna”. Vad som krävs är en föräldraförsäkringsreform, där ytterligare månader knyts till respektive vårdnadshavare. Så tas de första stegen för att implementera en jämlik föräldraförsäkring.

I de familjer där det är endast en vårdnadshavare finns skulle med tanke på både barnets bästa men även föräldrarnas bästa kunna införas möjlighet att överlåta föräldradagar till annan anhörig. Denna modell kommer att fungera även i familjer där det finns två vårdnadshavare.

Dessutom måste incitamenten för att ta ut föräldraledigheten bli starkare.

Partikongressen föreslås besluta:

J136:1 att inför en tredelad föräldraförsäkring under nästa mandatperiod

J136:2 att ge möjlighet att överlåta föräldradagar till annan anhörig

Desislava Cvetkova

Sundsvalls arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J137

MALUNGS ARBETAREKOMMUN

Nära anhörigstöd för vård av sjukt barn

I lagen om föräldraförsäkring ”Tillfällig föräldrapenning vid vård av allvarligt sjukt barn” står skrivet att ”Tillfällig föräldrapenning kan betalas ut under ett obegränsat antal dagar till föräldrar med ett svårt sjukt barn under 18 år”. Ett barn anses vara allvarligt sjukt när det är stor fara för barnets liv eller om barnet får behandling mot sin sjukdom och det finns fara för barnets liv utan denna behandling.

Vi har nu fått erfarenhet av att detta inte fungerar. Problemet är att man ska stå till arbetsmarknadens förfogande. Föräldern har tidigare haft förvärvsarbete men när barnet insjuknar är detta omöjligt. Föräldern hamnar i något av ett ”Moment 22”, man är arbetslös men kan inte stå till arbetsmarknadens förfogande. Om man har ett barn med cancer eller annan svår sjukdom, har lång resväg till behandling och regelbundna cellgiftsbehandlingar är det helt omöjligt att kunna förvärvsarbeta. Ett vårdbidrag på 1200 kronor i månaden kunde utgå men detta är en mycket dålig ersättning för ett arbete där man har ”jour” princip dygnet runt.

Vi socialdemokrater borde ge de föräldrar som har svårt sjuka barn ett bättre stöd. Vi borde kunna rätta till detta genom att antingen föra in i lagen om ”Tillfällig föräldrapenning” att tidigare sjukpenninggrundande inkomst ska gälla. Eller att man inrättar ett särskilt anhörigbidrag till föräldrar med svårt sjuka barn i sjukförsäkringen.

Partikongressen föreslås besluta:

J137:1 att S-kongressen beslutar om att utreda frågan om hur man kan ge ett bättre ekonomiskt stöd till föräldrar med sjuka barn

Ann-Marie Pettersson

Malungs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J138

ESKILSTUNA ARBETAREKOMMUN

Rättvisare villkor för sjömän i föräldraförsäkringen

För att arbeta som sjöman krävs det att man bor och äter ombord. Utöver den schemalagda arbetstiden har de jourtjänst resten av dygnets timmar. Fri kost och logi ingår som en del av lönen och hänsyn tas till detta när lönen sätts motsvarande lägre. Fri kost och logi räknas som en beskattningsbar inkomst, men hos Försäkringskassan (FK) får detta inte räknas in i inkomsten, trots att det inte är någon förmån som någon kan avstå ifrån och trots att det är en del av sjömannens naturliga lön. När sjömannen är hemma, dvs ledig, motsvaras den fria kosten av ett matersättningsbelopp, som dock får räknas in i inkomsten.

Arbetstiden bygger på ett ”1:1 avtal”, som innebär att sjömän med svenska avtal arbetar ett dygn ombord och får en ledig dag hemma, dvs de får betalt för två dagar per arbetat dygn. I stället får de ingen semester, utan den beräknas ingå i 1:1-avtalet.

När en sjöman, som enligt schemat skulle ha arbetat i fyra veckor, väljer att ta ut två veckors föräldraledighet innebär det att ersättning betalas ut från FK för 14 dagar. Under tiden skulle sjömannen annars ha tjänat in lön för 28 dagar, dvs tjänat in lön för de 14 lediga dagar som ingår i avtalet. När sjömannen kommer till jobbet för att sedan arbeta de resterande 14 dagarna enligt schemat, så följs detta av en fyra veckor lång ledighet (pga 1:1), innan ett nytt arbetspass börjar. Då bara 14 lediga dagars lön tjänats in uppstår det ett glapp på 14 dagar utan lön, för att FK inte tog hänsyn till sjömannens arbetstidsvillkor.

Om man lägger ihop dessa båda faktorer, den delen av inkomsten som inte får räknas och arbetstiden som FK inte tar hänsyn till, så blir resultatet att många sjömän avstår från att ta ut föräldrapenning. Merparten av yrkeskåren består av män, eller pappor om man säger det så. Samtidigt är en del av föräldrapenningen låst till respektive förälder. Var ligger rättvisan?

Även om yrkeskåren är liten så borde deras barn behöva sina föräldrar på samma sätt som alla andra barn. Alltså behöver sjömannens särskilda villkor tas hänsyn till vid beräkning och uttag av föräldrapenning, med den reella inkomsten och den reella arbetstiden.

Partikongressen föreslås besluta:

J138:1 att sjömäns speciella villkor beträffande inkomst och arbetstid tas hänsyn till vid beräkning och uttag av föräldrapenning, så att rättvisa uppstår i jämförelse med andra yrkeskategorier, enligt motiveringen

Viveca Raske

Eskilstuna arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J139

HELSINGBORGS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Utred föräldraförsäkringen och gör den jämställd

Idag består föräldraförsäkringen av 480 dagar, dvs drygt 15 månader. Idag börjar också de flesta barn förskolan mellan ett och två års ålder, en logisk följd.

Det finns i dagens system spärrar, som vi antar finns för att inte kvinnor ska vara hemma för länge. Det gäller t ex det faktum att de 90 lägsta nivådagarna (övriga 390 är med sjukpenningsgrundande inkomst) först kan tas ut efter 180 uttagna dagar, liksom att man efter barnets ettårsdag måste ta ut fem dagar per vecka.

För oss känns det helt orimligt att om vårdnadshavarna väljer att vara hemma t ex i ungefär ett år och nio månader totalt och ta ut fyra dagar per vecka samt dela lika, så drabbar dessa följeregler automatiskt den andre föräldern. Detta är faktorer som drabbar jämställdheten negativt, trots att vi tror att de införts för att öka den (men inte räknar med att båda vårdnadshavare kan tänkas vara hemma med barn).

Vi vill också påpeka att det i många kommuner kan vara i princip omöjligt att få plats på förskola i närheten av sitt hem annat än vid läsårsstart. Därför försöker många föräldrar anpassa sin föräldradedighet så att inskolning sker i augusti, oavsett om barnet är ett år, ett och ett halvt, eller två år.

Partikongressen föreslås besluta:

J139:1 att en utredning görs av föräldraförsäkringen baserad på att två personer tar ut 480 föräldradagar och delar lika, med avseende på jämställdhet

Sofija Pedersen Videke och Björn Pernrup

Helsingborgs arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

Partistyrelsens utlåtande över motionerna J140:1, J141:1, J142:1, J143:1, J143:2, J143:3, J144:1, J145:1, J145:2, J146:1, J146:2, J147:1, J147:2, J148:1, J149:1, J150:1

UJ5 Utlåtande familjerätt

Runt en tredjedel av de svenska barnen lever idag i en annan sorts familj än den traditionella kärnfamiljen. Familjer kan se väldigt olika ut. En familj kan vara enförälders-, tvåförälders-, bonusförälders-, dubbelregnbågs-, adoptiv-, extended-, donationsfamilj och så vidare. De nya familjerna kallar vi stjärnfamilj, en familj där innehåll är viktigare än en speciell konstellation. När familjerna utvecklas och förändras måste också lagstiftningen följa med.

År 2009 blev den svenska äktenskapsbalken könsneutral. Två personer av samma kön har samma rätt att ingå äktenskap som två personer av olika kön. Socialdemokraterna är övertygade om alla människors lika

värde och rätt. Denna princip slås fast i FN:s allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna, som i artikel 1 uttalar att ”Alla människor äro födda fria och lika i värde och rättigheter”. Var och en ska ses som individ med rätt att utvecklas på egna villkor och samtidigt rätt att ingå i en arbets- och samhällsgemenskap på lika villkor tillsammans med andra. Med denna är bakgrund är socialdemokratins ställningstagande för den könsneutrala äktenskapsbalken en självklarhet.

Det är viktigt att vi inte inför att ”annat” äktenskap, civiläktenskapet, för att kyrkan ska slippa ta ställning i äktenskapsfrågan. Det är betydelsefullt att lagstiftningen stödjer våra kamrater av samkönade par som vill vigas och respekteras i den kyrka de själva anser sig tillhöra eller vill bli respekterad av. Därutöver värnar partistyrelsen den breda blocköverskridande uppslutningen i Riksdagen som idag finns bakom det könsneutrala äktenskapet.

Moderna familjer ställer krav på modern lagstiftning. En fråga som blir mer aktuell är om det ska vara möjligt för barn att ha fler än två vårdnadshavare. För ett barn kan det vara mycket viktigt att kunna ha alla sina mammor och pappor som vårdnadshavare. Å andra sidan ökar riskerna för svåra vårdnadskonflikter med många vårdnadshavare. En vårdnadshavare är den som har rätt att bestämma över barnen vad gäller exempelvis boende och skolgång och det kräver att alla vårdnadshavarna är överens. Partistyrelsen är öppen för en översyn av lagstiftningen för att öppna upp för fler än två vårdnadshavare. Samtidigt är det viktigt att en sådan utredning görs ur barnens perspektiv.

2003 ändrades lagstiftningen så att också homosexuella har rätt att provas som adoptivföräldrar. 2013, tio år senare, har ännu inte någon internationell adoption till samkönade par ägt rum. Det beror på att Adoptionscentrum i nuläget inte har någon adoptionskontakt som accepterar samkönade par eller ensamstående som är öppet homosexuella. Partistyrelsen menar att det borde tala för ett mer aktivt arbete med att knyta relationer och arbeta med attitydförändringar direkt gentemot andra länder och organisationer. I allt fler länder går utvecklingen dessutom mot en ökad öppenhet och tolerans i frågan, om bara viljan finns borde en ny utveckling kunna ta fart.

2006 genomfördes en lagändring i föräldrabalken som bland annat syftade till att få föräldrar att samarbeta bättre och göra att färre fall av vårdnadstvister gick till domstol. Tidiga insatser i form av samtal eller medling med barnens bästa för ögonen genom den kommunala socialtjänstens försorg ska vara den första instansen där man försöker lösa tvisten. Tyvärr har detta inte slagit ut på det vis som önskades, istället har det blivit fler vårdnadstvister och fler fall som går till domstol. Domstolarna använder i sin tur medling endast i 1,7 procent av fallen. I samband med att det har blivit fler vårdnadstvister som går till domstol har också fler pappor upplevt att de inte riktigt tas på allvar och ses som potentiella vårdnadshavare av rätten. Mamman ses ofta som det självklara valet när det gäller ensam vårdnad.

Socialnämnden ska göra en riskbedömning i utredningar om vårdnad, boende och umgänge. Denna skyldighet infördes i föräldrabalken redan i början av 1990-talet, men den 1 juli 2006 förtydligades lagstiftningen. I utredningar om vårdnad, boende och umgänge bedöms risken för om barnet eller någon annan i familjen utsätts för övergrepp, om barnet olovligen förs bort eller om barnet hålls kvar eller annars

far illa. Familjerättens bedömning utgör sedan underlag för domstolens beslut om barnets vårdnad, boende och umgänge. En enkätundersökning som Socialstyrelsen genomfört tyder på att det förekommer brister i riskbedömningarna och att kommuner efterfrågar vägledning kring detta. Partistyrelsen menar att den nya lagstiftningen behöver följas upp. Det behöver klargöras hur lagskärpningen om riskbedömningarna fallit ut, och utvärderas om mammor och pappor behandlas jämställt av rätten. Utgångspunkten för hela översynen av den nya lagstiftningen ska vara barnets bästa.

För att skydda de barn vars föräldrar befinner sig i en vårdnadstvist med hög konfliktnivå vill partistyrelsen också införa en möjlighet för rätten att kunna förordna ett juridiskt biträde till barn. Detta för att säkra att barns rätt tas tillvara och att de ges möjlighet att föra fram sin vilja och sina önskningsar.

Ofta är båda föräldrarna starkt engagerade i sina barns uppväxt, och båda föräldrarna bidrar mycket positivt till sina barns utveckling. Det är viktigt att denna möjlighet finns kvar vid föräldrarnas eventuella separation.

Många par funderar på vad som ska hända om den ena avlider eller blir sjuk. En tanke som då kan uppkomma är att låta upprätta fullmakter på varandra om den andre, till följd av sjukdom, inte längre är i stånd att ta vara på sin ekonomi. I Sverige har framtidsfullmakt diskuterats. Möjligheten finns att utse en god man eller förvaltare. Men det är redan idag på många håll svårt att rekrytera gode män. Partistyrelsen anser att framtidsfullmakter är en bra idé som bör utredas och prövas.

I ärvdabalkens 3 kap. finns särskilda regler som reglerar makars arvsrätt. De idag gällande reglerna innebär att när en make går bort har de gemensamma barnen inte rätt till arv förrän båda föräldrarna har avlidit. Syftet har varit att skydda den efterlevande, som tidigare kunde bli tvungen att gå från hus och hem när barnen krävde sin del av arvet, när en fastighet funnits i den gemensamma egendomen. För makarna som har barn som inte är parets gemensamma, så kallade särkullbarn, är dock den efterlevande fortfarande oskyddad. Barnen till den avlidne har rätt att omedelbart få ut sin del av arvet, vilket gör att den fastighet som den efterlevande bor i kanske måste säljas. Det innebär att i en familj där det finns både ett gemensamt barn och ett särkullbarn, kan särkullbarnet kräva sin andel av arvet omedelbart, medan det andra barnet måste vänta tills båda makarna har avlidit. Partistyrelsen menar att i de fall där arvet inkluderar fastighet som bebos av kvarvarande make/maka skulle en lagändring som ger den efterlevande besittningsrätt av bostaden till eget frånfalle eller försäljning kunna skapa trygghet för den efterlevande. Frågan om en lagändring som ger efterlevande besittningsrätt av bostaden till eget frånfalle eller försäljning måste dock avvägas mot särkullbarns rätt att omedelbart få del av sitt arv.

De fideikommiss som fortfarande existerar ska avvecklas enligt vad som sägs i lagen (1963:583), om avveckling av fideikommiss. Idag finns det undantag. Avskaffandet av fideikommiss har vägt mot bevarandet av det kulturhistoriska värdet som den tvångsvisa sammanhållandet av egendomen medverkat till. I arbetet med att göra Sverige jämställt, jämlikt och modernt väger ett avskaffande tyngre. Partistyrelsen menar att det kulturhistoriska värdet kan bevaras på annat sätt.

Partikongressen föreslås besluta:

att bifalla motionerna J142:1, J147:1

J142:1 (Askersunds arbetarekommun) att möjlighet att skriva framtidsfullmakter ska införas

J147:1 (Stockholms partidistrikt) att Socialdemokraterna i sitt internationella arbete aktivt arbetar för att internationella adoptionsavtal, där samkönade par tillåts adoptera, tecknas

Partikongressen föreslås besluta:

att anse följande motioner besvarade med hänvisning till utlåtandet: J140:1, J143:1, J143:2, J143:3, J144:1, J145:1, J145:2, J146:1, J146:2, J147:2, J148:1, J149:1, J150:1

J140:1 (Göteborgs partidistrikt) att Socialdemokraterna verkar för att Fideikommiss avskaffas i Sverige och att samma lagar bör gälla rika gods- och markägare som gäller övriga medborgare

J143:1 (Orust arbetarekommun) att efterlevandes rätt ska stärkas i förhållande till särkullbarn

J143:2 (Orust arbetarekommun) att särkullbarn inte ska kunna kräva ut sin arvsrätt då bara den ena föräldern avlidit

J143:3 (Orust arbetarekommun) att den efterlevande ska sitta i orubbat bo, om denne så önskar, tills den efterlevande själv avlider

J144:1 (Karlskrona arbetarekommun) att vi jobba för att ge Sveriges familjerätters personal goda förutsättningar för sitt arbete i det nya Sverige

J145:1 (Stockholms partidistrikt) att Socialdemokraterna ställer sig bakom en utredning om fler vårdnadshavare än två

J145:2 (Stockholms partidistrikt) att den socialdemokratiska partikongressen skickar motionen till den socialdemokratiska riksdagsgruppen

J146:1 (Göteborgs partidistrikt) att Socialdemokraterna i sitt internationella arbete aktivt arbetar för att internationella adoptionsavtal, där samkönade par tillåts adoptera, så att diskriminering undviks

J146:2 (Göteborgs partidistrikt) att den socialdemokratiska riksdagsgruppen får i uppgift att se över möjligheterna för att utveckla internationella och nationella adoptioner för samkönade par

J147:2 (Stockholms partidistrikt) att den socialdemokratiska riksdagsgruppen får i uppgift att se över möjligheterna för att utveckla internationella och nationella adoptioner för samkönade par

J148:1 (Karlskrona arbetarekommun) att en översyn görs av familjerättern roll idag och att man tittar på möjligheterna att ge familjerätten en mer drivande roll i sitt arbete

J149:1 (Karlskrona arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna ser över möjligheterna att normalisera det växelvisa boendeformen för Barnet/barnen så det följer den goda utveckling som forskningen idag påvisar

J150:1 (Höörns arbetarekommun) att nuvarande lagstiftning vad gäller arvsrätten ses över och moderniseras

Partikongressen föreslås besluta:

att avslå motionen J141:1

J141:1 (Botkyrka arbetarekommun) att alla religiösa samfund fräntas vigselrätten, så att borgerlig vigsel är det enda sättet att ingå juridiskt äktenskap

MOTION J140

GÖTEBORGS PARTIDISTRIKT

Avskaffande av fideikomiss

Fideikommiss är en feodal kvarleva som inte hör hemma i en folkstyrd demokrati som Sverige. Att svensk arvslagsstiftning inte gäller för de största gods- och markägarna i Sverige är ju helt barockt och inte förenligt med ett modernt tänkande om alla människors lika värde. Äldste sonen bör rimligtvis inte få ärva allt. Därför bör en socialdemokratisk regering när den kommer till makten arbeta för att avskaffa denna möjlighet i lagstiftningen och ersätta den med samma regler och lagar som gäller för övriga medborgare.

Partikongressen föreslås besluta:

J140:1 att Socialdemokraterna verkar för att Fideikommiss avskaffas i Sverige och att samma lagar bör gälla rika gods- och markägare som gäller övriga medborgare

Björn Sandström

Göteborgs partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J141

BOTKYRKA ARBETAREKOMMUN

Avskaffa vigselrätten för religiösa samfund

Vilka samfund som har vigselrätt styrs av kammarkollegiet. Det finns ett 40 tal samfund i Sverige som har vigselrätt. Till dessa församlingar kan medlemmar komma och ingå äktenskap. Människor som tillhör andra trossamfund saknar möjlighet att viga sig i sin församling, de är hänvisade till en borgerlig vigsel. Det är olyckligt att olika religiösa samfund behandlas olika och det finns stor risk att någon känner sig diskriminerad av det system som vi har idag.

Kyrkan är sedan ett antal år skild ifrån staten och saknar idag juridiska funktioner förutom denna att en kyrklig ledare kan viga ett par både i religiös och i juridisk mening.

Om kyrkan fräntas det juridiska ansvaret i denna fråga så mister frågan om samkönade äktenskap sin relevans för staten och det blir upp till de enskilda samfunden att avgöra om de ska låta samkönade par ingå det religiösa äktenskapet.

Partikongressen föreslås besluta:

J141:1 att alla religiösa samfund fråntas vigselrätten, så att borgerlig vigsel är det enda sättet att ingå juridiskt äktenskap

Sara Sylvan

Botkyrka arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J142

ASKERSUNDS ARBETAREKOMMUN

Framtidsfullmakter

Testamente är en rättighet som vi alla har, att till viss del bestämma vem som ska ärva oss.

Framtidsfullmakt är ett sätt att bestämma för framtiden, vem som ska ta hand om ekonomin om man blir sjuk, t ex en demens eller annan sjukdom, som gör att man inte klarar det själv.

Partikongressen föreslås besluta:

J142:1 att möjlighet att skriva framtidsfullmakter ska införas

Johan Calais

Askersunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J143

ORUST ARBETAREKOMMUN

Särkullbarns arvsrätt

I ärvdabalkens 3 kap. finns särskilda regler som reglerar makars arvsrätt. De idag gällande reglerna innebär att när en make går bort har de gemensamma barnen inte rätt till arv förrän båda föräldrarna har avlidit. Syftet har varit att skydda den efterlevande som tidigare kunde bli tvungen att gå från hus och hem när barnen krävde sin del av arvet, inte minst när en fastighet funnits i den gemensamma egendomen.

Men för makarna vilka har barn som inte är parets gemensamma, så kallade särkullbarn, är dock den efterlevande fortfarande oskyddad. Barnen till den avlidne har rätt att omedelbart få ut sin del av arvet, vilket gör att den fastighet som den efterlevande bor i kanske måste säljas. Det innebär att i en familj där det finns både ett gemensamt barn och ett särkullbarn kan särkullbarnet kräva sin andel av arvet omedelbart medan det andra barnet måste vänta tills båda makarna har avlidit.

Detta innebär orimliga konsekvenser för den efterlevande. Det är av vikt att den efterlevandes rätt stärks i förhållande till särkullbarn. Den efterlevande ska därför behandlas på ett likartat sätt, oavsett om den efterlevande har egna barn eller särkullbarn.

Den efterlevandes rätt ska stärkas i förhållande till särkullbarnen, och de ska inte kunna kräva ut sin arvsrätt då bara ena föräldern avlidit. Lagen bör ses över så att det blir mer jämlikt mellan gemensamma barn och särkullbarn. Man ska kunna sitta i orubbat bo tills båda föräldrarna avlidit.

Partikongressen föreslås besluta:

- J143:1 att efterlevandes rätt ska stärkas i förhållande till särkullbarn
- J143:2 att särkullbarn inte ska kunna kräva ut sin arvsrätt då bara den ena föräldern avlidit
- J143:3 att den efterlevande ska sitta i orubbat bo, om denne så önskar, tills den efterlevande själv avlider

Catharina Bråkenhielm och Jan-Olof Larsson

Orust arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J144

KARLSKRONA ARBETAREKOMMUN

Uppgradera familjerättens personal för det nya Sverige

Familjekonstellationerna i Sverige blir allt flera och komplexa i sin sammansättning. Den traditionella homogena/heterosexuella familjen är inte längre ett självklart inslag i dagens globaliserande och mångkulturellt jämlika Sverige. Det religions/kulturella och de olika regnbågskonstellationens familjesammansättning är idag en stark växande faktor men en välkommen utveckling i Sverige.

Men dessa nya familjekonstellationerna kommer också i framtiden att innebära en ny problematik med andra lösningar för familjerättens personal. Vi måste ge personalen rätta förutsättningar för att kunna gå in i samarbetsamtalen och lämna densamma med goda resultat.

Här behövs kunskap för Sveriges familjerätter om hatbrott och dess innebörd av hot. De olika religionerna och dess kulturskillnader mellan hustru och man. De transexuella de olika regnbågsformationerna. Vi har ett ansvar gentemot barnen och föräldrarna att vårt samhälle kan erbjuda det stöd som behövs för föräldrarna vid deras uppbrott och för att på bästa sätt säkerställa barnet/barnens bästa vid uppbrottet.

Jag ser också ett behov att utbilda familjerättens personal i de familjeekonomiska regelverk som finns i Sverige. Allt för ofta hör jag om bristande kunskaper om vad som gäller exempelvis om bostadsbidraget och att makten om mantalsskrivningen allt för ofta styr den ena partens kamp om barnet/barnen för att på så sätt säkerställa barnbidraget eller bostadsbidraget.

Partikongressen föreslås besluta:

J144:1 att vi jobba för att ge Sveriges familjerätters personal goda förutsättningar för sitt arbete i det nya Sverige

Paul Melén

Karlskrona arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J145

STOCKHOLMS PARTIDISTRIKT

Utred fler vårdnadshavare än två

Det viktigaste med familjen är att den är byggd på kärlek, ansvarstagande, respekt och omtanke. Att den ska utgöra en trygghet i en ibland orolig värld. Jag anser att det är varje människas rättighet att själv få definiera sin familj och att den inte ska begränsas till vad som inryms i en traditionell kärnfamilj.

En bredare syn på vad som utgör en familj gör samhället rikare, och underlättar den enskildes möjlighet är att välja en familjebildning som passar de egna behoven. Vi måste ändra vår syn på hur vi ser på antalet vårdnadshavare ett barn kan ha. Det är orimligt att barn som växer upp i stjärnfamiljer ska ha ett sämre rätts- och familjeskydd än andra barn.

Därför är det ur ett barnrättsperspektiv viktigt att utreda hur barn med fler än två sociala föräldrar bäst ges lika tillgång till alla dessa föräldrar. Det handlar om möjligheten att ta ut föräldrapenning, få ledigt för vård av sjukt barn, få information från förskola och skola och mycket annat. Detta utan att riskera att barnen kan utsättas för mer komplicerade vårdnadstvister än andra barn.

Föräldrar har inte rätt till sina barn men barn har en ovillkorlig och tydlig rätt till såväl sina biologiska som sociala föräldrar.

Partikongressen föreslås besluta:

J145:1 att Socialdemokraterna ställer sig bakom en utredning om fler vårdnadshavare än två

J145:2 att den socialdemokratiska partikongressen skickar motionen till den socialdemokratiska riksdagsgruppen

Mathias Dolk

Stockholms partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J146

GÖTEBORGS PARTIDISTRIKT

Utveckla möjligheterna för HBT-personer att adoptera

Sveriges riksdag beslutade 2003 om rätten för HBT-personer att kunna prövas som adoptionsföräldrar. I världen finns idag 17 länder där samkönade par tillåts adoptera. Ändå finns det idag inte några reella vägar för internationella regnbågsadoptioner att äga rum. De adoptionsbyråer som har tillstånd från Myndigheten för internationella adoptionsfrågor (MIA) har deklarerat att inget av de barnhem de samarbetar med tillåter samkönade par att adoptera. Det finns emellertid barnhem i flera världsdelar som idag kan tänka sig adoptera till samkönade par.

Antalet inhemska adoptioner förmedlade i Sverige var under år 2007 15 stycken och kan inte heller ses som en verklig utväg för de HBT-personer som längtar efter barn. Därmed är det fortfarande, tio år efter den nya lagstiftningen, inte möjligt för samkönade par att adoptera nationellt eller internationellt i Sverige trots vår lagstiftning.

Partikongressen föreslås besluta:

- J146:1 att Socialdemokraterna i sitt internationella arbete aktivt arbetar för att internationella adoptionsavtal, där samkönade par tillåts adoptera, så att diskriminering undviks
- J146:2 att den socialdemokratiska riksdagsgruppen får i uppgift att se över möjligheterna för att utveckla internationella och nationella adoptioner för samkönade par

HBT sdf

Göteborgs partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J147

STOCKHOLMS PARTIDISTRIKT

Utveckla möjligheterna för HBT-personer att adoptera

Sveriges riksdag beslutade 2003 om rätten för HBT-personer att kunna prövas som adoptionsföräldrar. I världen finns idag 17 länder där samkönade par tillåts adoptera. Ändå finns det idag inte några reella vägar för internationella regnbågsadoptioner att äga rum. De 4 adoptionsbyråerna som har tillstånd från Myndigheten för internationella adoptionsfrågor (MIA) har deklarerat att inget av de barnhem de samarbetar med tillåter samkönade par att adoptera.

Antalet inhemska adoptioner förmedlade i Sverige var under år 2007 15 stycken och kan inte heller ses som en verklig utväg för de HBT-personer som längtar efter barn. Därmed är det fortfarande, tio år efter

den nya lagstiftningen, inte möjligt för samkönade par att adoptera nationellt eller internationellt i Sverige trots vår lagstiftning.

Partikongressen föreslår besluta:

- J147:1 att Socialdemokraterna i sitt internationella arbete aktivt arbetar för att internationella adoptionsavtal, där samkönade par tillåts adoptera, tecknas
- J147:2 att den socialdemokratiska riksdagsgruppen får i uppgift att se över möjligheterna för att utveckla internationella och nationella adoptioner för samkönade par

Mattias Sääksjärvi

Stockholms partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J148

KARLSKRONA ARBETAREKOMMUN

Utöka familjerättens rätt att medla och agera

I Sverige skiljer/separera man sig allt oftare och då ökar också efterfrågan på den kommunala familjerätten medlartjänst. Trycket på familjerättens verksamhet ser ut att öka konstant och alltför ofta möts man i Sverige av längre väntetider och de befintliga telefontiderna tillgodose inte kommuninvånarnas behov.

Familjerättens roll måste utvecklas för att bättre kunna möta den aggression och förtvivlan som tjänstemännen/kvinnorna många gånger möter från föräldrarna under sin tjänsteutövning. Självklart spelar det hårda samhällsklimatet in på problematiken och försvåra för tjänstemännen/kvinnorna att föra givande och sakliga medlingssamtal med föräldrarna men även föräldrars förmåga att verbalt uttrycka sig så som intellektuellt/språkmässigt kan också påverka hur utfallet av samtalen blir. Samhällets får inte glömma att föräldraskapet inte bara för med sig ansvar gentemot barnet/barnen utan även ett ansvar mot sitt egna föräldraskap och dess nödvändiga samarbete. Olika situationer medför skiftande problematik vid skilsmässorna/separeringarna. Här önskar jag att familjerätten skulle vara mer agerande och bestämd i sin medlarroll. Självklart skall inte socialtjänsten verka hotande eller mästrande över parterna som gått dit på frivillig basis. Men om tjänstemännen/kvinnorna skulle få mandat för att på ett mer bestämt sätt kunna gå in och styra och påtala fel och brister som begås under samtalen som försvåra processen så tror jag det skulle underlätta mycket för själva utgången av samtalsträffarna. Oftast är det bitterhet och irritation som framkallar de irrationella känslomässiga besluten. Det är allt vanligare att sammankomsterna bryts upp under hotfulla eller kränkande former vilket i sin tur bara förvärrar eller i värsta fall omöjliggör en bra framtida lösning för barnet/barnens bästa. Allt för lättvindigt upplöses träffarna av att ena parten känner sig svarslös eller påhoppad eller kränkt och därav väljer att avlägsna sig ifrån samtalet. Detta medför att samtalsträffarna blir fruktlösa och att det kan dröja upp till 2 veckor innan man får till stånd ett nytt möte i värsta fall blir det inget alls utan den ena parten tvingas gå rättslig väg.

Andra skäl till att öka familjerättens befogenheter är när situationen uppstår där den ena parten hindrar den andra parten i umgänget överlämnandet av barnen trots överenskommelser ja till och med där domstolsbeslut finns. Då är den ena parten hänvisad till ett polishämtande vilket är sämsta möjlig för både föräldrar och barn och för ett framtida samarbete! Och här skulle ett drivande samtal från familjerätten spara mycket lidande för alla inblandade men framförallt för barnen. Familjerätten i Sverige måste kunna gå in i konflikten och styra om det behövs för att nå goda resultat i hopplösa ärenden. Den spetsutbildning på konflikthantering och terapeut som behövs måste samhället kunna erbjuda de anställda socionomerna på familjerätterna runt om i Sverige. Även socionomutbildningen bör uppgraderas när det gäller konflikthantering.

Partikongressen föreslås besluta:

J148:1 att en översyn görs av familjerättens roll idag och att man tittar på möjligheterna att ge familjerätten en mer drivande roll i sitt arbete

Paul Melén

Karlskrona arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J149

KARLSKRONA ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Är det dags att normalisera det växelvisa boendet?

Den Socialdemokratiska partikongressen antog 2009 motionen om delat barnbidrag vid det växelvisa boendet som politiska riktlinjer i partiprogrammet. Denna motion ”om delat barnbidrag vid det växelvisa boendet” var tänkt som ett första steg mot en ny modern Socialdemokratisk familjepolitik med barnet/barnen bästa i centrum. I de nu antagna riktlinjerna föreslog jag även att man som i ett andra steg skulle titta på möjligheten att normalisera det växelvisa boendet för att på så sätt säkerställa ett jämställt föräldraskap.

Denna normalisering skulle även fastställa barnets/barnens rätt till en trygg tillvaro med båda föräldrarna. Självklart förutsätter ju denna boendeform att barnets/barnens föräldrar har en god dialog och påvisa en god samarbetsvilja med varandra och att det inte heller finns några som helst tecken på någon alkohol/drog problematik eller någon annan form av destruktivitet i föräldrarnas livsföringen som kan påverka barnets utveckling och livsföring. Nu fyra år efter den antagna riktlinjerna om delat barnbidrag vid växelvist boende har Socialstyrelsens forskningsresultat påvisat att barn som lever med båda sina föräldrar i ett växelvist boende påvisar samma trygghet och utveckling som barn boende i en vanlig familj. Barnet/barnen som lever i växelvist boende påvisar också ett gott skolresultat och utstrålar god social utveckling som oftast följer en förutsägbar trygghet.

En Socialdemokratisk familjepolitik ska alltid sätta barnets behov främst så långt det är möjligt. Så vi får en modern familjepolitik i samtid för vår framtid!

Partikongressen föreslås besluta:

J149:1 att Socialdemokraterna ser över möjligheterna att normalisera det växelvisa boendeformen för Barnet/barnen så det följer den goda utveckling som forskningen idag påvisar

Paul Melén

Karlskrona arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION J150

HÖÖRS ARBETAREKOMMUN

Översyn av lagen om arvsrätt

När laglottssystemet infördes i mitten av 1800-talet var vårt samhälle annorlunda inrättat än idag. Det gällde att säkra släktens rätt till den fasta egendomen, dvs ofta gården. I ett modernt samhälle, där äganderätten till jordegendom numera saknar betydelse och där vi har olika familjebildningar är denna syn på arvsrätt främmande. Nuvarande lagstiftning orsakar osäkerhet när bröstarvingar, särkullsbarn, begär ut sin laglott, som kan betyda, att en äldre efterlevande make eller maka måste gå från hus och hem. Det är nu dags att se över och modernisera arvssystemet.

Partikongressen föreslås besluta:

J150:1 att nuvarande lagstiftning vad gäller arvsrätten ses över och moderniseras

Annagreta Reinholdz

Höörs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

Partistyrelsens utlåtande över motionerna J151:1, J151:2, J152:1, J153:1, J154:1, J155:1, J156:1, J157:1, J157:2, J157:3, M79:2, M98:1

UJ6 Utlåtande barnkonventionen

Arbetet med barnkonventionen har nu pågått i Sverige i mer än 20 år. Konventionen om barnets rättigheter (barnkonventionen) antogs av FN:s generalförsamling 1989. Sverige ratificerade konventionen efter ett beslut i riksdagen 1990. Praktiskt taget alla världens stater har anslutit sig till barnkonventionen. Artikel 4 i barnkonventionen förpliktat staten att vidta alla lämpliga lagstiftningsåtgärder samt administrativa och andra åtgärder som behövs för att genomföra de rättigheter som erkänns i konventionen. Barnkonventionen innehåller olika slag av rättigheter, dels medborgerliga och politiska, dels ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter. Konventionen tar också särskild hänsyn till barnets utsatthet och sårbarhet, vilket visas i de rättigheter som syftar till att ge barnet skydd mot övergrepp och

utnyttjande. Barnkonventionen är inriktad på individen och handlar om barnets rätt att få sina grundläggande rättigheter och behov tillgodosedda.

Barnkonventionen innehåller fyra grundläggande principer. De ska vara styrande för tolkningen av övriga artiklar men har också en egen självständig betydelse:

- Inget barn får diskrimineras på grund av härkomst, kön, religion, funktionshinder eller andra liknande skäl (artikel 2).
- Barnets bästa ska vara vägledande vid allt beslutsfattande och vid alla åtgärder som rör barn och unga (artikel 3).
- Barn och unga ska tillåtas att utvecklas i sin egen takt och utifrån sina egna förutsättningar (artikel 6).
- Barn och unga ska ges möjlighet att framföra och få respekt för sina åsikter i frågor som berör dem (artikel 12).

Sammanfattningsvis ger barnkonventionen uttryck för att barn ska respekteras och att barndomen är värdefull och därför ska värnas.

För att förstärka och fördjupa åtagandena i barnkonventionen finns det sedan några år tillbaka två fakultativa protokoll till konventionen. De handlar om barns inblandning i väpnade konflikter. Sedan 2010 finns en ny strategi i Sverige som ersätter den strategi för att förverkliga FN:s konvention om barnets rättigheter som antogs 1999. Strategin innebär bland annat att all lagstiftning som rör barn ska utformas i överensstämmelse med barnkonventionen och att barnets fysiska och psykiska integritet ska respekteras i alla sammanhang. Barn ska ges förutsättningar att uttrycka sina åsikter i frågor som rör dem och barn ska få kunskap om sina rättigheter och vad de innebär i praktiken. Föräldrar ska få kunskap om barnets rättigheter och erbjudas stöd i sitt föräldraskap. Beslutsfattare och relevanta yrkesgrupper ska ha kunskap om barnets rättigheter och omsätta denna kunskap i berörda verksamheter, och beslut och åtgärder som rör barn ska följas upp och utvärderas utifrån ett barnrättsperspektiv. Strategin sprids bland annat genom en gemensam handlingsplan med Sveriges Kommuner och Landsting (SKL).

Regeringens angreppssätt följer den tradition som funnits sedan 20 år där Sverige hittills har valt att införliva barnkonventionen genom transformering genom att lagbestämmelser ändras så att de överensstämmer med konventionens krav. Transformering som metod kräver successiv och kontinuerlig anpassning av nationell lagstiftning och rätttillämpning allt eftersom konventionen behöver tolkas i ljuset av ändrade samhällsförhållanden. Ett annat sätt att införliva konventionen i rättssystemet är inkorporering, där konventionen ska gälla som direkt lag i landet. I Finland inkorporerades barnkonventionen 1991. Norge inkorporerade barnkonventionen genom ett tillägg i Menneskerettsloven 2003. Anpassningen av norska lagar till konventionen, genom så kallad transformering, har fortsatt parallellt. Enligt norsk lag, ska barnkonventionen ha företräde vid konflikt med andra lagar.

Under hösten 2009 gjordes en utvärdering av norsk lag och praxis i förhållande till barnkonventionen. Utredningen visade att barnkonventionen generellt sett har stärkt barnets rättsliga ställning och gett konventionen högre juridisk status. Barnkonventionen tas även på större allvar och kan användas som

rättskälla. Konventionen ställer inga krav på hur länderna genomför rättigheterna i barnkonventionen. Den hittillsvarande svenska metoden att gå igenom varje samhällsområde och ändra i alla lagar som berör barn så att varje lagstiftning utgår från barns bästa har på många sätt varit ett bra och framgångsrikt sätt att jobba, men vi anser att det nu är det dags för nästa steg.

Vi socialdemokrater vill att barnkonventionen ska göras om till svensk lag eftersom den då skulle få större genomslag. Därför har Socialdemokraterna lagt ett sådant förslag i riksdagen hösten 2012. Vi menar att det kan finnas flera fördelar med detta. Det är en viktig signaleffekt till beslutsfattare och övriga samhället att barnfrågor ska prioriteras och få ökad uppmärksamhet. Det kan också konkret bidra till att barnkonventionens principer får en större genomslagskraft i beslutsfattande, lagstiftning och praxis. Erfarenheterna från Norge, som har genomfört detta, är goda. Jurister, advokater, lärare, socialtjänstemän med flera har utbildats och barnkonventionen används nu med tyngd inom områden som hälsa, utbildning, övergrepp och straffrätt. Farhågorna att det skulle bli svårt med rättstillämpningen i domstol har inte infriats. Frågan om barns rättigheter är naturligtvis inte löst en gång för alla för att barnkonventionen görs till lag. Arbetet med att tillvarata barns intressen måste ständigt pågå. Men genom att göra barnkonventionen till lag får vi ytterligare ett viktigt redskap för att förbättra barnens situation.

Partikongressen föreslås besluta:

att bifalla motionerna J151:1, J152:1, J153:1, J154:1, J155:1, J156:1, J157:1, J157:2, M79:2, M98:1

J151:1 (Hallsbergs arbetarekommun) att partiet aktivt arbetar för att FN:s konvention om barns rättigheter görs till svensk lag

J152:1 (Umeå arbetarekommun) att FN:s Barnkonvention skall inarbetas i svensk lagstiftning

J153:1 (Västerås arbetarekommun) att FN:s barnkonvention skall göras bindande i Sverige genom implementering i svensk lagstiftning

J154:1 (Söderhamns arbetarekommun) att barnkonventionen bör göras om till lag

J155:1 (Gävleborgs partidistrikt) att barnkonventionen bör göras om till lag

J156:1 (Karlskrona arbetarekommun) att FN:s barnkonventionen görs till svensk lag

J157:1 (Härjedalens arbetarekommun) att det sker en kontinuerlig uppföljning av hur staten, landsting, kommuner och institutioner följer och verkställer barnkonventionens intentioner

J157:2 (Härjedalens arbetarekommun) att tydliggöra ansvaret för genomförandet av barnkonventionen

M79:2 (Eskilstuna arbetarekommun - enskild) att barnkonventionen görs om till svensk lag

M98:1 (Uppsala arbetarekommun) att Socialdemokraterna kraftigt ska driva kravet att FN:s barnkonvention ska göras till lag i Sverige

Partikongressen föreslås besluta:

att anse följande motioner besvarade med hänvisning till utlåtandet: J151:2, J157:3

J151:2 (Hallsbergs arbetarekommun) att partiet utarbetar en modell för hur barns rättigheter ska tillgodoses inom alla samhällsområden

J157:3 (Härjedalens arbetarekommun) att utreda om barnkonventionen kan få bättre genomslag om den arbetas in i svensk lag

MOTION J151

HALLSBERGS ARBETAREKOMMUN

Barnfattigdomen i Sverige ökar

Barnfattigdomen i Sverige ökar! FN:s konvention om barns rättigheter har funnits i mer än 20 år. Den har betydelse och betyder mycket runt om i världen.

Sverige har skrivit under konventionen, men inte gjort den till lag. Det betyder att barns rättigheter är beroende av vilka värderingar som driver utvecklingen i samhället!

Det är barnfamiljer med yngre barn, barn till ensamstående föräldrar, barn i familjer med långvarig arbetslöshet, barn i familjer där det finns missbruk och barn i familjer med ett barn som har funktionsnedsättning som främst drabbas av fattigdom. Barn i fattiga familjer drabbas sällan av svält eller hemlöshet – även om det enligt Rädda Barnens kartläggning händer att barnfamiljer vräks.

Att klyftorna har ökat också mellan barn är en självklar konsekvens av att samhällets trygghetssystem vid sjukdom och arbetslöshet fortsätter att försämrats.

De fattiga har blivit fattigare – den fattigaste tiondelen av barnfamiljerna har försämrat sin inkomststandard med 4 %. De rika blir rikare – den rikaste tiondelen av barnfamiljerna har ökat sin standard med 13 %. Det finns forskning som visar att barn mycket tidigt blir medvetna om att de är fattiga, att de är mycket lojala med föräldrarna och att de känner skuld och skam. Forskningen visar också att pressen på barn och unga att vara som alla andra är mycket stor liksom att tekniken är ett sätt att umgås och att inte hamna utanför.

Vi måste använda den kunskap som forskningen ger när politiken formas – för det krävs insatser inom alla samhällsområden. Vi måste våga dra konsekvenserna och ändra politiken, reglerna och systemen så att barnen och de unga skyddas. Inte ett enda barn eller en enda ung människa ska behöva uppleva det utanförskap som fattigdom leder till – därför måste politiken bidra till att förhindra fattigdom hos de vuxna i Sverige!

Partikongressen föreslår besluta:

- J151:1 att partiet aktivt arbetar för att FN:s konvention om barns rättigheter görs till svensk lag
J151:2 att partiet utarbetar en modell för hur barns rättigheter ska tillgodoses inom alla samhällsområden

Gunnel Hedström, Jamal Bayazidi och Siv Palmgren
Hallsbergs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J152

UMEÅ ARBETAREKOMMUN

Barnkonvention skall inarbetas i svensk lagstiftning

Konventionen om barns rättigheter (barnkonventionen) antogs av FN:s generalförsamling den 20 november 1989. Den trädde i kraft den 2 september 1990 sedan den hade ratificerats av 20 stater där Sverige var en av dessa. Trots att Sverige har förbundit sig att följa FN:s konvention om barnets rättigheter finns det brister i både lagstiftning och praxis. Om barnkonventionen skulle gälla som lag i Sverige så skulle barns rättigheter och ställning stärkas, särskilt inom rättsväsendet. Större krav skulle då kunna ställas på beslutsfattare, myndigheter och domstolar när det gäller kompetens om barns behov och rättigheter. Den nuvarande transformeringsmetoden, som innebär att lagar ändras och anpassas till konventionens bestämmelser, är helt enkelt inte tillräcklig för att barns rättigheter ska tas på allvar.

Efter kritik från bland annat frivilligorganisationer beslöt regeringen 1996 att tillsätta en parlamentarisk kommitté med uppdrag att göra en bred översyn av hur svensk lagstiftning och praxis stämde överens med barnkonventionen. Kommittén föreslog i betänkandet Barnets bästa i främsta rummet (SOU 1997:116) att inte inkorporera barnkonventionen i svenskt rättssystem, utan ansåg att det räckte att anpassa lagar till konventionen.

FN-kommittén som har till uppgift att granska hur staterna förverkligar sina skyldigheter enligt barnkonventionen betonar att barnkonventionen, och framförallt de fyra grundläggande principerna, som handlar om skydd mot diskriminering, barnets bästa, rätt till utveckling samt respekt för barnets åsikter, klart och tydligt ska återspeglas i nationella lagar och praxis, att rättigheterna ska kunna åberopas i domstol och att bestämmelserna tillämpas av myndigheterna. Man anser vidare att internationella åtaganden bör prioriteras framför den nationella rätten när de två rättssystemen står i konflikt med varandra. I Sverige är det enligt dagens system svensk lag som gäller vid en sådan konflikt. Vi anser dock att det borde vara barnkonventionen som väger tyngst.

De fördelar vi ser med en inkorporering är att:

- barnkonventionens innehåll och syn på barn skulle tas på större allvar och få större genomslag i praktiken på såväl statlig som kommunal nivå
- det skulle ställa högre krav på kompetens hos beslutsfattare om barns behov och rättigheter
- barnkonventionen skulle bli direkt tillämpbar i svenska domstolar och vid andra myndigheter
- det skulle skapas en praxisutveckling av barnkonventionens innehåll som skulle göra bestämmelserna tydligare
- ett barnrättsperspektiv skulle bli ett verkligt inslag i varje beslutsfattares vardag

Det finns många exempel där man inte tagit hänsyn till barns rätt enligt barnkonventionen och där barn farit mycket illa. Bestämmelserna i konventionen hänger samman och utgör en helhet. De formar en syn på barn som individer med egna, självständiga rättigheter som myndigheterna är skyldiga att ta på allvar.

Partikongressen föreslås besluta:

J152:1 att FN:s Barnkonvention skall inarbetas i svensk lagstiftning

Margareta Rönngren

Umeå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J153

VÄSTERÅS ARBETAREKOMMUN

FN:s barnkonvention

Förenta nationernas konvention om barns rättigheter är inte implementerad i svensk lagstiftning. Man har i stället valt en annan typ av reglering. Lagstiftaren har sett till att anpassa gällande författningar så att de är i överrensstämmelse med konventionens andemening. Som exempel på detta kan nämnas 1 kap. 2§ socialtjänstlagen.

Baksidan av denna lösning är att den offentliga förvaltningen vid vissa tillfällen tvingas förbise konventionen i sin rättstillämpning för att annan nationell lagstiftning äger företräde. Jag tycker att det är djupt olyckligt. Sverige har tidigare fått kritik från FN:s barnrättskommitté för att konventionen inte är implementerad i lagstiftningen. Kommittén har bland annat till uppgift att fortlöpande kontrollera efterlevnaden av konventionen hos de stater som ratificerat den.

Kommittén understryker ofta värdet i att barnkonventionen återspeglas i de nationella lagarna, att konventionen skall kunna göras juridiskt gällande i domstol samt att bestämmelserna skall tillämpas i den offentliga förvaltningen.

Varje stat som undertecknat konventionen skall regelbundet ge in rapporter till kommittén som en redogörelse över sina åtgärder för att följa konventionen. I Sveriges fall har många frivilligorganisationer påtalat att de rapporter som den svenska regeringen sänder in i allt för liten utsträckning på ett nyanserat sätt redogör för åtgärderna och för barns ställning i samhället och välmående i landet.

Norge befäste konventionen i lag år 2003 och år 2009 utvärderades åren med en lagstadgad konvention. Utvärderingen visade på att deras metod, där lagen anpassats till konventionens bestämmelser, i kombination med ett implementerande av barnkonventionen, generellt sett stärkt barnets rättsliga ställning och dessutom givit konventionen högre juridisk status.

Partikongressen föreslås besluta:

J153:1 att FN:s barnkonvention skall göras bindande i Sverige genom implementering i svensk lagstiftning

Vahan Balci

Västerås arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J154

SÖDERHAMNS ARBETAREKOMMUN

FN:s konvention om barns rättigheter

Barn har rätt att bli rättvist behandlade och respekterade i Sverige. Alla barn ska få uttrycka sina åsikter och få respekt för dem. Därför ratificerade vi barnkonventionen för 20 år sen. Enligt barnkonventionen har alla barn medborgerliga, politiska, ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter. Men mycket har hänt sen dess. Barnkonventionen har samma status som de nationella lagarna men kan inte åberopas av våra myndigheter. Det är dags att ta ytterligare ett steg. Vi borde göra barnkonventionen till lag. Därmed skulle genomslaget bli ännu större.

Sverige har åtagit sig att följa barnkonventionen genom att vi har ratificerat den. Men den behöver stärkas ytterligare genom att inkorporera den till lag. Då kan domstolar och myndigheter åberopa den oftare. Barnens bästa måste genomsyra det svenska samhället. Först då skulle barnets rättigheter tas på större allvar, inte minst inom det svenska rättsväsendet.

Partikongressen föreslår besluta:

J154:1 att barnkonventionen bör göras om till lag

Marie Cedergren Rask, KarinBirgit Holst, Lennart Gard, Emelie Häggdahl, Ove Ericsson, Magnus Flyckt, Xenia Hildén, Sven-Olof Larsson, Yvonne Steen, Katarina Hedberg och Heléna Gehlin
Söderhamns arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J155

GÄVLEBORGS PARTIDISTRIKT

FN:s konvention om barns rättigheter

Barn har rätt att bli rättvist behandlade och respekterade i Sverige. Alla barn ska få uttrycka sina åsikter och få respekt för dem. Därför ratificerade vi barnkonventionen för 20 år sen. Enligt barnkonventionen har alla barn medborgerliga, politiska, ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter.

Men mycket har hänt sen dess. Om all lagstiftning följdes skulle problem inte uppstå. Den strategi vi trots på fungerar inte i praktiken. Vi ser det genom våra erfarenheter. Barnkonventionen har samma status som de nationella lagarna men kan inte åberopas av våra myndigheter. Det är dags att ta ytterligare ett steg. Vi borde göra barnkonventionen till lag. Därmed skulle genomslaget bli ännu större.

Sverige har åtagit sig att följa barnkonventionen genom att vi har ratificerat den. Men den behöver stärkas ytterligare genom att inkorporera den till lag. Då kan domstolar och myndigheter åberopa den

oftare. Barnens bästa måste genomsyra det svenska samhället. Först då skulle barnets rättigheter tas på större allvar, inte minst inom det svenska rättsväsendet.

Partikongressen föreslår besluta:

J155:1 att barnkonventionen bör göras om till lag

Gävleborgs partidistrikt

MOTION J156

KARLSKRONA ARBETAREKOMMUN

Gör FN:s barnkonventionen till svensk lag

FN:s konvention om barnets rättigheter, även kallad barnkonventionen, är ett rättsligt bindande dokument som innehåller bestämmelser om mänskliga rättigheter för barn. Sverige antog konventionen år 1990.

Trots att Sverige har förbundit sig att följa barnkonventionen finns det idag brister i både vår lagstiftning och praxis. Om barnkonventionen gällde som lag skulle fler svenska lagar och bestämmelser som rör barn tas på större allvar och gälla alla barn i Sverige.

Om barnkonventionen skulle vara en svensk lag, skulle vi tvingat våra myndigheter att ha ett barnperspektiv i deras arbete. Alla barn skulle ha rätt till skola och sjukvård, även om de är ”papperslösa”. Man skulle ha ett barnperspektiv i utförsäkringen av föräldrar och tvingats tänka om i frågan om att vräka en barnfamilj.

Barnkonventionens funktion idag är att domstolen, beslutsfattare och myndigheter uppmanas till att använda sig av barnkonventionen. En uppmaning är inte ett krav. Vi tycker att barns rätt ska vara ett mänsklig rättighet precis som vuxnas.

Partikongressen föreslår besluta:

J156:1 att FN:s barnkonventionen görs till svensk lag

S-föreningen Avanti

Karlskrona arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J157

HÄRJEDALENS ARBETAREKOMMUN

Socialdemokratisk familje- och socialpolitik som garanterar bra omhändertagande av barn

Klyftorna i samhället växer, vilket orsakar allt större skillnader i inkomster och hälsa bland olika grupper. Detta drabbar barn på flera olika sätt. Barnfamiljer vräks fortfarande från sitt boende och barn kan inte delta i olika utvecklande aktiviteter om familjen inte har råd

Många familjer och ensamstående med barn orkar inte ta hand om sina barn på ett bra sätt av olika orsaker. Det kan handla om missbruk eller psykisk sjukdom men det viktiga är att samhället (socialen) vågar besluta om omhändertagande av barnen när deras välfärd och utveckling hotas.

Beklagligt samhället inte lyckats att skydda dessa omhändertagna barn på ett bra och tryggt sätt. Vilket finns dokumenterat i utredningen om de vanvårdade barnen som fortfarande väntar på upprättelse.

Tyvärr händer dessa övergrepp och kränkningar idag då socialen flyttar barn som misshandlas i sin biologiska familj till en s.k. stödfamilj. I tron att stödfamiljen ska kunna ge den trygghet som inte fanns i den biologiska familjen.

Barn som blir utsatta för övergrep är överrepresenterade på våra institutioner vi kan inte låta detta fortsätta utan att försöka hindra flera övergrepp. För att minska mänskligt lidande och samhällsekonomiskt slöseri vill jag att Socialdemokraternas partikongress tar ställning i denna fråga.

Partikongressen föreslås besluta:

- J157:1 att det sker en kontinuerlig uppföljning av hur staten, landsting, kommuner och institutioner följer och verkställer barnkonventionens intentioner
- J157:2 att tydliggöra ansvaret för genomförandet av barnkonventionen
- J157:3 att utreda om barnkonventionen kan få bättre genomslag om den arbetas in i svensk lag
- J157:4 att stöd- och fosterfamiljer prövas och kontrolleras bättre än idag
- J157:5 att tillsynen av och uppföljning av placeringar utvecklas så en garanti mot kränkande behandling kan ges

Jonny Spring

Härjedalens arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

BEKÄMPA SOCIAL UTSATTHET OCH MISSBRUK

Partistyrelsens utlåtande över motionerna J158:1, J158:2, J158:3, J159:1, J159:2, J159:3, J159:4, J159:5, J159:6, J160:1, J161:1, J162:1, J163:1, J164:1

UJ7 Utlåtande droger och missbruksvård

Socialdemokraterna slår vakt om en restriktiv alkoholpolitik och vill verka för ett narkotikafritt samhälle. Den socialdemokratiska narkotikapolitiken bygger på tre viktiga delar: förebyggande åtgärder, utvecklade vård- och behandlingsinsatser och ett tydligt straff- och kontrollsystem. Det yttersta målet för svensk narkotikapolitik är att skapa ett narkotikafritt samhälle. Målet sattes upp redan i slutet av 1970-talet och ligger fast. Det är ett högt ställt mål som ger uttryck för samhällets hållning: att vi inte accepterar att narkotika sprids i samhället. Det är särskilt viktigt att vi håller fast vid vår restriktiva inställning till narkotika i Europasamarbetet när starka krafter i flera länder verkar för att politikens mål enbart ska inriktas på att begränsa narkotikans skadeverkningar. I praktiken innebär ett sådant synsätt att narkotikamissbruket accepteras som en del i samhället. Det går att påverka EU.

Den svenska narkotikapolitiken har haft framgång och missbruket i Sverige är internationellt sett lågt. Sverige ska alltid ha en tydlig linje i alla kontakter med andra länder, men när initiativ på internationell nivå ska tas och i vilka organ och sammanhang det ska ske måste avgöras från fall till fall. Vi är beredda att pröva om en narkotikastrategi baserat på FN:s barnkonvention artikel 33 är det mest ändamålsenliga för att driva en restriktiv narkotikalinje internationellt. Artikel 33 stadgar att ”varje barn har rätt att skyddas mot droger” och den europeiska legaliseringslobbys arbete kan sägas stå i strid med detta. När det gäller den nationella narkotikapolicyen är vi positiva till att barnperspektivet tydliggörs.

Tull och polis har viktiga roller i kampen mot narkotika men arbetet mot narkotika måste ske på bred front. Utvecklingen på nätet försvårar arbetet med att kontrollera tillgången på narkotika. Marknadsföringen på webbsidor och internetforum är tillgänglig för alla vilket ökar risken för spridning. Ofta saluförs nya preparat som ännu inte narkotikaklassats. Så snart ett preparat blivit narkotikaklassat kommer ett nytt preparat med liknande sammansättning ut på marknaden. Partistyrelsen är mot denna bakgrund beredd att pröva om en lagändring kan göras så att besläktade preparat kan klassas som grupp. Med en sådan ändring behöver inte varje preparat klassas för sig och nya preparat som kommer ut på marknaden kan omfattas av klassningen bara genom sitt släktskap med tidigare klassade preparat (familjeklassning). Det skulle kunna vara ett komplement till den så kallade Förstörelselagen som ger möjlighet att förstöra narkotikaliknande preparat som ännu inte förbjudits. Förstörelselagen kan tyckas tandlös eftersom ingen kan dömas för brott men är viktigt eftersom man räddar människoliv genom att stoppa preparaten.

Narkotikapolitiken får inte reduceras till en fråga om enbart straffskalor utan är i allra högsta grad en social fråga. Missbruket av narkotika leder till stort lidande för missbrukaren och dennes omgivning. Ett narkotikamissbruk är i många fall förknippat med kriminalitet, svår sjuklighet och hög dödsrisk. Narkotikapolitiken måste bygga på ambitionen om generell välfärd. Det behövs en politik som inkluderar förebyggande arbete, behandling, brottsbekämpning och forskning.

För att en restriktiv alkoholpolitik ska bli effektiv är det bland annat viktigt att detaljhandelsmonopolet försvaras, att marknadsföring av alkohol begränsas, att en effektiv ålderskontroll sker vid försäljning och servering av alkohol, att alkohollangning och alkoholsmuggling beivras, att svensk alkoholskatt betalas vid import av alkoholdrycker för privat bruk, att alkoholnätthandlars aktiviteter i Sverige begränsas, att alkoholskatterna höjs och att Sverige fortsätter arbeta för höjda minimiskatter på alkohol inom EU samt minskade införselkvoter på alkohol. Vidare bör möjligheterna att införa varningstexter på alkoholförpackningar prövas. Socialdemokratiska riksdagsgruppen har i riksdagen föreslagit en Nationell handlingsplan för minskat alkoholbruk bland ungdomar samt lagt förslag om alkohol och förbud mot så kallad eftersupning i samband med trafikolyckor. Socialdemokraterna i riksdagen driver också att reglerna för folkölsförsäljning bör skärpas genom licensplikt och att kraftfulla åtgärder bör vidtas för att minska langningen av alkohol till unga. Lagskärpning vid langning bör övervägas och polisens möjligheter till bekämpning av alkoholbrott ses över. På de platser i landet där polisen har arbetat målmedvetet mot langning av alkohol till unga har ungdomsvåldet minskat.

Den borgerliga regeringen drev, mot Socialdemokraternas vilja, under våren 2008 igenom möjligheten att föra in alkoholdrycker i Sverige också för andra personers räkning under förutsättning att svensk skatt betalas. Vi socialdemokrater har i olika sammanhang påtalat att reglerna inte följs i praktiken. Flera av de nättaktörer som börjat verka och erbjuder svenskar att köpa alkohol är profilerade lågprisaktörer som lockar kunder genom att inte betala skatt och felaktigt påstå att kunderna inte heller behöver göra det. Enligt undersökningen vet sex av tio svenskar inte vem som ska betala skatt, eller tror att det är säljarens ansvar. Enligt samma undersökning har nästan hälften av dem som handlat öl, vin eller sprit på nätet fått erbjudanden om olika typer av lockpriser och rabatter - något som inte är förenligt med den svenska alkohollagen. Folkhälsoinstitutet har dessutom konstaterat att ålderskontroll ofta inte finns i dessa sammanhang. Att strunta i regler och undvika alkoholskatten ger billig alkohol och merförsäljning och är motorn i mycket av den växande näthandeln med alkohol. Vi socialdemokrater vill skärpa reglerna betydligt på detta område, flera nordiska länder har hårdare regler.

Det behövs ett effektivt och långsiktigt samhälleligt arbete mot droger. Sättet att organisera arbetet och kraften i det utåtriktade arbetet är avgörande faktorer för framgång. Den borgerliga regeringen som tillträdde 2006 lade ner Alkoholkommittén och Mobilisering mot narkotika. Partistyrelsen tycker att det var ett felaktigt vägval. Den tidigare specialiseringen ledde till ökad kraft i det förebyggande arbetet. Uppgifterna överfördes istället till flera olika myndigheter, ett särskilt sekretariat bildades i Regeringskansliet och olika departementsarbetsgrupper inrättades där Socialdepartementet samordnar arbetet. Partistyrelsen anser att den arbetsmodellen har lett till att arbetet blivit otydligare och tappat i fokus, tempo och kraft. Det saknas nationella initiativ och ett kraftfullt utåtriktat perspektiv i arbetet.

Ett utåtriktat arbete, som Alkoholkommittén och Mobilisering mot narkotika bedrev, är viktigt för att få förankring och förståelse för alkoholens konsekvenser och stöd på alla nivåer för en restriktiv alkoholpolitik och en tydlig narkotikalagstiftning. Genom mobilisering av lokalsamhället involveras också fler i det förebyggande arbetet att förhindra alkohol- och narkotikarelaterade relaterade problem. Ett ramverk inom vilket det lokala arbetet kan bedrivas är till exempel Folkhälsoinstitutets skrifter om policy för prevention, som beskriver genomförande och uppföljning av lokal alkohol- och narkotikapolicy.

Även inom Socialdemokraterna behöver det ske ett utvecklingsarbete kring drogfrågor för att öka kunskaperna och utveckla vår politik. Partistyrelsen avser att arbeta vidare med frågan, men exakt i vilka former det arbetet kommer att utföras får avgöras längre fram.

Det finns i Sverige 500 000 personer med missbruk eller beroende. Majoriteten av dessa (cirka 330 000) har alkoholproblem. Omkring 30 000 personer har ett pågående narkotikamissbruk. Missbruksutredningen (2011) genomförde en total genomlysning av den svenska missbruksvården. Utredningens slutsatser bör leda till att samhället samordnar och förbättrar sina insatser mot missbruk. Behandling mot alkohol- eller narkotikamissbruk bör erbjudas mycket snabbare än vad som ofta sker idag. Det måste vara lätt att få vård och stöd på ett mycket tidigt stadium, innan missbruket gått för långt och lett till svåra beroenden och sociala problem. Primärvården behöver ha beredskap att ge insatser till denna grupp. Vårdpersonalen behöver i detta arbete tillgång till effektiva verktyg i form av strukturerade program för hur man tillsammans med patienten gemensamt kan ta sig an missbruk.

Missbruksvårdens kvalitet varierar avsevärt. I vissa delar av landet får missbrukare vänta länge på behandling om de överhuvudtaget kommer i fråga för rehabilitering. Eftersom vårdbehovet hos missbrukare är akut bör målet vara att väntetiden till behandling ska vara mycket kort. För att behandling av missbrukare ska bli effektiv krävs att den enskilde får större inflytande och är delaktig på ett helt annat sätt än tidigare när det gäller den egna vården. Personer med missbruksproblem har i dag i praktiken en svagare ställning än flertalet andra patientgrupper. Genom att snabbt erbjuda vård och skraddarsy behandlingen efter missbrukarens egna behov och önskemål ökar möjligheterna till snabb och lyckad rehabilitering.

För att stärka vårdkedjorna kring den som behöver vård och behandling mot sitt missbruk startades på den socialdemokratiska regeringens initiativ 2005 den treåriga satsningen Ett kontrakt för livet. Arbetet var mycket framgångsrikt. Den enskilde erbjöds avgiftning, utredning, motiverande och behandlande insatser och en planering som omfattar både LVM-tiden och tiden efter utskrivning. En gemensam överenskommelse mellan den enskilde, socialtjänsten och Statens Institutionsstyrelse låg till grund för en långsiktig vård som omfattade LVM-tiden och halvåret därefter. Kommunen fick en statlig subvention när överenskommelse träffats om en mera långsiktig vård. Uppföljningen av Ett kontrakt för livet visar mycket goda resultat jämfört med traditionell LVM-vård. Trots goda resultat har inte den borgerliga regeringen fortsatt satsningen. Att satsa på samverkan i enlighet med tankarna i Ett kontrakt för livet ger

stort utbyte av en förhållandevis liten satsning. Vi socialdemokrater vill att staten och kommunerna samverkar kring individen för att säkra kompletta vårdkedjor.

Spelberoende är ett växande problem som märks i socialtjänstens verksamhet. Man räknar med att cirka 1,4 procent av svenska folket har problem med spel och 0,5 procent har så stora problem att de räknas som spelberoende. Spelmarknaden förändras snabbt och stora belopp satsas av spelbolagen på spelutveckling och marknadsföring. Den kraftigt ökade tillgängligheten av spel gör att beroende kan utvecklas mycket snabbt. Eftersom spelproblem är ojämnt fördelat i befolkningen kan sårbara grupper som unga och ekonomiskt utsatta drabbas mycket hårt. Det är viktigt med rådgivning, hjälp och stöd till dem som drabbats av spelandets negativa effekter.

Det är också rimligt att politiken på olika sätt försöker begränsa tillgängligheten till spel. Spelmissbruk har likheter med andra missbruksproblem. I Socialstyrelsens riktlinjer om missbruks- och beroendevård omfattas alkohol och narkotika men inte spel. När regeringen tillsatte missbruksutredningen valde man att ta med alkohol, narkotika, doping och läkemedel – men inte spelberoende. Både socialstyrelsen, kommunerna och landstingen behöver skaffa sig bättre strategier för att stödja spelmissbrukare och deras anhöriga. Partistyrelsen anser att frågan om hjälp åt personer med spelmissbruk måste ges en högre politisk legitimitet. Den nya Spelmyndighet, som vi socialdemokrater anser bör inrättas, bör ha i uppdrag att svara för forskning, bredare information om spelandets risker samt ansvara för att reglera och finansiera stödinsatser. Myndighetens uppdrag ska finansieras av spelbranschen. Vi socialdemokrater vill att socialtjänstens åtagande ska preciseras när det gäller spelmissbruk. Socialstyrelsen undersöker för närvarande om spelmissbruk ska jämföras med andra former av missbruk. Partistyrelsen är positiv till denna översyn och bedömer inte att ytterligare åtgärder behöver vidtas för närvarande.

Partikongressen föreslår besluta:

att bifalla motionerna J158:1, J160:1, J161:1, J162:1, J163:1

J158:1 (Örnsköldsviks arbetarekommun) att Socialdemokratiska arbetarepartiet skall arbeta för en restriktiv alkoholpolitik bygd på solidaritet

J160:1 (Uppsala läns partidistrikt) att Socialdemokraterna i riksdagen tar initiativ till kraftfulla åtgärder för att hejda spridning och användning av nättdroger

J161:1 (Luleå arbetarekommun) att familjeklassning av narkotiska preparat införs och att vi Socialdemokrater ställer oss bakom detta

J162:1 (Halmstads arbetarekommun) att ändra nuvarande lagtexter så att socialtjänsten kan gå in med ansvar, resurser och åtgärder för människor med spelberoende

J163:1 (Botkyrka arbetarekommun - enskild) att spelföretag som har Sverige som marknad ska bidra ekonomiskt för att komma tillrätta med spelmissbruket

Partikongressen föreslår besluta:

att anse följande motioner besvarade med hänvisning till utlåtandet: J158:2, J158:3, J159:1, J159:2, J159:3, J159:4, J159:5, J159:6, J164:1

J158:2 (Örnsköldsviks arbetarekommun) att uppdra till våra politiska företrädare att verka för en alkoholpolitik i motionens anda

J158:3 (Örnsköldsviks arbetarekommun) att Socialdemokratiska arbetarepartiet genom utbildningar, materialproduktion och vår egen tidning AIP, aktivt arbetar för att öka kunskapen i drogrågan bland våra medlemmar

J159:1 (Umeå arbetarekommun) att det uttryckligen skrivs in i en nationell narkotikapolicy att den är barncenterad och grundad på Artikel 33 i Barnkonventionen, samt att barnets rätt till ett narkotikafritt samhälle är ledstjärnan för svensk narkotikapolitik

J159:2 (Umeå arbetarekommun) att aktionsplaner måste omarbetas för att reflektera detta

J159:3 (Umeå arbetarekommun) att det måste finnas minst en kunnig person med ansvar för narkotikafrågor (inkluderat barnkonventionen) på UD, SIDA och Justitiedepartementet

J159:4 (Umeå arbetarekommun) att svenska skattepengar inte ska gå till organisationer som strävar mot legalisering

J159:5 (Umeå arbetarekommun) att Sverige inför EU ska kräva att alla följer Barnkonventionen i detta hänseende och att barnets rätt till ett narkotikafritt samhälle infogas i EUs Narkotikastrategi

J159:6 (Umeå arbetarekommun) att Sverige snarast begär av UNICEF att en narkotikastrategi baserad på Artikel 33 tas fram, samt att Sverige överväger att finansiera en Artikel 33 post till UNICEFs Child Protection Section

J164:1 (Berg arbetarekommun) att Socialdemokraterna prioriterar arbetet med att skapa och införa kvalitetssäkrade och sammanlänkade vårdkedjor för unga missbrukare, utifrån motionens intentioner

MOTION J158

ÖRNSKÖLDSDVIKS ARBETAREKOMMUN

Arbete för en restriktiv alkoholpolitik och kunskapshöjande aktiviteter

Det belagda och erkända sambandet mellan totalkonsumtion av alkohol och skador är ständigt ett skäl för att se över enskilda delar i den svenska lagstiftningen. I många politiska frågor är också de beslut som fattas inom EU-samarbetet vägledande eller bindande för Sverige. I en del fall och inte minst i frågan om alkohol och folkhälsa har EU:s regelverk kommit att påverka den svenska situationen och konsumtionsutvecklingen markant. Sedan EU-inträdet har den svenska alkoholkonsumtionen ökat med ca 15 procent.

I Läkartidningen nr 22 2010, skriver ett antal forskare att det har skett en betydande ökning av alkoholorsakad leversjukdom i Sverige de senaste 10 åren, som sammanfaller med en ökning i den totala konsumtionen. Forskarna skriver också att studier visar att om den totala alkoholkonsumtionen ökar med en liter per invånare kan man förvänta sig att dödligheten i alkoholrelaterade sjukdomar (levercirrhos) ökar med 10-20 % för män och med 5-10 % för kvinnor.

En viktig faktor i konsumtions- och därmed skadeökningen är de indikativa nivåerna för alkoholförseln. I Sverige har främst alkoholbranschen fört fram sänkta skatter som det enda alternativet till att komma åt den illegala handeln över gränsen. Vägledande för alla insatser inom alkoholområdet bör dock vara folkhälsoaspekter och då skulle en sådan åtgärd få motsatt effekt.

I regeringsförklaringen efter valet 2010 konstaterade Alliansregeringen: ”Det finns tydliga samband mellan alkohol, droger och våldsbrott. Den förebyggande satsningen för att minska alkoholkonsumtionen, stoppa narkotikan och inverkan av andra skadliga droger fortsätter. Det är en insats för ökad hälsa och trygghet i samhället.”

Översyn av alkohollagen

I ett försök att modernisera alkohollagen, underlätta för restaurangnäringen och minska byråkratin tillsattes en utredning som gjorde en total genomgång av regelverket kring alkohol.

I korthet kan sägas att de utrustningskrav som tidigare fanns på restauranger avskaffades och begreppet lagad mat togs bort och ersattes med varierat matutbud. Detta gav möjlighet för salladsbarer och sushirestauranger att erhålla serveringstillstånd. Cateringfirmor fick möjlighet till permanenta tillstånd och restauranger fick göra sina egna kryddblandningar. Som ett resultat har vi sett att flera matvarubutiker erhållit serveringstillstånd i anslutning till sina serveringar.

Enskilt har ingen av dessa åtgärder stor effekt på folkhälsan, men i samverkan med att ett antal konsumtionsbegränsande åtgärder underläts påverkas resultatet. Till exempel missades helt restaurangernas serveringstider och relationen mellan alkohol och våld i krottäta miljöer, som finns väl kartlagt. Internethandel och förmedling av alkohol över gränser samt den oförbehållsamma förkärleken till gårdsförsäljning, som resulterade i en egen utredning, är exempel på andra detaljfrågor som erhöll särbehandling. De företag som satsar på förmedlingstjänster rör sig i en uppenbar juridisk gråzon, som borde ha kunnat förutses.

Dubbla budskap ger osäkerhet

Samtidigt som regeringen framhåller enigheten bakom en restriktiv alkoholpolitik, ger handlingsmönstret en annan bild. Den framgångsrika restriktiva alkoholpolitiken har alltid kännetecknats av ett konsumtionsbegränsande tankesätt inom alla samhällets sektorer. När detta tankesätt urholkas genom populistiska beslut, återspeglas detta i den allmänna folkopinionen och alkoholnormen vinner isteg i allt fler miljöer, där alkoholfriheten förr var helt dominant. Detta tvingar det civila samhällets aktörer att i allt större utsträckning överge det allmänt hållna budskapet om nykterhet och istället inrikta sig på att försvara de sista viktiga alkoholfria fästena i samhället, genom att förespråka alkoholfrihet under graviditet, i ungdomsåren, arbetslivet och i trafiken, så som punktnykterhet.

De eftergifter som den svenska regeringen gjort åt näringslivet inom alkoholområdet har också menligt påverkat landets trovärdighet i Europasamarbetet. Ännu ses Sverige som föregångsland inom alkoholpolitiken och flera länder i EU har tittat på Sveriges exempel och infört restriktioner för alkohol. Vi får dock akta oss så att den liberaliseringsvåg som vi befinner oss på inte sätter hinder i vägen för en sundare alkoholpolitik i hela EU.

Den alkoholstrategi som EU antog 2006 ska revideras 2012 och det är synnerligen angeläget att den får en ny och än starkare formulering. Den nya globala alkoholstrategin som WHO antagit, kan förhoppningsvis ge vägledning i det arbete som EU ska genomföra.

Frågor för framtiden

En fråga som kommer att få ännu större vikt framöver är reklamfrågan. Undersökningar visar att ungdomars alkoholdebut påverkas av alkoholreklam samt att alkoholreklam får de ungdomar som redan dricker att öka sin konsumtion. Studierna visar också att det finns ett direkt samband mellan hur mycket reklam ungdomarna utsätts för och hur mycket de ökat sin konsumtion.

Från år 2000 till år 2008 ökade investeringarna i alkoholreklam från 8 miljoner kronor till ca 369 miljoner kronor. Från 2008 har reklamen ökat med 127 % till 837 miljoner 2011. Internet och oadresserad direktreklam är nya kanaler för alkoholreklamen.

S måste värna alkoholpolitiken

Förändringen av den svenska alkoholpolitiken har medverkat till en utsatt situation då det gäller alkoholskadorna. De ovan givna exemplen skulle kunna utökas med fler. Det finns också ett antal oroande frågetecken inför framtiden; gårdsförsäljningsfrågan är inte avgjord och den aviserade skattehöjningen på alkohol stoppades genom en kraftfull lobby från branschens sida.

Hotet mot den svenska alkoholpolitiken kommer inte från EU, tvärtom. Det svenska exemplet har hittills stått starkt i EU, men de inhemska krafter som ständigt utmanar alkoholpolitiken har långa tentakler och politiska förespråkare i alla läger.

Det socialdemokratiska partiet har alltid stått på den utsattes sida och måste nu ta kampen för och värna den svenska alkoholpolitiken. Den kampen förs på alla nivåer, varje dag, i riksdag, i landsting och kommuner.

- Krav som S bör ställa på alkoholpolitiken
- Nya fasta nivåer för alkoholinförsl
- En begränsning av serveringstiderna på restaurang
- Fortsatt nej till gårdsförsäljning av alkohol
- Reklamförbud för alkohol i svensk media
- Mer resurser till tull och polis

Ökad kunskap hos oss själva

För att vi skall kunna bedriva en restriktiv alkoholpolitik, och även en bra narkotikapolitik krävs att vi ökar kunskapen hos våra medlemmar i allmänhet och bland våra politiska företrädare i synnerhet.

Partikongressen föreslås besluta:

- J158:1 att Socialdemokratiska arbetarepartiet skall arbeta för en restriktiv alkoholpolitik bygd på solidaritet
- J158:2 att uppdra till våra politiska företrädare att verka för en alkoholpolitik i motionens anda
- J158:3 att Socialdemokratiska arbetarepartiet genom utbildningar, materialproduktion och vår egen tidning AIP, aktivt arbetar för att öka kunskapen i drogfrågan bland våra medlemmar

Olle Häggström och Bertil Westin

Örnsköldsviks arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J159

UMEÅ ARBETAREKOMMUN

Barncentrerad narkotikapolitik i Sverige och internationellt

Vi har haft och har en restriktiv narkotikapolitik i Sverige som tyvärr tunnats ut undan för undan. För oss som socialdemokrater som vill ha fria människor är det viktigt att vi på alla sätt försöker motverka utbredningen av narkotika och drogmissbruk. Det kräver nya tag.

Sverige är, liksom 193 andra länder i världen, lagligt förpliktigt att implementera den nästintill universellt ratificerade Barnkonventionen (1989).

Barnkonventionen omfattar alla yngre än 18 år och är den enda stora Konventionen om mänskliga rättigheter som lagfäster en internationell minimistandard i fråga om narkotika. Mer specifikt: Artikel 33 i Barnkonventionen förpliktigar stater att skydda barn mot all narkotikaanvändning, all narkotikaproduktion, och all smuggling av narkotika. Barnet är offret enligt Barnkonventionen.

Barn ska inte använda narkotika för icke medicinska syften och narkotika ska överhuvudtaget inte förekomma i barns närhet.

Artikel 33 är del i ett kluster av s.k. speciella skyddsartiklar i Barnkonventionen. Andra skyddsartiklar inkluderar förbud mot: Exploaterande barnarbete (Artikel 32), Sexuell exploatering och utnyttjande av barn (Artikel 34), Rekrytering av barnsoldater (Artikel 35) etc. Strävan i alla dessa artiklar är att fenomenet som sådant ska elimineras från barnets värld. Detta måste reflekteras i nationell politik och lagstiftning, och implementeras på ett grundligt och seriöst sätt.

En grundläggande princip i Barnkonventionen (Artikel 6) är att barnens bästa ska komma i första rummet vilket innebär att all policyutveckling ska vara barncentrerad. Den första frågan som därför bör ställas när man diskuterar narkotikapolitik i Sverige och EU är således: Tillvaratar dessa åtgärder det skydd som ska ges barnet enligt Artikel 33?

Den grundläggande aspirationen i svensk narkotikapolitik från 1980-talet – att vi ska ha ett narkotikafritt samhälle vilket är en god policygrund för att implementera Barnkonventionens Artikel 33.

Men de-facto har utvecklingen i Sverige under de senaste 15 åren varit en besvikelse och ett svek mot den minimistandard vi har åtagit oss att implementera. Intresset för ett narkotikafritt samhälle har gått från substantiellt till ytligt:

- I slutet av 1980-talet hade fyra procent av Sveriges 15-åringar använt narkotika en eller flera gånger i sitt liv. Idag har åtta procent av Sveriges 15-åringar brukat narkotika. Kort sagt, siffran har kontinuerligt ökat och med 100 % på 20 år. Ingen seriös diskussion om att minska denna siffra har tagits upp av någon regering, inkluderat den nuvarande.

- Sedan mitten av 2000-talet kan vi kontinuerligt läsa i tidningar om hur olika kändisar, även idrottare, har börjat använda kokain i 30-, 40-, och 50-års ålder, när de har familj och barn som är beroende av dem. Inget kan vara ett större svek mot barnets skydds rätt enligt Artikel 33 än att samhället låtsas som ingenting när vårdnadshavare använder narkotika.
- Internationellt finns en stark legaliseringslobby av NGOs som uppbackas av välkända miljardärer som George Soros och Richard Branson. Denna lobby, som leds av Open Society Institute, har med sina stora resurser kunnat utöva lobbying på FN-organ under en 10-års period. Lobbyen, som nu även inkluderar Global Commission on Drug Policy påstår sig företräda mänskliga rättigheter, men undviker noggrant att nämna Barnkonventionen Artikel 33 i sina papper. Istället för att skydda barn mot narkotika vill denna lobby att vuxna narkotikaanvändare ska skyddas mot polisen – helt emot den minimistandard som föreskrivs av existerande internationell mänsklig rättighetslagstiftning. En del EU-länder förefaller driva denna legaliseringspolicy.
- Under 80- och 90-talet fanns en stark koordinering av narkotikafrågor inom Regeringskansliet, med specialister inte bara på Socialdepartementet utan också på UD och SIDA. Denna struktur finns inte kvar idag. Detta har lett till att under senare år har stora bidrag betalats ut från Sverige till legaliseringsdrivande organisationer från andra länder.
- Även på Socialdepartementet tycks det saknas insikt om de internationella minimistandarder som Sverige faller under när det gäller barnets skydd mot narkotika. I en 350-sidig utredning som departementet producerade 2011 om Sveriges roll i internationell narkotikapolitik nämns överhuvudtaget inte Barnkonventionen.
- Sverige har under 20-år, sedan ikraftträdandet av Barnkonventionen, aldrig formulerat en nationell narkotikapolitik understött av Artikel 33. I EU har Sverige aldrig krävt en barncentrerad narkotikapolitik (då EU-medlemmar har krävt en användarcentrerad narkotikapolitik). Sverige har som en av de största bidragsgivarna till UNICEF aldrig begärt vid UNICEFs Board att UNICEF ska formulera policys baserat på Barnkonventionen Artikel 33, eller att UNICEF ska ha en Artikel 33-expert bland sina 10 000 anställda.

Mot denna bakgrund hemställs att vi tillsammans beslutar att den politik vi företräder står på följande grunder för att nå ett narkotikafritt samhälle för våra barn.

Partikongressen föreslås besluta:

- J159:1 att det uttryckligen skrivs in i en nationell narkotikapolitik att den är barncentrerad och grundad på Artikel 33 i Barnkonventionen, samt att barnets rätt till ett narkotikafritt samhälle är ledstjärnan för svensk narkotikapolitik
- J159:2 att aktionsplaner måste omarbetas för att reflektera detta
- J159:3 att det måste finnas minst en kunnig person med ansvar för narkotikafrågor (inkluderat barnkonventionen) på UD, SIDA och Justitiedepartementet
- J159:4 att svenska skattepengar inte ska gå till organisationer som strävar mot legalisering
- J159:5 att Sverige inför EU ska kräva att alla följer Barnkonventionen i detta hänseende och att barnets rätt till ett narkotikafritt samhälle infogas i EUs Narkotikastrategi

J159:6 att Sverige snarast begär av UNICEF att en narkotikastrategi baserad på Artikel 33 tas fram, samt att Sverige överväger att finansiera en Artikel 33 post till UNICEFs Child Protection Section

Lennart Holmlund

Umeå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J160

UPPSALA LÄNS PARTIDISTRIKT

Bättre kontroll av nätdroger

Användningen av droger och nätdroger har ökat. Webbsidor som säljer ej klassade nätdroger ökar hela tiden och detta är en potentiell fara för folkhälsan. Myndigheterna hinner inte narkotikaklassa nätdroger i den takt de kommer ut på marknaden. Det handlar om olika örter med syntetiska tillsatser som liknar cannabis eller hallucinogenen LSD. I allmänhet framställs kemiska produkter som liknar andra droger, men så tas en ingrediens bort och drogen ifråga blir genast laglig. Flertalet av de som driver sajterna finns i storstadsområdena men många gömmer sig på olika sätt. Faketraders, exempelvis, som låtsas att de sitter utomlands men i själva verket är i Sverige.

Flera åtgärder är möjliga för att få bättre kontroll över situationen och hejda spridningen av droger via nätet. Kemikalieinspektionen kan ges ökade befogenheter så att de kan underlätta arbetet för Läkemedelsverket som har det nuvarande ansvaret. Kemikalieinspektionen kan också i samarbete med Polismyndigheten analysera kemikaliska substanser, så att polisen kan beslagta substanser som på något sätt kan användas till att skapa lagliga droger. I samband med detta kan Kemikalieinspektionen kriminalisera sådana substanser.

Polismyndigheten kan i samarbete med yrkeskategorin it-forensics härleda och lokalisera alla i Sverige existerande nätdrogsbutiker och anmäla systematiskt icke redovisade skatteuppgifter till Skatteverket, som har ett stort intresse av att få in de skattemiljoner som inte redovisats för drogintäkterna. Detta skulle försvåra verksamheten avsevärt.

Det är av största vikt att åtgärder av det slag som föreslås ovan vidtas skyndsamt för att hejda spridning och användning av nätdroger.

Partikongressen föreslås besluta:

J160:1 att Socialdemokraterna i riksdagen tar initiativ till kraftfulla åtgärder för att hejda spridning och användning av nätdroger

Anna-Maria Andersson

Uppsala läns partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J161

LULEÅ ARBETAREKOMMUN

Familjeklassning av narkotiska preparat

Narkotikamissbruket ökar alltmera. Allt fler beställer droger via nätet. Många aktörer bl.a IOGT-NTO vill att regeringen inför en sk. familjeklassning på vissa substanser. Det skulle minska tillgången.

Allt som behövs är en liten ändring på molekylnivå för att substanser skall klassas som laglig igen.

Ett sätt att komma åt problemet är att familjeklassning införs på ett antal substanser. Familjeklassning innebär att man kan narkotikaklassa preparat som har ungefär lika uppbyggnad och effekt.

Riksdagen har antagit en ny narkotikalag där tullen och polisen får rätt att omhänderta lagliga substanser som antas bli klassade som narkotika eller som kan antas vara hälsovådliga.

Trots den nya lagen har vi problem och det är vilka droger som skall klassificeras som narkotika. I Sverige utgår vi ifrån enskilda ämnen i narkotiska preparat. Genom att tillverkaren av narkotiska preparat ändrar molekylen för att förändra substansen kringgår de lagen och klassningen som narkotika. Som exempel kan nämnas amfetamin som blev metamfetamin som förbjuds och därvid blev etylamfetamin.

Partikongressen föreslås besluta:

J161:1 att familjeklassning av narkotiska preparat införs och att vi Socialdemokrater ställer oss bakom detta

Eva Hedesand Lundqvist

Luleå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J162

HALMSTADS ARBETAREKOMMUN

Människor med spelmissbruk

Spelberoende tänker man oftast på spel om pengar. Idag finns det många människor med spelberoende som delvis staten uppmuntrar till. Även den illegala spelverksamheten är svår att bedöma. Statistik om spelberoende visar att en halv procent av alla svenskar har så stora problem att det klassas som ett spelberoende.

Staten tillhandahåller olika spelformer som gör att människor lätt fastnar i ett spelberoende som innebär en personlig tragedi men även drabbar anhöriga och familjen. Det uppkommer olika problem som t.ex. bedrägeri med kreditkort, misshandel, skilsmässor osv. Staten tillåter människor att spela bort alla sina pengar och anhörigas levebröd. På grund av detta drabbas först och främst barn.

Staten måste ta sitt ansvar och gå in och hjälpa till via vård och rehabilitering, så att de med spelmissbruket kan komma tillbaka till ett värdigt liv.

I SOL 4 § lagen (1988:870) om vård av missbrukare så har man inte tänkt på de människor som har spelberoende. Det samma gäller i 3 kap. 7 § SOL. Därför så borde man även innefatta människor med spelberoende. Om man tar med dessa människor så kan socialtjänsten gripa in med legala åtgärder. Med nuvarande lagtext så kan inte de sociala myndigheterna göra någonting åt människor med spelberoende.

4 § Tvångsvård skall beslutas om,

1. någon till följd av ett fortgående missbruk av alkohol, narkotika eller flyktiga lösningsmedel är i behov av vård för att komma ifrån sitt missbruk,
2. vårdbehovet inte kan tillgodoses enligt socialtjänstlagen (2001:453) eller på något annat sätt, och
3. han eller hon till följd av missbruket
 - a. utsätter sin fysiska eller psykiska hälsa för allvarlig fara,
 - b. löper en uppenbar risk att förstöra sitt liv, eller
 - c. kan befaras komma att allvarligt skada sig själv eller någon närstående.

Om någon för kortare tid ges vård med stöd av lagen (1991:1128) om psykiatrisk tångsvård hindrar detta inte ett beslut om tvångsvård enligt denna lag. Lag (2005:467).

7 § Socialnämnden skall arbeta för att förebygga och motverka missbruk av alkohol och andra beroendeframkallande medel. Socialnämnden skall genom information till myndigheter, grupper och enskilda och genom uppsökande verksamhet sprida kunskap om skadeverkningar av missbruk och om de hjälpmöjligheter som finns.

Partikongressen föreslås besluta:

J162:1 att ändra nuvarande lagtexter så att socialtjänsten kan gå in med ansvar, resurser och åtgärder för människor med spelberoende

Hüseyin Mirza Karagöz och Jan Kennart Claesson

Halmstads arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J163

BOTKYRKA ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Spel och spelmissbruk

Det är viktigt att skilja på spel och spelmissbruk. Människor vill spela och det ska vara möjligt att spela om pengar. Alternativet är en svart marknad, omöjlig att kontrollera. Vi har ett relativt starkt skydd för spel i Sverige, även om vissa inbrytningar gjorts de senaste åren. Svenska spel har en ledande ställning.

Lotteriinspektionen granskar spel och beslutar också om speltillstånd. Det är bra att det finns en stark kontroll över spelandet. De fria marknadskrafterna skulle inte klara att ta det ansvaret. De som tar in stora vinster på spel har också ett moraliskt krav att hjälpa de som inte klarar att hantera sitt spelande.

Det är många människor som lider av spelmissbruk. Det vanligaste problemet som brukar uppmärksammas är hur personer blir lidande ekonomiskt av spelmissbruk. Det är en tragedi varje gång det inträffar och ofta drabbas människor som inte själva spelat – familjer, barn, närstående. Det finns ingen forskning som tyder på att en frivillig avhållsamhet skulle leda till att spelmissbrukaren slutar missbruka spel. Snarare är det så att en lämplig hjälp skulle få många, många missbrukare att avstå från spel.

Det finns också problem som inte uppmärksammas lika mycket. Då gäller det spel och spelmissbruk som inte kostar pengar. Det handlar ofta om unga människor som avstår från socialt umgänge, familjeliv och skola för att tillbringa tiden framför en dator eller mobil och spela bort tiden. Uttrycken är dock desamma som vid spel om pengar; kommentarer från missbrukare är snarlika. De handlar om att allt efter spelsituationen är en transportväg för att åter kunna börja spela. Det handlar om att allt annat blir meningslöst. Resultatet blir att missbrukaren skapar så dåliga förutsättningar för sig själv att man inte klarar sin framtid.

Man kan anta att de som är så unga att de inte har en egen ekonomi och där spelmissbruket yttrar sig i form av dataspel kan komma att vara en riskgrupp för spel om pengar. Det finns mycket få lösningar för dem som fastnat i ett spelmissbruk, oavsett om det gäller spel om pengar eller dataspel. Kostnaderna är naturligtvis höga för att få en person att komma förbi sitt beroende av spel, precis som kostnaderna alltid är höga för terapeutisk verksamhet för missbrukare. För att minska antalet personer som fastnar i spelmissbruk om pengar måste man också se den växande grupp av barn och unga som fastnat i ett beroende av dataspel och behandla dem som en grupp. De mänskliga vinsterna med att komma tillrätta med en ung missbrukare torde vara skyhöga. Dessutom är kostnaden förmodligen lägre. De pengar som måste komma ifråga för att skapa en landsomfattande vård av dessa missbrukare av spel måste också betalas. Det är rimligt att de spelföretag som har Sverige som marknad bidrar med kostnaden.

Partikongressen föreslås besluta:

J163:1 att spelföretag som har Sverige som marknad ska bidra ekonomiskt för att komma tillrätta med spelmissbruket

Robert Rasmussen

Botkyrka arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION J164

BERG ARBETAREKOMMUN

Unga missbrukares rätt till vård och behandling

I skrivandets stund ligger en missbruksutredning på ansvarig ministers bord – vad det leder till vet vi inte idag. Nya riktlinjer från socialstyrelsen utarbetas för nuvarande och skall vara klar hösten 2013, positivt är att ett av de identifierade områdena som ska ses över är ungdomar/unga vuxna. I nuvarande riktlinjer gäller rekommendationerna i princip över hela missbruks- och beroendevården.

Personer med drogberoende och missbruksproblematik är ingen homogen grupp, och det ställer i sin tur krav på insatser som är anpassade till varje individs specifika problem och behov. Det är av största vikt att vara tydlig med rätten till god vård och behandling för unga människor med drogberoende, och detta skall ske så snart missbruket upptäcks.

Det vi däremot vet är att allt för många unga människor får sina liv förstörd av droger på många sätt och vis, och ibland leder detta missbruk så långt som till döden. Idag är det stora variationer på den vård och behandling som erbjuds, och ansvaret fördelas på olika huvudmän. Vi menar att det måste vara en tydligt utpekad huvudman, som ansvarar för och ser till varje enskild individ, för att undvika situationer som innebär att individen ”bollas runt” och ”faller mellan olika stolar”. Det är ett alltför vanligt vittnesmål från unga missbrukare och deras anhöriga. Att hamna i missbruk och beroende av droger, leder till ett sjukdomstillstånd som kräver vård, därför måste det till kvalitetssäkrade och sammanlänkade vårdkedjor.

Idag finns en mängd olika samarbetsarenor av skiftande kvalité runt om i landet, på lokal och regional nivå. Vissa fungerar väldigt bra, medan andra tyvärr inte fungerar fullt så bra. Ytterst sett är det ett statligt ansvar att via lagstiftning, direktiv och vägledning säkerställa att varje ung människa, som av olika anledningar har hamnat i missbruk, får rätt till den vård och de insatser som krävs för att komma tillbaka till ett självständigt och meningsfullt liv.

Det är inte ovanligt att unga missbrukare åker in och ut på akuten, beroendemottagningar, psyket, hälsocentraler och socialtjänsten. Det är inte acceptabelt och vi behöver skärpa kraven så att unga människor fångas upp i ett tidigt skede och inte hamnar på gatan igen, med motiveringen att de inte är tillräckligt nedgångna eller motiverade att sluta. Vi är väl medvetna om att detta är en mycket svår problematik, men också en mycket angelägen fråga att ta itu med, eftersom det finns bara vinnare i en kraftsamling omkring frågan.

Vi anser att fokus måste läggas på unga människor, och att detta måste ske i samverkan mellan kommuner, landsting, polis, och olika frivilligorganisationer. Hur detta ska ske måste det finnas möjlighet till regionala skillnader, eftersom förutsättningarna är väldigt olika beroende på om det är en landsbygdskommun eller en storstadskommun, men rätten till vård och behandling skall inte kunna ifrågasättas.

Som ett exempel kan kampen mot trafikdöden nämnas. Den har blivit framgångsrik eftersom en mängd åtgärder sammanfogades till en genomtänkt plan, på nationell nivå. På samma sätt kan vi arbeta med drogproblematiken, och ur ett längre perspektiv se till att unga människor inte börjar med narkotika och om de börjar måste vi upptäcka det så tidigt som möjligt och ingripa kraftfullt. Vi vill se en nolltolerans mot droger.

Partikongressen föreslås besluta:

J164:1 att Socialdemokraterna prioriterar arbetet med att skapa och införa kvalitetssäkrade och sammanlänkade vårdkedjor för unga missbrukare, utifrån motionens intentioner

Monica Hallquist och Mikael Abramsson

Berg arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

Partistyreliens utlåtande över motionerna A114:2, J165:2, J165:3, J165:4, J166:1, J166:2, J166:3, J166:4, J167:1, J167:2, J167:3, J167:4, J168:1, J168:2

UJ8 Utlåtande hemlöshet

Hemlöshet är ett yttersta uttryck för social utsatthet. Att ha någonstans att bo är en grundläggande välfärdsfråga. Av Socialstyrelsens kartläggning 2011 framgår att hemlösheten har ökat i alla hemlöshetsituationer sedan föregående mätning 2005, även om förändrade mätkriterier försvårar jämförelser. Sammanlagt var cirka 34 000 personer i 2011 års undersökning hemlösa eller utestängda från den ordinarie bostadsmarknaden. Av de hemlösa personerna befann sig cirka 4 500 personer i akut hemlöshet, varav 280 sov ute eller i offentliga utrymmen. 4 000 personer vistades på institution/kategoriöende. 13 900 personer bodde i långsiktiga boendelösningar (försökslägenheter, träningslägenheter, sociala kontrakt med mera) och 6 800 personer i eget ordnat, kortsiktigt boende.

Kvinnornas andel av gruppen hemlösa ökar och är nu 36 procent. Hemlösa kvinnor lever ofta i en mycket utsatt situation och har i allt för många fall haft svårare än männen att få tillgång till socialt stöd och vård mot missbruk. Nästan hälften av de hemlösa kvinnorna har också barn under 18 år vilket ställer krav på samordnade insatser som är anpassade efter dessa kvinnors levnadsvillkor. Många lösningar har hittills varit uppbyggda efter den traditionella bilden av att hemlöshet drabbar ensamstående medelålders män med missbruksproblem.

Kartläggning av hemlöshetens omfattning är viktigt men måste följas av handling. Hemlöshet utgör en svår livssituation som ofta, men inte alltid, är kopplad till en psykosocial sjukdomsbild och en missbruksproblematik. Även om den generella välfärdspolitiken, med fler bra och billiga bostäder, förstärkt stöd till arbete och rehabilitering och en väl fungerande vård, är viktigast för att förebygga och förhindra hemlöshet så räcker inte det. Det behövs också specifika sociala och andra insatser. Hemlösa är ingen homogen grupp utan varje individ behöver sin specifika väg tillbaka.

Att ha en ”tak över huvudet-garanti” på kommunal nivå liksom en nationell långsiktig nollvision mot hemlöshet kan vara rimligt och öka tydligheten i hemlöshetspolitiken men det löser inte hemlöshetsfrågan. Konkreta insatser mot hemlöshet bör prioriteras. Regeringen har misslyckats med sin politik mot hemlöshet. Den nationella strategin som den borgerliga regeringen presenterade 2007 är alltför vag och har tyvärr inte visat sig vara något effektivt redskap för att samordna samhällets riktade insatser för att bekämpa hemlöshet. Regeringens försämringar av sjukförsäkringen och arbetslöshetsförsäkringen har därutöver urholkat samhällets grundläggande ekonomiska skyddsnet. Regeringens passiva bostadspolitik har förvärrat situationen.

Det finns uppseendeväckande många barnfamiljer bland dem som vräks från sin bostad. Vanligaste orsaken till vräkning är hyresskuld. Regeringens mål i hemlöshetsstrategin från 2007 om noll vräkningar av barnfamiljer inom två år har inte på något sätt infriats. Under 2011 ökade till och med antalet vräkningar av barnfamiljer. Det är ett oerhört stort ingrepp i en ung människas liv när familjen vräks från sin bostad.

De kompisar och det nätverk man bygger upp som barn försvinner. Det är också förknippat med mycket skam och ibland rena tragedier. Socialstyrelsens rekommendationer för hur kommunerna ska förhindra att barnfamiljer vräks handlar bland annat om att snabbare hitta familjer som hotas av vräkning och direkt hjälpa dem med till exempel ekonomisk rådgivning.

För att hindra att barnfamiljer vräks och hamnar utanför den ordinarie bostadsmarknaden är det viktigt att kommunerna arbetar förebyggande. Det finns regler om att en hyresvärd skriftligt ska meddela socialtjänsten när en barnfamilj hotas av vräkning. Familjen ska ges den ekonomiska rådgivning eller de sociala insatser som behövs. Men i verkligheten fungerar inte detta alltid.

I en del fall leder också brister i kommunens hantering och rutiner till att åtgärderna uteblir. Socialtjänsten måste handla snabbt och aktivt, särskilt när det är barn inblandade. Barnombudsmannens granskning av situationen i olika kommuner visade på stora skillnader mellan kommunerna. Endast 39 procent av kommunerna har rutiner för ett förebyggande arbete för att förhindra vräkning av barnfamiljer. Att upprätta särskilda kommunala handlingsplaner för att förebygga och motverka vräkningar och hemlöshet har visat sig vara ett effektivt sätt att utveckla och samordna arbetet.

Insatserna mot hemlöshet måste handla om två olika perspektiv, dels att se till att de som idag är hemlösa kan få ett värdigt boende och dels att förhindra att fler hamnar i hemlöshet. För hemlösa med en social problematik behövs ofta en personlig kontaktperson som hjälper till i kontakten med sjukvård, myndigheter och hyresvärdar. Alla hemlösa som vill ha ett eget boende bör få den möjlighet ordentligt prövad och dessutom en vårdplan med avgiftning, boende och efterbehandling. Samverkan mellan kommunernas och landstingens olika verksamhetsområden är viktiga inom både socialtjänst och sjukvård.

Vi tror inte att ekonomiska bestraffningar av kommuner med hemlöshetsproblem eller krav på att kommunerna ska ha en formella ”tak över huvudet”-garantier är rätt väg att gå. Inte heller bildandet av en särskild statlig myndighet kommer att lösa problemen eftersom det handlar om samverkan mellan en rad olika aktörer. Socialstyrelsen hanterar idag frågorna tillsammans med andra socialtjänstfrågor och det har många fördelar. Det behövs ett brett spektrum av lösningar och modeller i arbetet mot hemlöshet. Andelen kvinnor bland hemlösa ökar och deras utsatthet och behov behöver uppmärksammas mer än idag. Fortfarande dominerar ”trappstegsmodellen” där individer med omfattande problematik successivt kan ta mer ansvar och så småningom slussas ut i ordinarie boende. Det finns flera lyckade försök med ”Bostad först”-modellen som bygger på principen att individen först behöver en fast bostad för att kunna tillgodogöra sig de andra insatser som kommunen erbjuder. Det är viktigt att det finns ett nationellt engagemang som underlättar kunskapsspridning och erfarenhetsutbyte om olika modeller och resultat. Hemlöshet är inte enbart en socialpolitisk fråga utan är också i högsta grad en bostadspolitisk fråga. Varje kommun behöver en god bostadsplanering samt någon form av organisation för att hjälpa den som söker bostad.

Hemlöshet är inte värdigt ett modernt välfärdssamhälle. Samhällets insatser har inte varit tillräckliga. Ambitionen måste vara att ingen ska vara hemlös och insatserna för att bekämpa hemlösheten måste

intensifieras genom en effektivare jobbpolitik, förbättrade socialförsäkringssystem, offensiv bostadspolitik och en aktiv socialpolitik för utsatta grupper.

Partikongressen föreslår besluta:

att bifalla motionerna A114:2, J165:3, J167:1, J167:3, J167:4, J168:2

A114:2 (Landskrona arbetarekommun) att Socialdemokratin verkar för att inga barnfamiljer i Sverige ska vräkas

J165:3 (Landskrona arbetarekommun) att socialdemokratin verkar för att en ”Nollvision” för hemlöshet införs i Sverige

J167:1 (Stockholms partidistrikt) att socialdemokratin ska ha nolltolerans mot barnfamiljvräkning

J167:3 (Stockholms partidistrikt) att fastighetsägaren/hyresvärden måste informera kommunen innan barnfamiljvräkning verkställs

J167:4 (Stockholms partidistrikt) att varje kommun ska ha en stark beredskap inom sitt organisation för att agera så fort det kommer till kommunens vetskap att en barnfamiljvräkning är på gång

J168:2 (Kristinehamns arbetarekommun) att förebyggande åtgärder sätts in för att klara nollvisionen mot vräkning av barnfamiljer

Partikongressen föreslår besluta:

att anse följande motioner besvarade med hänvisning till utlåtandet: J165:2, J165:4, J166:1, J166:2, J166:3, J166:4, J167:2, J168:1

J165:2 (Landskrona arbetarekommun) att socialdemokratin verkar för en tak-över-huvudet garanti

J165:4 (Landskrona arbetarekommun) att socialdemokratin verkar för att ”Bostad först” i kommunerna i Sverige kan genomföras

J166:1 (Höganäs arbetarekommun - enskild) att den eventuella lagstiftning som finns för de hemlösa "ett tak över huvudet" ger önskat resultat och stärks till att bli tvingande för kommunerna. Det skall vara möjligt att döma ut vite i miljonklassen dock inte under 250 000: sek

J166:2 (Höganäs arbetarekommun - enskild) att de icke boende får rätt till all nödvändig hjälp av det sociala systemet i kommunen. Även här tror jag på ett vite inte under 500 000:- sek ökar möjlighet till ett bra genomförande från socialtjänsten politiker och personal

J166:3 (Höganäs arbetarekommun - enskild) att skapa en myndighet vars uppdrag skall vara att följa upp kommunernas aktivitet i skapande av bostäder till de hemlösa

J166:4 (Höganäs arbetarekommun - enskild) att motions syfte genomförs snarast

J167:2 (Stockholms partidistrikt) att socialdemokratin ska förespråka en nationell samordning mellan familjen, socialtjänsten, hyresvärden och andra inblandade parter och myndigheter så att det blir lättare att kunna förebygga en eventuell vräkning

J168:1 (Kristinehamns arbetarekommun) att i socialtjänstlagen tydliggöra vräkningsbestämmelser med barnfamiljer

MOTION J165

LANDSKRONA ARBETAREKOMMUN

Bostad först

Tillgången till en egen bostad är grundläggande för oss människor. Därför är det ett misslyckande att det finns människor i Sverige som inte ens har tak över huvudet varje kväll. Vi anser att det finns mer som staten kan göra för att motverka hemlöshet. Målet måste vara att ingen i Sverige ska vara hemlös – en nollvision för hemlöshet.

En framgångsrik strategi för att arbeta bort hemlösheten innehåller både socialpolitiska åtgärder och bostadspolitik. Bland annat handlar det om en bra missbruks- och beroendevård, en psykvård av hög kvalitet samt en aktiv bostadspolitik. För det första måste Sverige planera för och bygga hyresrätter när nya planer fastslås. Om antalet hyresrätter skulle minska för varje år som går så minskar också möjligheterna att kunna hjälpa hemlösa. Det är viktigt att alla som äger och förvaltar lägenheter är beredda att lämna ifrån sig lägenheter till sociala ändamål. För de som behöver tak över huvudet för natten vill vi att staten etablerar en ”tak över huvudet-garanti”.

Målet måste vara en riktig bostad för alla. Vi vill att vi i Sverige prövar metoden ”housing first” (”bostad först”). Metoden innebär att den hemlöse, utan att behöva visa exempelvis nykterhet, får en riktig bostad. Utifrån det börjar sedan arbetet med att lösa de bakomliggande orsakerna till hemlösheten. Mycket talar för att en trygg punkt i tillvaron ökar förutsättningarna för att lösa övriga problem. Det finns positiva erfarenheter av metoden från USA och Tyskland och i Sverige tillämpas den nu i Stockholm och i Helsingborg.

Vi tycker det finns skäl att pröva om det finns andra och effektivare metoder att få fram bostäder till dessa grupper. Många kommuner använder i stället sociala kontrakt, dvs. att kommunen hyr lägenheter, som i sin tur hyrs ut till de som bedömts inte ha någon möjlighet på den reguljära marknaden.

Barnperspektivet är viktigt i all verksamhet och förstås oerhört viktigt när det gäller bostaden. Varken akutboet eller tillfälliga placeringar på hotell är bra lösningar för barn. Särskild uppmärksamhet bör därför fästas vid hur man löser bostadsproblem för barnfamiljer.

Partikongressen föreslås besluta:

- J165:1 att Socialdemokratin verkar för en bostadspolitik som bygger på balans, därför bör det planeras och byggas fler hyreslägenheter i Sverige
- J165:2 att socialdemokratin verkar för en tak-över-huvudet garanti
- J165:3 att socialdemokratin verkar för att en ”Nollvision” för hemlöshet införs i Sverige
- J165:4 att socialdemokratin verkar för att ”Bostad först” i kommunerna i Sverige kan genomföras

Jonas Esbjörnsson

Landskrona arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J166

HÖGANÄS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Hemlöshet ett fattigbevis för en nation som Sverige

Hemlöshet drabbar många människor oberoende av ålder eller kön ibland kanske självförvållat eller genom någon form av händelse ingen direkt kan lastas för. Oavsett vad är orsaken till hemlöshet är den lika hemsk och förödmjukande för det svenska samhället.

Partikongressen föreslås besluta:

- J166:1 att den eventuella lagstiftning som finns för de hemlösa "ett tak över huvudet" ger önskat resultat och stärks till att bli tvingande för kommunerna. Det skall vara möjligt att döma ut vite i miljonklassen dock inte under 250 000: sek
- J166:2 att de icke boende får rätt till all nödvändig hjälp av det sociala systemet i kommunen. Även här tror jag på ett vite inte under 500 000:- sek ökar möjlighet till ett bra genomförande från socialtjänsten politiker och personal
- J166:3 att skapa en myndighet vars uppdrag skall vara att följa upp kommunernas aktivitet i skapande av bostäder till de hemlösa
- J166:4 att motions syfte genomförs snarast

Arne Lundh

Höganäs arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION J167

STOCKHOLMS PARTIDISTRIKT

Stoppa barnfamiljvräkningen

Vi har sett och hört det senaste året hur antal vräkta barnfamiljer har ökat trots den borgerliga regerings nationella strategi om att nollvision ska råda när det gäller vräkta barnfamiljer. Sedan valet 2006 har mer än 1900 barnfamiljer vräkts enligt Stockholmsstadsmissionen. Trots den borgerliga regeringens löfte om att nollvision ska gälla barnfamiljvräkningen så visar en enkät från Stadsmissionen en tydlig ökning av vräkta barnfamiljer. En femtedel av landets kommuner uppger att antalet barnfamiljer som riskerar att förlora sitt boende ökar.

Varje verkställd barnfamiljvräkning blir en dyr affär för samhället och den berörda familjen samt de andra inblandade parter, man tvingas inte bara att flytta utan barnen måste också ofta byta skola och tappa kontakt med sina vänner och den miljö som barnen är vana vid, dessutom tvingas samhället att ofta betala

mycket högre boendekostnad än den verkliga boendekostnaden var från början. Detta är en stor förlust för samhället och för den vräkta barnfamiljen.

Vi menar att till socialnämndens uppgifter hör att- göra sig väl förtrogen med levnadsförhållandena i kommunen, medverka att ingen barnfamilj vräks genom att samarbeta med andra samhällsorgan, organisationer, föreningar och enskilda barnfamiljer för att förhindra barnfamiljvräkningar verkställs för att främja barnens bästa i alla lägen.

Vi anser att det är kommunernas uppgift att informera om socialtjänsten i kommunen genom uppsökande verksamhet och på så sätt minimera risken att barnfamiljer blir vräkta från sina hem. Vi anser att en bättre samordning mellan berörda familjer, socialtjänsten, hyresvärden och andra inblandade parter och myndigheter skulle kunna förebygga en eventuell vräkning som är en förlust för alla inblandade. Därför föreslår vi en total stopp på barnfamiljvräkning.

Partikongressen föreslås besluta:

- J167:1 att socialdemokratin ska ha nolltolerans mot barnfamiljvräkning
- J167:2 att socialdemokratin ska förespråka en nationell samordning mellan familjen, socialtjänsten, hyresvärden och andra inblandade parter och myndigheter så att det blir lättare att kunna förebygga en eventuell vräkning
- J167:3 att fastighetsägaren/hyresvärden måste informera kommunen innan barnfamiljvräkning verkställs
- J167:4 att varje kommun ska ha en stark beredskap inom sitt organisation för att agera så fort det kommer till kommunens vetskap att en barnfamiljvräkning är på gång

Juan Carlos Cebrián, Latinamerikanska Socialdemokratiska förening
Stockholms partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J168

KRISTINEHAMNS ARBETAREKOMMUN

Vräkning av familjer med barn

Trots nollvisionen vräks fortfarande många barn med sina familjer. Att barn vräks är ett allvarligt problem. Barn behöver en trygg boendemiljö och möjligheter till ett socialt liv med kompisar och fritidsaktiviteter. De behöver få gå i skolan utan ständiga uppbrott för att få förutsättningar till goda betyg och en bra start i livet. När ett barn tvingas flytta på grund av vräkning eller avhysning rycks deras tillvaro sönder och skapar stress för barnen.

För att minska antalet vräkningar av barn måste kommunerna ha en tydlig strategi för hur det ska ske. Hyresskulder är en vanlig orsak till vräkningar varför det måste avsättas resurser till ett fullgott förebyggande arbete och till att aktivt hjälpa personer med hyresskulder.

Hyresvärdarna har ett stort ansvar för att tidigt meddela socialtjänsten om upprepade förseningar och hyresskulder. Alla barn har samma rättigheter och ingen får diskrimineras, i alla beslut som rör barn ska barnets bästa komma i främsta rummet, varje barn har rätt att överleva och utvecklas, varje barn har rätt att uttrycka sin åsikt och att bli lyssnad till i enlighet med barnkonventionens artikel 2, artikel 3, artikel 6 och artikel 12.

Partikongressen föreslås besluta:

- J168:1 att i socialtjänstlagen tydliggöra vräkningsbestämmelser med barnfamiljer
J168:2 att förebyggande åtgärder sätts in för att klara nollvisionen mot vräkning av barnfamiljer

Inga-Lill Röhr

Kristinehamns arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

Partistyrelsens utlåtande över motionerna J73:2, J113:2, J157:4, J157:5, J169:1, J170:1, J170:2, J170:3, J170:4, J171:1, J171:2, J171:3, J171:4, J171:5, J171:6, J172:1, J173:1, J173:2, J174:1, J174:2, J174:3, J175:1, J176:1, J177:1, J177:2, J177:3, J178:1, J179:1, J180:1, J181:1, J181:2, J181:3, J181:4, J182:1, L50:4

UJ9 Utlåtande socialtjänsten

Socialtjänstlagens regler om ekonomiskt bistånd är en del av samhällets trygghetssystem, ett yttersta skyddsnät. Målet är att den enskilde så snabbt som möjligt ska kunna försörja sig på egen hand. Behovet av ekonomiskt bistånd minskade under många år efter 90-talskrisen men utvecklingen bröts under den förra mandatperioden och kostnaderna började öka. En ineffektiv jobbpolitik och fördelningspolitik från den borgerliga regeringen har lett till en försämrad utveckling för dem som har små ekonomiska marginaler. Regeringens försämringar av a-kassesystemet och sjukförsäkringen har urholkat trygghetssystemen och förvärrat situationen. Från 2006 till 2011 har antalet långvariga biståndsmottagare (10 månader eller längre) ökat med hela 30 procent (från 84 142 år 2006 till 109 301 personer år 2011).

Nästan hälften av alla vuxna som får ekonomiskt bistånd får det på grund av arbetslöshet. Bland de 264 000 vuxna som fick ekonomiskt bistånd 2011 var arbetslöshet det vanligaste försörjningshindret för 46 procent. Näst vanligast var arbetshinder på grund av sociala skäl och tredje vanligaste var sjukskrivning med läkarintyg, 11 respektive 8 procent. Största delen i gruppen arbetslösa som får ekonomiskt bistånd är, enligt Socialstyrelsen, de som inte har någon annan ersättning. Ekonomiskt bistånd hanteras av kommunerna och betalas ut som försörjningsstöd eller som bistånd till livsföringen i övrigt. 2011 betalades 10,3 miljarder kronor ut som ekonomiskt bistånd varav 87 procent som försörjningsstöd.

En aktiv jobbpolitik och en a-kassa som ger rimligt inkomstskydd samt en fungerande sjukförsäkring är de viktigaste och mest prioriterade åtgärderna. Ingen människa ska i längden behöva leva på försörjningsstöd. Bland motionerna finns förslag på att exempelvis undanta barnbidraget som en intäkt vid beräkning av

behovet av försörjningsstöd. Partistyrelsen delar uppfattningen att det är viktigt att förbättra ekonomin för ekonomiskt utsatta barnfamiljer, men ser det som en mer framkomlig väg att se över normen för försörjningsstödet än att generellt undanta barnbidragen. Socialdemokraterna har i sin budgetmotion för 2012 föreslagit att de som har socialbidrag i ett inledningsskede ska få en skattecredit vid övergång för socialbidrag till arbete. Bland motionerna finns förslag om att förstatliga försörjningsstöden. Partistyrelsen anser inte att detta skulle vara en fördel. Det skulle bara leda till att den lokala förankringen försvinner på ett område där den är viktig både för medborgarna och för samhället.

Bland motionerna finns flera andra detaljförslag om vad som ska räknas med och inte räknas med i underlaget för försörjningsstöd, bland annat föreslås att dator och internet ska räknas som skälig levnadsstandard. Regelverket för vad som ska ingå i skälig levnadsstandard är och måste vara ganska detaljerat och komplext. Regelverket måste också kunna förändras över tid i takt med att samhället och levnadsvanorna förändras. Förändringar bör tas i ett sammanhang. Socialstyrelsen ger ut riktlinjer för vad som ska ingå i kommunernas försörjningsstöd. Nu har Socialstyrelsen ett förslag på nya allmänna råd för försörjningsstöd som är ute på remiss. Kommuner och intresseorganisationer har möjlighet att yttra sig om förslaget. En viktig punkt i de nya allmänna råden är att man föreslår att dator och internet ska räknas som skälig levnadsstandard och godtas som en kostnad. Partistyrelsen ser positivt på förslaget och ser ingen anledning till ytterligare initiativ i frågan. Tillgång till dator och internet bör vara en möjlighet för alla och är mer eller mindre ett krav för att aktivt kunna söka jobb eller klara sin vardag.

Den sociala barn- och ungdomsvården regleras i socialtjänstlagen och LVU (lagen om vård av unga). Socialtjänstens uppdrag är att arbeta förebyggande men också utreda barnets förhållanden och bedöma behovet av insatser. Vid behov ska socialtjänsten erbjuda insatser och i vissa fall ingripa oavsett samtycke. Att skilja barn och föräldrar åt är den allvarligaste och mest ingripande insatsen samhället kan göra i en familj. Just därför måste kraven på kvalitet, rättssäkerhet och likvärdighet vara mycket starka. Bakgrunden till ett ingripande är att barn far illa. Det kan bero på föräldrar som inte klarar av sin föräldraroll, till exempel på grund av egna problem med alkohol, narkotika eller psykiska problem, men det kan också handla om barns och ungas egna problem där föräldrarnas och andras stöd inte räcker. Samhället ska prioritera barn och ungdomar som behöver stöd och hjälp. Allt annat är oacceptabelt och ett slöseri med mänskliga resurser.

Vi har alla ett gemensamt ansvar för alla barn. Alla barn har rätt till en bra uppväxt och möjligheter att utvecklas efter sina egna förutsättningar. Motionsförslaget att ha en familjeombudsman är intressant och kan övervägas i framtiden tillsammans med andra tänkbara åtgärder för att kvalitetssäkra systemet. De insatser som samhället erbjuder måste hålla hög kvalitet och vara likvärdig över landet. Kritik från bland annat tillsynsmyndigheter, barnrättsorganisationer och enskilda pekar på brister som behöver åtgärdas. Det handlar om brister i handläggningen, ansvarstagande och skydd för barn, bristande delaktighet och tillämpning av barnperspektivet samt kompetensbrister i socialtjänsten. Nya regler om att knyta en socialekreterare till varje placerat barn är en viktig förbättring av systemet men löser inte alla problem. Socialekreterarna har en pressad arbetssituation och måste ges möjlighet att ägna nödvändig tid åt

kontakten med placerade barn och unga. Socialstyrelsen måste också ha tillräckliga möjligheter att utöva tillsyn enligt de mål som finns.

Socialstyrelsen har de senaste åren prioriterat ned tillsynen av socialtjänsten, när man varit tvungen att prioritera oavslutade och tillkommande patientsäkerhetsärenden. I en enkät som Sveriges Kommuner och Landsting (SKL) gjorde med landets socialchefer uppger 29 procent att de fått mindre förtroende för tillsynen av socialtjänsten efter förändringarna och varannan (52 procent) är missnöjd med stödet och rådgivningen. Partistyrelsen stöder förslaget att låta tillsynsverksamheten vara en egen myndighet. Det gör rollerna tydligare. En utveckling av den sociala barn- och ungdomsvården kräver att staten tar ett aktivt utvecklings-, kunskaps- och samordningsansvar.

Flera motioner tar upp frågan om att partiet bör göra översyn av socialpolitiken. Partistyrelsen ser positivt på detta och avser att arbeta vidare i samverkan med våra företrädare på regional och lokal nivå.

När det gäller ersättningar till gode män är huvudregeln att det är huvudmannen (det vill säga den som har god man/förvaltare) som ska betala arvode och ersättning. En förutsättning är att huvudmannens tillgångar överstiger två prisbasbelopp (88 000 kronor för 2012) eller att huvudmannens inkomst före avdrag för skatt överstiger 2,65 prisbasbelopp (116 600 kronor för 2012). I annat fall ska kommunen stå för arvodet. Om huvudmannens ersättning är tusen kronor eller mer så ska huvudmannen betala arbetsgivaravgifter och göra skatteavdrag. Det är den gode mannen/förvaltaren som sköter detta samt deklarerar. Partistyrelsen ser ingen anledning till varför kommuner skulle överta även kostnaderna för arvoden över de beloppsgränser som gäller. Något annat bekymmer ser partistyrelsen inte heller i dagens förfarande.

Partikongressen föreslås besluta:

att bifalla motionerna J170:4, J181:3, L50:4

J170:4 (Staffanstorp arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att utsatta familjer återfår tilliten på myndigheterna som ska hjälpa

J181:3 (Göteborgs partidistrikt) att de socialdemokratiska värderingarna står för den ideologiska inriktningen

L50:4 (Stockholms partidistrikt) att Socialdemokraterna erkänner Internet som grundläggande krav för samhällsdeltagande och att partiet i linje med detta och genom politiska beslut exempelvis verkar för att internet abonnemangs kostnad ska ingå i Socialtjänstlagen, så att medborgare ska kunna få stöd av socialtjänst för internetkostnader precis som man kan få för hyra och el

Partikongressen föreslås besluta:

att anse följande motioner besvarade med hänvisning till utlåtandet: J73:2, J113:2, J157:4, J157:5, J169:1, J170:1, J170:2, J170:3, J171:1, J171:2, J171:3, J171:4, J171:5, J171:6, J172:1, J175:1, J176:1, J177:1, J177:2, J177:3, J178:1, J179:1, J180:1, J181:1, J181:2, J181:4

J73:2 (Enköpings arbetarekommun) att regelverket runt försörjningsstödet ses över

J113:2 (Nordvärmlands arbetarekommun) att barnbidraget undantas vid beräkning av försörjningsstöd

J157:4 (Härjedalens arbetarekommun) att stöd- och fosterfamiljer prövas och kontrolleras bättre än idag

J157:5 (Härjedalens arbetarekommun) att tillsynen av och uppföljning av placeringar utvecklas så en garanti mot kränkande behandling kan ges

J169:1 (Söderhamns arbetarekommun) att förändra normen för försörjningsstöd så att den speglar behoven i dagens moderna samhälle, bl a inom området kommunikation så att ett rimligt belopp ingår i normen

J170:1 (Staffanstorp arbetarekommun) att stickprovskontrollerna förstärks

J170:2 (Staffanstorp arbetarekommun) att personalen utbildas och vidareutvecklas i sin roll som utredare och kan fungera som stöd

J170:3 (Staffanstorp arbetarekommun) att en familjeombudsman tillsätts för att hjälpa alla de som far illa

J171:1 (Linköpings arbetarekommun - enskild) att de som är beroende av försörjningsstöd under en period av mer än tre månader ska ha möjlighet att ta emot gåvor från släktingar vid särskilda tillfällen som t.ex. födelsedagar, dop, bröllop eller vid jul utan att detta betraktas som en inkomst

J171:2 (Linköpings arbetarekommun - enskild) att socialtjänsten i samband med normberäkning inte får beakta andra inkomster än de som uppkommit under den månad som föregick den månad då ansökan inkom till socialtjänsten

J171:3 (Linköpings arbetarekommun - enskild) att socialtjänsten i samband med normberäkning precis som man beaktar faktiska inkomster ska beakta faktiska kostnader av prioriterad karaktär, t.ex. bostad eller omsorgskostnader

J171:4 (Linköpings arbetarekommun - enskild) att skulder till CSN ska accepteras som en kostnad i samband med normberäkning från den första månaden man söker försörjningsstöd

J171:5 (Linköpings arbetarekommun - enskild) att utreda möjligheterna att införa en modell för det ekonomiska biståndet där man inte förlorar hela det biståndet bara för att man har tjänat några kronor för mycket

J171:6 (Linköpings arbetarekommun - enskild) att uppdra åt den socialdemokratiska partistyrelsen och den socialdemokratiska riksdagsgruppen att verka för ovanstående politiska initiativ drivs igenom och att erforderliga lagändringar genomförs

J172:1 (Krokoms arbetarekommun) att Socialdemokratiska partiet ska verka för att det i ”Socialstyrelsens riktlinjer och vägledning för ekonomiskt bistånd och övrigt bistånd”, skrivs in att digital utrustning, som exempelvis dator och surfplatta, samt digital uppkoppling ska höra till den standard som biståndet bör garantera

J175:1 (Lunds arbetarekommun) att Socialdemokraterna utarbetar ett förslag till ett nytt finansieringssystem för försörjningsstödet där ansvaret för kostnaderna och det ekonomiska ansvaret för försörjningsstödet ligger på staten

J176:1 (Höganäs arbetarekommun) att se över problemet samt lägga förslag till lagtext för hur detta skall fungera i framtiden

J177:1 (Linköpings arbetarekommun) att i första hand driva linjen att kostnaden för bredband ska ingå i riksnormen i samband med normberäkningar, dvs. man utökar normen motsvarande den kostnad som anses rimlig för en månatlig kostnad för bredband

J177:2 (Linköpings arbetarekommun) att i andra hand driva linjen att kostnaden för bredband ska vara en acceptabel kostnad utöver riksnormen precis som t.ex. fackavgifter och hemförsäkring

J177:3 (Linköpings arbetarekommun) att uppdra åt den socialdemokratiska partistyrelsen och den socialdemokratiska riksdagsgruppen att verka för ovanstående politiska initiativ drivs igenom och att erforderliga lagändringar genomförs

J178:1 (Karlskrona arbetarekommun) att en utredning tillsätts för att se över socialinspektörens framtida roll i detta förslag

J179:1 (Linköpings arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för en översyn av socialtjänstlagen i syfte att möjliggöra ett mer lättillgängligt stöd

J180:1 (Osby arbetarekommun) att kongressen beslutar tillsätta en arbetsgrupp med uppgift att skyndsamt ta fram ett förslag till ett modernt, kunskapsbaserat, balanserat och heltäckande program inom politikområdena socialpolitik och beroendevård, samt förebyggande insatser för de olika målgrupper som berörs

J181:1 (Göteborgs partidistrikt) att Socialdemokraterna gör en grundlig översyn av sin socialpolitik

J181:2 (Göteborgs partidistrikt) att ett socialpolitiskt handlingsprogram för 2000 talet tas fram

J181:4 (Göteborgs partidistrikt) att folkrörelser och expertis bjuds in i syfte att bidra med att påverka metoder och utövande

Partikongressen föreslås besluta:

att avslå motionerna J173:1, J173:2, J174:1, J174:2, J174:3, J182:1

J173:1 (Trollhättans arbetarekommun - enskild) att ansvaret för det ekonomiska biståndet förflyttas från socialtjänsten i respektive kommun till socialstyrelsen

J173:2 (Trollhättans arbetarekommun - enskild) att det förstatligade ekonomiska biståndet sedan finansieras genom skattestimulering

J174:1 (Eskilstuna arbetarekommun) att staten övertar försörjningsstödet från landets kommuner

J174:2 (Eskilstuna arbetarekommun) att i det nya statliga försörjningssystemet bör, utöver akut tandvård, även ingå mer av den förebyggande tandvården än i dagens försörjningsstödsnorm

J174:3 (Eskilstuna arbetarekommun) att försörjningsstödet omvandlas till ett socialförsäkringstillägg

J182:1 (Lindesbergs arbetarekommun) att utreda vilka konsekvenser utifrån ett barnperspektiv blir om barnbidraget inte räknas in i försörjningsstödet

MOTION J169

SÖDERHAMNS ARBETAREKOMMUN

Anpassa normen för försörjningsstödet till dagens samhälle

Samhället utvecklas snabbt, särskilt vad gäller kommunikation. Dagens samhälle är ett

informationssamhälle och det förutsätts både från myndigheter, arbetsgivare, skolor m fl. att du ska gå att

nå och du ska sköta dina kontakter. I delar av landet (företrädesvis glesbygden) försvinner möjligheterna till fast telefoni och invånarna hänvisas till mobil telefoni.

Sverige vill ligga i framkant vad gäller IT och stora satsningar har gjorts och fortsätter göras för att utöka åtkomsten till bredband i vårt land. Men normen för försörjningsstöd har inte följt med i denna utveckling. Detta innebär att människor exkluderas från möjligheterna/ansvaret att kommunicera via dels mobil och dels dator. Vi anser att normen för försörjningsstöd ska spegla behoven i det moderna samhället.

Partikongressen föreslås besluta:

J169:1 att förändra normen för försörjningsstöd så att den speglar behoven i dagens moderna samhälle, bl a inom området kommunikation så att ett rimligt belopp ingår i normen

Helena Gehlin, Lennart Gard, Ove Ericsson och Marie Cedergren-Rask
Söderhamns arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J170

STAFFANSTORP ARBETAREKOMMUN

Barnens behov i centrum (BBIC)

Det har kommit till min kännedom att många familjer i utsatta lägen upplever att den hjälp de erbjuds som bristfällig och auktoritär. De får uppleva att utredningen styrs av subjektiva intryck och att hjälpen inte finns när den behövs. I utredningen skrivs omdömen om familjemedlemmarna, ofta negativa, men ingen koppling till varför familjemedlemmarna reagerat som den gjort.

Utredningen ska vara med barnet i centrum och utreda förmågan att tillgodose barnets behov. Privata synpunkter ska inte ligga till grund för bedömning av vilka åtgärder som behövs i det enskilda fallet.

Familjerna upplever ofta inte arbetet som görs som ett stöd och hjälp utan motarbetar och försvårar för att de anser sig vara felbehandlade. Överklaga upplevs som ett omöjligt och meningslöst företag eftersom familjerna upplever utredningen som en polisiär angelägenhet.

Det är ju inte alla som upplever arbetet med BBIC så här men det är många fler än man tror. De borde ha en chans att få hjälp någonstans, någon att prata med och som kan förklara vad som händer och varför.

En lösning på det här är en familjeombudsman, FO, som befinner sig på ett neutralt område.

Partikongressen föreslås besluta:

J170:1 att stickprovskontrollerna förstärks

J170:2 att personalen utbildas och vidareutvecklas i sin roll som utredare och kan fungera som stöd

J170:3 att en familjeombudsman tillsätts för att hjälpa alla de som far illa

J170:4 att Socialdemokraterna verkar för att utsatta familjer återfår tilliten på myndigheterna som ska hjälpa

Britt Liljekvist

Staffanstorp arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J171

LINKÖPINGS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Bättre villkor för det ekonomiska biståndet

Bakgrund

Den borgerliga regeringen har under sina år vid makten urholkat de sociala trygghetssystemen så att betydligt fler än tidigare har blivit tvungna att söka ekonomiskt bistånd. Förhoppningen är naturligtvis att vi på sikt ska kunna renovera, förnya och förbättra dessa system. Vi måste dock inse att detta kan ta lite tid eftersom skatteintaget minskats och arbetslösheten är för stor. Vi måste även erkänna att vi under den tid vi hade makten inte heller riktigt lyckades hantera dessa frågor på ett helt optimalt sätt.

Utifrån egna erfarenheter och erfarenheter som jag har inhämtat med många kontakter med utsatta medborgare i vårt land vill jag härmed lyfta följande förslag:

Gåvor från släktingar och anhöriga

Vad det gäller personer som uppehåller ekonomiskt bistånd så kan inte de ta emot gåvor i samband med födelsedagar, dop, bröllop eller vid jul utan att detta klassas som inkomst. Jag anser att man bör kunna acceptera detta så länge det rör sig om rimliga belopp och inte regelbundna inbetalningar. I dagsläget tvingas de inblandade att genomföra dessa under illegala former genom kontanta icke registrerade betalningar. Vore det inte bättre att detta kunde ske öppet och kontrollerat med en viss rimlighet stället för att man ska tvinga de sökande att dölja detta och ta emot ej registrerade kontanter.

Ackumulerade inkomster

I dagsläget praktiserar Linköpings kommun och flera andra kommuner med stöd av förvaltningsrätten att man ska ta hänsyn till de inkomster man har de tre månader innan man sökte ekonomiskt bistånd i samband med normberäkning. Jag anser inte att detta är en värdig sista utpost i vårt socialförsäkringssystem. Vägen från en välbetald tillvaro till en tillvaro nära existensminimum kan gå snabbare än vad man tror. Med anledning av detta anser jag att endast den föregående månaden ska belasta de ackumulerade inkomsterna i samband med en normberäkning

Faktiska inkomster och faktiska kostnader

Socialkontoret och förvaltningsrätten talar ofta om faktiska inkomster när de felaktigt vill förvandla kostnadsersättningar till inkomster. De är dock inte intresserade av att tala om faktiska kostnader när det handlar om att man t.ex. har en avbetalningsplan på sin hyra eftersom att man av olika skäl inte har kunnat betala denna i rätt tid. Det måste vara rimligt att man även talar om faktiska kostnader när man av olika

skäl har kommit efter med kostnader som är väldigt nödvändiga för ett hushåll. Ett exempel på detta är hyreskostnaderna.

Skulder till CSN

I dagsläget ska man ha blivit beviljad ekonomiskt bistånd i tre månader i rad innan man kan ansöka om att bli befriad från att betala in sin månadsavgift till CSN. Detta innebär att de som studerat och inte lyckats få ett jobb kan hamna i en situation där man har en a-kassa eller ett aktivitetsstöd på ca 5500 och att man t.ex. har en hyra på ca 4000 och en månatlig avbetalning till CSN på över 1500 kr. Detta innebär att man måste prioritera bland sina kostnader, vilket kan medföra att man väljer mat istället för CSN-betalningen och därmed riskerar att hamna hos kronofogden. Om vi ska vara ett land som satsar på att utbilda vår befolkning så kan vi inte straffa de som inte av olika anledningar inte kan åter betala med omedelbar verkan. Alla som drar på sig skulder ska naturligtvis betala dessa på lång sikt, men att kräva omedelbar återbetalning kan innebära att vi sänker dessa individer istället för att låta de stabilisera sig och komma tillbaka för att därefter bidra till att landet lyfter.

Marginaleffekter

I dagsläget finns det stora margineffekter inom det ekonomiska biståndet som medför att några arbetade timmar en månad kan medföra att man genom att man har tjänat några kronor för mycket kan gå miste om nödvändigt stöd till vård, tandvård och glasögon. Det kan precis som anförts ovan även ge upphov till att man inte längre befrias från att återbetala sitt studiestöd till CSN. Det måste löna sig att arbeta även om det är bara handlar om några timmar per vecka. Vi behöver således utreda möjligheterna att införa en modell för det ekonomiska biståndet där man inte förlorar hela det biståndet bara för att man har tjänat några kronor för mycket. Det skulle vara bra med någon typ av trappstegsmodell som innebär att man inte tappar allt stöd bara för att man har passerat en absolut inkomstgräns.

Avslutningsvis

Det är viktigt att vi får till stånd ovanstående klagöranden genom lagstiftande på central nivå. Det är även viktigt att vi som parti jobbar hårt med detta ute i kommunerna för att täcka upp en ibland efterbliven lagstiftning.

Partikongressen föreslår besluta:

- J171:1 att de som är beroende av försörjningsstöd under en period av mer än tre månader ska ha möjlighet att ta emot gåvor från släktingar vid särskilda tillfällen som t.ex. födelsedagar, dop, bröllop eller vid jul utan att detta betraktas som en inkomst
- J171:2 att socialtjänsten i samband med normberäkning inte får beakta andra inkomster än de som uppkommit under den månad som föregick den månad då ansökan inkom till socialtjänsten
- J171:3 att socialtjänsten i samband med normberäkning precis som man beaktar faktiska inkomster ska beakta faktiska kostnader av prioriterad karaktär, t.ex. bostad eller omsorgskostnader
- J171:4 att skulder till CSN ska accepteras som en kostnad i samband med normberäkning från den första månaden man söker försörjningsstöd

- J171:5 att utreda möjligheterna att införa en modell för det ekonomiska biståndet där man inte förlorar hela det biståndet bara för att man har tjänat några kronor för mycket
- J171:6 att uppdra åt den socialdemokratiska partistyrelsen och den socialdemokratiska riksdagsgruppen att verka för ovanstående politiska initiativ drivs igenom och att erforderliga lagändringar genomförs

Per Wretman och Innerstadens S-förening

Linköpings arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION J172

KROKOMS ARBETAREKOMMUN

Digital utrustning

I Sverige lever i dag 220 000 barn i fattigdom. Det är familjer med en ensamförälder, arbetslösa och långtidssjukskrivna som har svårast att få ekonomin att gå ihop. Det drabbar främst barnen.

Fattigdom påverkar barnens vardag i dag, men även i framtiden. Dåliga skolresultat kan göra det svårare att få jobb. Följderna av de ekonomiska skillnaderna mellan barn syns allt tydligare.

I dagen skola är det en förutsättning att eleven kan hantera en dator. De barn som inte har tillgång till dator i hemmet halkar efter.

För att komma tillrätta med detta är det rimligt att digital utrustning i hemmet ingår i bidragsnormen för ekonomiskt bistånd.

Partikongressen föreslås besluta:

- J172:1 att Socialdemokratiska partiet ska verka för att det i ”Socialstyrelsens riktlinjer och vägledning för ekonomiskt bistånd och övrigt bistånd”, skrivs in att digital utrustning, som exempelvis dator och surfplatta, samt digital uppkoppling ska höra till den standard som biståndet bör garantera

Eva Handmark och Judith Hult

Krokoms arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J173

TROLLHÄTTANS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Ett förstatligande av det ekonomiska biståndet

Grundincitamentet för den svenska arbetsmarknadspolitiken bör syfta till lägre arbetslöshet och en harmoniserad arbetsmarknad som kommer alla medborgare till del. I ett välfungerande land är därför den ständiga strävan efter full sysselsättning oundgänglig. Idag ökar ojämlikheten, klassklyftorna och segregationen i vårt samhälle. Samtidigt saknar den sittande regeringen visioner och politiska reformer som skapar jobb och då särskilt till unga.

Konsekvenserna av den fortsatta höga arbetslösheten blir en alltmer bidragsberoende befolkning. Det är landets kommuner som får tygla dessa svårigheter, vilket kan skapa ekonomisk instabilitet såsom budgetunderskott och skattehöjningar för låg- och medelinkomsttagare. I Trollhättan lägger Arbetsmarknads- och socialnämnden idag uppemot 100 miljoner kronor på försörjningsstöd och beloppet ökar successivt i takt med att allt fler slussas in till fattigdom.

Därför föreslår jag att ansvaret för det ekonomiska biståndet förflyttas från socialtjänsten i respektive kommun till socialstyrelsen. Överlåter man ansvaret till en statlig myndighet likt socialstyrelsen skapas ekonomiska lättnader för kommunerna. En större andel av den kommunala budgeten kan då gå till förbättringar inom utbildnings- och omsorgsväsendet samt andra liknande åtgärder. Framförallt frambringar det incitament för sittande regering att bedriva offensivare jobbpolitik, då ansvaret i slutändan åligger staten och inte kommunerna. Samtidigt måste skattemedel tillsättas i kompensation till den aktuella reformeringen. Det kan exempelvis ske genom reglering av dagens progressiva inkomstskattesystem.

Partikongressen föreslås besluta:

- J173:1 att ansvaret för det ekonomiska biståndet förflyttas från socialtjänsten i respektive kommun till socialstyrelsen
- J173:2 att det förstatligade ekonomiska biståndet sedan finansieras genom skattestimulering

Robin Mashallah

Trollhättans arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION J174

ESKILSTUNA ARBETAREKOMMUN

Försörjningsstöd

Det grundläggande problemet med dagens försörjningsstöd, det som tidigare gick under namnet socialbidrag, är att en nivå (staten) genom en lagstadgad riksnorm lovar vad en annan nivå (kommunen)

skall verkställa. Riskerna i ett sådant system är att statens kompensation via statsbidrag till kommunerna sker i efterskott och därtill inte alltid varit tillräcklig. Kommunerna får betala för statens löften med att skära ner på andra sociala åtaganden. I praktiken har staten under den borgerliga regeringen tid fasat över de sociala kostnaderna till landets kommuner. För när den försämrade kommunekonomin endast indirekt belastar finansdepartementsbudgeten ökar statens ointresse för att ta ansvar för en allt sämre socialvälfärd.

Rundgången mellan myndigheter och departement om vem som skall betala för trygghet från sjukdom, arbetslöshet och fattigdom lider av samma problem som med försörjningsstödet, med åtskilda system för sjukförsäkring, a-kassa och socialbidrag uppstår en olycklig rundgång bland myndigheter, departement, arbetsmarknadens parter och kommuner och landsting. Bortförklaringar och resursbrist ersätter handlingskraft, satsning och praktiska lösningar på människors oro över sin framtida välfärd.

För den som vill ändra på denna situation krävs ett rejält omtag, däremot behöver hjulet ej uppfinnas på nytt. Redan 1980 fanns en bred enighet i Sveriges riksdag om att låta staten överta kostnadsansvaret och omvandla socialbidraget till ett socialförsäkringstillägg (SOFT) utbetalt av försäkringskassan. Lagförslaget stoppades dock vid den tiden av att Svenska Kommunförbundet numera Sveriges Kommuner och Landsting (SKL).

Kommunförbundet avvisade förslaget om SOFT med hänvisning till att tilltron till att statens skulle klara av att ge fullkompensation skulle räcka. Under 1990-talets kris kom verkligheten i kapp dessa förhoppningar och i mitten av 1990-talet gav SKL upp sitt motstånd mot att föra över kostnadsansvaret för försörjningsstödet till staten. Skulle staten överta försörjningsansvaret möjliggjorde det även att en ökad hänsyn till att lindra den försämrade tandhälsan hos ”socialbidragstagare” och som idag mestadels endast omfattas av akutsjukvård.

En omvandling av försörjningsstödet till ett tillägg i den allmänna socialförsäkringen skulle därtill fungera som ett stort viktigt steg för att på sikt kunna möjliggöra en gemensam samordning av de övriga trygghetsersättningarna till en gemensam socialförsäkring.

Partikongressen föreslår besluta:

- J174:1 att staten övertar försörjningsstödet från landets kommuner
- J174:2 att i det nya statliga försörjningssystemet bör, utöver akut tandvård, även ingå mer av den förebyggande tandvården än i dagens försörjningsstödsnorm
- J174:3 att försörjningsstödet omvandlas till ett socialförsäkringstillägg

Fredrik Strömquist

Eskilstuna arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J175

LUNDS ARBETAREKOMMUN

Försörjningsstödet bör finansieras statligt

Kostnaderna för försörjningsstöd i landets kommuner har nått rekordnivåer. Att tvingas leva på försörjningsstöd är ofta påfrestande. Varje utgift blir en prioritering och vardagens kostnader, till exempel mat, fritidsaktiviteter och nöjen beskärs kraftigt för den som lever med en inkomst på existensminimum.

Delvis kan det ökade antalet försörjningsstödsberoende förklaras med det osäkra ekonomiska läget. Men den internationella ekonomin är inte ensam orsak till allt snålare samhälleliga förhållanden i Sverige och svenska kommuner. Givetvis resulterar den internationella krisen i fler arbetslösa och en minskad sysselsättning samt att företag läggs ner och en allmän räddhågsenhet råder. Men den ökade mängden människor som tvingas till försörjningsstöd är också en direkt följd av det allt hårdare och kallare politiska landskap som Sverige har förvandlats till sedan valet 2006. Genom en politik som gör det svårare och tuffare att vara arbetslös och som minskar ersättningsnivåerna i A-kassa och sjukersättning blir nöden större och fler människor tvingas som en sista utväg söka försörjningsstöd. Att regeringen sedan kombinerar en tuffare politik mot de arbetslösa och sjuka med att inte vidta tillräckliga åtgärder för att skapa fler jobb och minska arbetslösheten gör inte saken bättre. Att lägga fler bördor på den som blivit av med sitt jobb skapar nämligen inte fler arbetstillfällen eller ökad sysselsättning.

Flertalet av regeringens reformer på såväl socialförsäkringsområdet som exempelvis gymnasieområdet medför kostnader för kommunerna vilket inte täcks upp av någon statlig finansiering. När det statliga trygghetssystemet blir alltmer finmaskigt och fler personer blir utan ersättning vid sjukdom återstår det för dessa individer endast grundtrygghetssystemet. Det staten och regeringen i praktiken gör är att föra över enorma kostnader på Sveriges kommuner i form av ökade försörjningsstöd. Kommunerna påförs kostnader på grund av reformer de inte själva har beslutat. Det vore därför rimligt att se över finansieringen av försörjningsstödet för att se om det finansiella ansvaret istället borde ligga på nationell nivå. På så vis skulle den kostnad som uppstår på grund av statliga reformer också belasta den nationella ekonomin istället för den kommunala.

Partikongressen föreslås besluta:

J175:1 att Socialdemokraterna utarbetar ett förslag till ett nytt finansieringssystem för försörjningsstödet där ansvaret för kostnaderna och det ekonomiska ansvaret för försörjningsstödet ligger på staten

Anna-Lena Hogerud och Peter Fransson

Lunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J176

HÖGANÄS ARBETAREKOMMUN

Gode män, förvaltare samt förmyndare

I vår egen lilla värld av människor bör det finnas plats för alla och envar. I den lilla världen finns om inte alltid plats så finns det många varianter som skall ha plats, det finns många som är i behov av andras hjälp för att klara allt som det dagliga livet kräver av oss.

I varje kommun i Sverige finns skyldighet att ha en Överförmyndarenheten som besluta ibland med hjälp av tingsrätten att en person behöver hjälp med sin ekonomi, bevaka sin rätt samt sörja för sin person. Den som får denna hjälp kallas Huvudman och kan om deras inkomst är högre än 2,6 % av basbeloppet åläggas att betala det arvode som uppdragstagaren har rätt till om så sker skall huvudmannen betala den skatt som uppstår godemans arvode och blir samtidigt företagare.

Ofta är de som får förvaltare/godemän för hjälp enligt lag för verksamheten och att de i samma stund blir Huvudmän med arbetsgivareansvar är de helt ovetande om detta. Det mest vettiga är att uppdragsgivaren som i de allra flesta fall är Kommuners/städers Överförmyndarenheter också fungerar som ombud för Huvudmännen i de fall när denne skall betala arvode för tjänsten.

Kostnaderna debiteras huvudmannen och betalas av denne till överförmyndarenheten.

Partikongressen föreslås besluta:

J176:1 att se över problemet samt lägga förslag till lagtext för hur detta skall fungera i framtiden

Arne Lund

Höganäs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J177

LINKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

Kostnader för bredband vid ekonomiskt bistånd

Bakgrund

Den borgerliga regeringen har under sina år vid makten urholkat de sociala trygghetssystemen så att betydligt fler än tidigare har blivit tvungna att söka ekonomiskt bistånd. Förhoppningen är naturligtvis att vi på sikt ska kunna renovera, förnya och förbättra dessa system. Vi måste dock inse att detta kan ta lite tid eftersom skatteintaget minskats och arbetslösheten är för stor. Vi måste även erkänna att vi under den tid vi hade makten inte heller riktigt lyckades hantera dessa frågor på ett helt optimalt sätt.

Kostnadsersättningar

Utifrån egna erfarenheter och erfarenheter som jag har inhämtat genom många kontakter med utsatta medborgare i vårt land vill jag härmed lyfta nedanstående förslag med anledning av problemet med kostnadsersättningar inom det ekonomiska biståndet.

De som i dagsläget till exempel är aktiva som fritidspolitiker, kontaktpersoner eller som är aktiva i en S-förening och har utlägg och som för detta erhåller ekonomisk ersättning för detta får dessa utlägg klassade som en inkomst i samband med normberäkning enligt socialförvaltningar vid de flesta av landets kommuner. De som får reseersättning för en resa till och från en förrättning som fritidspolitiker eller nämndeman ska precis som de som får ersättning för kostnader vid inköp av fika till ett medlemsmöte precis som den övriga befolkningen få dessa utlägg betraktade som kostnadsersättningar. Överklaganden i förvaltningsrätten och vädjande till det sunda förnuftet har tyvärr inte ändrat detta. Jag anser att detta är helt orimligt. Att socialnämnden med stöd av förvaltningsrätten hävdar att det är ett eget val vad man väljer att engagera sig i och vad man vill lägga sina pengar på. Min tolkning av detta libertianska påstående är att man vill begränsa vår grundlagsstiftade rättighet att vara med i föreningar för att det sätts uttrycka sin mening och för att utveckla sig själv trots att man är arbetslös eller sjukskriven och beroende av försörjningsstöd. Som socialdemokrater måste vi naturligtvis motverka denna typ av yttranden från våra myndighetsutövare och politiska motståndare. Mänskliga rättigheter bör gälla även de som är beroende av försörjningsstöd.

Det är viktigt att vi får till stånd ovanstående klagoranden genom lagstiftande på central nivå. Det är även viktigt att vi som parti jobbar hårt med detta även ute i kommunerna för att täcka upp en ibland efterbliven lagstiftning.

Partikongressen föreslår besluta:

- J177:1 att i första hand driva linjen att kostnaden för bredband ska ingå i riksnormen i samband med normberäkningar, dvs. man utökar normen motsvarande den kostnad som anses rimlig för en månatlig kostnad för bredband
- J177:2 att i andra hand driva linjen att kostnaden för bredband ska vara en acceptabel kostnad utöver riksnormen precis som t.ex. fackavgifter och hemförsäkring
- J177:3 att uppdraga åt den socialdemokratiska partistyrelsen och den socialdemokratiska riksdagsgruppen att verka för ovanstående politiska initiativ driva igenom och att erforderliga lagändringar genomförs

Per Wretman och Innerstadens S-förening

Linköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J178

KARLSKRONA ARBETAREKOMMUN

Kvalitetssäkra omhändertagna och placerade barn

Runt om i Sveriges kommuner ser man hur socialnämnder sätts på hårda prov. Under en längre tid har man kunnat se en ökning av ett utanförskap breda ut sig i Sverige kommuner. Barnfattigdomen har blivit en vanligare företeelse efter en rad nedmonteringar i det social/familjepolitiska trygghetsnätet. Detta har i sin tur fått följder av att behovet av att omhändertaga barn och placera dem för samhällsvård har ökat.

För varje placering av ett omhändertaget barn måste en familjehemsutredning göras inom 3 månader så vidare det inte gäller en akut kortare period. Denna lag är till för att kvalitetssäkra det omhändertagna och placerade barnets trygghet! Detta är en lag och en förutsättning för att få genomföra ett omhändertagande/placering av barn i Sverige. Alltför ofta pressas kommunerna och dess tjänstemän att den kommunala budgeten måste upprätthållas och då inträffar det som inte får inträffa nämligen det att man tummar på arbetsförfarandet ibland annat familjehemsutredningen och barnutredningen. Det kan blir en onaturlig konflikt emellan tjänsteman och politiker. Det blir inte alldeles självklart lätt att i detta utsatta läge säkerställa och upprätthålla den omhändertagne/placerades rättighet till en god social trygghet och vård.

Jag menar att det får aldrig bli så att den kommunala ekonomin påverka det sociala rättssystemet. Man ser runt om i landet hur samhällets grunder och normer hårt prövas och utslagningen är hårdare än någonsin och det viktiga sociala arbetet blir allt för ofta lidande då samhällsklimatet hårdnar. Oftast är det förarbetet så som utredningen av barnet och familjehemmet som blir lidande när snabba beslut i pressade kommunala nämnder måste fattas. Familjehemsutredning är man enligt lag skyldig att genomföra för kunna genomföra en permanent placering av ett omhändertaget barn. Resultatet av en icke gjort utredning kan få negativa följder så som att man lyfter ut ett barn från en problematik in till en annan problematik.

Så med denna bakgrund till detta alltför ofta uppkomna problem vill jag lyfta upp ansvaret till socialinspektörer på socialstyrelsen i respektive region. För att på så sätt säkerställa och upprätta de bestämmelser och lagar som i dag föreligger för Omhändertagna placerade barn. Socialinspektörer skall på så sätt vid jämna mellanrum begära in och granska nämndens dokument och övervaka så att alla placeringar sker på ett lagligt sätt. Denna förändring kommer också förhoppningsvis att säkerställa att olika kulturer inte brer ut sig inom det sociala/politiska skräet.

Partikongressen föreslår besluta:

J178:1 att en utredning tillsätts för att se över socialinspektörens framtida roll i detta förslag

Paul Melén

Karlskrona arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J179

LINKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

Modernisera socialtjänsten

Att ge människor egenmakt och inflytande över sitt liv är viktigt, så även när det gäller de insatser som en enskild kan behöva från kommunen. Att ge människor större möjligheter att påverka sin livssituation. Det var drivkraften bakom den så kallade Linköpingsmodellen i början av 90-talet.

Denna modell, av en del kallad Linköpingsmodellen, ger människor möjlighet att få tillgång till stödinsatser utan krångliga biståndsbeslut. Den enskilde får själv och i samråd med utföraren göra en överenskommelse om stödet. Utifrån detta görs ett serviceavtal för att förtydliga vad insatsen ska innehålla. I Linköping började det med att erbjuda personer över 75 år hemtjänst som en serviceinsats, utan att ett biståndsbeslut krävdes. I början av 2000-talet togs steget att service även skulle gälla andra delar av socialtjänsten.

Det innebär konkret att Anna själv kan ta kontakt med familjestödet om hon upplever att situationen i familjen känns ohållbar. Eller att Olle själv kan ta kontakt med missbruksvården om han känner att hans drickande har börjat gå för långt. Maria kan själv ta kontakt med hemtjänsten när hon märker att hon inte längre klarar allt själv. Det behövs inte en utredning med bedömning och myndighetsbeslut för att Anna, Olle eller Maria ska få ta del av kommunens stödinsatser. Vi tror att detta kan göra att fler människor söker och kan få hjälp i ett tidigt skede.

Vi tror inte på att människor vill utnyttja systemet. Den enskilde vill så långt som möjligt i första hand klara sig själv. Uppföljning visar att modellen inte inneburit någon ökad kostnad. Det har funnits både intresse såväl som skepsis inför hur detta sätt att arbeta genom åren. Vissa kommuner har följt efter, andra kommuner har varit intresserade av att införa service, men varit oroliga för att det skulle innebära fördyring.

Modellen med service ställer höga krav på information och uppsökande verksamhet. Invånarna i Linköpings kommun ska veta vad de har för möjligheter och att de också kan söka bistånd om de inte är nöjda med de insatser de får. För behov som inte tillgodoses, finns alltid rätten till bistånd kvar.

Det finns dock vissa oklarheter med rättsläget. En restriktiv tolkning av lagstiftningen kan innebära att individuellt utformat stöd enligt socialtjänstlagen inte kan erbjudas på detta lättillgängliga sätt. Linköpings kommun har under senare tid fått flera synpunkter från Socialstyrelsen.

Vi anser att socialdemokraterna behöver verka för att en översyn av socialtjänsten görs. Ett förtydligande skulle möjliggöra fortsatt satsning på servicetjänster som den enskilde kan ta del av efter eget bestämmande, utan biståndsbeslut.

I grunden handlar naturligtvis detta om hur vi vill möta våra invånare. Det är viktigt att människor ges möjligheter att själva kunna påverka innehållet i det stöd som de kan behöva i olika skeden i livet.

Partikongressen föreslås besluta:

J179:1 att Socialdemokraterna verkar för en översyn av socialtjänstlagen i syfte att möjliggöra ett mer lättillgängligt stöd

Elisabeth Gustafsson och Eva Lindh

Linköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J180

OSBY ARBETAREKOMMUN

Socialpolitik

Vi Socialdemokrater behöver förnya och modernisera vår socialpolitik. Tyvärr har de senaste åren inneburit stora försämringar på det socialpolitiska området, beroende på samhällsutvecklingen med ökande klyftor och hårdare utslagning men även på nuvarande regerings totala passivitet på detta område. Socialpolitik är så mycket mer än socialförsäkringar, olika politikområden behöver haka i varandra för att skapa ett samhälle som håller ihop och utvecklas i rätt riktning. Att fler unga nu testar narkotika samtidigt som dödligheten bland tunga missbrukare har ökat är en alarmerande utveckling som vi socialdemokrater gjorde mycket för att motverka.

Samhället ser annorlunda ut nu än för två mandatperioder sedan, och anger helt andra förutsättningar för de som är i behov av hjälp och stöd för att ta sig ur ett missbruk. Likaså ser vi ett stort behov av konkreta och genomtänkta åtgärder inom området förebyggande insatser för att så få som möjligt ska hamna i ett beroende.

Kongressen har att ta ställning till ett kriminalpolitiskt program, vilket är en bra grund att koppla ihop med en narkotikapolitik och socialpolitik som bygger på kunskap om vad som fungerar, som fokuserar på de behov som finns och som möter framtida utmaningar.

Mot bakgrund av detta föreslår jag att en grupp tillsätts för att skyndsamt tar fram förslag till ett modernt, kunskapsbaserat, balanserat och heltäckande social- och narkotikapolitiskt program.

Att regeringen definierar detta som en liten fråga i jämförelse med andra, trots att missbruk idag drabbar ca en miljon svenskar och kostar ca 150 miljarder årligen är förödande. Det är en bred fråga som berör de flesta instanser i samhället och ett område som Socialdemokraterna därför bör ha en konkret och tydlig politik för.

Partikongressen föreslås besluta:

J180:1 att kongressen beslutar tillsätta en arbetsgrupp med uppgift att skyndsamt ta fram ett förslag till ett modernt, kunskapsbaserat, balanserat och heltäckande program inom politikområdena socialpolitik och beroendevård, samt förebyggande insatser för de olika målgrupper som berörs

Marika Bjerstedt Hansen

Osby arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION J181

GÖTEBORGS PARTIDISTRIKT

Socialpolitiskt handlingsprogram

Sverige är ett land där ett fantastiskt skyddsnät byggts upp för den som på olika sätt har hamnat utanför den samhälleliga normen. Det kan handla om missbruk av alkohol eller droger, psykisk sjukdom, hemlöshet mm. Samhället har genom åren skaffat sig en betydande expertkunskap när det gäller att hjälpa dessa människor. Samtidigt räcker det att man tar en promenad genom vilken större stad som helst i Sverige för att se att det finns betydande mängder av människor som inte har fått tillgång till eller blivit hjälpt av denna expertis. Varje överdos, varje hemlös eller/och prostituerad är ett misslyckande för samhället och en personlig katastrof för individen och dess närmaste.

Och kanske är det just här som bristerna i de samhälleliga insatserna blir som tydligast. Idag år 2012 har vi forskat oss ner till minsta beståndsdel i det samhälleliga skyddsnätet, varenda liten knut i det, varenda liten gen som kan vara destruktiv för människan är kartlagd och det finns mediciner för i stort sett alla sinnessillstånd som en människa för tillfället befinner sig i.

Det som verkar saknas idag är helhetssynen. På 70 talet diskuterades mycket huruvida det var arv eller miljö som avgjorde huruvida det går bra eller dåligt för en människa i livet. Teser bröts mot varandra i vilda ideologiska diskussioner och ledde sällan fram till någon syntes utan kanske snarare till låsta positioner. Idag skulle nog de flesta skriva under på att både arv och miljö spelar roll. Och att medicinera mot sitt genetiska arv kan man göra, men hur kan man medicinera mot sin miljö? Vad hjälper det om skolsköterskan (i den mån det finns en sådan) hjälper en elev med sömnproblem att få sömnmedel när sömnbristen härrör sig ifrån att föräldrarna dricker nätterna igenom? Vilka piller hjälper gentemot arbetslöshet? Mobbning i skolan? Barnfattigdom? Langning på skolgården?

Idag genomförs ytterst kvalificerade punktinsatser emot både fysisk och psykisk ohälsa men alltför sällan gör man en helhetsanalys. I slutändan är det alltid den enskildes ansvar om den tar till flaskan eller drogerna och/eller väljer en kriminell karriär. Men fram till dess måste alla samhällets insatser vara inriktade på att dess medborgare skall framleva sina liv som konstruktiva, skapande och bidragande individer. Därför måste vi lyfta blicken och återigen skaffa oss förståelsen och kunskapen om hur allt hänger ihop. Det bemötande, stöd och den uppmärksamhet ett föräldrapar får redan på mödravårdscentralen kan vara lika avgörande som aktuella böcker och goda pedagoger i skolan. Allt hänger ihop, vi vet att föräldrars ekonomiska och utbildningsmässiga situation påverkar det barnets förmåga till att tillvarata sig kunskap, skaffa sig en grundtrygghet och så småningom göra sina livsval på ett bra sätt.

De som idag gör kanske den viktigaste förebyggande insatsen för barn och ungdom är idrottsrörelsen. Hur man hanterar alla barn och ungdomars chanser till att platsa i laget, vilken ledarfilosofi man använder

sig av osv spelar en jätteviktig roll. I jämförelse med skolans lärare så träffar en lagledare och tränare sina adapter ett par gånger i veckan, de flestas föräldrar på matcher mm. Man får en relation med både ungdomar och föräldrar som myndigheterna aldrig kan matcha. Samma gäller andra folkrörelser såsom scout, ridhus, musikskolor mm.

Denna kunskap som folkrörelserna besitter och detta engagemang får aldrig slarvas bort av oss. Det råder i dag en hysteri kring att allting skall vara evidensbaserat vilket låter professionellt och bra. Men vad evidensen garanterar är bara en högsta lägsta nivå när det gäller vissa metoder och bemötande. Det går däremot inte att leda i evidens vad det är som gör att någon inte börjar dricka, använda droger, misshandla sin fru osv. Däremot finns det en gedigen kunskap om vad som påverkar olika beteenden. Vad som skapar trygga och stabila individer.

Till stor del finns denna kunskap inom våra folkrörelser. Den får aldrig hamna i underläge gentemot den sk: expertisens teorier. En människans utveckling påverkas av så många faktorer att man omöjligtvis kan peka ut en viss metod eller en viss händelse som avgjort åt det ena eller andra hållet. Socialpolitiken är alldeles för viktig för att lämna över till experterna!

Framtiden socialpolitik måste vara brett förankrat, bygga på ett både evidens och kunskapsbaserat synsätt där syntesen blir en stark politik baserad både på forskning, genomtänkta teorier kombinerat med praktiska erfarenheter och kunskaper. Först då får vi ihop hela puzzlet och kan bli framgångsrika.

Partikongressen föreslås besluta:

- J181:1 att Socialdemokraterna gör en grundlig översyn av sin socialpolitik
- J181:2 att ett socialpolitiskt handlingsprogram för 2000 talet tas fram
- J181:3 att de socialdemokratiska värderingarna står för den ideologiska inriktningen
- J181:4 att folkrörelser och expertis bjuds in i syfte att bidra med påverka metoder och utövande

Göteborgs partidistrikt

MOTION J182

LINDESBERGS ARBETAREKOMMUN

Översyn av nivåerna för försörjningsstöd ur ett barnperspektiv

Allt fler barn i dagens samhälle växer upp med föräldrar som uppstår försörjningsstöd (tidigare kallat socialbidrag) för att klara sin försörjning. Dessa familjer lever under svåra ekonomiska förhållanden och har svårt att få vardagen att gå ihop. Tanken med försörjningsstödet var från början att det skulle vara ett kortvarigt behov. Tyvärr är det alltför många människor som år efter år inte har någon annan försörjning av olika skäl.

Barn som växer upp i dessa familjer med svag ekonomi är överrepresenterade på flera områden där barn kan ha problem. T ex när det gäller barnmisshandel, mobbing, att familjen är föremål för barnavårdsutredning, omhändertagande av barn eller att barnet i vuxen ålder erhåller ekonomiskt bistånd.

Vi socialdemokrater har tidigare beslutat att barnbidraget skall utbetalas till alla föräldrar oavsett inkomst. Därför är det på tiden att de barn som växer upp under knappa ekonomiska förhållanden inkluderas i det resonemanget. Barnbidraget räknas idag som inkomst vid en ansökan om försörjningsstöd.

Det är dags att vi socialdemokrater lyfter frågan när det gäller de barn som har det sämst ställt och visar att barnperspektivet skall gälla alla barn.

Partikongressen föreslår besluta:

J182:1 att utreda vilka konsekvenser utifrån ett barnperspektiv blir om barnbidraget inte räknas in i försörjningsstödet

Kristine Andersson

Lindesbergs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.